

STORTINGET

Dokument 15:18

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 2551–2700
08.–20. september 2020

Innhold

2551.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. settefisk fra Hunderfossen kraftverk, besvart av klima- og miljøminister	11
2552.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. kutt i brillestøtten til barn, besvart av arbeids- og sosialminister.....	12
2553.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. krisepakke til stiftelsen Norges varemesse, besvart av finansminister.....	13
2554.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. overgang fra et departement til et annet for enkelte studieforbund, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	14
2555.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bruk av kontanter som lovlig betalingsmiddel, besvart av justis- og beredskapsminister.....	15
2556.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. Fellesprosjektet E16 og Vossebanen, besvart av samferdselsminister.....	16
2557.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ordning for å sikre at de kommersielle bussrutene fortsatt vil gå, besvart av samferdselsminister	17
2558.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. beredskapsmodell for norsk produksjon av viktige legemidler, herunder antibiotika, besvart av helse- og omsorgsminister	18
2559.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. kraft fra land-prosjektene i de ulike prisområdene i Norge, besvart av olje- og energiminister	19
2560.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. samlet CO2-kompensasjon i statsbudsjettet for 2020, besvart av klima- og miljøminister.....	21
2561.	Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. adopsjonsloven, besvart av barne- og familieminister	23
2562.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. frarådnings mot næringsliv i Vest-Sahara, besvart av utenriksminister	24
2563.	Spørsmålet ble trukket.....	25
2564.	Fra stortingsrepresentant Kristin Ørmen Johnsen, vedr. private investeringer i kultursektoren, besvart av kultur- og likestillingsminister	25
2565.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. nytt regelverk for sikkerhet på campingplasser, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	26
2566.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. avtaler med vaksineprodusenter som nå har coronavaksiner i fase 3-testing, besvart av helse- og omsorgsminister.....	27
2567.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. hvorfor Økokrim prioriterer saker hvor det er uklart om det foreligger hjemmel for straff, besvart av justis- og beredskapsminister.....	28
2568.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. eksempler på at Finanstilsynets anmeldere senere i prosessen har blitt en del av etterforskningsteamet sammen med politi/Økokrim, besvart av justis- og beredskapsminister.....	29
2569.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. klarsignal til Fiskeridirektoratet om å lyse ut rekrutteringsbonusene slik at ordningen kan tre i kraft, besvart av fiskeri- og sjømatminister	30
2570.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. type 2 diabetes, besvart av helse- og omsorgsminister.	31
2571.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Rv. 22 ved Kjeller skole i Lillestrøm kommune, besvart av samferdselsminister.....	31
2572.	Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. tjenestetilbudet ved trafikkstasjonen på Ramstad, besvart av samferdselsminister	32
2573.	Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. retningslinjene for regional støtte, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	33
2574.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. forskrift om organisering, bemanning og utrustning av brann- og redningsvesen og nødmeldesentraler, besvart av justis- og beredskapsminister.....	34
2575.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. barn som bosettes på sykehjem, besvart av helse- og omsorgsminister.....	34
2576.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. situasjonen for verdensarvsentrene, besvart av klima- og miljøminister	35
2577.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. fri tannbehandling, besvart av arbeids- og sosialminister	36
2578.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. Klett-krysset, besvart av samferdselsminister	37

2579.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. eldre norske programmer og produksjoner i NRK-arkivet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	38
2580.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. foreldre med syke barn og pleiepenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	39
2581.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. østlig trasé for E6 i Skogn, besvart av samferdselsminister.....	40
2582.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. utlysning av 136 nye oljeblokker i 25. konsesjonsrunde, besvart av olje- og energiminister.....	41
2583.	Fra stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal, vedr. Pakistans strenge blasfemilovgivning, besvart av utenriksminister.....	42
2584.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. strukturendringsprosessene i Troms politidistrikt, besvart av justis- og beredskapsminister.....	43
2585.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. tilbakemeldinger på kompensasjonsordningen, besvart av fiskeri- og sjømatminister.....	44
2586.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. rovviltkontakt (RVK) i SNO, besvart av klima- og miljøminister ...	45
2587.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. ta grep slik at bedrifter som har hatt en innbringende sommer i 2020, eller som har under ett års driftstid, ikke lenger er utelukket fra støtteordningen "Tilskudd til likviditetsstyrking som muliggjør omstilling og gjenåpning av reiselivet", besvart av næringsminister.....	46
2588.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. innsigelsersom er fremmet av fylkeskommuner, fylkesmenn og Statens vegvesen i tidsrommet 2010 til 2020, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	47
2589.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. bygningsloven, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	48
2590.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. hvor mye de private barnehagene vil få i økt driftstilskudd i 2021, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	49
2591.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. sentraliseringspolitikk, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	50
2592.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. tilskuddsordningene for aktivitet i frivillige og ideelle organisasjoner, besvart av barne- og familieminister.....	52
2593.	Fra stortingsrepresentant Siv Jensen, vedr. inntektstapet for Avinor, besvart av samferdselsminister.....	53
2594.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. personer med funksjonsnedsettelse, besvart av helse- og omsorgsminister.....	53
2595.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. at lokalradioenes anlegskonsesjon på DAB på Vestlandet skal selges til høystbydende før jul, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	55
2596.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. hånddesinfiserende midler, besvart av klima- og miljøminister.....	56
2597.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. de gjenværende ressursene i de 20 største olje/gassfeltene på norsk sokkel, besvart av olje- og energiminister.....	57
2598.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. pakkereiseselskaper og eventuelle konkurser, besvart av barne- og familieminister.....	59
2599.	Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. bruk av løs på drevet halsende hund under rovviltjakt i Nord-Østerdal, besvart av klima- og miljøminister.....	60
2600.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. dagpengemottakere, besvart av arbeids- og sosialminister.....	61
2601.	Fra stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl, vedr. digitalisering av våpensøknader, besvart av justis- og beredskapsminister.....	62
2602.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. grensejustering mot Reinheimen nasjonalpark, besvart av klima- og miljøminister.....	63
2603.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Pelagisk fagdag i Bergen, besvart av fiskeri- og sjømatminister.....	63
2604.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. helsenæringsmeldingen, besvart av næringsminister.....	65
2605.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. satsing på velferdsteknologi, besvart av helse- og omsorgsminister.....	66
2606.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. konsesjonssøknaden fra NorthConnect, besvart av olje- og energiminister.....	67

2607.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Helse Nord RHF sin anbudskonkurranse for tverrfaglig spesialisert rusbehandling, besvart av helse- og omsorgsminister.....	67
2608.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Kirkens SOS, besvart av helse- og omsorgsminister	69
2609.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. Hovedredningsentralen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	70
2610.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. nærpoltireformen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	70
2611.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. behandlingstilbud for synshemmede på Gaustad, besvart av helse- og omsorgsminister	71
2612.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. student som hindres i å bruke en praksisplass, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	72
2613.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. metanlekkasjer i Nordsjøen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	73
2614.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. konsesjon til vindkraftparker, besvart av olje- og energiminister	74
2615.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. borettslag sin rett til å etablere ladepunkt for elbil, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	74
2616.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. fremdriften for stimuleringsordningen for kulturlivet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	75
2617.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. nasjonale prøvene og elever med dysleksi, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	76
2618.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. finansieringssystemet for høyere utdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	77
2619.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. metanlekkasjer fra oljevirkosomhet på britisk sokkel i Nordsjøen, besvart av arbeids- og sosialminister	78
2620.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. Sørlandet sykehus HF og evalueringsrapporten, besvart av helse- og omsorgsminister.....	79
2621.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. fødende kvinner med diabetes, besvart av helse- og omsorgsminister.....	80
2622.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. E18-utbyggingen vest for Oslo, besvart av samferdselsminister.....	81
2623.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. omorganisere trafikkstasjonane, besvart av samferdselsminister.....	82
2624.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. større arenaer kan åpne opp for flere enn 200, besvart av helse- og omsorgsminister	83
2625.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. hjemmel og rutiner til å bidra mot samværs sabotasje, besvart av barne- og familieminister	84
2626.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. barn bosatt på sykehjem, besvart av helse- og omsorgsminister.....	85
2627.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. praksis for utvisning/bortvisning av utlendinger som er straffet for naskeri eller tyveri av mindre verdier, besvart av justis- og beredskapsminister	86
2628.	Fra stortingsrepresentant Marianne Marthinsen, vedr. utdanning og rekruttering til demografifaget, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	87
2629.	Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. sammenslåing av lensmannsdistriktene og politistasjonsdistriktene, besvart av justis- og beredskapsminister.....	88
2630.	Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. lovpålagt vedlikehold for foretak med driftstillatelse, besvart av næringsminister	88
2631.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. 50 asylsøkere fra Hellas til Norge, besvart av justis- og beredskapsminister.....	89
2632.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. støtteordningene som følge av Covid-19 epidemien, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	90
2633.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. syn på antall kommuner, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	91

2634.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. ungdommer til frivillige prosjekter i Europa, besvart av barne- og familieminister.....	92
2635.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. jernbanereformen, besvart av samferdselsminister.....	92
2636.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. vernet av Lomsdal-Visten nasjonalpark, besvart av olje- og energiminister.....	93
2637.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. politioppdrag, besvart av justis- og beredskapsminister.....	94
2638.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. ansettelsen av ny sjef for NBIM, besvart av finansminister.....	95
2639.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. kompensasjonsordningen for frivilligheten slik, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	96
2640.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. konsultentselskapet PwC, besvart av helse- og omsorgsminister.....	97
2641.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. reviderte kulturloven, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	98
2642.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. arbeidsdykking i Norge, besvart av arbeids- og sosialminister.....	99
2643.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. viltloven § 21, besvart av landbruks- og matminister.....	100
2644.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. rehabiliteringen av Nationalteatret, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	101
2645.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. dato når flyselskapene må refundere forbrukere for kansellerte flyreiser, besvart av samferdselsminister.....	102
2646.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. avhending av Forsvarets F16-jagerfly, besvart av forsvarsminister.....	103
2647.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. etablering av studenthus, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	103
2648.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Huawei og utbygging av 5G-nettet i Norge, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	104
2649.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. 5G-utbygging og sikkerhetsrisiko, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	105
2650.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. om helårsarrangører som Folken skal forholde seg til § 13 eller § 14 i Covid 19-forskriften når de gjennomfører arrangement, besvart av helse- og omsorgsminister.....	105
2651.	Fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, vedr. utlysning av anbud til private helsetilbydere, besvart av helse- og omsorgsminister.....	106
2652.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. Plus-skolen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	107
2653.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. kompensasjonsordningen for kulturarrangementer, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	108
2654.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. nedlagte lensmannskontor, besvart av justis- og beredskapsminister.....	109
2655.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. lensmannskontor, besvart av samferdselsminister.....	109
2656.	Fra stortingsrepresentant Jorodd Asphjell, vedr. reiseliv og hotel- og restaurantbransjen og covid 19-krisen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	110
2657.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. nye nettariffer, besvart av olje- og energiminister.....	112
2658.	Fra stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt, vedr. ansvarsforhold og rutiner for håndtering av krigseksploder, besvart av justis- og beredskapsminister.....	112
2659.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. utbyggingsproblemene på Johan Castberg, besvart av arbeids- og sosialminister.....	113
2660.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. EUs regelverk knyttet til tunneler, besvart av samferdselsminister.....	114
2661.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. avvikle Aker Holding, besvart av næringsminister.....	115
2662.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. den nye globale naturavtalen, besvart av klima- og miljøminister.....	116

2663.	Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. sykehusene på Levanger og Namsos, besvart av helse- og omsorgsminister.....	117
2664.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. pasienter med transportbehov, besvart av helse- og omsorgsminister.....	118
2665.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. Ønsketransporten, besvart av helse- og omsorgsminister.....	119
2666.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. offentlige finansierte velferdstjenester, besvart av næringsminister.....	120
2667.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. import av bruktbil til Norge, besvart av finansminister.....	121
2668.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. typegodkjenning fra EU og registrere biler med norske skilt som brukes på norske veier, besvart av samferdselsminister.....	122
2669.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. reguleringsplan for gruvene i Brevik, besvart av klima- og miljøminister.....	123
2670.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. Innovasjon Norge, besvart av næringsminister.....	124
2671.	Fra stortingsrepresentant Jorodd Asphjell, vedr. åpne breddeidretten for voksne i 2021, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	125
2672.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. handlingsrommet til kommunesektoren i 2020, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	126
2673.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. evaluering tilskudd til tilpasning av bolig, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	126
2674.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. ineffektiv drift av i plan- og bygningsetaten, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	127
2675.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. langsiktig gode løsninger for å ivareta Forsvarets og kommunens/innbyggernes behov i Horten, besvart av forsvarsminister.....	128
2676.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. optimal sportilkobling nord- og sydover fra Kopstad godsterminal til nytt dobbeltspor på Vestfoldbanen, besvart av samferdselsminister.....	129
2677.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. Koronakommisjonen, besvart av statsminister.....	130
2678.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. kapasiteten ved Sykehuset Østfold, besvart av helse- og omsorgsminister.....	131
2679.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. omsorgspenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	132
2680.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. å sikre at elevenes rettigheter og lærernes arbeidsforhold oppfylles i en krevende situasjon, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	133
2681.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. Rjukan sykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	133
2682.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. ny praksis for politistudentene, besvart av justis- og beredskapsminister.....	134
2683.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. utbygging av vindkraft, besvart av olje- og energiminister.....	135
2684.	Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. Riksadvokatens tilsynsrapport, besvart av justis- og beredskapsminister.....	135
2685.	Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. Fylkesrådet i Viken fylkeskommune nedleggelse av Vg2-linjen for Fiske og fangst, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	136
2686.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. eksponere overgrepdomte, besvart av justis- og beredskapsminister.....	137
2687.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. saksbehandlingstid for å få våpenlisens, besvart av justis- og beredskapsminister.....	138
2688.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. grensen for Håbmer - Hamarøy, besvart av finansminister.....	139
2689.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. sikkerhetskontroll i Bergen Tingrett, besvart av justis- og beredskapsminister.....	140
2690.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. eldre og utviklingshemmede situasjon da Norge ble stengt ned, besvart av helse- og omsorgsminister.....	141
2691.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. kostnader ved innkjøp av eksterne IT-tjenester for offentlig sektor de siste fem årene, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister.....	142

2692.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. kommuner som mangler underskrevet avtale med politiet om samarbeid, besvart av justis- og beredskapsminister	144
2693.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. nullskatteyttere, besvart av finansminister	144
2694.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. flyktningleir på Lesvos etter brannen i Moria, besvart av justis- og beredskapsminister	146
2695.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. kvoteflyktninger, besvart av statsminister	146
2696.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. svar på brev til Samferdselsdepartement fra Sarpsborg kommune, besvart av samferdselsminister	147
2697.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. energiledet på strømgeregningen, besvart av olje- og energiminister	148
2698.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. inntekter fra energiledet til nettselskapet, besvart av olje- og energiminister	148
2699.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. dyrevelferdsproblemer i kyllingproduksjon, besvart av landbruks- og matminister	149
2700.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. Russland, besvart av forsvarsminister	150

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (2551 - 2700) for sesjonen 2019-2020**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Amundsen, Per-Willy (FrP)	2567, 2568, 2686, 2687
Andersen, Karin (SV)	2551, 2605, 2631, 2694
Andersen, Dag Terje (A)	2630
Arnstad, Marit (Sp)	2663
Asphjell, Jorodd (A)	2656, 2671
Aukrust, Åsmund (A)	2562, 2576, 2619, 2662
Bastholm, Une (MDG)	2613, 2622, 2695
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	2574, 2592, 2678, 2679, 2696
Bjørnstad, Sivert (FrP)	2565, 2660
Borch, Sandra (Sp)	2584
Bruun-Gundersen, Åshild (FrP)	2558, 2566, 2611, 2665
Eide, Petter (SV)	2627
Fagerås, Mona (SV)	2617, 2618
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	2648, 2649, 2691
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	2559, 2560, 2637
Grung, Ruth (A)	2603, 2604, 2634, 2657, 2697, 2698
Gulati, Himanshu (FrP)	2571, 2632
Haltbrekken, Lars (SV)	2582, 2597, 2615
Heggø, Ingrid (A)	2693
Henriksen, Kari (A)	2585
Hjemdal, Silje (FrP)	2575, 2598, 2612, 2625
Hoksrud, Bård (FrP)	2555, 2557, 2667, 2668
Huitfeldt, Anniken (A)	2646
Jensen, Siv (FrP)	2593
Johnsen, Kristin Ørmen (H)	2564
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	2552, 2638, 2644
Kjerkol, Ingvild (A)	2596, 2640
Kjos, Kari Kjønnaas (FrP)	2561
Klinge, Jenny (Sp)	2602, 2623, 2654
Knutsen, Eigil (A)	2642, 2664
Lauvås, Stein Erik (A)	2572, 2573
Leirtrø, Kirsti (A)	2577, 2578
Lerbrekk, Solfrid (SV)	2580, 2659, 2681
Liadal, Hege Haukeland (A)	2569, 2570, 2595, 2614
Limi, Hans Andreas (FrP)	2553, 2645
Listhaug, Sylvi (FrP)	2626
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	2643
Lyngedal, Åsunn (A)	2587, 2670
Lysbakken, Audun (SV)	2556, 2677
Marthinsen, Marianne (A)	2628
Mehl, Emilie Enger (Sp)	2599, 2601
Mossleth, Siv (Sp)	2586, 2591, 2655, 2688
Moxnes, Bjørnar (R)	2600, 2606, 2683, 2700

Myrseth, Cecilie (A)	2629
Mørland, Tellef Inge (A)	2620, 2621
Njåstad, Helge André (FrP)	2588, 2589, 2673, 2674
Nordlund, Willfred (Sp)	2609, 2610, 2682, 2692
Nævra, Arne (SV)	2581, 2635, 2636, 2699
Schou, Ingjerd (H)	2685
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	2579, 2639, 2653
Sivertsen, Eirik (A)	2672
Solberg, Torstein Tvedt (A)	2650
Soleim, Vetle Wang (H)	2651
Steffensen, Roy (FrP)	2590
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	2554, 2680
Strifeldt, Bengt Rune (FrP)	2658
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	2647
Toppe, Kjersti (Sp)	2607, 2608, 2689, 2690
Toskedal, Geir Sigbjørn (KrF)	2583
Trettebergstuen, Anette (A)	2616, 2641
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	2624, 2633
Vågslid, Lene (A)	2684
Wilkinson, Nicholas (SV)	2594
Øvstegård, Freddy André (SV)	2652, 2666
Aasen-Svensrud, Maria (A)	2675, 2676
Aasland, Terje (A)	2661, 2669

STORTINGET

Dokument 15:18

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 2551

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 16. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Det er gjort vedtak om stopp av konsejonspålagt stryking av settefisk fra Hunderfossen kraftverk. Det er meget viktig at denne fantastiske fiskestammen bevares og at den også er høstbar framover.

Hvilket faglig grunnlag bygger pålegget om stopp på og er det aktuelt å pålegge kraftverket flere avbøtende tiltak som kan sikre nok naturlig formering uten stryking?

Svar:

Storaurestammene i Mjøsa og Lågen har vore, og er framleis, negativt påverka av ei rekkje inngrep. Gjennom ei årrekkje har det vore produsert og sett ut setjefisk av Hunderstammen for å bøte på skadar som følgje av kraftutbyggingane i Hunderfossen, Moksa kraftverk og reguleringa av Mjøsa. Fylkesmannen i Oslo og Viken og Fylkesmannen i Innlandet har no funne det rett å oppheve dei tre pålegga om utsetjing av hunderaure. Bestanden av hunderaure er kraftig styrkt dei seinare åra. Hunderauren si naturlege rekruttering er no så god at fylkesmennene meiner det ikkje lenger er naudsynt å styrkje han med utsetjing av setjefisk.

Oppgangen av gytevandrande fisk forbi Hunderfossen kraftverk har vore overvaka sidan fisketrappa blei sett i funksjon kort tid etter at Hunderfossen kraftverk vart etablert. All fisk som passerer dammen blir registrert. All setjefisk som blir sett ut, blir merkt slik at ein kan skilje på fisk av utsett opphav og naturleg rekruttert fisk. Dette gir god kunnskap om utviklinga i bestanden av hunderaure.

Registreringane dei seinare åra har vist at bestanden har hatt ei positiv utvikling, med monaleg auke i talet på oppvandrande fisk. Oppgangane dei seinare åra har vore dei største som er registrerte. Registreringa viser at det først og fremst er oppgangen av naturleg rekruttert fisk som har auka. Dei seinare åra har talet på gytevandrarar av naturleg opphav som har passert Hunderfossen, vore større enn totaloppgangen var då deira foreldregenerasjon vandra opp, noko som tilseier at naturleg rekruttering vil kunne halde ved lag bestanden på nivået i dag utan bidrag frå utsett fisk.

For å ta vare på dei ulike stammene av storaure i vassdraget, er det ønskjeleg i størst mogleg grad å leggje til rette for naturleg rekruttering framfor utsetjing av fisk. Fiskeutsetjing kan ha negativ verknad på fiskestammene si genetiske eigenart. Gyteområdet til storauren frå Mjøsa som passerer Hunderfossen, omfattar fleire åtskilde gyteområde på ei strekning heilt opp mot Harpefoss i Sørfron. Ved stamfiskuttak har ein ikkje hatt nokon kontroll på kor den einskilde stamfisken skulle hatt sitt naturlege gyteområde. Dermed har ein ikkje visst om ein bryt ned genetiske skilnader mellom ulike gytebestandar i vassdraget.

Regulanten har sett i verk, og er i ferd med å setje i verk, fleire ressurskrevjande tiltak som ein ventar vil styrkje den naturlege rekrutteringa av storaure i vassdraget ytterlegare. Nokre av tiltaka skjer gjennom pålegg, medan dei fleste skjer friviljug. Etter søknad frå Opplandskraft har NVE gitt eit mellombels løyve for Hunderfossen kraftverk som inneber prøving av auke i minstevass-slepp, lok-

keflommar, m.m. Ein ventar at dette vil gi auke i naturleg rekruttering. Vidare er Vinkelfallet kraftverk i Ringebu kalt inn til konsesjonshandsaming som følgje av verkna-dene kraftverket har på storaurestammen som gyter i si-deelva Våla. Fylkesmennene har forventingar til at dette vil styrkje rekrutteringa for denne stammen. Det er også kravd vilkårsrevisjon for eit kraftverk og innkalling til konsesjonshandsaming av eit anna kraftverk i sideelva Gausa, noko fylkesmennene òg har tru på at vil styrkje storaurestammen som gyter der. Glommens og Laagens Brukseierforening har greid ut og skal no gjennomføre biotoptiltak i Vorma ved Svanfoss for å freiste å styrkje stammen som er påverka av reguleringa av Mjøsa.

I tillegg til tiltak som gjeld inngrep knytt til vasskraft-utbygging, blir det òg arbeidd med friviljuge tiltak knytt til andre påverknader enn vasskraft i fleire sideelver som er gyteelv for storaurestammer. Mellom anna har Østre Toten kommune fått løyvd eit tilskot frå NVE for å gjen-nomføre biotoptiltak i Lenaelva, og Gudbrandsdal sports-fiskerforening arbeider for å fjerne ein gamal dam i elva Tromsa i Ringebu som vil opne opp att fleire kilometer med urørt gyteelv for storauren.

Miljøforvaltninga er opptatt av å ta vare på det unike mangfaldet av storaurestammer i Gudbrandsdalslågen, Mjøsa og Vorma og deira sideelver. Dette er det mest verd-fulle storaurevassdraget i landet. Det er vidare ei klar mål-setjing å halde ved lag eit haustbart overskot. I dag er det ei aktiv utnytting av storaurestammene i vassdraget. Det-te fisket har stor rekreasjonsverdi for både lokalbefolk-ninga og tilreisande fiskarar. Den langvarige overvakinga av storaurestammen som går opp i Lågen, blir vidareført kontinuerleg. Bestandssituasjonen for storaurestammen vil fortløpande bli vurdert, og utsetjingspålegg vil kunne bli innført på nytt på kort varsel dersom overvakinga vi-ser at talet på gytevandrarar fell til eit urovekkjande nivå. Dette er klårt kommunisert i vedtaka om oppheving av utsetjingspålegga. Regulantane har bestilt genetiske kart-leggingar av aurestammene og ei utgreiing av korleis eit eventuelt kultiveringsoppdrett bør gjennomførast for å gi minst mogleg negativ påverknad av eigenarten til dei uli-ke gyttestammene, dersom det seinare skulle bli naudsynt å ta opp att utsetjingane.

Det er sett fram klager til Miljødirektoratet på fylkes-mennene sine vedtak om å oppheve pålegga om utsetjing. Klagene er no til vurdering hos fylkesmennene.

SPØRSMÅL NR. 2552

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 16. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvorfor vil ikke regjeringen reversere deres sosiale kutt i brillestøtten til barn når de ser hvor hardt barnefamilier rammes av det kuttet og at konsekvensene kan bli at barn ikke får de brillene de trenger?

BEGRUNNELSE:

Regjeringa har redusert støtten til briller for barn og man-ge familier med barn med synsproblemer som skjeling. Regjeringa mener selv endringa ikke er så dramatisk og at familier fortsatt får økonomisk støtte til disse brillene, men historien foreldre nå forteller er en ganske annen. For brilleglassene til disse barna er dyre glass, og da hjel-per det lite at kun en liten del av kostnaden dekkes av sta-ten. NRK kan 7. september fortelle om Marthine (4) og Fredrik (6) som må ha briller. De skjeler, er langsente og har skeive hornhinner. Familien må ut med over 20 000

kr i året for at barna skal kunne se og leke og være aktive som andre barn. Med så høye kostnader vil det være man-ge barnefamilier som ikke har råd til å kjøpe de brillene barna deres trenger. Slik blir forskjellene mellom rike og fattige forsterka.

Svar:

Som følge av en sterk utgiftsøkning for den tidligere ord-ningen Brillen til barn/unge under 18 år de senere årene, foretok Arbeids- og velferdsdirektoratet en gjennomgang av ordningen. Denne gjennomgangen avdekket bl.a. at det var gitt stønad til uforholdsmessig kostbare briller, jf. Prop. 1 S (2019-2020). Som følge av dette, ble det i stats-budsjettet for 2020 foreslått innført to faste satser på hhv. 1 200 og 2 400 kroner fra 1. mars 2020. Samtidig ble det varslet at departementet ville be Arbeids- og velferdsdi- rektoratet om å foreta en gjennomgang av praktiseringen

av ordningen og vurdere behov for å foreta endringer i retningslinjene. Direktoratet utarbeidet forslag til nye retningslinjer, blant annet med bistand fra medarbeidere med optikerfaglig kompetanse. Utkast til retningslinjer ble sendt relevante organisasjoner og fagmiljøer for uttalelse før de ble endelig fastsatt.

De nye retningslinjene for ordningen Brillen til forebygging og/eller behandling av amblyopi trådte i kraft 1. mars 2020. Retningslinjene inneholder bl.a. kriterier for de to faste satsene og i hvilke tilfeller det kan gjøres unntak fra disse. Når søker fyller visse kriterier, vil utgifter til dyrere briller enn satsene dekkes. Satsene gjelder per brillepar (dvs. innfatning, glass og brilletilpasning, dvs. sliping og montering av glassene i innfatningen), og det er fortsatt ingen begrensning på hvor mange briller man kan få støtte til. Nye briller dekkes når disse blir slitt/ødelagt/mistet eller når synstyrken endrer seg.

Jeg gjør oppmerksom på at barn og unge med vanlige brytningsfeil som nærsynthet, langsynthet og skjeve hornhinner ikke kvalifiserer for stønad til briller over folketrygden. Dette var også tilfellet før 1. mars 2020.

I forbindelse med arbeidet med å fastsette stønads-satsene kontaktet NAV Hjelpemiddel-sentral de største optikerkjedene for å sikre et bredt og representativt underlagsmateriale for å kunne vurdere hva som burde være

nivået for de faste stønads-satsene. Disse optikerkjedene er representert i alle fylker. De ble bedt om å oppgi veiledende priser for innfatning, ulike glass og pris på brilletilpasning, dvs. utgifter til sliping og montering av glasset i innfatningen. I vurderingen ble det ikke tatt hensyn til ulike tilbudskampanjer. Prisene varierer en del mellom de ulike optikerkjedene og leverandørene. Satsene ble imidlertid fastsatt slik at det vil være fullt mulig å anskaffe briller der kostnaden vil falle innenfor satsen.

Optikerne er kjent med de nye retningslinjene for ordningen, inkludert kriteriene for de to faste satsene og i hvilke tilfeller de faste satsene kan fravikes. Optikerne har derfor anledning til å informere om regelverket i forbindelse med veiledningen av brukerne. I den forbindelse kan de bl.a. gi råd om produkter innenfor eget vareutvalg der prisen i størst mulig grad samsvarer med satsene eller vurdere om brukeren oppfyller kriteriene for unntak fra satsene. Departementet er videre kjent med at flere av de landsdekkende optikerkjedene har lagt ut informasjon om briller som prismessig samsvarer med de faste satsene.

Gjennomgangen over viser den faglige bakgrunnen for de nye retningslinjene. Jeg er på denne bakgrunn ikke enig i at omleggingen bør karakteriseres som et usosialt kutt, og regjeringen har derfor ingen planer å reversere endringene.

SPØRSMÅL NR. 2553

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 16. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil finansministeren ta initiativ til en krisepakke til stiftelsen Norges varemesse som regjeringen har gjort for ONS og Dyrskun?

BEGRUNNELSE:

Stiftelsen Norges varemesse har i sin over 100 år lange historie skap verdier for næringsliv, lokalsamfunn og skapt mange arbeidsplasser. Stiftelsen er nå i en prekær økonomisk situasjon etter at de i praksis har fått næringsforbud fra regjeringen siden de ikke kan ha arrangementer med mer enn 200 deltagere. Dette samtidig som kjøpesenter kan ha åpent for et stort publikum. Varemessen i Lillestrøm er nå i fare for å bli avvirket. I følge en rapport fra Menon vil dette føre til et tap på rundt 2000 arbeidsplasser

og vil koste næringslivet omtrent 1,8 milliarder kroner. Regjeringen har i høst vist seg villige til å komme med krisepakker til andre hardt rammede arrangementer som ONS og Dyrskun.

Svar:

Regjeringen innførte en rekke økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet og de fleste virksomheter ble omfattet av én eller flere av ordningene. Den midlertidige tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall, også kjent som kompensasjonsordningen for næringslivet, er rettet mot foretak med erverv som formål og utformet med det for øyet. De støtteberettigede foretakene i denne ordningen skal være registrert i Foretaksregisteret eller Enhetsregisteret. Disse kravene ble innført for å ver-

ne mot misbruk, sørge for rask saksgang og sikre at de som søker kompensasjon hadde skattepliktig tilknytning til Norge. Virksomheter som omfattes av skatteloven § 2-32 og ikke har skattepliktig inntekt, for eksempel fordi driften dekkes over offentlige budsjetter eller fordi inntektene er unntatt fra skatteplikt av ulike grunner, er utenfor denne ordningen.

Fra offentlig tilgjengelig regnskapsinformasjon ser det ut som virksomheten til Norges Varemesse i Lillestrøm hovedsakelig drives gjennom selskapet Norges Varemesse AS, som er heleid av Stiftelsen Norges Varemesse. Offentlig tilgjengelig informasjon på Skatteetatens nettside viser at Norges Varemesse AS har per dags dato mottatt tilskudd gjennom den generelle tilskuddsordningen for månedene april, mai, juni og juli.

Regjeringens tiltak for å avhjelpe den økonomiske situasjonen i kjølvannet av virusutbruddet er i all hovedsak generelle for hele næringslivet eller rettet mot enkeltbransjer. Ordningene kjennetegnes av at de er regelstyrte, der tilskuddet utmåles etter objektive kriterier. Tildeling

av støtte direkte til enkeltaktører utenom generelle ordninger vil gi risiko for forskjellsbehandling av aktører i samme stilling. Regjeringen har likevel vurdert at særlige hensyn har talt for å foreslå enkelttilskudd til stiftelsen Offshore Northern Seas og til Dyrsku'n. Jeg viser til pressemelding fra Olje- og energidepartementet 14. august 2020, hvor det blant annet vises til at Offshore Northern Seas har falt utenom øvrige tilskuddsordninger knyttet til koronasituasjonen, og at arrangementet er en viktig internasjonal møteplass for norske aktører i energinæringene. Jeg viser også til pressemelding fra Landbruks- og matdepartementet 18. august 2020, hvor det blant annet vises til at det er viktig for landbruks- og matministeren å legge til rette for at Dyrsku'n skal komme seg gjennom denne krevende perioden, og at Dyrsku'n er viktig for bygdene og for samfunnsutviklingen.

Regjeringen vurderer nå behovet for tiltak for de deler av næringslivet som fortsatt er sterkt preget av virusutbruddet og smittevernstiltak, og legger om kort tid frem en proposisjon for stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2554

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 15. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Det er uttrykt bekymring hos enkelte studieforbund knyttet til overgangen fra å være underlagt Kunnskapsdepartementet til Kulturdepartementet. Flere studieforbund som har benytter seg av Tilretteleggingstilskuddet er urolige for videre administrasjon av dette tilskuddet. Det er også uro rundt muligheten for å bruke en andel av opplæringstilskuddet til administrasjon, slik flere har måttet gjøre de siste årene.

Kan statsråden berolige studieforbund som nå går over til kulturdepartementet med at tilskuddet blir videreført minimum på dagens nivå, samt vil tilretteleggingstilskuddet bli videreført og kunne benyttes på samme måte videre, som i dag?

BEGRUNNELSE:

Omgjøring av tilskudd for studieforbund er varslet delt mellom Kunnskapsdepartementet og Kulturdepartementet fra og med statsbudsjettet for 2021.

Svar:

Hovedbegrunnelsen for å flytte deler av studieforbundsordningen til Kulturdepartementet er å i større grad se opplæringsvirksomheten i regi av studieforbund i sammenheng med frivillighetspolitikken og kulturpolitikken. Deling av ordningen skal styrke studieforbundenes rolle knyttet til Kulturdepartementets politikkområder, og samtidig ivareta studieforbundenes egenart og virke i frivillig sektor.

Delingen ble først varslet i frivillighetsmeldingen Meld. St. 10 (2018-2019).

Forenklingsreformen for frivilligheten (ref. Granavollplattformen og frivillighetsmeldingen) gir føringer for arbeidet med deling, revideringen av lov og ny forskrift. Det gir også føringer for det videre arbeidet med utvikling og forvaltning av ordningen under Kulturdepartementet.

I tråd med frivillighetspolitikken er det lagt opp til en åpen og inkluderende prosess, med jevnlig dialog med Voksenopplæringsforbundet og studieforbundene. Det er avholdt flere innspillmøter og dialogmøter. Kulturdepar-

tementet har invitert til et nytt møte med studieforbundene 22. september 2020- I tillegg har endringer i lov og forskrift vært på ordinær høring.

I revidering av lov og ny forskrift er det foreslått å presisere regelverket for tilskuddskomponentene: grunntilskudd, opplæringstilskudd og tilretteleggingstilskudd. Dette er en del av arbeidet med forenkling av ordningen.

Grunntilskuddet benyttes til administrasjon og opplæringstilskudd skal benyttes til å redusere deltakernes opplæringskostnader. Tilretteleggingstilskuddet er tenkt videreført, og vil kunne benyttes på samme måte som i dag.

I høringen av lov og forskrift er høringsinstansene bedt om innspill knyttet til forslaget om at opplæringstilskudd ikke lenger kan benyttes til administrasjon, og eventuelt hvor stor andel grunntilskuddet bør være av det totale statstilskuddet for å kompensere for dette.

Studieforbundenes innspill til forskrift, herunder innspill om nivå på grunntilskuddet (administrasjonsandelen), tas med videre i departementets arbeid med å ferdigstille forskriften. Det er et mål at så mye midler som mulig skal gå til aktivitet, men dette skal ikke gå på bekostning av nødvendig tilrettelegging og administrasjon. Det tas sikte på å ferdigstille forskriften i løpet av november 2020.

For øvrig viser jeg til at Kunnskapsdepartementets og Kulturdepartementets forskrifter er relativt like, og at det gjøres få realitetsendringer i regelverket. Det antas at endringene ikke vil få veldig store konsekvenser for fordelingen av tilskuddsmidler for det enkelte studieforbund og dets medlemsorganisasjoner.

Regjeringen ønsker en enkel og positiv overgang til delt ordning, og vi ønsker å forenkle og forbedre ordningen på sikt — i dialog med studieforbundene.

SPØRSMÅL NR. 2555

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 11. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

De aller fleste i samfunnet vårt tar Covid-19-utbruddet på alvor og praktiserer godt smittevern. Likevel er det tvilstilfeller som kan oppstå og få følger for normale handlinger som også er beskyttet ved lov, som bruk av kontanter som lovlig betalingsmiddel.

Vil finansministeren ta initiativ til å tydelig formidle ut til næringsliv og det øvrige samfunnet at det fortsatt skal kunne brukes kontanter til betaling?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med det pågående Covid-19-utbruddet har jeg fått fortalt flere beretninger om blant annet butikker og apotek som nå har begynt å nekte å ta imot kontanter. Sentralbankloven § 14 og finansavtaleloven § 38 tredje ledd beskytter bruken av kontanter i Norge og utgjør det som i praksis er en kontantplikt. Sedler og mynter utstedt av Norges Bank er tvungent betalingsmiddel, ingen forretning kan nekte forbrukeren å betale med dette.

De aller fleste i samfunnet følger nå gode smittevernsregler og gjør tilpasninger for å ta ekstra hensyn til andre i samfunnet vårt. Likevel er det ikke slik at det skal kunne nektes å ta imot kontanter. Loven er i utgangspunktet klar

på dette, men hensynet til for eksempel eldre eller barn som ikke har betalingskort like tilgjengelig for andre også skal kunne gjøre nødvendige innkjøp nå som alltid ellers.

Problemstillingen berører muligens ikke mange akkurat nå, men de som berøres er blant annet grupper av mennesker som allerede er de mest utsatte i samfunnet og av forskjellige grunner kun har en kontantøkonomi. De kan nå risikere å ikke få handlet på apoteket.

Regjeringen har ikke tilsidesatt sentralbankloven, og skriver blant annet på sine egne informasjonssider under «Spørsmål og svar om bransjestandarder og smittevernveiledere» at kontantplikten fortsatt gjelder. Det kan imidlertid «oppfordres sterkt» til å benytte betalingskort.

Norges Bank skriver på sine nettsider i en artikkel datert 8. mai i år at de har forelagt spørsmålet om kontantbruk og smitterisiko for Folkehelseinstituttet. I sitt svar til Norges Bank sier FHI at:

«Ut fra gjeldende kunnskap, vurderinger gjort av andre myndigheter og på basis av vår egen kunnskapsoppsummering foreligger det ingen indikasjoner på at bruk av kontanter som betalingsmiddel representerer en risiko for spredning av COVID-19 og det er heller ingen indikasjoner for at bruk av kontanter representerer

noe høyere risiko for kontaktsmitte enn ved PIN bruk.»

Det bør kunne gis klarere beskjed næringslivet og for eksempel apotek og andre forretninger om at det er ulovlig å nekte kontanter. Dette kunne eksempelvis blitt gjort under en av regjeringens pressekonferanser og gjennom dialogen regjeringen har med NHO og andre organisasjoner og næringslivsaktører.

Svar:

Spørsmålet er sendt til finansministeren, men besvares av meg i og med at Justis- og beredskapsdepartementet er ansvarlig for finansavtaleloven.

Det følger av lov 21. juni 2019 nr. 31 om Norges Bank og pengevesenet mv. § 3-5 første ledd at Norges Banks sedler og mynter er tvungent betalingsmiddel i Norge.

Etter lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag § 38 første ledd kan betaling alltid foretas ved overføring av beløpet til mottakerens konto, hvis ikke annet er avtalt. Samtidig følger det av finansavtaleloven § 38 tredje ledd at en forbruker alltid har rett til å foreta oppgjør med «tvungne betalingsmidler» – det vil si kontanter – hos betalingsmottakeren. Reglene kan ikke ved avtale fravikes til skade for en forbruker, jf. finansavtaleloven § 2 første ledd.

Jeg forutsetter at næringsdrivende etterlever både disse reglene og andre regler som gjelder for virksomheten. Dersom en forbruker opplever at en næringsdrivende har avtalevilkår som er i strid med eksempelvis finansavtaleloven, kan han eller hun klage til Forbrukertilsynet.

SPØRSMÅL NR. 2556

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 16. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vurderer regjeringen å gå inn for en løsning hvor helhetlig og samtidig utbygging av E16 Arna-Voss og Vossebanen skrinlegges til fordel for en utbygging med bare vei og bare deler av strekningen, eller kan han bekrefte at regjeringen fortsatt forplikter seg til en samlet og samtidig utbygging av K5?

BEGRUNNELSE:

Av et brev fra departementet til Vegvesenet, gjengitt i Bergens Tidende, går det fram at «Fellesprosjektet E16 og Vossebanen er et svært omfattende og kostbart prosjekt, og det vil være krevende å finne midler til full utbygging av K5 innenfor fremtidige budsjettammer». Videre heter det at «Det vil altså si at E16 Arna-Trengereid og jernbanen kan bli utsatt.» Dette er helt andre signaler enn de regjeringen tidligere har gitt, og det er derfor nødvendig at regjeringen klargjør sitt syn på fellesprosjektet.

Svar:

Jeg vil vise til at Fellesprosjektet E16 og Vossebanen på strekningen Arna-Stanghelle er prioritert i inneværende

Nasjonal transportplan (NTP) 2018-2029, jf. Meld. St. 33 (2016-2017). I prioriteringen er det lagt til grunn felles utbygging av vei og jernbane, altså det såkalte K5-konseptet, og det er lagt til grunn et kostnadsanslag på om lag 22 mrd. kr for prosjektet.

Underveis i planleggingen har kostnadene økt vesentlig fra det som ble lagt til grunn i Meld. St. 33 (2016-2017). Statens vegvesen og Bane NOR anslår nå at prosjektet ikke vil kunne realiseres til under 25 mrd. kr.

Samferdselsdepartementet arbeider nå med å forbedre NTP for perioden 2022-2033. I dette arbeidet inngår bl.a. vurderinger av hvilke strekninger og prosjekter som skal prioriteres i planperioden. Dette er et omfattende arbeid hvor prioriteringen av strekninger og prosjekter må ses i en større helhetlig sammenheng bl.a. ut ifra de overordnede transportpolitiske målsetningene. Fellesprosjektet E16 og Vossebanen vil i likhet med andre store viktige samferdselsprosjekter bli vurdert i dette arbeidet.

Fellesprosjektet E16 og Vossebanen er et svært stort og kostbart prosjekt. Full utbygging av K5 vil binde opp betydelige statlige budsjettmidler til dette prosjektet i mange år fremover, og som igjen vil kunne føre til at andre nødvendige prosjekter i samferdselssektoren skyves ut i tid.

Jeg understreker at departementet ikke har tatt stilling til prioriteringene for NTP 2022-2033. For at vi ikke skal miste tid i den videre planleggingen på den aktuelle strekningen mener jeg likevel det er viktig å allerede nå legge til rette for ev. planlegging av etappevis utbygging. Derfor har Samferdselsdepartementet gitt Statens vegvesen og Bane NOR i oppdrag både å planlegge videre for full utbygging av hele strekningen, dvs. K5, samtidig som de skal tilrettelegge planleggingen for en situasjon hvor det ev. legges opp til etappevis utbygging.

Ved etappevis utbygging kan det være aktuelt å prioritere rekkefølgen i utbyggingen etter hvilke tiltak som det haster mest med å få gjennomført, for eksempel basert på

vurderinger av skredrisiko. I tillegg følger kravene av tunnelsikkerhetsdirektivet. ESA har åpnet traktatsbruddsprosedyre da de mener Norge bryter direktivets krav til oppgradering av visse tunneler på TEN-T. Direktivets frist for utbedring av tunnelene gikk ut 30.04.19, ved utgangen av 2021 vil antallet tunneler som ikke er oppgradert være 50 tunneler. Utbedring av E16 på strekningen Trengereid-Helle skal erstatte flere av tunnelene på TEN-T som ennå ikke er oppgradert.

Jeg vil komme tilbake med de endelige prioriteringene for strekningen E16 og Vossebanen i meldingen om Nasjonal transportplan 2022-2033 som legges frem for Stortinget neste år.

SPØRSMÅL NR. 2557

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 18. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden nå sørge for å få på plass en ny ordning eller forlenge tidligere ordning, for å sikre at de kommersielle bussrutene fortsatt vil gå, og at rutene som Grenlandsekspresen i dag driver umiddelbart kommer i gang igjen?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med Covid-19-utbruddet kom det på plass en kompensasjonsordningen for blant annet ekspressbuss, den kom i gang og fungerte gjennom juni, juli og august. Det ble satt av 100 millioner kroner til denne ordningen. Men fra 1. september opphørte dessverre ordningen. Dette har gjort at det igjen skapes stor usikkerhet rundt videre drift for flere av rutene som følge av smittevernsrestriksjonene. Dette gjør det er svært vanskelig å klare å få økonomi til å kunne fortsette driften av flere av rutene om ikke det kommer på plass en ny ordning eller ved å forlenge den midlertidige ordningen som gjaldt for juni, juli og august. I dag 8. september kom beskjeden om at den første ruten nå legges ned på ubestemt tid. Dette gjelder Grenlandsekspresen på strekningen Grenland-Oslo. Det haster derfor å få avklart situasjonen for alle pendlere og kollektivbrukere mellom Grenland og hovedstaden.

Svar:

Jeg viser til Prop. 127 S (2019–2020) hvor regjeringen foreslo å opprette en tilskuddsordning for kommersielle buss- og båttruter for å avhjelpe inntektsreduksjon som følge av smitteverntiltak og som fikk tilslutning ved Stortingets behandling. Regjeringen har utarbeidet nærmere retningslinjer for tildeling av midlene i form av en forskrift, og har i denne avgrenset tilskuddsperioden til juni–august 2020. Beløpet som ble bevilget – 100 mill. kr – var basert på et innspill fra NHO Transport til meg datert 15. mai 2020, som beregnet dette støttebeløpet for denne tidsperioden.

Fristen for å søke om tilskudd for august er i slutten av september, og vi vet derfor på nåværende tidspunkt ikke om alle de avsatte midlene vil bli tildelt eller om det vil være gjenstående midler. Dersom det er midler igjen i ordningen, vil jeg vurdere en forlengelse av virkeperioden også ut over august måned.

SPØRSMÅL NR. 2558**Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen****Besvart 17. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva har helseministeren gjort for å få på plass en beredskapsmodell for norsk produksjon av viktige legemidler, herunder antibiotika, og når vil helseministeren komme til Stortinget med en sak om dette?

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av Meld. St. 7 (2019-2020) Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023, ble det fattet følgende vedtak med støtte fra samtlige partier, med unntak av regjeringspartiene:

«Vedtak 575: Stortinget ber regjeringen snarest mulig få på plass en beredskapsmodell for norsk produksjon av viktige legemidler, herunder antibiotika, og komme tilbake til Stortinget med en sak om dette.»

Norge er nesten 100 prosent avhengig av import av legemidler i dag. Hele 80 prosent av råstoffene i hele verdens legemiddelindustri kommer fra Kina eller India. I mars vedtok India eksportrestriksjoner på 26 farmasøytiske virkestoffer og dermed også medisinene som blir laget av dem, dette for å sikre egen befolkning i koronapandemien.

Når verden er i krise, tenker nasjonalstatene først og fremst på egen befolkning. Norge står da i en spesielt sårbar situasjon, ettersom vi er helt avhengige av import av kritiske legemidler. Derfor er det viktig at Norge tar noen grep for å sikre bedre beredskap og produksjon i landet vårt. Private aktører og smarte hoder rundt om i landet kan utvikle morgendagens medisiner.

Spørsmålsstiller ønsker svar fra statsråden på hva som er gjort for å følge opp vedtak 575 fra Stortinget.

Svar:

Legemiddelmangel er en global utfordring, uavhengig av koronapandemien. Legemiddelberedskap er derfor et område regjeringen har jobbet systematisk med. I 2018 ba jeg Helsedirektoratet gjennomføre en ny vurdering av den nasjonale legemiddelberedskapen. Fordi vi har jobbet med oppfølging av Helsedirektoratets rapport, som forelå i juni 2019, har vi raskt kunnet iverksette nødvendige tiltak for å kunne håndtere utfordringene covid-19 medfører. Blant annet har vi iverksatt oppbygging av omfattende beredskapslagre for kritiske legemidler for både

primær- og spesialisthelsetjenesten, inkludert legemidler til bruk i intensivbehandling av covid-19-pasienter.

I likhet med alle andre land er Norge, som også spørsmålsstiller viser til, avhengig av import av legemidler. Selv om norsk produksjon av legemidler aldri fullt ut vil kunne dekke det nasjonale behovet, kan det være et viktig bidrag for å sikre langsiktig beredskap og forsyningsikkerhet i situasjoner med tilbudsvikt eller etterspørselsjokk. Hvilke konkrete tiltak som er gjennomførbare og kan iverksettes for å styrke norsk produksjonskapasitet er imidlertid uklart, både fra et samfunnsøkonomisk og juridisk perspektiv. Tiltak for å styrke norsk produksjonskapasitet forutsetter at dette er utredet først, ikke minst for å sikre at tiltakene er bærekraftige.

Legemiddelproduksjon er et svært komplekst område. Helsedirektoratets anbefalinger knyttet til produksjon av legemidler er derfor omtalt i en egen delrapport, som departementet mottok 29. februar 2020. I rapporten legges det vekt på anbefalinger som vil bidra til å øke tilgangen til legemidler ved forsyningsvikt. De tolv anbefalte tiltakene følges opp og utredes videre gjennom et prosjekt ledet av Legemiddelverket, i samarbeid med myndighetsorganer og relevante aktører. Departementet venter en leveranse fra prosjektet høsten 2020, og vil da vurdere hvordan anbefalinger kan tas videre.

I lys av beredskapssituasjonen som følger av covid-19 ga jeg 6. mars Helsedirektoratet i oppdrag å vurdere mulighetene for å øke produksjonskapasiteten på kritiske legemidler i Norge. Som en del av dette har Legemiddelverket kartlagt produksjonskapasitet på enkelte forsyningskritiske legemidler på kort, mellomlang og lengre sikt. I oppfølgingen av denne kartleggingen er det kjøpt inn råvarer til beredskapsproduksjon i sykehusapotek av enkelte intensivlegemidler.

Antibiotikaresistens er et raskt voksende problem på verdensbasis, og utgjør en alvorlig trussel mot global folkehelse. Norge er blant få land som fremdeles kan benytte smalspektret antibiotika, fordi vi har liten grad av antibiotikaresistens. Tilgang til denne typen antibiotika er derfor en viktig prioritet. En egenproduksjon av antibiotika vil kunne bidra til mindre sårbarhet, fordi vi blir mindre avhengige av import fra andre land, men også til næringsutvikling, verdiskapning og arbeidsplasser i Norge.

10. mai i år mottok Legemiddelverket innspill fra industrien som skisserer hvordan ulike potensielle produsenter vurderer muligheter for nasjonal produksjon av smalspektret antibiotika i Norge. Etablering av antibioti-

kaproduksjon er svært ressurskrevende. Derfor vil en slik etablering ta tid og kreve tett samarbeid mellom myndigheter og aktører. Departementet fikk en kartlegging av mulighetsrommet for industriell antibiotikaproduksjon fra Legemiddelverket 29. mai. Kartleggingen trekker frem nødvendigheten av en detaljert mulighetsstudie som avklarer både markedsforhold og investeringsbehov for etablering av antibiotikaproduksjon. Videre vises det i kartleggingen til behov for offentlig-privat samarbeid. Jeg har derfor gitt Helsedirektoratet i oppdrag å lede en slik studie, innenfor en ramme på 15 mill. kroner. Arbeidet skal gjøres i samarbeid med Legemiddelverket, de regionale helseforetakene, industrien og andre relevante offentlige og private aktører. Studien skal avklare hvordan produksjon kan etableres, finansieres og organiseres, inkludert mulighet for offentlig-privat samarbeid. Studien skal fore-

ligge innen utgangen av 2021. Når konklusjoner fra studien er vurdert, vil regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Spørsmålsstiller skriver at når verden er i krise, tenker nasjonalstatene først og fremst på egen befolkning. Jeg ønsker avslutningsvis å påpeke at internasjonalt samarbeid har vært og er svært viktig i håndteringen av covid-19, også for tilgang til legemidler og vaksiner. Norge er del av felles avtaler om anskaffelse av legemidler både med de nordiske landene og EU. Vi ser også på muligheten for produksjon av legemidler i samarbeid med andre nordiske land. Norge er en pådriver for nordisk samarbeid på produksjonsområdet. Internasjonalt samarbeid er helt nødvendig for å ivareta forsyningssikkerhet og tilgang til legemidler, og regjeringen vil fortsette med dette.

SPØRSMÅL NR. 2559

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 17. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvor mye vil den beregnede økningen i strømpris som følge av kraft fra land-prosjektene i de ulike prisområdene i Norge som skisseres i "Kraft fra land til norsk sokkel 2020" fra Oljedirektoratet (figur 6.6.) innebære i økte strømkostnader for privathusholdninger, industri og samlet, hhv i 2025, 2030, 2040 og for perioden 2025-2040 som helhet sammenlignet med referansebanen uten kraft fra land-prosjektene, og hvilke konsekvenser vil en slik prisøkning ha for industrien i det enkelte prisområde?

BEGRUNNELSE:

I «Kraft fra land til norsk sokkel 2020»-rapporten fra Oljedirektoratet som ble overlevert til statsråden 26. juni i år, grupperer man «kraft fra land»-prosjekter i fire kategorier

- modne prosjekter i planleggingsfasen
- umodne prosjekter i planleggingsfasen
- prosjekter som er lagt bort
- prosjekter som var del av nylig leverte utbyggingsplaner der kraft fra land ikke ble valgt.

De to første kategoriene (som i praksis er de som i rapporten vurderes som aktuelle) har et samlet effektbehov på

700 MW og et samlet kraftforbruk på opp mot 5,1 TWh per år.

I figur 6.6. i rapporten vises beregnede kraftpriser i referansebanen (uten kraft fra land-prosjektene) og beregnet prisøkning i det enkelte prisområde, hhv i 2025, 2030 og 2040 (Kilde: NVE). Figuren viser at de områdene som i referansebanen har klart lavest kraftpris (Nord-Norge og Midt-Norge/Nord-Vestlandet) vil få en markant prisøkning hvis kraft fra land-prosjektene i deres region realiseres. Størst vil effekten bli i Nord-Norge i 2030 med en økning på 5,8 øre/kwh (fra 27,9 til 33,7), mens Midt-Norge/Nord-Vestlandet i 2030 vil få en økning på 4,2 øre/kwh (fra 31,2 til 35,4). Også i landet for øvrig er strømprisene ventet å øke dersom kraft fra land-prosjektene realiseres - i 2030 med i snitt ca. 1 øre/kwh (fra ca. 39 til 40).

Rapporten inneholder også tall på forventet reduksjon i CO₂-utslipp på sokkelen ved prosjektene (ca. 1,7 mill. tonn CO₂), samtidig som den viser til at det vil føre til redusert kraftoverskudd og dermed redusert eksport av strøm på 5,1 TWh per år. Hvilken effekt dette i sum vil ha for globale CO₂-utslipp sier rapporten ingenting om.

Rapporten synliggjør at flere av kraft fra land-prosjektene vil medføre behov for betydelige investeringer i strømmettet. Rapporten skisserer også alternative løsninger til kraft fra land. Det understrekes i rapporten at den

«bygger på arbeid som er gjort eller pågår i industrien for å utrede kraft fra land til eksisterende innretninger. Den gir et oversiktsbilde, og den er ikke på et detaljnivå som trengs for å ta beslutninger om gjennomføring av tiltak» knyttet til det enkelte felt/installasjon.

Svar:

Oljedirektoratets rapport "Kraft fra land til norsk sokkel 2020" kartlegger mulige elektrifiseringsprosjekter på norsk sokkel. Det er ikke gjort egne beregninger av strømkostnadene for ulike forbruksgrupper i dette arbeidet. Olje- og energidepartementet har derfor forelagt Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) spørsmålet om mulig økning i strømkostnader for privathusholdninger og industri som følge av kraft fra land-prosjektene. NVEs beregninger tar utgangspunkt i basisscenarioet fra NVEs langsiktige kraftmarkedsanalyser fra 2019.

NVE fikk for øvrig tidligere i år oppdrag av departementet om å sammenstille anslagene på mulig elektrifisering omtalt i "Klimakur", "Kraft fra land til norsk sokkel 2020" og NVEs rapport om elektrifisering av landbaserte industrianlegg i Norge. NVE skal i dette arbeidet vurdere

den samlede virkningen på kraftsystemet, inkludert virkningen på kraftpriser. Dette arbeidet forventes slutført i løpet av oktober.

Utviklingen i strømforbruket er en av flere faktorer av betydning for kraftprisutviklingen i Norge. Langsiktige framskrivninger av kraftprisen og virkninger av økt forbruk er derfor beheftet med stor usikkerhet. Strømkostnadene består av både kraftpris og nettleie. I NVEs beregninger er det gjort en vurdering av begge disse elementene for å anslå total endring i strømkostnader.

Kraftpris

Anslått endring i årlig gjennomsnittlig kraftpris som følge av de modne og de umodne kraft fra land-prosjektene i rapporten "Kraft fra land til norsk sokkel 2020" vises i tabell 1. Dette tilsvarer tallene i figur 6.6 i rapporten som spørsmålsstiller viser til. Norge er i dag delt inn i fem prisområder for strøm. Det er relativt små prisforskjeller internt i Sør-Norge, og NVE har for enkelthets skyld valgt å bruke kun prisområde NO2 til å representere Sør-Norge i dette oppsettet.

Tabell 1, Anslått endring i kraftpris som følge av kraft fra land-prosjektene i NVEs basisscenario (øre/kWh, 2019-kroner)

Prisområde	2025	2030	2040
NO2 (Sør)	0,4	1,0	0,9
NO3 (Midt)	1,5	4,2	1,6
NO4 (Nord)	2,9	5,8	4,7

Kilde: NVE

Nettleie

Dersom Melkøya landanlegg elektrifiseres krever det utbygging av en 420 kV-linje fra Skaidi til Hammerfest. Investeringstkostnaden ved tiltaket er estimert til 1 350 mill. kroner. Av dette er det anslått at Equinor vil betale om lag 450 mill. kroner i anleggsbidrag. De resterende 900 mill. kronene er forutsatt fordelt på nettkundene, og avskrevet over 40 år. De øvrige potensielle kraft fra land-prosjektene krever ikke nettinvesteringer, med de forutsetningene som er lagt til grunn i vurderingene[1]. Basert på disse forutsetningene medfører de kartlagte kraft fra land-prosjektene økt nettleie med anslagsvis 0,1 øre/kWh i årene 2025-2040[2].

Årlige strømkostnader

For enkelthets skyld er beregningene av økte strømkostnader illustrert med en husholdning som har et forbruk på 20 000 kWh/år, og en relativt stor industribedrift med et årlig forbruk på 1 TWh. For husholdninger er det

lagt til grunn en forenklet forbruksprofil gjennom året. For industri er det lagt til grunn flatt forbruk over året. Industribedrifter inngår ofte langsiktige kontrakter for kjøp av strøm. Strømkostnadene er derfor ikke i like stor grad avhengig av endring i spotpris for strøm. Anslagene i tabell 2 er basert på at industri betaler spotpris for strøm.

I tabell 2 og 3 vises anslaget på økte årlige strømkostnader som følge av kraft fra land-prosjektene for henholdsvis en husholdning og en industribedrift, med referanse til NVEs basisscenario fra 2019.

Tabell 2: Anslått endring i strømkostnader (kr/år, 2019-kroner), husholdning med forbruk på 20 000 kWh/år

Prisområde	2025	2030	2040
NO2 (Sør)	106	224	207
NO3 (Midt)	326	893	351
NO4 (Nord)	575	1 197	988

Kilde: NVE

Tabell 3: Anslått endring i strømkostnader (mill. kr/år, 2019-kroner), industribedrift med forbruk på 1 TWh/år

Prisområde	2025	2030	2040
NO2 (Sør)	5	11	10
NO3 (Midt)	16	43	17
NO4 (Nord)	30	59	48

Kilde: NVE

Aggregerte strømkostnader

I tabell 4 vises anslått endring i aggregerte strømkostnader i perioden 2025-2040[3] som følge av kraft fra land-prosjektene.

Tabell 4: Endring i strømkostnader 2025-2040 (2019-kroner)

Prisområde	Husholdning (20 000 kWh/år), kroner	Industri (1 TWh/år), mill. kroner
NO2 (Sør)	3 137	157
NO3 (Midt)	9 608	463
NO4 (Nord)	16 132	799

Kilde: NVE

Kommentarer til beregningene

Det er viktig å merke seg at kraftprisene som er beregnet i NVEs langsiktige analyser er et resultat av forutsetningene som er lagt til grunn i basisscenarioet. Forutsetningene påvirker også anslagene på virkningen av økt forbruk. Blant annet er kraftprisen, spesielt i enkelte

områder, sensitiv for antatt kraftoverskudd. Et antatt stort kraftoverskudd i 2030 og begrenset nettkapasitet fra nord til sør bidrar til at kraft fra land-prosjektene gir stor prisøkning i NO3 (Midt) og NO4 (Nord) dette året. Anslåtte strømkostnader i NO3 og NO4 for 2030 er likevel lavere enn de anslåtte strømkostnadene for disse brukergruppene med utgangspunkt i kraftprisene for 2019.

SPØRSMÅL NR. 2560

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 16. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Hvor stor ville samlet CO₂-kompensasjon i statsbudsjettet for 2020 (støtteåret 2019) vært dersom industribedriftene som i dag omfattes av ordningen skulle gis full kompensasjon for økte kraftpriser som følge av EUs kvotesystem for CO₂-utslipp, hvor stor ville samlet CO₂-kompensasjon blitt dersom også nikkerverk inkluderes i ordningen, og

hvor stor ville samlet kompensasjon vært for 2020 ved en støtteintensitet på hhv. 0,85 og 0,80 hhv. med og uten nikkerverk inkludert i ordningen?

BEGRUNNELSE:

EUs kvotesystem for CO₂-utslipp medfører økte kraftpriser i Europa og derigjennom økt fare for utflagging

av produksjon til andre områder i verden som ikke har tilsvarende regler for prising av utslipp og der utslippene fra produksjonen er høyere (såkalt karbonlekkasje). Gjennom nye utenlandskabler presses prisnivået på kraft i Norge i retning nivået på kontinentet. Kraftkrevende industri i Norge kan kompenseres for økte kraftpriser som følge av EUs kvotesystem for CO₂-utslipp. Ordningen avgrenses til de sektorer EUs retningslinjer åpner for støtte til (i dag 15 sektorer) og legger også begrensninger på hvor mye som kan mottas i støtte.

I følge § 8 i forskrift om CO₂-kompensasjon for industrien skal årlig kompensasjon «beregnes ved å multiplisere virksomhetens grunnlag for kompensasjon i henhold til § 7 med støtteårets EUA (European Union Allowance) forwardpris (kvoteprisen) og støtteintensitet.» Støtteintensiteten er 0,85 i perioden 2013–2015, 0,80 i perioden 2016–2018 og 0,75 i perioden 2019–2020. Kombinasjonen av økt kvotepris og redusert støtteintensitet medfører at industribedriftene som omfattes av ordningen gradvis står igjen med et større udekket tap etter kompensasjon og dermed svekket konkurransekraft sammenlignet med industribedrifter andre steder i verden.

Ordningen gjelder for perioden 1. juli 2013 til 31. desember 2020. Det forhandles nå i EU om hvordan ordningen skal være i fremtiden, med potensielt store konsekvenser for norsk industri. I følge Industri Energi «ville mange tusen arbeidsplasser gått tapt» uten CO₂-kompensasjon og forbundet vedtok på sitt landsmøte i 2017 at «Industri Energi vil jobbe for at alle industrier, inkludert nikkelproduksjon, som er eksponert for økte kraftpriser som funksjon av EUs kvotehandelssystem skal kompenseres 100 % for økte kraftkostnader samt at CO₂-kompensasjonen skal

vare så lenge som EUs kvotehandelssystem er operativt.»

CO₂-kompensasjon utbetales etterskuddsvis. I statsbudsjettet for 2020 ble samlet støttebeløp økt, hovedsakelig på grunn av økt kvotepris, samt ny beregning av støttebeløp for Norske Skog Saugbruks for støtteårene 2019-2021. Kvoteprisen som vil bli lagt til grunn for beregning av CO₂-kompensasjon for støtteåret 2019, som utbetales etterskuddsvis i 2020, er 155,31 kroner per tonn CO₂.

Svar:

Eg viser til skriftleg spørsmål nr. 2560 frå representanten Gjelsvik.

Noreg deltek i EUs klimakvotesystem på lik linje som europeiske verksemdar, og er difor omfatta av EUs regler for CO₂-kompensasjon. Under EUs gjeldande retningslinjer har 15 sektorar rett på CO₂-kompensasjon. Det er i alt 46 norske verksemdar som fell inn under ein eller fleire av desse sektorane og har dermed rett på CO₂-kompensasjon. Kompensasjonen blir utbetalt etterskotsvis.

Kompensasjon for støtteåret 2019 blir utbetalt i 2020, basert på forwardprisane i 2018. Den faktiske utbetalinga av CO₂-kompensasjon i 2020 var på 1 434 652 951 kroner. Dette er berekna med ein støtteintensitet på 0,75. Ein støtteintensitet på 0,75 indikerer at ein kan kompensere opptil 75 % av auka i kraftprisane. Samanlikna med utbetalingane til CO₂-kompensasjon i 2019 har utbetalingane i 2020 auka med 907 millionar kroner.

Svara på spørsmåla er lista opp i tabellen under. Alle tal gjeld for støtteåret 2019 (budsjettåret 2020). Tala som viser utbetalingar med nikkelproduksjon er basert på grove anslag.

Støtteintensitet	Utbetalingar utan nikkelproduksjon [MNOK]	Utbetalingar med nikkelproduksjon [MNOK]
Full kompensasjon (1,00)	1 913	1 946
Delvis kompensasjon (0,85)	1 626	1 654
Delvis kompensasjon (0,80)	1 530	1 557

Retningslinjene i dag for CO₂-kompensasjon vil vere gyldige til 31. desember 2020. Europakommisjonens DG Konkurransar arbeider i desse dagar med å vedta nye retningslinjer for perioden 2021-2030.

I januar 2020 blei eit utkast til nye retningslinjer offentleggjort. Utkastet viste at lista over sektorar som har rett på kompensasjon er innsnevra frå femten til åtte sektorar. Grunngevinga for innsnevringa er at ordninga skal avgrensast til sektorane som har størst risiko for karbonlekkasje. Dersom denne innsnevringa blir endeleg vedteke vil nokon norske verksemdar miste retten til kompen-

sasjon i sin heilskap, medan andre vil miste deler av sin kompensasjon.

Sidan utkastet til nye retningslinjer vart offentleggjort har regjeringa arbeidd aktivt opp mot Europakommisjonen for å ta vare på norske interesser, mellom anna forsvare ein rein norsk industri. Regjeringa har også arbeidd for at produsentar av nikkelproduksjon, mineralgjødsel, plast og avanserte biokjemikalier skal inkludert i ordninga i neste periode.

SPØRSMÅL NR. 2561**Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 18. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til at det gjøres endringer og/eller presiseringer i adopsjonsloven og/eller tilhørende forskrifter og veiledere som sørger for at reglene om stebarnadopsjon er i tråd med intensjonen bak gjeldende lov, som trådte i kraft 01. juli 2018?

BEGRUNNELSE:

1. juli 2018 trådte ny adopsjonslov i kraft. Ny lov skulle bidra til at adopsjonsfeltet ble oversiktlig, og gi større likebehandling. Videre ble også flere av de ulike typene for nasjonal adopsjon regulert, eksempelvis stebarnadopsjon. Loven ble blant annet endret for å tillate voksen stebarnadopsjon når det finnes to foreldreskap, altså der begge biologiske foreldre er kjente. Denne lovendringen bygget på anbefalinger fra Adopsjonslovutvalget, som mente adopsjon for stebarn som har fylt 18 år kunne være aktuelt «dersom stebarnet har behov for rettslig anerkjennelse av følelsesmessige bånd til søker».

I lovforslaget het det at adopsjon av voksne skal være forbeholdt relasjoner hvor det har en egenverdi at det offentlige anerkjenner et etablert følelsesmessig forhold, dog slik at:

«behovet for den samfunnsmessige anerkjennelse som ligger i en adopsjon kan imidlertid melde seg også etter eksempelvis 30 år, for eksempel når den som søkes adoptert får egne barn.»

Undertegnede er gjort kjent med at til tross for de her nevnte lovendringer, blir søknader om stebarnadopsjon avslått der lovens vilkår klart synes oppfylte og den adopsjon den søkes om synes å være i tråd med lovens intensjon. Blant annet har søknad om adopsjon blitt avslått der relasjon mellom stedatter og stefar ble etablert da barnet var ett år. I dette tilfellet husker ikke stedatter noe liv uten stefar, og hennes biologiske far ga støtte til adopsjon før han døde i 2011. Både stedatters mor, bror og stefar ønsker en rettslig anerkjennelse av den relasjon som har eksistert mellom stedatter og stefar hele hennes liv, og ønsket om rettslig anerkjennelse var også begrunnet i forholdet mellom stedatters fremtidige barn og deres bestefar – slik det ble vist til i lovforslaget. Alle vilkår for adopsjon var oppfylt, men avslaget ble begrunnet i at stedatter hadde hatt kontakt med biologisk far. Bufdir konkluderte med at adopsjon ikke var til stedatters beste, til tross for at dette ikke samsvarer med stedatters vurdering av hva som er riktig og viktig for henne.

Undertegnede kan vanskelig se at konklusjonen i denne saken samsvarer intensjonen bak ny adopsjonslov. Resultatet er snarere at den åpning Adopsjonslovutvalget ønsket å gi for voksen stebarnadopsjon i saker med to foreldreskap, knapt eksisterer.

Svar:

Ut ifra sammenhengen mellom spørsmålet til representanten og begrunnelsen, forstår jeg spørsmålet slik at det spørres om regelverket for voksenadopsjon av stebarn generelt praktiseres for restriktivt.

Stebarn med en nær relasjon til stefar eller stemor, kan ha et stort behov for og ønske om at det offentlige anerkjenner og bekrefter dette rettslig gjennom adopsjon. Når myndighetene innvilger en adopsjon, har dette omfattende og endelige rettsvirkninger. Den adopterte trer inn i rettsforholdet til steforelder og ut av rettsforholdet til sin juridiske forelder, eventuelle søsken på denne siden, besteforeldre og hele forelderens øvrige familie og slektninger. Det er derfor svært viktig med god praksis og saksbehandling fra myndighetenes side også i saker om voksenadopsjon av stebarn – på linje med det som gjelder i andre adopsjonssaker.

Jeg er ikke kjent med den konkrete saken om voksenadopsjon av stebarn som representanten viser til, og jeg kan ikke gå inn i enkeltsaker. På generelt grunnlag vil jeg likevel understreke at jeg har stor forståelse for at de berørte i en adopsjonssak blir skuffet når en søknad om adopsjon som de sterkt ønsker, avslås.

Jeg mener likevel at det så kort tid etter at Stortinget vedtok en helt ny adopsjonslov, ikke er behov for å utrede endringer i reglene om voksenadopsjon. Ny adopsjonslov ble vedtatt i 2017 etter omfattende utredninger. Loven bygger på Adopsjonslovutvalgets NOU 2014: 9 Ny adopsjonslov. Utvalget foretok en fullstendig og prinsipiell vurdering av adopsjonsinstituttet og en generell vurdering av hva adopsjonsloven bør inneholde. Adopsjonslovutvalgets arbeid bygger videre på NOU 2009: 21 Adopsjon – til barnets beste. Dette utvalget gjennomgikk adopsjonspolitikken og satte adopsjon inn i en bred faglig og samfunnsmessig sammenheng.

På bakgrunn av disse utredningene ble det vedtatt en egen bestemmelse om adopsjon av personer over 18 år (voksenadopsjon) i adopsjonsloven § 16. Det ble også vedtatt en egen formålsbestemmelse om henholdsvis adopsjon av barn og adopsjon av personer som er fylt 18 år. Det

går fram av forarbeidene at departementet "går inn for at gjeldende restriktive praksis ved adopsjon av voksne personer videreføres." Med andre ord er ikke adopsjonsloven § 16 ment å liberalisere vilkårene for voksenadopsjon.

Formålene med voksenadopsjon skal være å bekrefte rettslig sosiale bånd som allerede eksisterer mellom søker og den som søkes adoptert. Slik adopsjon kan bare innvilges hvis det er klart sannsynlig at adopsjonen vil bli til barnets beste. I tillegg må søker ha oppfostret personen i minst seks år, med mindre andre særlige grunner taler for adopsjon. I vurderingen skal det legges særlig vekt på tilknytningen mellom søkeren og den som søkes adoptert, den familietilknytningen som måtte falle bort ved adopsjonen og eventuelle søsken som søkeren skal adoptere samtidig.

Adopsjonsmyndighetene skal i hver sak gjøre en selvstendig og konkret vurdering. Sentralt i vurderingen står

partenes ønsker og forholdet mellom søker og den som søkes adoptert. Adopsjonsmyndighetene skal imidlertid også vurdere og legge vekt på det nåværende og tidligere forholdet mellom den som søkes adoptert og opprinnelig forelder, eventuelle søsken og øvrig slekt.

Jeg kan legge til at Sivilombudsmannen i en uttalelse nylig har behandlet en konkret sak som gjelder vokseadopsjon av stebarn der steforelder og juridisk forelder var gått fra hverandre, og hvor tidligere ektefelle (juridisk forelder) ikke samtykket til adopsjonen. Ombudsmannen uttaler at Bufetat og Bufdir feilaktig har lagt til grunn et krav om slikt samtykke. Den uriktige praktiseringen skyldtes en feil i et rundskriv. Jeg har forsikret meg om at direktoratet følger opp saken, og rundskrivet er nå korrigert. Slik saken nå står, kan jeg ikke se at det er behov for lovendringer på dette punktet.

SPØRSMÅL NR. 2562

Innlevert 8. september 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 17. september 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hvordan kommuniserer UD overfor norsk næringsliv at den viktige frarådingen mot næringsliv i Vest-Sahara gjelder engasjementer som ikke er i samsvar med saharawienes ønsker?

BEGRUNNELSE:

Utenriksminister Søreide uttalte i Stortinget 17. juni 2019 at:

"Norske myndigheter har siden 2007 frarådet at norsk næringsliv engasjerer seg i handel, investeringer, naturressursutnyttelse og andre former for næringsvirksomhet i Vest-Sahara, som ikke er i samsvar med saharawienes ønsker, og følgelig kan være i strid med folkeretten. Denne linjen ligger fast."

I interpellasjonsdebatt 2. april i fjor uttrykte ministeren det samme i sitt konkluderende innlegg, og påpekte at denne samtykkeretten for det saharawiske folket var basert på EU-domstolens dommer.

EU-domstolens dom av 21. desember 2016, paragraf 106, understreker at det i lys av saharawienes rett til selvbestemmelse, er retten til samtykke som vil være avgjø-

rende for om en avtale dekkende territoriet er lovlig eller ei.

Samme paragraf uttrykker eksplisitt at spørsmålet om hvorvidt Vest-Saharas folk 'tjener på' eller 'tar skade av' en slik avtale er unødvendig å vurdere. Med det satte domstolen en strek over EU-kommisjonens argumenter om at avtaler med Marokko dekkende Vest-Sahara vil være lovlige om de er i tråd med 'interessene' til territoriets 'lokalbefolkning', noe EU hadde hevdet at de var, uten å ha hørt med saharawiene selv. Domstolen henviser dessuten til, i fire dommer siden 2016, at rettighetene gjelder territoriets 'folk', ikke 'lokalbefolkning'. I Vest-Sahara er dette to ulike størrelser. Det er et ikke-selvstyrt territoriums 'folk' som har rett til selvbestemmelse. Med det følger retten til å avgi samtykke i slike sammenhenger, noe som korrekt ble uttalt av Utenriksministeren i 2019.

Retten til samtykke ble også trukket fram av utenriksminister Brende i Stortinget i en interpellasjonsdebatt i 2014, og er omtalt av vekslende regjeringer siden Norge sist gang satt i FNs Sikkerhetsråd.

Norsk næringsliv fortjener og forventer tydelige signaler fra norske myndigheter, og jeg vil be utenriksministeren redegjøre for hvordan den tydelige argumen-

tasjonsrekke om det saharawiske folkets samtykkerett følges opp i kontakten overfor næringslivet.

Svar:

Fra norsk side har vi vært særlig opptatt av å unngå handlinger som kan oppfattes som en legitimering av situasjonen i Vest-Sahara. I den rådende situasjonen vil det i de fleste tilfeller være vanskelig for norske bedrifter å forutse konsekvensene av konkrete investeringer og næringsrettet virksomhet og om disse er i samsvar med lokalbefolkningens interesser. For å unngå denne type situasjoner har norske myndigheter siden 2007 inntatt en «føre-var»- holdning når det gjelder Vest-Sahara og besluttet en offisiell fraråding. Så vidt jeg vet er Norge det eneste landet i Europa som har en slik offisiell fraråding. Frarådingen er ment som en klar oppfordring til private

aktører om å utvise forsiktighet og samfunnsansvar når de vurderer sitt engasjement i Vest-Sahara. Denne frarådingen er offentlig kjent og kommuniseres til norske selskaper på forespørsel eller gjennom annen kontakt med selskapene.

Det foreligger likevel ikke noe rettslig bindende forbud mot eksport og næringsvirksomhet rettet mot Vest-Sahara, inkludert FN-sanksjoner eller restriktive tiltak fra EUs side som innebærer eksportrestriksjoner.

Norske posisjoner når det gjelder Vest-Sahara ligger fast og er i tråd med FNs sikkerhetsråds beslutninger. Norge støtter FNs arbeid for å bidra til en politisk løsning på konflikten.

Jeg viser for øvrig også til interpellasjonsdebatten i april 2019 og øvrige svar til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2563

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 2564

Innlevert 9. september 2020 av stortingsrepresentant Kristin Ørmen Johnsen

Besvart 15. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvordan vil departementet arbeide for å øke private investeringer i kultursektoren og sikre at vi har et godt og kvalitetssikret regelverk rundt private donasjoner og avtaler til kulturinstitusjoner?

BEGRUNNELSE:

Høyre er opptatt av og jobber for å øke privates bidrag innen kunst og kultur. Vi har blant annet innført gaveforsterknings ordningen for å motivere kulturinstitusjoner til jobbe for at private stiftelser og investorer kan

bidra. Private donasjoner har liten tradisjon i Norge, det er snarere unntaket, men reglen i utlandet. Regelverk og habilitet er satt på dagsorden etter at VG har en sak vedrørende habilitetsvurderinger på Nasjonalmuseet i forbindelse med en sponsoravtale.

Vi trenger gode kjøreregler og prosedyrer for private donasjoner og avtaler. Dette må gjøres ryddig slik det ikke stilles spørsmål om motiver hos den private eller den kunstinstusjon det gjelder. Vi må sikre at ikke private nå vegrer seg for å gi gaver. Vi må også sikre at ikke ledelsen i kulturinstitusjoner blir engstelig for å jobbe med å få inn privat kapital.

Svar:

Jeg mener det er svært verdifullt at privatpersoner, næringsliv og stiftelser i sivilsamfunnet både ser hvilken verdi kunst og kultur har for samfunnet, og ser verdien av å engasjere seg også økonomisk – enten i form av gaver og donasjoner eller i form av sponsoravtaler av ulike slag.

I en del andre land er det sterkere tradisjoner for slik medvirkning fra private aktører, men også i vårt land har dette lange historiske røtter. Eksempelvis er et betydelig antall kunstverk gjennom årene tilkommet våre kunstmuseer i form av gaver.

Denne regjeringen har ønsket at kulturinstitusjonene skal gjøre en aktiv innsats for å øke egeninntektene og for å skaffe seg supplerende inntekter fra andre kilder enn de ordinære offentlige tilskuddsyterne. I det årlige tilskuddsbrevet til museene og andre kulturinstitusjoner skriver således Kulturdepartementet følgende:

”Alle tilskotsmottakarane skal nytta ut potensialet sitt for eigeninntekter. Departementet legg til grunn at den einskilde institusjonen utarbeider planar for å utvikla dei ulike inntektskjeldene sine med sikte på å auka eigeninntektene, slik som billettinntekter, andre inntektsgjevande aktivitetar og tiltak, og gåver og sponsorinntekter.”

For å gi kulturinstitusjonene et ekstra insentiv for å skaffe seg flere inntektskilder, har denne regjeringen som kjent også innført en gaveforsterkningsordning. Ved å gi 25 % påslag for private pengegaver til kulturtiltak, premieres institusjoner og institusjonsledere som aktivt engasjerer seg for å fremskaffe ekstra ressurser. Samtidig fremstår dette som en statlig anerkjennelse av private bidragsytteres medvirkning.

Selvsagt må kulturinstitusjonene ha et gjennomtenkt forhold til både offentlige og private tilskudd, gaver eller sponsoravtaler – og ikke under noen omstendighet godta føringer som setter institusjonens kunst- eller kulturfaglige integritet i fare.

For museenes del vil retningslinjene fra den internasjonale organisasjonen ICOM (International Council of Museums) være et retningsgivende utgangspunkt for de vurderingene museets styre og ledelse vil måtte foreta i konkrete situasjoner. Det er også eksempler på museer som har utarbeidet en egen ”etisk plattform” med forretningsmessige retningslinjer.

Vårt inntrykk er at kulturinstitusjonene har et bevisst forhold til de utfordringene samarbeid med private aktører kan innebære. Det framstår verken nødvendig eller naturlig å utarbeide statlige retningslinjer for dette. Ansvaret for gjennomtenkte og ryddige relasjoner til støttespillere i privat sektor må tilligge styret og ledelse ved de respektive kulturinstitusjonene.

SPØRSMÅL NR. 2565

Innlevert 9. september 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 16. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva er status for saken, og når forventer departementet at nytt regelverk for sikkerhet på campingplasser skal være på plass?

BEGRUNNELSE:

Kommunal- og moderniseringsministeren varslet tidlig i 2019 at man ønsket å forenkle reglene for brannsikkerhet på campingplasser. I følge statsråden imøtekom departementet næringens ønske om å forenkle regelverket som hadde vært noe utilgjengelig. Det nye regelverket skulle etter planen gjelde fra 1. juli 2019, men etter at saken had-

de vært på høring, kom departementet frem til at dette ble utsatt for å gi næringen bedre tid til å omstille seg.

Svar:

Campingplasser har forandret seg mye de siste tiårene. Variasjon i typer tilleggskonstruksjoner har skapt uklarehet i forståelsen av begrepet «campingenhet». Dette har ført til forskjellig praktisering av avstandsregler på campingplasser, noe som igjen har

skapt utfordringer for brannvern og likebehandling av campingplassene. Flere aktører har derfor etterlyst klare regler for hvilke avstander som kreves i ulike situasjoner.

Forslag til nye brannsikkerhetsregler var på høring våren 2019. Formålet med forslaget var å styrke brannsikkerheten på campingplasser, og gjøre regelverket enklere å forstå og bruke. Det ble blant annet foreslått et nytt avstandskrav på fire meter mellom campingenheter på campingplasser.

Mange høringsinstanser er positive til forslaget om tydeligere regelverk og bedre brannsikkerhet. Høringen har samtidig pekt på uløste problemstillinger. Aktører i næringen har særlig uttrykt bekymring for at nye sikkerhetsregler, slik det var foreslått i høringen, vil få store økonomiske konsekvenser og uheldige konsekvenser for eksisterende campingenheter.

Camping skal være en trygg og hyggelig opplevelse. Jeg tar næringens tilbakemeldinger på alvor og ønsker å imøtekomme campingnæringens bekymringer og finne gode løsninger. Samtidig må vi ivareta brannsikkerheten på campingplasser. Målet er også et enklere regelverk å praktisere.

Arbeidet med å følge opp innspillene og utrede mulige løsninger er godt i gang, men tar nødvendigvis tid da vi tar nye momenter med. I tråd med næringens ønsker vil jeg imidlertid sørge for at en ikrafttredelse varsles i god tid, slik at næringen får nødvendig tid til å forberede seg.

SPØRSMÅL NR. 2566

Innlevert 9. september 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 15. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Norge har sammen med andre land inngått avtaler med flere vaksineprodusenter om Covid-19-vaksiner, som for eksempel Astra Zeneca der testingen nå er satt på pause etter sykdom hos en av deltakerne i fase 3-studien. Samtidig mangler avtaler med en rekke produsenter.

Er norske myndigheter villige til å inngå avtaler med andre vaksineprodusenter som nå har coronavaksiner i fase 3-testing, slik Indonesia har gjort med avtalen om 50 millioner doser fra Sinovac Biotech Ltd.?

BEGRUNNELSE:

Det er flere vaksiner mot Covid-19 som er under utvikling og i flere ulike testfaser. Spørsmålsstiller er bekymret for at man gjennom å satse på enkelte vaksiner, setter Norges befolkning i en potensielt vanskelig situasjon dersom det viser seg at den vaksinen som viser seg å ha best effekt og minst bivirkninger ikke er i de avtalene vi nå har blitt en del av.

Ifølge New York Times er det nå 9 vaksiner i fase3-utprøving, og 3 vaksiner godkjent for tidligbruk (da inkludert den russiske). Norge har så vidt jeg kan se av media ikke inngått avtaler med flere av de vaksineprodusentene som nå har utprøving i fase3, og som potensielt kan ha vaksinen med best virkning og minst bivirkninger.

Svar:

Et stort antall vaksinekandidater er under utvikling mot covid-19. Til tross for lovende data fra enkelte studier i tidlig fase, er det fortsatt ukjent hvilke av disse kandidatene som eventuelt vil kunne vise seg å være sikre og effektive. Vaksineutvikling har høy risiko. Initiativ for tidlig tilgang til vaksiner må derfor ha en portefølje som er bred nok til at det er rimelig sannsynlig at minst én av kandidatene vil lykkes. Samtidig er det nødvendig å gjøre tidlige investeringer for oppskalering av produksjon for å sikre raskere tilgang til et tilstrekkelig antall doser av de vaksinene som eventuelt vil vise seg å være sikre og effektive. På bakgrunn av dette forhandler EU, ved kommisjonen og en gruppe medlemsland, med en rekke leverandører om tidlig produksjon og leveranse av vaksiner til Europa.

Tidlig tilgang til vaksiner for hele befolkningen er regjeringens hovedprioritet i vaksinearbeidet. Samtidig arbeider regjeringen for internasjonal solidaritet og global tilgang til vaksiner. Norge har forpliktet seg til å bidra til at alle land skal få reell tilgang til covid-vaksiner.

Norge er omfattet av EUs vaksinestrategi. Norges hovedstrategi for å sikre tilstrekkelig tilgang til den norske befolkningen er derfor gjennom tett samarbeid med EU. EU, ved kommisjonspresident von der Leyen, har forsikret om at EUs avtaler med legemiddelselskaper under EUs vaksinestrategi også dekker behovene til Norge og andre EØS/EFTA-land. EU har som uttalt mål å inngå av-

taler med ulike produsenter for hver av de mest lovende vaksineteknologiene. Av disse har kommisjonen så langt offentliggjort at de er i forhandlinger med selskapene BioNTech/Pfizer, Sanofi/GSK, Johnson & Johnson, CureVac og Moderna, i tillegg til den eksisterende avtalen med AstraZeneca representanten Bruun-Gundersen viser til. EUs portefølje blir løpende gjenstand for vurdering, og vil kunne bli utvidet dersom lovende kandidater kan framvise gode testresultater.

Til tross for positive resultater fra dyrestudier og tidlig fase kliniske studier er det fortsatt mye som kan gå galt for hver og en av de ulike vaksinekandidatene. Problemer med gjennomføring av store kliniske studier og uforutsette vanskeligheter ved oppskalering av produksjon kan potensielt gi forsinkelser i utviklingsløpet. Det er også en

reell risiko for at store kliniske studier vil vise at vaksinene ikke gir tilfredsstillende beskyttelse eller at de har en uakseptabel bivirkningsprofil. I tillegg vet vi på nåværende tidspunkt ikke hvilke vaksiner som vil kunne være aktuelle for ulike grupper av befolkningen. Det vil derfor være behov for å inngå avtaler om en rekke vaksinekandidater, slik som EU nå legger opp til.

Utviklingsprosessen kortes ned, blant annet ved at vi investerer i produksjon før vi vet om vaksinen kan tas i bruk. Vi arbeider samtidig for høy grad av sikkerhet. Før en vaksine skal tas i bruk i Norge må den derfor godkjennes av legemiddelmyndighetene for å bekrefte at den tilfredsstillende de strenge kravene som settes til effekt, sikkerhet og kvalitet.

SPØRSMÅL NR. 2567

Innlevert 9. september 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 17. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvorfor prioriterer Økokrim saker hvor det er uklart om det foreligger hjemmel for straff, særlig fra tilsynsorgan, samtidig som det ikke tas ut tiltale – tilsynelatende fordi Økokrim ikke har tilstrekkelig bevis, eller tiltale tas ut etter mange års etterforskning og hvor saken ender med frifinnelse?

BEGRUNNELSE:

Det er stor forståelse for at Økokrims arbeid er viktig og nødvendig, men det er grunn til å stille spørsmål ved prioriteringene og ressursbruken hva gjelder Økokrims knappe midler. Vi har eksempler på pågående etterforskning nå på fjerde året, hjemmel for straffebud som bortfaller uten at siktelsen bortfaller. Økokrim bruker sine ressurser på straffebud som har en svært lav strafferamme fordi særorganet velger å prioritere anmelderen Finanstilsynet. I andre land bruker man ikke straff i det hele tatt for overtredelser av bestemmelsen om god forretningsskikk i verdipapirhandel.

I det hele tatt synes Økokrim generelt sett å bruke sine ressurser på anmeldelser fra tilsynsorgan, herunder ofte på saker som ligger i randsonen av strafferetten. Konsekvensen er at det de siste årene har vært en rekke frifinnel-

ser etter årelang etterforskning mot enkeltpersoner med betydelige konsekvenser for de mennesker dette gjelder.

Derimot er det svært vanskelig for næringslivet og privatpersoner å få Økokrim til og etterforske saker som rammer andre enn staten. Et Økokrim som kun er en forlenget arm for overivrige tilsynsorganer svikter sitt samfunnsoppdrag.

Svar:

ØKOKRIMs ansvarsområde er fastsatt i påtaleinstruksens kapittel 35. Avgjørelsen av om en sak skal behandles av ØKOKRIM treffes av leder eller nestleder. Ved avveinngen legges det særlig vekt på etterforskningens omfang, sakens kompleksitet, dens økonomiske størrelse, hvorvidt saken har forgreininger til utlandet og dens prinsipielle karakter.

Riksadvokatens årlige prioriteringer ligger til grunn for hvilke sakstyper som tas inn. Over tid har det av riksadvokatens årlige mål- og prioriteringsrundskriv fremgått at det særlig er den alvorlige økonomiske kriminaliteten som rammer fellesskapet som skal prioriteres. De seneste årene har også arbeidslivskriminalitet, som i hovedsak anmeldes av kontrolltater, vært blant de sentrale prioriteringene. For ytterligere informasjon vises til riksadvokatens mål- og prioriteringsrundskriv nr. 1 for 2020 punkt V.

Pr. 11. september 2020 har 54 pst. av sakene ØKOKRIM har tatt inn sin bakgrunn i anmeldelser fra offentlige kontrollorganer. Hovedvekten av disse sakene så langt i år har kommet fra NAV (24 pst.) og Skatteetaten (18 pst.). Tilsvarende tall for saker med bakgrunn i anmeldelser fra det offentlige var 33 pst. for 2019, 53 pst. for 2018, 45 pst. for 2017 og 50 pst. for 2016. Økningen i 2020 er en konsekvens av at ØKOKRIM har tatt til behandling flere saker knyttet til bedragerier av støtteordninger i forbindelse med Covid-19.

Som nevnt ovenfor, fremgår det av påtaleinstruksen at ØKOKRIM ved avgjørelse av om en sak skal tas til behandling, skal legge vekt på om saken er av prinsipiell

karakter. Både ØKOKRIMs ledelse og riksadvokaten har likevel uttalt at man i avgjørelsen om en sak skal tas til behandling nå i større grad enn tidligere ønsker å legge vekt på etterforskningens omfang, sakens kompleksitet, dens økonomiske størrelse og hvorvidt saken har forgreninger til utlandet, og ha noe mindre fokus på sakens prinsipielle karakter. Dette er likevel endringer som først vil vise seg på sikt, fordi de sakene som er til etterforskning hos ØKOKRIM er tatt inn på et tidligere tidspunkt.

For årene 2015-2019 var snittet på domfellelsesprosenten på 83 pst. og frifinnelsesprosenten på 17 pst. Snittet på oppklaringsprosenten for de samme årene lå på 87 pst.

SPØRSMÅL NR. 2568

Innlevert 9. september 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 17. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Finner finansministeren det uproblematisk at anmeldere fra finansilsynet, etter at de har blitt avslørt for brudd på taushetsplikt og lekkasje av sensitiv informasjon, kan tiltre som en del av etterforskningsteamet til Økokrim?

BEGRUNNELSE:

Finansilsynets arbeid er viktig og nødvendig, men det er grunn til å stille spørsmål ved prioriteringene og ressursbruken hva gjelder midler og metoder. Det foreligger eksempler på brudd på taushetsplikt og lekkasje av sensitiv informasjon før prosessene er fullført og motpart er informert. Prosesser som er egnet til å skape et inntrykk av «forfølgelse» av enkeltpersoner. Imidlertid er det mest kritikkverdige at det foreligger eksempler på at Finansilsynets anmeldere senere i prosessen har blitt en del av etterforskningsteamet sammen med politi/Økokrim, og dermed blander roller i en pågående etterforskning som bryter med prinsippet om at etterforskningen skal være objektiv. Finansilsynet er en part og er således ikke objektiv.

Det er for eksempel utenkelig at en privat anmelder kan ta del i etterforskningen slik som Finansilsynet eller for den saks skyld Skatteetaten.

Svar:

Spørsmålet er rettet til finansministeren, men er oversendt justis- og beredskapsministeren for besvarelse.

Mitt departement har forelagt spørsmålet for riksadvokaten som har den overordnede ledelse av påtalemyndigheten.

Riksadvokaten understreker at samarbeid mellom politi og påtalemyndigheten, herunder ØKOKRIM, og de ulike kontrollatene er viktig både for forebygging og bekjempelse av økonomisk kriminalitet. Dette gjelder særlig på kompliserte og spesialiserte forvaltningsområder. I flere år har dette vært regulert gjennom generell avtale mellom riksadvokaten, Politidirektoratet, NAV og Skatteetaten, gjennom samarbeidsinstruks og konkrete avtaler i enkeltsakene. Ved instruks fra riksadvokaten skal samarbeidet med andre kontrollatater skje i henhold til de samme retningslinjer. I alle tilfeller hvor representanter fra et forvaltningsorgan skal delta under etterforskningen, skal det inngås skriftlig avtale om samarbeidet. I avtalen skal det blant annet fremkomme at man som deltaker i etterforskningen er underlagt straffeprosessens regler, herunder det særlige straffeprosessuelle objektivitetskrav.

Samarbeid med representanter fra et forvaltningsorgan i straffesak er godtatt av Høyesterett, og ansettelsesforhold i forvaltningsorganet samtidig som man deltar i etterforskningen, er ikke i seg selv inhabiliserende. Den ansatte fra forvaltningen er imidlertid, som deltaker i

etterforskningsgruppen, underlagt de samme habilitetskrav som ansatte i politiet og påtalemyndigheten. Foreligger det «særegne forhold» som er egnet til å svekke tiliten til hans eller hennes partiskhet, vil vedkommende være inhabil og kan dermed ikke delta i etterforskningen, jf. straffeprosessloven § 60 første ledd annet punktum.

Hvilken form samarbeidet mellom Finanstilsynet og ØKOKRIM skal ha, vurderes fra sak til sak. Riksadvokaten

oppgir at samarbeid i form av at personell avgis fra Finanstilsynet for å inngå i ØKOKRIMs etterforskningsteam, er begrenset, og at ØKOKRIM har fått slik bistand fra Finanstilsynet i tre saker de siste fem år.

På bakgrunn av ovennevnte legger jeg til grunn at praktiseringen av habilitet hvor representanter fra et forvaltningsorgan deltar i etterforskningen, håndteres forsvarelig av påtalemyndigheten.

SPØRSMÅL NR. 2569

Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 15. september 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Når planlegger departementet å gi klarsignal til Fiskeridirektoratet om å lyse ut rekrutteringsbonusene slik at ordningen kan tre i kraft?

BEGRUNNELSE:

Da kvotemeldingen ble behandlet denne våren ble regjeringens forslag om en ny rekrutteringsordning med kvotebonus for fiskere under 30 år med eget fartøy vedtatt i Stortinget. Foreløpig er det ikke kommet utlysninger under ordningen. Jeg er kontaktet av en ung fisker fra Bømlo som ser at tiden renner ut for han, da det er aldersbegrensninger og det rammer ungdom som vil satse på fiske.

Svar:

Regjeringen gikk gjennom flere rekrutteringstiltak i kvotemeldingen, og fikk tilslutning til de konkrete endringsforslagene.

Et av disse er det såkalte alderstillegget. Dette går ut på at det gis et kvotetillegg i åpen gruppe til alle fartøy eid av fiskere under 30 år. Tiltaket vil legge til rette for åpen gruppe som en rekrutteringsarena for unge fartøyeiere. Jeg legger opp til at dette tiltaket skal behandles i reguleringsammenheng i høst, slik at tiltaket får virkning allerede fra 1. januar 2021.

Et annet tiltak er den såkalte rekrutteringskvotebonusordningen. Dette tiltaket består i årlig tildeling av rekrutteringskvotebonuser i åpen gruppe til fem fartøy eid av fiskere under 30 år, slik at de får om lag 80 prosent av kvotegrunnelaget til fartøy i lukket gruppe i fem år. Ordningen vil over en fem års periode gi fartøy eid av om lag 25 fiske-

re et bredere kvotegrunnlag i åpen gruppe. Tildeling av slike kvotebonuser krever at det gjennomføres en utlysning, søknadsrunde og klagerunde før endelig vedtak kan tre i kraft. Jeg legger opp til å gjennomføre utlysning og søknadsrunde i løpet av 2021 slik at rekrutteringskvotebonusen kan tildeles med virkning fra 1. januar 2022.

SPØRSMÅL NR. 2570**Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan statsråden være mer presis på tidslinjene for den pågående saksbehandlingen om når sensorteknologi for personer med type 2 diabetes som bruker hurtigvirkende insulin skal vurderes inkludert i folketrygden?

BEGRUNNELSE:

Jeg takker for svar på spørsmål om diabetes 2 pasienter og bruk av ny teknologi. Det virker som at prosessen her tar uforholdsmessig lang tid i forhold til arbeidet som skal gjøres:

Det vises til svar fra statsråden 25.06.2018, der det fremgår at utredningen det vises til ble bestilt i juni 2018.

<https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=72782>

Nå i september 2020 skriver statsråden at målet er «å sende forslag til forskriftsendringer på høring i løpet av 2021». Dette vil si at arbeidet med å fastsette kriterier så langt har tatt over to år.

Bruk av sensorteknologi hos personer med type 2 diabetes som behandles med hurtigvirkende insulin er vist å redusere langtidsblodsukker og sykefravær i andre land som har refusjon. I og med at ovenfornevnte vurdering tar tid: Representanten legger til grunn at statsråden ønsker at nåværende finansieringsordning ikke skal være en terskel for eller forhindre den aktuelle pasientpopulasjonen i tilgang til nødvendig helsehjelp, slik at aktuelle pasienter med behov for sensorteknologi og som vanligvis behand-

les i allmennlegetjenesten kan henvises til spesialisthelsetjenesten for en vurdering for sensorteknologi. Her bør Statsråden passe på at vi ikke bruker mer tid enn nødvendig.

Svar:

Som beskrevet i mitt svar på spørsmål nr. 2428 til skriftlig besvarelse fra representanten Liadal har Helsedirektoratet utredet et bedre system for fordeling av finansieringsansvar av medisinsk utstyr, samt mulige endringer i regelverket for folketrygdens finansiering av medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler etter blåreseptforskriften §§ 5 og 6.

Jeg vil presisere at forskriftsarbeidet innebærer en større gjennomgang av hele blåreseptordningen for medisinsk forbruksmateriell og næringsmidler, og andre tilgrensende finansieringsordninger. Selv om også utstyr og forbruksmateriell ved diabetes er omfattet av dette, er hovedformålet med arbeidet å se på hele ordningen under ett.

Målet med arbeidet er et regelverk som sikrer at brukernes rettigheter er i tråd med gjeldende politiske føringer og behandlingspraksis, som sikrer likebehandling og som er

transparent og forutsigbart for alle aktører, samtidig som myndighetene skal ha mulighet for aktiv styring og nødvendig kostnadskontroll.

Departementet har som mål å sende forslag til forskriftsendringer på høring i løpet av 2021.

SPØRSMÅL NR. 2571**Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 17. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kan samferdselsministeren orientere om når det er lagt opp til forbedringer og trafikksikkerhetstiltak for gående

og syklistene på Rv. 22 ved Kjeller skole i Lillestrøm kommune, og vil statsråden ta initiativ til å fremskynde dette arbeidet?

BEGRUNNELSE:

Romerikes Blad kunne den 7.september skrive om farlige nesten-ulykke situasjoner for gående og syklister på Rv. 22 ved Kjeller skole i Lillestrøm kommune. Skolen, FAU og bekymrede foreldre har lenge etterlyst sikkerhetstiltak på den aktuelle strekningen som daglig brukes av et stort antall skoleelever og andre innbyggere.

Svar:

Jeg er kjent med at Statens vegvesen har dialog med FAU ved Kjeller skole og vil invitere til en befaringsfor å se på

utfordringene ved gang- og sykkelveien og mulige straktiltak. Vegvesenet skal også ha et møte med Lillestrøm kommune og Viken fylkeskommune om utviklingen i Kjellerområdet og veisystemet i området, deriblant rv. 22. Det er ellers ikke prioritert større tiltak på denne strekningen i Statens vegvesens handlingsprogram for perioden 2018-2023. Arbeidet med stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2022-2033 pågår, men det er ennå for tidlig å kunne si noe sikkert om hvilke tiltak som vil bli prioritert her.

SPØRSMÅL NR. 2572

Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 18. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden rydde all tvil av veien og bekrefte at tjenestetilbudet ved trafikkstasjonen på Ramstad vil bestå og at ingen av de foreslåtte endringene i tjenestetilbudet gjennomføres?

BEGRUNNELSE:

Trafikkstasjonen på Ramstad ved Mysen i Østfold gir et viktig tilbud til innbyggere og næringsliv i en stor region med over 50.000 innbyggere. Nå står tjenestetilbudet i fare for å bli sterkt redusert. Noe som vil føre til økt bruk av tid og økte utgifter så vel for enkeltpersoner som næringslivet når man må reise lenger for å få utført tjenestene det er behov for.

Svar:

Statens vegvesen har kommet langt i å digitalisere sine tjenester. I dag kan mange av tjenestene gjennomføres hjemmefra uten at man må møte opp på et tjenestested. Dette er til nytte for svært mange brukere. Når stadig flere tjenester leveres digitalt, må Statens vegvesen også tilpasse sitt tilbud slik at de får mest mulig rasjonell drift. Det har derfor vært nødvendig å se på justeringer i hvilke tjenester som tilbys hvor, for å kunne bruke ressursene mest mulig effektivt til det beste for brukerne og samfunnet.

I november i fjor leverte Statens vegvesen sitt endelige forslag til ny tjenestemodell og struktur for tjenestene på trafikkant- og kjøretøyområdet. For regjeringen er det viktig å sikre gode tjenester for brukerne i hele landet. Dette er en sak som berører mange - både privatpersoner, næringsaktører og mange lokalsamfunn. Det har derfor vært nødvendig å vurdere forslaget grundig og lytte til innspill fra berørte aktører.

På bakgrunn av dette er det nå konkludert på framtidig tjenestemodell og -tilbud. De fleste tjenestestedene som var foreslått lagt ned, blir likevel opprettholdt, men det vil skje noen endringer i hvilke tjenester som tilbys hvor.

Når det gjelder tjenestetilbudet på Mysen trafikkstasjon har Statens vegvesen sett på Follo og Østfold under ett, og vurdert hvordan tjenestetilbudet kan tilrettelegges best mulig for hele befolkningen i området. Sammenlignet med andre områder i landet er det i dag forholdsvis korte avstander mellom tjenestestedene. Samtidig ligger både Mysen og Drøbak i utkanten av de tettest befolkede områdene i regionen. Statens vegvesen har derfor vurdert det slik at befolkningen samlet sett vil få et bedre tilbud ved å etablere et tilbud som er plassert mer sentralt i Follo. Politisk ledelse i departementet har mottatt flere henvendelser fra lokalpolitisk hold om denne saken. Det er bestemt et møte mellom statssekretær og kommuneledelsen i Indre Østfold den 29.september for videre dialog.

Statens vegvesen jobber videre med gjennomføringen av endringene på trafikant- og kjøretøyområdet, med sikte på at dette skal være gjennomført innen utgangen av 2024. Jeg kan opplyse om at departementet samtidig

har bedt om en vurdering av om dagens ordninger med ambulerende tjenester kan utvides, eventuelt om det er ytterligere tjenester hvor slike ordninger kan etableres.

SPØRSMÅL NR. 2573

Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås

Besvart 18. september 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Hva har regjeringen spilt inn til EU i denne prosessen og hvordan vil regjeringen konkret følge opp for å ivareta norske interesser i denne saken?

BEGRUNNELSE:

Retningslinjene for regional støtte, som gjelder for perioden 2014-2020 er i ferd med å gå ut. EU har startet prosessen med å gjennomgå og vurdere oppdateringer av retningslinjene. Eventuelle endringer i retningslinjene for regionalstøtte vil kunne føre til endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Denne ordningen er svært viktig distriktpolitisk for utvikling av arbeidsplasser og næringsliv.

Svar:

Regjeringen er helt enig i at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift er et svært viktig distriktpolitisk virkemiddel.

Europakommisjonen har vedtatt å forlenge retningslinjene ut 2021. Regjeringen har allerede fått EFTAs overvåkinsorgan (ESA) sin godkjenning til å forlenge regionalstøttekartet (virkeområdet for distriktsrettet investeringsstøtte) ut 2021. Det betyr at regionalstøttekartet videreføres som i dag også i 2021.

Regionalstøttekartet ligger til grunn for ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift (DA-ordningen), og måtte være godkjent før vi kunne notisere forlengelse av DA-ordningen. Nå når støttekartet er godkjent, har regjeringen startet prosessen med å notisere en videreføring av DA-ordningen ut 2021.

Regjeringen følger Europakommisjonens prosess med gjennomgangen av de nye regionalstøtteretningslinjene tett. Europakommisjonen har nylig sendt et forslag til nye regionalstøtteretningslinjer på høring. Regjeringen

vil gi innspill på Europakommisjonens forslag. Dette gjør vi blant annet med sikte på å opprettholde handlingsrommet til å videreføre ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, slik at vi fortsatt kan opprettholde en spredt bosetning gjennom støtte til næringslivet og utviklingen av arbeidsplasser i distriktene.

SPØRSMÅL NR. 2574**Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 17. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for status for ny forskrift om organisering, bemanning og utrustning av brann- og redningsvesen og nødmeldesentraler?

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål (Dokument nr. 15:2350 (2017-2018)). Ny forskrift om organisering, bemanning og utrustning av brann- og redningsvesen og nødmeldesentraler skal erstatte dagens dimensjoneringsforskrift fra 2002. DSB har i tett samarbeid med fagmiljøene utarbeidet et

forslag til ny forskrift. DSB sendte forslaget på ny forskrift til Justis- og beredskapsdepartementet i 2017.

Svar:

Forslag til forskrift om organisering, bemanning og utrustning av brann- og redningsvesen og nødmeldesentralene er til vurdering i Justis- og beredskapsdepartementet. Det er ikke tatt endelig stilling til når forslaget vil bli sendt på høring, men det arbeides med sikte på å kunne sende et forskriftsforslag på høring om ikke alt for lang tid.

SPØRSMÅL NR. 2575**Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 18. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Stortinget har vedtatt at barn ikke skal bosettes på sykehjem i strid med familiens ønske og barnets beste. Likevel viser en oversikt fra Helsedirektoratet at dette fremdeles forekommer.

Vil statsråden sette inn tiltak som sikrer at disse barna får den behandlingen de har krav på?

BEGRUNNELSE:

Dokument 8:67 S (2017-2018), Innst. 125 S (2017-2018) inneholder følgende pålegg fra Stortinget:

Vedtak 507

"Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag til lov- og/eller forskriftsendring for å sikre at kommuner ikke kan bosette barn i sykehjem i strid med familiens ønske og barnets beste."

Vedtak 508

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen sak med orientering om bruk av institusjonsplasser for barn i strid med barnets beste og familiens ønsker."

Vedtak 509

"Stortinget ber regjeringen umiddelbart klargjøre for kommunene at praksisen med barn som bosettes på sykehjem mot familiens ønske og barnets beste, er i strid med Stortingets intensjon og skal opphøre.»

Likevel viser en oversikt fra Helsedirektoratet at ni barn bor på sykehjem i fylkene Innlandet, Vestfold og Telemark, Trøndelag og Nordland. Fylkesmennene rapporterer at tre av de ni ikke ønsker å være der.

Svar:

Barn og unge med nedsatt funksjonsevne bør ha et mest mulig selvstendig liv selv om de er sterkt hjelpetrengende. Samtidig må man ved utformingen av et tjenestetilbud ivareta faglige hensyn for å sikre en forsvarlig tjeneste, tilrettelagt så langt som mulig etter den enkeltes ønsker og behov.

Det er et kommunalt ansvar å gi et godt omsorgstilbud, og kommunene bør strekke seg langt for å unngå at unge mennesker mot sin vilje bor permanent på et alders- eller sykehjem. For unge personer med stort behov for tjenester bør kommunen i samarbeid med brukeren/pårørende og spesialisthelsetjenesten, utvikle et botilbud i egen bolig. Det er viktig at alle parter kommer på banen.

Barn og unges rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester innebærer en individuell vurdering av den enkeltes behov. For barn og unge med stort behov for tjenester, vil retten til å medvirke – og de faglige og etiske normene i forsvarlighetskravet – være sentrale når kommunene skal sørge for et tilfredsstillende botilbud.

Helsedirektoratet har i flere år fått i oppdrag å sørge for at fylkesmennene har oversikt over, og følger opp, kommuner som har unge funksjonshemmede bosatt i alders- eller sykehjem. Fylkesmannen undersøker blant annet om vedkommende ønsker utflytting og om kommunen har en plan for utflytting. Fylkesmennene skal på bakgrunn av innmelding fra kommunene og etter behov, veilede kommunene for å finne en tilfredsstillende løsning. Helsedirektoratet har for 2020 gitt fylkesmennene et tilleggsoppdrag med å rapportere antall barn under

18 år med langtidsopphold i institusjon som f. eks. sykehjem. Rapporteringen inngår inntil videre som en del av det faste oppdraget med kartlegging av unge med opphold i institusjon. Helsedirektoratet rapporterer at det per 31.12.2019 er 9 barn under 18 år som har permanent opphold i en kommunal helse- og oppholdsinstitusjon. Av disse hadde 3 et flytteønske. Helsedirektoratet opplyser at alle de 3 har en konkret flytteplan.

I 2018 ble praksisen med barn som bosettes på sykehjem mot familiens ønske og barnets beste klargjort gjennom brev til landets fylkesmenn og landets kommuner. Det presiseres her at praksisen er i strid med Stortingets ønske og skal opphøre.

En kontaktgruppe med representanter fra Norges handikapforbund (NHF), Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO), KS, Helsedirektoratet og Helse- og omsorgsdepartementet følger utviklingen på området. Departementet vil så snart det lar seg gjøre invitere arbeidsgruppen til et møte.

For å finansiere nødvendige tiltak for barn og unge utenfor institusjon vises forøvrig til toppfinansieringsordningen for ressurskrevende tjenester.

SPØRSMÅL NR. 2576

Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 18. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Hvordan ser statsråden på situasjonen for verdensarvsentrene, og er det vurdert tiltak og ordninger som kan skape forutsigbarhet for sentrene?

BEGRUNNELSE:

Norge har i dag åtte oppføringer på UNESCOs liste over kultur- og naturarv av fremstående universell verdi. Det er Klima- og miljødepartementet som gir autorisasjon til verdensarvsentrene. De er alle ulike, men har til felles at de er viktige turistattraksjoner. Koronakrisen har medført pålegg om å stenge publikumsinstitusjoner, samtidig som utenlandsk turisme har uteblitt. Dette har gått hardt ut over økonomien til verdensarvsentrene. Gjennom krisen har det ikke vært gitt et felles tilbud om hjelp til sentrene. Det betyr at det er høyst ulikt hvordan sentrene får hjelp, og i flere tilfeller er det driftsform som diskvalifiserer sen-

trene fra kompensasjon for tapte inntekter. Det er grunn til å tro at koronakrisen i lang tid framover vil påvirke sentrene negativt. Hvis det ikke lages tilpassede støtteordninger som sikrer sentrene, vil det ramme vår kultur- og naturarv.

Svar:

Det er per i dag seks autoriserte verdensarvsentre i Norge: Bergkunsten i Alta, Rjukan-Notodden industriarv, Røros bergstad og Circumferensen, Urnes stavkyrkje og Vestnorsk fjordlandskap – Geirangerfjorden. Dei er autorisert etter ei felles autorisasjonsordning for besøksenter nasjonalpark, våtmark, rovdyr, villrein og verdsarv i Noreg, som tas hand om av Miljødirektoratet på oppdrag frå Klima- og miljødepartementet. Miljødirektoratet fordeler også tilskot til sentera. Sentera har viktige oppgåver knytta til formidling og har krav til informasjon og utstillingar. Dei

er viktige i lokalsamfunnsutviklinga og skal mellom anna bidra til berekraftig reiseliv. Sentera som autoriserast etter denne ordninga er organisert i foreininga "Autoriserte besøkssentre i Norge" som til saman tel 32 besøkssenter.

Verdsarvsentera er i ulik grad påverka av koronasituasjonen. Etter det eg er kjent med har nokon gode besøkstal, mens andre har sviktande besøk.

Av dei seks verdsarvsentera er tre organisert som del av museum i det nasjonale museumsnettverket. Dette gjelder Alta Museum (Verdensarvsenter for Bergkunst), Rørosmuseet (Verdensarvsenteret Røros bergstad og Circumferensen) og Norsk industriarbeidermuseum (Verdensarvsenter Rjukan-Notodden industriarv). Det nasjonale museumsnettverket vart gitt tilleggsbevilling i samband med Stortingets handsaming av Prop. 127 S

(2019-2020). Når det gjeld dei andre sentera må dei søkje på dei ordinære søknadsbaserte ordningane. Det vil her variere om ein er kvalifisert, mellom anna ut frå organisasjonsform, om dei har over 60 % av inntektene sine frå staten mv.

Eg er godt kjent med, og følger situasjonen både for verdsarvsentera og dei andre besøkssentera nøye. Det er viktig at dei autoriserte sentera har driftsvilkår som gjer det mogeleg for dei å ta hand om dei oppgåvene dei skal handsame. Klima- og miljødepartementet har bede Miljødirektoratet gjennomføre ein oppdatert kartlegging av dei økonomiske konsekvensane for dei autoriserte besøkssentera så langt i år. Desse tala skal ligge føre 20. september 2020.

SPØRSMÅL NR. 2577

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 21. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Viser til spørsmål til helse- og omsorgsminister dok 15-2505 vedrørende statens ansvar for å ta vare på gamle arkiv og enkeltvedtak. Her henviser statsråden til Arbeids- og sosialdepartementet og svare på hvilket ansvar staten har for enkeltmennesker når trygdeetaten har slettet gamle arkiv?

BEGRUNNELSE:

En person fikk midt på 1990 tallet et vedtak av daværende Trygdekontor på fri tannbehandling på livstid på grunn av en medfødt emaljefeil, med en egenandel som ble betalt ved første behandling. Det ble satt krone på, og de har vart til nå. Nå må personen igjennom en ny behandling, og det viser seg at hverken Helfo, NAV eller tannlege har tatt vare på vedtaket, som ble gjort før datasystemer ble innført.

Personen blir nå en kasteball mellom ulike instanser. Dette har pågått i 2 år. Dette kan vel også gjelde flere som har gamle vedtak.

Svar:

Representanten stiller spørsmål om statens (Arbeids- og velferdsetatens) ansvar for enkeltmennesker når trygdeetaten har slettet gamle arkiv.

Så vidt jeg forstår, er saken representanten viser til av eldre dato, dvs. tilbake til 1990-tallet. Jeg kan ikke gå inn i enkelt saker og er ikke kjent med forholdene knyttet til denne konkrete saken.

Departementet har kontaktet Arbeids- og velferdsdirektoratet vedrørende saken. Bevarings- og kassasjonsreglene for Trygdeetaten var til dels kompliserte. Direktoratet har redegjort for at dette kan ha hatt som konsekvens at det i en del arkiver kan ha vært foretatt uhjemlet kassasjon av arkivmaterieell som fortsatt skulle vært arkivert.

Saker som gjelder helsetjenester, som representanten her viser til, ble i 2009 overført fra Nav til Helfo, og det sentrale arkivet ble overført i den forbindelse. Fram til 1. juli 2007 ble slike saker behandlet ved de lokale trygdekontorene, og sakene ble arkivert der. Disse saksmappene ble ikke flyttet ved overføringen til Helfo, men skal i utgangspunktet befinne seg i de lokale arkivene.

Det følger av skadeserstatningsloven § 2-1 nr. 1 at arbeidsgiver (Arbeids- og velferdsetaten) svarer for skade som voldes forsettlig eller uaktsomt under utførelsen av arbeidet. Dersom det er foretatt uhjemlet kassasjon av

arkivmateriale, kan dette utløse erstatningsplikt for Arbeids- og velferdsetaten.

SPØRSMÅL NR. 2578

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 18. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Viser til spørsmål nr. 15:1888 (2019-2020) vedrørende situasjonen som har oppstått ved Klett-krysset og statsrådets svar. Trafikksikkerhetsmessig er situasjonen kritisk, og SVV lovet en midlertidig løsning som ennå ikke har startet opp.

Vil statsråden godkjenne at Miljøpakken forskutterer finansiering av nytt Klettkryss for å raskere oppnå akseptabel trafikksikkerhet på Klett?

BEGRUNNELSE:

Fylkesutvalget åpnet i sitt vedtak i sak 93/20 for at Miljøpakken kunne tilby staten å forskuttere finansieringen av nytt Klettkryss for raskere å oppnå en akseptabel trafikksikkerhet på Klett.

Samtidig understrekes det i vedtaket at Fylkesutvalget holder Statens vegvesen ansvarlig for dagens trafikksituasjon på Klett, da det var de som planla og bygde dagens løsning på Klett og i Miljøpakkens behandling av saken tilbakeholdt avgjørende informasjon.

I vedtaket av 24. mars 2020 sier Fylkesutvalget videre at det er «uakseptabelt at Statens vegvesen ikke har iverksatt noen tiltak, flere måneder etter at situasjonen på Klett ble erkjent».

Kontaktutvalget for Miljøpakken godkjente før sommeren at Statens vegvesen omdisponerer 15 mill. kr. av «mindreforbruket» på E6 Sør til en midlertidig løsning på Klett som skulle iverksettes nå i høst.

Fylkesutvalget forutsetter at dette avgjørende trafikksikkerhetstiltaket er igangsatt som forutsatt og ber om tilbakemelding på framdrift.

Fylkesutvalget opprettholder sitt vedtak om å åpne for at Miljøpakken kan forskuttere en løsning på Klett for staten.

Men for å sikre fremdrift og fokus på å raskt etablere en kapasitetssterk og framtidsrettet løsning som fungerer på Klett, ber Fylkesutvalget regjeringen om å gi oppdraget

til Nye Veier AS, som nå etablerer anlegg for å bygge E6 videre sørover for Trondheim.

Svar:

Samferdselsdepartementet hadde tidligere anledning til å inngå avtaler om forskuttering av midler til veiformål ut over gitt bevilgning på kap. 1320, post 30. Slike forskutteringer har kun vært aktuelt for prosjekter som har vært prioritert i Nasjonal transportplan, noe som ikke er tilfelle med det nye krysset på E6/E39 sør for Trondheim (Klettkrysset).

I Prop. 1 S (2019-2020) er det dessuten lagt til grunn at det ikke skal inngås nye avtaler om forskuttering av statlige midler til riksveivesteringer i 2020. Gjeldende føringer tilsier derfor at er det ikke kan forskutteres med bompengemidler til Klettkrysset fra Miljøpakken.

Et tredje forhold som utelukker forskuttering er at det per i dag ikke foreligger et tilstrekkelig plangrunnlag for prosjektet. Statens vegvesen har gjort en overordnet vurdering og foreløpig kostnadsberegning av en fullverdig løsning for dette krysset, men det er ikke gjort konsekvensutredning eller planlegging etter plan- og bygningsloven.

Prosjektet ble bygget i perioden 2015-2018. Det var opprinnelig planlagt et planskilt kryss på Klett. Den økonomiske rammen for Miljøpakken ga ikke rom for et planskilt kryss. Det var derfor nødvendig å finne en rimeligere løsning for å holde prosjektet innenfor Miljøpakkens økonomiske ramme. Klettkrysset ble derfor bygget som en rundkjøring i plan, en prinsipløsning som Kontaktutvalget for Miljøpakken sluttet seg til.

Statens vegvesen viser til at erfaringen tilsier at den beste løsningen ut fra kapasitet og sikkerhet hadde vært å bygge et planskilt kryss slik det først var foreslått. Statens vegvesen er imidlertid i gang med å forbedre situasjonen. Det er avsatt 15 mill. kr innenfor rammen til prosjektet E6 Jaktøya – Sentervegen til forbedring av trafikksikkerhet og fremkommelighet i Klettkrysset. Jeg har fått opplyst

at det er innhentet ekstern konsulentbistand for å vurdere hvilke tiltak som vil gi høyest fremkommelighets- og trafikksikkerhetsgevinst. Videre sier Statens vegvesen at

tiltakene vil bli utført så raskt som mulig. Det vil også bli installert detektorstyrt kø-varsling på E6 fra Trondheim.

SPØRSMÅL NR. 2579

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 18. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Mener statsråden at et kutt på 9000 timer av eldre norske programmer og produksjoner i NRK-arkivet, er en satsing på formidling av vår kulturarv (jf. § 37, NRK-plakaten), og hva vil statsråden gjøre for å sikre at mest mulig av arkivet blir tilgjengelig for allmennheten?

BEGRUNNELSE:

Den nye avtalen mellom Norwaco og NRK om NRK-arkivet innebærer at antall timer med eldre programmer og produksjoner som kan ligge ute er begrenset til 8000 timer. Før avtalen trådte i kraft hadde NRK 17 000 timer med egenproduksjoner produsert før 1997 tilgjengelig for publikum. NRK-arkivet er en del av vår felles kulturarv, og NRKs samfunnsoppdrag er blant annet formidling av kulturarven. Det kan settes spørsmåltegn ved om kutt i over femti pst. av arkivmateriale ivaretar formålet i NRK-plakatens § 37:

«NRK skal formidle kulturarven i Norge. Arkivene til NRK er en del av denne.»

Svar:

Stortinget har vedtatt et system som innebærer at Medietilsynet årlig utarbeider en allmennkringkastingsrapport med en samlet uavhengig vurdering av om NRK oppfyller allmennkringkastingsforpliktelsene, jf. kringkastingsloven § 2-13. Før Medietilsynet utarbeider rapporten, redegjør NRK overfor Medietilsynet om hvordan samtlige krav i allmennkringkastingsoppdraget er oppfylt, herunder fakta og informasjon om selskapets tilgjengeliggjøring av arkivinnhold. NRKs ordinære generalforsamling behandler rapporten som et fast punkt på dagsorden. Dette danner grunnlag for Kulturdepartementets omtale av tilsynets rapport om NRK i den årlige budsjettproposi-

sjonen. Slik sikres Stortinget en mulighet til å ta stilling til om NRK oppfyller allmennkringkasteroppdraget.

I Medietilsynets allmennkringkastingsrapport for 2019 framgår det at tilsynet mener at «NRK i 2019 oppfyller krava til å formidle kulturarven, digitalisera arkiva og gjere arkiva og informasjonen om arkivmaterialet tilgjengeleg for befolkninga».

Hvordan NRK oppfyller allmennkringkastingsoppdraget i 2020 vil måtte vurderes av Medietilsynet i allmennkringkastingsrapporten for 2020, basert på NRKs allmennkringkastingsregnskap. Denne rapporten foreligger først våren 2021.

Fordi Stortinget har vedtatt at Medietilsynet årlig skal foreta en samlet og uavhengig vurdering av NRKs oppfyllelse av allmennkringkastingsoppdraget, vil det være et brudd med dette systemet og et inngrep i den uavhengige vurderingen som Medietilsynet skal foreta, om jeg nå skal ta stilling til hvordan selskapet oppfyller sine allmennkringkastingsforpliktelser.

Jeg har fått opplyst fra NRK at selskapets klare mål er å gjøre mest mulig av arkivinnholdet tilgjengelig. NRK har brukt betydelige ressurser de senere årene på å gjøre mer TV-innhold tilgjengelig for alle. I hvilken grad det faktisk er mulig, beror bl.a. på om NRK får klarert rettighetene til slik tilgjengeliggjøring. For nyere produksjoner klarenes rettighetene direkte med rettighetshaverne i produksjonsavtalene. For eldre produksjoner forhandler NRK med Norwaco om en avtalelisens som dekker alle rettighetshavere. Ifølge NRK inneholder NRK TV ca. 150 000 programmer, og NRK radio mer enn 350 000 programmer. Arkivinnholdet som relaterer seg til avtalen med Norwaco, utgjør ifølge NRK kun en mindre andel og er begrenset til programmer kringkastet før 1997.

Ifølge NRK gir den midlertidige avtalen med Norwaco selskapet rett til å tilgjengeliggjøre inntil 8000 timer audiovisuelt innhold og 4000 timer radioinnhold samtidig. NRK opplyser at selskapet kan – og har til hensikt – å rulle innholdstilbudet innenfor denne rammen. NRK vil

bl.a. endre tilbudet etter sesong og hendelser i samfunnet, når publikum etterspør innhold og i tråd med redaksjonelle vurderinger.

NRK forhandler med mange ulike rettighetshavere om avtalevilkår og innkjøp av rettigheter. Ansvar for slike forhandlinger og den overordnede driften av NRK

ligger hos NRKs styre og kringkastingssjefen. Inngrep i eller konkrete føringer for slike forhandlinger fra Stortinget eller regjeringen vil innebære et inngrep i NRKs redaksjonelle uavhengighet og de løpende vurderingene NRK selv må foreta for å kunne levere på det samlede allmennkringkastingsoppdraget.

SPØRSMÅL NR. 2580

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 21. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Foreldre med syke barn og pleiepenger som eneste inntekt har ikke rett på dagpenger, på lik linje med foreldre med friske barn og foreldrepenger som eneste inntekt.

Erkjenner statsråden at det legges opp til en forskjellsbehandling av foreldre med syke barn i dagens lovverk, og i så fall hva vil statsråden gjøre for å forbedre lovverket?

BEGRUNNELSE:

Jeg har blitt gjort oppmerksom på at pleiepenger ikke regnes som inntekt ved søknad om dagpenger. I henhold til folketrygdloven § 4-4 så regnes foreldrepenger, svangerskapsenger og svangerskapsrelaterte sykepenger som inntekt i vurdering av dagpengesøknader. I folketrygdloven § 4-11 om dagpengegrunnlag heter det:

Dagpengegrunnlaget er den inntekten dagpengene regnes ut etter. Dagpengegrunnlaget fastsettes ut fra medlemmets brutto arbeidsinntekt de siste tolv avsluttede kalendermånedene før han eller hun søker om stønad, eller får fastsatt nytt dagpengegrunnlag etter bestemmelsene i § 4-16 første ledd, andre og tredje punktum. Dersom det gir et høyere grunnlag, fastsettes dagpengegrunnlaget i stedet ut fra gjennomsnittlig brutto arbeidsinntekt i de siste 36 avsluttede kalendermånedene før søknadstidspunktet. Dagpenger under arbeidsløshet etter dette kapitlet, sykepenger etter kapittel 8, omsorgspenger, pleiepenger og opplæringspenger etter kapittel 9 og svangerskapsenger og foreldrepenger etter kapittel 14 tas også med i dagpengegrunnlaget når rett til stønad er opptjent som arbeidstaker.

Med bakgrunn i folketrygdloven medregnes inntekt fra pleiepenger for å utregne dagpengegrunnlaget. Pleiepenger teller likevel ikke som inntekt når Nav vurderer om minstekravet til inntekt er oppfylt for å kunne ha rett

på dagpenger. Dette medfører at personer som ellers fyller vilkår for dagpenger vil miste rettigheten som følge av at pleiepenger ikke regnes som inntekt ved søknad om dagpenger. Det medfører også at personer som har opparbeidet inntekt til å fylle minstekravet om inntekt på 76 013 kroner (0,75 G) det siste året, eller 228 040 kroner (2,25 G) de 3 siste årene, får medregnet pleiepenger som inntekt i vurdering av dagpengegrunnlaget. For mottakere av pleiepenger kan det oppfattes diskriminerende og belastende at pleiepenger ikke telles som inntekt på lik linje med foreldrepenger ved søknad om dagpenger. Mottakere av pleiepenger må fylle krav til pleie og oppfølging av sykt barn, og er således å anse for i høyeste grad å være i aktivitet.

Svar:

Et hovedformål med dagpengeordningen er å kompensere for arbeidstakers tap av arbeidsinntekt. Dette fremgår av folketrygdloven § 4-1. Et hovedvilkår for rett til dagpenger er derfor at man har tapt arbeidsinntekt, jf. folketrygdloven § 4-3. En person som ikke har hatt inntekt som ansatt arbeidstaker, har med andre ord ikke rett til dagpenger. Det samme gjelder som hovedregel også for personer som har hatt trygdeytelser eller andre typer inntekter som ikke er lønnsinntekt. For å ha rett til dagpenger under arbeidsløshet stilles det i folketrygdloven § 4-4 derfor krav om at man må ha hatt en arbeidsinntekt de siste tolv avsluttede kalendermånedene før søknadstidspunktet som minst tilsvarer 1,5 G, eller en arbeidsinntekt på 3 G de siste 36 avsluttede kalendermånedene før søknadstidspunktet (kvalifikasjonsgrunnlaget).

Når det stilles krav om minsteinntekt, skyldes dette at dagpengene er en arbeidsløshetsytelse som har som hovedformål å kompensere for tap av inntekt for personer

som har hatt en tilknytning til arbeidslivet av et visst omfang. Personer som ikke har hatt arbeidsinntekt som hovedinntektskilde i tiden forut for søknad om dagpenger under arbeidsløshet, omfattes dermed ikke av ordningen. I utgangspunktet inngår derfor ingen annen inntekt i kvalifikasjonsgrunnlaget for dagpenger.

Bakgrunnen for at foreldrepenger, svangerskapspen-ger og svangerskapsrelaterte sykepen-ger likevel ble tatt med i kravet til minsteinntekt for dagpenger i 2011, var at man den gang vurderte det slik at det ville være i strid med likestillingsloven ikke å inkludere disse ytelsene.

Min vurdering er at dagens regelverk alt i alt er hensiktsmessig.

SPØRSMÅL NR. 2581

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 23. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Både Statens vegvesen og Nye Veier har sagt at de utreder en østlig trasé for E6 i Skogn. Dette er et alternativ som tidligere er lagt bort på grunn av jordvern hensyn, men som nå er tatt fram for mulig innsparing. Det er en snuoperasjon i forhold til tidligere politikk.

Er det statsråden som står bak disse nye utredningene, og ser han ikke at dette er sløsing med ressurser at både SSV og Nye veier utreder et alternativ som er helt i strid med vedtatt jordvernpolitikk og ikke burde vært gjenstand for noen som helst utredning?

BEGRUNNELSE:

Jeg har spurt tidligere samferdselsminister Jon Georg Dale om samme tema i september i fjor:

<https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=77167>

Da svarte han blant annet dette:

«SVV har ikkje fremmet innsigelse til kommunen sitt planvedtak, men har vurdert denne delstrekningen for optimalisering i NTP-opppdrag 1. Eg har merket meg innspela sendt departementet i samanheng med NTP og tar desse med i departementet sitt vidare NTP-arbeid.»

Jeg setter min lit til at den nye statsråden går inn i denne saken og at jordvern og lokale ønsker skal veie tyngst i denne saken.

Svar:

Samferdselsdepartementet har i tilknytning til arbeidet med ny Nasjonal Transportplan bedt virksomhetene

gjøre en systematisk optimalisering av prosjekter som er aktuelle for prioritering i kommende Nasjonal Transportplan, og for hvert prosjekt beskrive muligheten for kostnadsreducerende og/eller effektiviserende tiltak - eller alternative løsninger - samt muligheten for å øke nytten til prosjektet.

På bakgrunn av overnevnte optimaliseringsoppdrag sendt 11.januar 2019 er det også gjennomført systematisk prosjektoptimerende analyse av kommunedelplan for E6 Åsen – Mære. I kommunene Steinkjer, Inderøy og Verdal har dette bidratt til mindre omfattende optimaliseringer innenfor rammen av planforslaget. I Levanger kommune er det imidlertid avdekket en alternativ trasé i tillegg til de to traséforslagene som ble lagt ut på høring. Investeringskostnaden reduseres fra 12 900 til 12 400 mill. 2019-kr (4-felt) og fra 11 800 mill. til 11 000 mill. 2019-kr (2/3-felt) sammenlignet med de traséforslagene det er gjennomført høring for i Levanger kommune. Beregninger av netto nytte viser best resultat for 4-feltsløsning i den nye traséen.

Jeg viser for øvrig til at SVV i slike prosjekter plikter å utarbeide forslag til planprogram for kommunedelplan der alle relevante alternativ inngår, jf. plan- og bygningsloven § 4-2, jf. konsekvensutredningsforskriften § 14 c). I henhold til "Retningslinjer for planlegging av riks- og fylkesveier etter plan- og bygningsloven", skal SVV som ledd i dette også vurdere "rimeligste realistiske" alternativ når planen skal være grunnlag for å ta beslutning om linje- og standardvalg.

Resultatet av utredningene som gjennomføres av Statens vegvesen av traséalternativ for E6 Åsen – Mære skal være en anbefaling om hvilken korridor som er best egnet til å svare på målene som er definert for prosjektet. Det vil ikke være naturlig å konkludere om dette nå, men jeg for-

utsetter en snarlig avklaring når relevante utredninger og vurderinger foreligger.

Når det gjelder Nye Veier AS sitt arbeid med vurderinger av mulige traséalternativ er dette gjennomført som en

del av departementets oppdrag til selskapet i forbindelse med ny Nasjonal transportplan om innspill til en mulig utvidelse av selskapets portefølje.

SPØRSMÅL NR. 2582

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 22. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Regjeringen har foreslått å lyse ut 136 nye oljeblokker i 25 konsesjonsrunde. 125 av blokkene er i Barentshavet. I sin høringsuttalelse til 25. konsesjonsrunde ber Miljødirektoratet om en klimarisikoanalyse av konsesjonsrunden før den lyses ut, både for konsesjonsrunden som helhet og hver enkelt blokk.

Vil statsråden sørge for at det gjennomføres en slik analyse, og hvis ikke, hvilke analyser har statsråden som viser at utlysningen er i tråd med 1,5 gradersmålet i Parisavtalen?

BEGRUNNELSE:

I sin høringsuttalelse skriver Miljødirektoratet blant annet dette:

"Miljødirektoratet vil også minne om klimarisikoutvalgets anbefaling om at klimarisiko vurderes og synliggjøres med scenarioanalyser og stresstesting ved beslutningsprosesser i både privat og offentlig sektor. Utvalget har særlig trukket frem betydningen av gode analyser av klimarisiko i petroleumssektoren. I lys av Parisavtalens 1,5-gradersmål bør man stressteste med et scenario hvor utslippene av klimagasser halveres innen 2030, og når netto null utslipp av CO2 rundt 20507.

Miljødirektoratet anbefaler at etterspørselsrisikoen forbundet med klimamålene nedfelt i Parisavtalen vurderes før utlysning av nye blokker i 25. konsesjonsrunde, både knyttet til enkeltblokkene og det totale omfanget av utlysningen."

<https://www.regjeringen.no/contentassets/ed-fa73397d034b71b945ddda9d1dff47/miljodirektoratet.pdf?uid=Milj%C3%B8direktoratet>

Svar:

Konsesjonsrundene på norsk sokkel er viktig for å ha tilgang på nye leteareal. Dette støtter opp under hovedmålet i regjeringens petroleumpolitikk som er å legge til rette

for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Dette skal skje innenfor rammene av en ansvarlig klima- og miljøpolitikk som oppfyller Norges klimamål.

Stortinget og myndighetene setter de overordnede rammene for petroleumsvirksomheten, men det er aktørene i næringen som har mest kunnskap, kompetanse og informasjon om muligheter og utfordringer i enkeltinvesteringer. Når selskapene vurderer å investere i ny produksjon må de ta hensyn til et forventet nivå på fremtidige olje- og gasspriser, blant annet sett i lys av globale klimatiltak.

I arbeidet med søknader under en konsesjonsrunde vurderer selskapene derfor om tilstedeværende volum, funnsannsynlighet, utvinningsgrad, ledetider, utbyggings- og driftskostnader, samt priser olje- og gasspriser. Når selskapene beslutter å søke om areal, har de gjort en vurdering av lønnsomheten ved å søke og gjennomføre videre leteaktivitet. Det har skjedd en markedstest der også klimarisiko er hensyntatt. Disse vurderingene inngår, sammen med scenarioer for de mest relevante parametrene for den leteaktiviteten det søkes om å starte opp, i en søknad som sendes inn og vurderes av Olje- og energidepartementet.

Kostnadene selskapene påtar seg ved å søke om tildeling er relativt begrenset. Det er først når man gjør et funn og beslutter seg for å bygge det ut at større kostnadene påløper. Vurderingen av usikkerheten knyttet til framtidige olje- og gasspriser, herunder effekter av ulike lands tilpasning til Parisavtalen, og kostnader knyttet til ev. framtidige utslipp fra produksjon er økonomisk risiko som aktørene i næringen tar hensyn til i sine beslutninger. Dette synliggjøres også i alle utbyggingsplaner på norsk sokkel gjennom beregninger av deres robusthet både mot lave olje-/gasspriser og høyere driftskostnader. Slike utbyggingsplaner trenger godkjenning av myndighetene.

De viktigste klimapolitiske virkemidlene for å redusere utslippene fra produksjonen på norsk sokkel er

kvoteplikt og CO₂-avgift. I tillegg opprettholder vi strenge miljøkrav til norsk oljeproduksjon. Som følge av denne virkemiddelbruken skjer aktiviteten på norsk sokkel med lave utslipp, og næringen har kontinuerlig interesse av å redusere sine utslipp. Næringen har satt seg ambisiøse mål for ytterligere utslippsreduksjon over tid.

I tråd med etablert rolle- og ansvarsfordeling i sektoren og langvarig praksis er det som nevnt aktørene i

næringen som vurderer og gjennomfører aktivitet i petroleumssektoren, herunder vurderer fremtidige olje- og gasspriser. Jeg mener det derfor vil være av begrenset interesse med egne klimarisikoanalyser ved konsesjonsrunder. Det viktige er at selskapene også fremover tar hensyn til hele risikobildet når ev. aktivitet skal besluttes. Pririsikoen knyttet til fremtidige klimatiltak er en del av dette risikobildet.

SPØRSMÅL NR. 2583

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal

Besvart 18. september 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Det hevdes ofte at Pakistans strenge blasfemilovgivning misbrukes til å ramme religiøse minoriteter.

Hva kan Norge gjøre overfor Pakistan for å fremme trosfrihet, rettssikkerhet og respekt for internasjonale konvensjoner som Pakistan har forpliktet seg til å følge?

BEGRUNNELSE:

8. september ble Asif Pervaiz dømt til døden ved henging for blasfemi av en lavere domstol i Lahore, Pakistan. Før han blir hengt skal han, ifølge dommen, sone tre år i fengsel for misbruk av telefonen og betale en bot på 300 US dollar. Pervaiz ble arrestert samme dag som kona lå på sykehus og fødte to små gutter. Saken er anket.

Organisasjonen Human Rights Commission of Pakistan slo forrige uke alarm om en voldsom økning i tallet på blasfemisaker mot religiøse minoriteter. Ikke minst er de bekymret for anklager mot sjia-muslimer. Bare den siste måneden skal 40 slike saker være registrert, ifølge organisasjonens nettside.

– Staten fraskriver seg ansvaret de har ifølge internasjonale forpliktelser ved å overlate de blasfemianklagede til mobb eller mangelfulle rettssaker, heter det i en uttalelse signert organisasjonens leder, Dr Mehdi Hasan.

Personer som får falske blasfemianklager rettet mot seg, ikke er trygge selv om de får en frifinnende dom. Frkjente må ofte gå i dekning, for å beskytte seg mot islamistiske ekstremister som tar loven i egne hender.

Blasfemilovene er et svært sensitivt tema i Pakistan. I 2011 ble Punjab guvernør Salman Taseer og ministeren for religiøse minoriteter, Shahbaz Bhatti, drept etter å ha uttrykt seg kritisk til disse lovene.

Både dommeren og advokat Saiful Malook ble drapstruet under Asia Bibi-saken.

Svar:

Norge har gjennom det siste tiåret markert seg internasjonalt som en sterk forsvarer av tros- og livssyfriheten. Tros- og livssynsfrihet er tett knyttet til andre sivile og politiske rettigheter som ytringsfrihet, samt sosiale og økonomiske rettigheter.

Religiøse minoriteter som kristne, hinduer, sikher, ahmadiere og parsere er utsatt for forfølgelse og overgrep i Pakistan. Dette ser vi dessverre også i andre land i regionen. Eksempler på slike overgrep er drap, vold, tvangskonvertering og tvangsekteskap, nektelse av å bygge gudshus og fratakelse av eiendom.

Selv om den pakistanske grunnloven fastslår retten til fri religionsutøvelse, bidrar blasfemilovgivning til å uthule denne rettigheten. For eksempel er det straffbart for ahmadiere å praktisere sin tro. Andre religiøse minoriteter kan heller ikke direkte eller indirekte uttrykke hva deres religion sier om islam, av frykt for å bli anklaget for blasfemi.

Kristne og andre trosminoriteter står i en svak økonomisk og sosial posisjon i samfunnet og er utsatt for diskriminering fra flere kanter. Dette gjør at de lettere blir offer for vold og overgrep, ofte med få eller ingen konsekvenser for gjerningspersonene.

Pakistan blasfemilovgivning er kritisert internasjonalt. Falske blasfemianklager brukes ofte for personlig vinning, samtidig som sakenes kontroversielle natur fører til få frifinnelser i lavere rettsinstanser.

I FNs menneskerettighetsråds landhøring (UPR) av Pakistan har Norge gitt anbefalinger om tros- og livssynsfrihet. I den siste høringen i november 2017 aksepterte Pakistan vår anbefaling om å etterforske alle tilfeller av vold mot trosminoriteter og påse at gjerningspersonene holdes ansvarlige.

Vi tar jevnlig opp menneskerettighetsspørsmål, inkludert forholdene for trosminoriteter, i samtaler med pakistanske myndigheter. I slike sammenhenger ber vi dem blant annet om å redegjøre for hvordan UPR-anbefalingene følges opp.

Det siste halvåret har pakistanske og internasjonale menneskerettighetsorganisasjoner uttrykt bekymring for økningen i hatretorikk, særlig rettet mot ahmadiene. Vi ser ofte at hatefulle ytringer forsterker negative holdninger og skillelinjer basert på tros- og livssyn. I arbeidet med ytringsfrihet samarbeider vi derfor med organisasjoner som International Media Support (IMS) for å bekjempe hatefulle ytringer. Dette er også et viktig element i IMS' innsats i Pakistan.

Regjeringen fremmer trosminoriteters rettigheter som del av utviklingssamarbeidet med Pakistan. Et eksempel er støtten til Human Rights Commission Pakistan

(HRCP), som dokumenterer og kritiserer menneskerettighetsbrudd i landet, herunder knyttet til trosminoriteter. Utenriksdepartementet har også engasjert seg i prosjekter for religionsdialog, bl.a. gjennom Kirkens Nødhjelp, med mål om å redusere diskriminering og fremme økt forståelse mellom ulike trosgrupper i samfunnet.

Jeg vil også nevne at Stefanusalliansen og Det norske menneskerettighetsfond (NHRF), som begge har mottatt norsk støtte over flere år, har tett kontakt med menneskerettighetsforkjempere i Pakistan. Videre deltar parlamentarikere fra Pakistan i det norskstøttede International Panel of Parliamentarians for Freedom of Religion or Belief (IPPFORB).

FNs menneskerettighetsråd vedtok i 2011 resolusjon 16/18 om bekjempelse av religiøs intoleranse og bygging av inkluderende samfunn for å motvirke oppfordring til hat og vold. Resolusjonen følges opp i den såkalte Istanbulprosessen. Det siste møtet i prosessen fant sted i Haag i 2019. Pakistan har påtatt seg vertskapet for neste møte i 2021, og vil invitere med religiøse ledere og andre deler av sivilsamfunnet. Dette vil også gi oss en mulighet til å løfte denne viktige problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 2584

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 18. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvordan har justisministeren tenkt å sikre at kommunene involveres i de pågående strukturrendringsprosessene i Troms politidistrikt, i tråd med de føringer både Justis- og beredskapsdepartementet og Politidirektoratet har gitt?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål av 06.09.2020, besvart 10.09.2020. Manglende involvering av kommunene avklares ikke i dette svaret. Jeg vil her presisere at involvering og høring ikke er det samme.

I sitt brev av 01.06.2020 fra Politidirektoratet til politimestrene beskrives oppdraget med effektivisering av politidistriktenes lokale struktur, herunder geografiske driftsenheter, tjenesteenheter og tjenestesteder. Under pkt. 3.3 i dette brevet beskrives prosesskrav m.v., herunder krav til etablering av en styringsgruppe der berørte kom-

muner er representert (involvering) og en høringsrunde som et separat prosesskrav. Disse prosesskravene er utformet på bakgrunn av oppdragsbrev 2016 av 14.03.2016 fra Justis- og beredskapsdepartementet til Politidirektoratet. Politimesteren i Troms har ikke involvert kommunene i den pågående prosessen der fremtidig organisering av geografiske driftsenheter og tjenesteenheter utredes. Politimesteren i Troms gjennomfører også en prosess der det vurderes en sammenslåing av fem namsmannsdistrikter til én felles namsfogd. Heller ikke her er kommunene involvert i prosessen, men de har fått politimesterens forslag på høring. 9 av 23 ordførere har 03.09.2020 sendt brev til politimesteren der de protesterer på manglende involvering. Involvering og høring som prosesskrav er omtalt i Proposisjon 33 L 2017-2017 til Stortinget fra Justis- og beredskapsdepartementet omorganiseringen av den sivile rettspleie på grunnplanet: Fremtidig organisering av namsmannsdistriktene s. 21: Ved en eventuell

omorganisering bør berørte kommuner involveres i prosessen. Dette er fulgt opp av Justis- og beredskapsdepartementet, jfr. brev av 14.09.2017 til Politidirektoratet om delegering av namsmannsmyndighet: Av side 2, siste avsnitt, fremgår følgende: Beslutninger om inndeling i større namsmannsdistrikter må vurderes i henhold til lokale forhold. Departementet viser her til at kommunene har en viktig rolle i gjennomføringen av de sivile rettspleieoppgavene og at et godt samarbeid mellom kommunene og politiet er sentralt. Det uttales i Prop. 33 L (2016-2017) om Endringer i rettergangslovgivningen at ved eventuelle strukturendringer må berørte kommuner involveres i prosessen. Dette er videre fulgt opp av Politidirektoratet i brev av 15.12.2017 til politimestrene.

Svar:

For regjeringen er det viktig at politiressursene brukes kostnadseffektivt og målrettet for å bekjempe kriminalitet og utføre de andre oppgavene politiet har ansvar for, og det er politimesteren som har ansvaret for å fordele ressursene internt i politidistriktet og sørge for at det lokale tjenestetilbudet utvikles i samråd med kommunene.

Politidirektoratet (POD) opplyser at Troms politidistrikt på bakgrunn av krav om effektivisering og frigjøring

av budsjettmidler har foretatt interne vurderinger av organisasjonsstruktur og kapasitet i politidistriktet. For å sikre ryddige og gode prosesser med god involvering har politidistriktet involvert kommunene og invitert dem til å stille spørsmål og komme med innspill til det pågående utredningsarbeidet.

Troms politidistrikt har nylig sendt en utredning på høring til politidistriktets kommuner med forslag om å samle namsmannsoppgavene under en ledelse, men med desentralisert tjenesteproduksjon, samt å samle den sivile rettspleien på grunnplanet i politidistriktet på fire i stedet for fem steder som i dag.

Justis- og beredskapsdepartementet har ved brev 14. september 2017 delegert myndighet til POD til å fastsette inndeling i namsmannsdistrikter iht. politiloven § 17. Det ble gitt føring om involvering av berørte kommuner. POD kan delegerer myndigheten videre til politimestrene.

Jeg legger til grunn PODs opplysning om at Troms politidistrikt forholder seg til de retningslinjene som er gitt om endring av lokal struktur, og at politidistriktet har hatt god åpenhet og involvering av berørte kommuner i sine interne prosesser om vurdering av endringer i distriktets indre organisering.

SPØRSMÅL NR. 2585

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 18. september 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Har statsråden i samtaler med næringen fått tilbakemeldinger på at kompensasjonsordningen allerede burde vært etablert og forskudd utbetalt og eller at innføringen av full CO₂ avgift var en dårlig løsning så lenge overgangsordningene var etablert og hvordan er tilbakemeldingene fulgt opp?

BEGRUNNELSE:

Det har vært møter med blant annet Fiskarlaget i Sør på forsommeren og ministeren svarte i mitt tidligere spørsmål at det skulle holdes en tett og videre dialog med næringslivet. Det er en svært vanskelig situasjon for fiskere langs Sørlandskysten at det ikke kommer en avklaring på dette, i tillegg til den usikre situasjonen som en følge av

koronasituasjonen bekymrer mange seg over den økonomiske usikre situasjonen de settes i når det er så uavklarte forhold knyttet til kompensasjonsordningen for CO₂.

Svar:

Først og fremst vil jeg vise til at regjeringen har en ambisiøs klimapolitikk. Norge har forpliktet seg til å nå klimamålene i Paris-avtalen, som blant annet innebærer mål om kutt av 45% av utslippene i 2005 i såkalt ikke-kvotepiktig sektor innen 2030. For å nå disse målene må utslippene fra fiskeflåten reduseres i årene fremover. CO₂-avgiften er et av de viktigste klimavirkemidlene i dagens klimapolitikk. Den stimulerer til markedsbaserte og kostnadseffektive tiltak for å redusere utslipp av CO₂ gjennom prinsippet om at forurensere betaler.

Stortinget vedtok å oppheve den reduserte satsen i CO₂-avgiften for mineralolje levert til fiske og fangst i nære farvann fra 1. januar 2020. Det samme gjelder fritaket for CO₂-avgiften på naturgass og LPG levert til fiske og fangst i nære farvann. Dette innebærer at fiskefartøyene betaler full CO₂-avgift fra 1. januar 2020. Det er innført en midlertidig kompensasjonsordning som trappes ned over tid for å lette omstillingen for næringen.

I Prop. 1 S (2019–2020) for Nærings- og fiskeridepartementet gis det blant annet følgende føringer for ordningen:

- Garantikassen for fiskere (GFF) skal stå for administrasjon av ordningen og utbetaling av midlene.
- Kompensasjonsordningen deles inn i tre grupper; kystflåten, havflåten og kystreflåten.
- Kompensasjonen utbetales proporsjonalt med det enkelte fartøyets andel av samlet førstehandsverdi av landet fangst i den kompensasjonsgruppen fartøyet tilhører.
- Kompensasjonen betales etterskuddsvis til fartøyene, når førstehandsverdien for både enkeltfartøy og kompensasjonsgruppene foreligger.
- Ordningen er ment å være midlertidig, og det legges opp til at den fases ut over tid.

Det ble bevilget en tilskuddsbevilgning på 255 mill. kroner til kompensasjonsordningen i 2020 over kap. 919, post 73. Det er videre besluttet at ordningen skal trappes ned lineært over fem år, og bevilgningen til ordningen ble derfor vedtatt redusert med 51 mill. kroner årlig i en femårsperiode.

Jeg mener vi må tilstrebe å uforme en ordning som er lettest mulig å håndtere, og som minimerer risiko for feil ved utbetaling. Dette mener jeg oppnås best ved en etterskuddsbetaling, i og med at fordelingen skal være basert på fartøyets førstehandsverdi.

Jeg har mottatt noen innspill fra næringen om at det bør vurderes å utbetale noe av kompensasjonen som et forskudd, men jeg har vurdert det som administrativt krevende å foreta utbetalinger gjennom året før faktiske tall for hele 2020 foreligger. Det enkelte fartøys kompensasjon måtte i så fall beregnes gjennom en andelsberegning i to ledd, fremfor ett. Begge disse andelene vil påvirkes av det endelige resultatet for året, som ville medføre behov for å korrigere utbetalingene til alle fartøyer i det endelige oppgjøret. Det vil også være kompliserende å håndtere fartøyeierendringer i løpet av året ved forskuddsbetaling.

Selv om enkelte fartøygrupper vil kunne foretrekke å få en forskuddsutbetaling, så mener jeg at den generelle lønnsomhetssituasjonen i fiskeflåten forsvaret en etterskuddsutbetaling. Kystreflåten, som typisk vil være en sårbar gruppe med mer usikker lønnsomhet og høyere drivstofforbruk, er allerede plassert i en egen kompensasjonsgruppe. Dette innebærer at de ikke behøver å konkurrere om kompensasjonen med de to andre større gruppene "kyst" og "hav".

Det kan også nevnes at refusjon av grunnavgiften er videreført som normalt, og denne vil kunne bidra til økt likviditet kontinuerlig. Denne refusjonsordningen utgjør en større andel støtte enn CO₂-avgiftskomponenten i kroner og øre.

Det legges derfor opp til at utbetaling av kompensasjon for 2020 først vil skje på våren i 2021.

SPØRSMÅL NR. 2586

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 18. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Dersom en rovviltkontakt (RVK) i SNO legger inn en rapport i rovbasen kan den endres av andre uten at det rutinemessig bemerkes at endringer er gjort, og hvem som har endret konklusjonen. I dag kan lokal RVK bli stående som ansvarlig for en konklusjon, uten å være enig i den. Systemet virker å være bygd opp for at byråkratiet med

rovvilt som hovedmål, kan overprøve lokale observasjoner og erfaringsgrunnlag.

Kan ministeren forsvare en slik praksis, eller vil han sørge for å endre denne praksisen?

Svar:

Sidan 1980-talet er det i Noreg gjennomført systematiske undersøkingar av døde og skadde husdyr og tamrein

når det har vore mistanke om at skaden har vore valda av rovvilt. Gjennom desse åra er omtrent 180 000 innmeldte skadar undersøkte av miljøforvaltninga.

Statens naturoppsyn (SNO) gjer ein viktig jobb med mellom anna undersøking av skadar på beitedyr og observasjonar, spor eller andre teikn frå rovvilt. Mykje av undersøkingane blir gjort av rovviltkontaktane etter instruksar som gjeld for dette dokumentasjonsarbeidet. Instruksane er utvikla på bakgrunn av både vitskapeleg arbeid og erfaringane SNO har bygd opp gjennom mange år, og utgjer eit viktig grunnlag for dokumentasjonsarbeidet.

Rovviltkontaktane er lokale representantar som er fast tilsett ved tilkalling. Dei kan også vere sau- eller tamreineigarar i dei aktuelle områda dei arbeider. I tillegg til rovviltkontaktane har SNO fagansvarlege tilsette med ansvar for ulike område i Noreg. Dei fagansvarlege har mellom anna ansvar for å gå gjennom dokumentasjonen rovviltkontaktane legg fram frå sine undersøkingar, og gjere ei kvalitetssikring opp mot dei fastsette instruksane.

At det skjer ei kvalitetssikring av arbeidet er viktig av fleire årsaker. Dokumentasjonen frå SNO er ein viktig del av grunnlaget for utmåling av erstatning til dyreeigarar, utløyning av eventuelle løyver til skadefelling av rovvilt og vurdering av storleiken på rovviltbestandane. Det er også eit viktig prinsipp at arbeidet som blir gjort i felt skal vere mogleg å etterprøve etter dei fastsette instruksane. I tillegg kan det av ulike årsaker vere krevjande å vurdere alt materialet i ein feltsituasjon og kome fram til riktig konklusjon.

Eg vil også peike på at det er viktig at arbeidet skjer etter samordna metodikk i heile landet, og dette er noko dei fagansvarlege i SNO er ansvarlege for å følgje opp.

Generelt gjer dei lokale rovviltkontaktane ein svært god jobb. I nokre tilfelle finn likevel dei fagansvarlege i SNO at dokumentasjonen er av slik karakter at konklusjonen skal endrast. Det kan vere at fagansvarleg finn at dokumentasjonen tilseier at ein usikker konklusjon frå rovviltkontakten blir styrka, eller at det ikkje er grunn til å konkludere så tydeleg som rovviltkontakten har vurdert. Justering av ein konklusjon kan altså gå begge vegar.

I dei fleste tilfelle blir den foreløpige konklusjonen frå rovviltkontakten ståande. I tilfelle der fagansvarlege i SNO er usikker på ein konklusjon blir dette som hovudregel vurdert i samråd med den aktuelle rovviltkontakten. I nokre tilfelle vil også den fagansvarlege vere usikker i tolkinga av ein skade. Det er difor etablert ei ekspertgruppe som uttaler seg i vanskelege saker der det er særskilt krevjande å tolke om rovvilt er årsak til skaden eller ikkje. Ekspertgruppa, som er satt saman av fagansvarlege i SNO med lang erfaring i arbeid med skadedokumentasjon, bidreg til kalibrering og likebehandling i vanskelege saker.

I rovviltforvaltninga er vi svært opptatt av å ha gode system med kvalitetssikring for å sikre best mogleg kunnskap som grunnlag for dei vurderingane vi gjer om erstatning, løyver til skadefelling m.m. Det handlar altså om å ha korrekt informasjon for å gjere ein best mogleg jobb med oppfylgning av eit krevjande politikkområde.

SPØRSMÅL NR. 2587

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 18. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil statsråden ta de nødvendige grep slik at bedrifter som har lykket med en innbringende sommer i 2020, eller som har under ett års driftstid, ikke lenger er utelukket fra støtteordningen "Tilskudd til likviditetsstyrking som muliggjør omstilling og gjenåpning av reiselivet"?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens smitteverntiltakene gjør at de reiselivsbedriftene som har sine inntekter fra utenlandske turister eller store konferanser har mistet store deler av sine inn-

tekter. Disse bedriftene har hatt store forventninger til omstillingsmidlene som nå er stilt til rådighet for bransjen via Innovasjon Norge. Nå viser det seg at de som har klart å holde inntektene i sommermånedene på 70 % av fjorårets, er utelukket fra ordningen. Flere reiselivsbedrifter jeg har snakket med reagerer på at referansemånedene man må ha hatt nedgang i for å kvalifisere til omstillingsmidler nettopp er de månedene som enkelte reiselivsbedrifter har klart å få etterlengtede inntekter sommeren 2020.

Et eksempel er reiselivsselskapet Brim Explorer, som startet sin drift i oktober 2019. Brim hadde positivt resultat i 2019, og har kvalifisert for den generelle kom-

pensasjonsordningen, men bedriften kvalifiserer ikke til Innovasjon Norges omstillingsmidler fordi de ikke hadde driftsinntekter i referansemånedene i 2019. I Innovasjon Norges ordning kan ikke referansemånedene flyttes til januar og februar 2020, slik som i den generelle ordningen. Vinterturismen er i en like vanskelig situasjon, de har sin største omsetning i månedene som kommer nå og har stort behov for støtte. Mange kan ikke vise til nedgang i sin lavsesong som er sommermånedene.

Svar:

Regjeringen er kjent med at reglene for den nåværende tilskuddsordningen for bedriftsutvikling i reiselivsnæringen rammer bedrifter ulikt. Enkelte nystartede bedrifter kvalifiserer ikke til ordningen, mens andre bedrifters omsetningsfall er ikke like stort i referansemånedene som i forutgående måneder. Regjeringen arbeider med forslag til tiltak på reiselivsområdet. Forslagene skal legges frem for Stortinget i nær fremtid. I dette arbeidet vurderer jeg også utvidelser og justeringer.

SPØRSMÅL NR. 2588

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 18. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan kommunalministeren gjøre rede for antall innsigelser som er fremmet av fylkeskommuner, fylkesmenn og Statens vegvesen i tidsrommet 2010 til 2020 i forhold til antall plansaker?

BEGRUNNELSE:

Fylkesmannen og Statens vegvesens innsigelsesmulighet er en stor bremsekloss for lokaldemokratiet. Da FrP og Høyre dannet regjering i 2013 ble dette strammet inn for å fremme vekst og lokalt selvstyre gjennom brev og signal, samt noen lovendringer. Så sent som i 2019 gikk det ut et nytt brev fra kommunalministeren om at fylkesmennene måtte skjerpe bruken av innsigelsesmuligheten ytterligere. FrP opplever fremdeles, etter syv år med et stortingsflertall som vil føre borgerlig politikk, at det blir fremmet for mange innsigelser.

Svar:

Kommunene rapporterer om tallet på innsigelser til kommunale planer gjennom KOSTRA-systemet (KOMmune-STAT-RApportering). Disse tallene gjøres tilgjengelige av Statistisk sentralbyrå på www.ssb.no/statbank. På

grunn av endrede tidsserier, har det på kort tid ikke latt seg gjøre å hente frem tall eldre enn 2013. Tallene for 2020 vil ikke være tilgjengelige før i 2021. I dette svaret viser jeg derfor til rapporterte tall for perioden 2013–2019.

Det er fylkesmennene som fremmer flest innsigelser, både til kommune(del)planer og reguleringsplaner. Dette reflekterer at fylkesmennene er satt til å ivareta nasjonale interesser på vegne av flere departementer, herunder Justis- og beredskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Klima- og miljødepartementet. Statens vegvesen fremmer innsigelser bare på vegne av Samferdselsdepartementet, blant annet når lokale vedtak fordyrer utbygging av nasjonal infrastruktur. Når det gjelder fylkeskommunene, fremmes innsigelsene etter politisk behandling i fylkestingene, og regjeringen kan ikke styre omfanget av og begrunnelsene for disse.

KOSTRA-tallene viser at kommuneplanens arealdel og kommunedelplaner for areal oftere blir møtt med innsigelse enn reguleringsplaner, slik det går fram av tabellene under. Dette er som forventet, ettersom hensikten med de overordnede planene er å avklare rammene for arealbruken, mens reguleringsplanene er en mer detaljert oppfølging.

Kommuneplaner og kommunedelplaner møtt med innsigelser i årene 2013–2019

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Antall planer på høring	138	133	174	99	79	146	161

Antall innsigelser fra fylkeskommunene	63 (46 %)	74 (56 %)	69 (40 %)	30 (30 %)	18 (23 %)	62 (42 %)	42 (26 %)
Antall innsigelser fra fylkesmennene	87 (63 %)	117 (88 %)	108 (62 %)	90 (91 %)	49 (62 %)	96 (66 %)	87 (54 %)
Antall innsigelser fra Statens vegvesen	32 (23 %)	42 (32 %)	42 (24 %)	20 (20 %)	17 (22 %)	42 (29 %)	28 (17 %)

Reguleringsplaner møtt med innsigelser i årene 2013–2019

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Antall planer på høring	1958	2198	2055	1853	1797	1746	1603
Antall innsigelser fra fylkeskommunene	168 (9 %)	131 (6 %)	122 (6 %)	71 (4 %)	75 (4 %)	89 (5 %)	75 (5 %)
Antall innsigelser fra fylkesmennene	327 (17 %)	216 (10 %)	255 (12 %)	187 (10 %)	198 (11 %)	239 (14 %)	214 (13 %)
Antall innsigelser fra Statens vegvesen	126 (6 %)	125 (6 %)	164 (8 %)	111 (6 %)	112 (6 %)	126 (7 %)	76 (5 %)

Alternativet til innsigelsesinstituttet er at flere saker må behandles etter sektorlover, i stedet for at de avklares mellom myndighetene i planprosesser som er styrt av kommunene. Det vil etter mitt syn være en dårligere løsning for lokaldemokratiet. Regjeringen har i stedet arbeidet systematisk med å effektivisere og forbedre planprosessene, blant annet gjennom veiledere og ved å tydeliggjøre hva som er nasjonale interesser som kan ut-

løse innsigelse. Kommunene har fått økt plankompetanse og lager i all hovedsak gode og gjennomarbeidede planer.

Både kommuner og statlige myndigheter har fått tydelige føringer om å legge opp til bedre dialog og samhandling, og at innsigelser skal begrenses til situasjoner der det er nødvendig for å ivareta nasjonale eller viktige regionale interesser. Dette er i tråd med regjeringens politiske plattform, der det slås fast at det skal legges stor vekt på lokaldemokratiet i plan- og utbyggingssaker.

SPØRSMÅL NR. 2589

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 22. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Mener statsråden at samtlige gebyr som kan inngå etter bygningsloven, nå skal selvkostberegnes som ett tjenestoområdet?

BEGRUNNELSE:

Forskrift om selvkostberegning av kommunale gebyrer var ute til høring i 2019 og har fått sin virkning fra 01.01.2020.

De tidligere retningslinjene for beregning av selvkost – H-3/14 – skapte en rekke mistolkninger i kommunene, og de var heller ikke rettslig bindende.

I brev av januar 2020 til Kommunal og moderniseringsdepartementet fra organisasjonen Rettferdig Offentlig Saksbehandling (ROS) blir det pekt på at en utforming av en tekst i forskriften – tjenestoområder – og at denne benevnelsen ikke var i overenstemmelse med Kommune-lovens § 15.1,- som klart fremhever at dette skal være enkelttjenester. I svarbrevet fra departementet datert 27.02.2020 fremgår det av avsnitt 2, - sitat; «Kommune-loven § 15-1 og selvkostforskriften benytter som regel be-

grepet en tjeneste. Det er ett unntak fra dette, hvor det i selvkostforskriften § 1 er benyttet begrepet tjenesteområde. Forskriften må forstås slik at begrepet tjenesteområde har samme meningsinnhold som begrepet tjeneste» sitat slutt.

Begrepet tjeneste i Kommuneloven er rettet mot en konkret tjeneste, mens tjenesteområdet i forskriften kan tolkes at det innbefatter en sammenslåing av en rekke tjenester. Ved å bruke tjenesteområder i forskriften vil dette skape uklarheter og vil resultere i et behov for utdypende informasjonsmateriell.

Dersom «tjenesteområder» skal legges til grunn i selvkostberegningen, vil dette kunne bety en kryss subsidiering av enkelte tjenester, og videre at en effektivisering av de enkelte tjenesteområdene vil bli lite lagt vekt på. Behandlingen av klage på enkeltvedtak etter Forvaltningsloven vil og vil vanskelig kunne effektueres.

Svar:

Samlet selvkost for en tjeneste skal beregnes etter reglene i kommuneloven og tilhørende selvkostforskrift. Disse beregningsreglene skal følges når det i særlov eller -forskrift er fastsatt at det kommunale gebyret ikke skal være

større enn kostnadene ved å yte tjenesten (ikke overstige selvkost), jf. kommuneloven § 15-1.

Kommuneloven § 15-1 og selvkostforskriften benyttes som regel begrepet en tjeneste. Det er imidlertid ett unntak fra dette. I selvkostforskriften § 1 er det benyttet begrepet et tjenesteområde. Som departementet tidligere har uttalt i brev 27.2.2020 til organisasjonen Rettferdig Offentlig Saksbehandling, må begrepet tjenesteområde i forskriften tolkes og leses/forstås slik at det har samme meningsinnhold som begrepet tjeneste i loven og forskriften ellers.

Ulik begrepsbruk er altså kun en språklig variasjon, hvor betydningen er den samme. Formuleringene har ikke hatt til hensikt å gi grunnlag for at kommuner kan slå sammen selvkostberegningen for flere tjenester. Slik sett er gjeldende rett videreført slik den var før kommuneloven § 15-1 og selvkostforskriften trådte i kraft fra 2020. Selvkostforskriften vil derfor ikke, og skal naturlig nok heller ikke, legge til rette for krysssubsidiering.

Hva som regnes som en tjeneste i ulike sammenhenger, er ikke regulert av kommuneloven og selvkostforskriften. Dette må avgjøres ut fra de enkelte særlovene med forskrifter, som fastsetter hvilke tjenester det kan eller skal betales gebyr for.

SPØRSMÅL NR. 2590

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 21. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Har statsråden et anslag på hvor mye de private barnehagene vil få i økt driftstilskudd i 2021 som følge av at bemanningsnormen er oppfylt i flere kommuner (og barnehager) i 2019?

Svar:

Vi har mange gode barnehager, men kvaliteten og bemanningen i barnehagene har variert. Derfor innførte regjeringen et nasjonalt minstekrav til antall ansatte i barnehagene i 2018. Bemanningsnormen innebærer at det for barn under 3 år skal være maks tre barn per voksen, mens det for barn over 3 år skal være maks seks barn per voksen.

Bemanningsnormen var i gjennomsnitt allerede oppfylt og finansiert i de kommunale barnehagene på nasjonalt nivå ved innføringen av normen. Private barnehager mottar i gjennomsnitt samme bevilgning som kommunale barnehager. Regjeringens forslag til bemanningsnorm følger de samme prinsipper og forholdstall som barnehagelovutvalget foreslo i 2012, og som Stoltenberg-regjeringen foreslo i 2013. Kostnadsberegningen og innretningen har vært den samme siden 2012, og er i tråd med veileder for statlig styring av kommuner og fylkeskommuner. I veilederen heter det at "ved oppgave- og regelendringer med økonomiske konsekvenser for kommunesektoren skal kommunene tilføres eller trekkes midler i rammetilskuddet, i samsvar med anslåtte merutgifter eller innsparinger for kommunene eller fylkeskommunene samlet". Regjeringen mener derfor at bemanningsnormen er fullfinansiert.

Private barnehager mottar driftstilskudd som er beregnet på bakgrunn av utgiftene i kommunale barnehager i samme kommune to år før tilskuddsåret. I kommuner hvor de kommunale barnehagene ikke oppfylte kravene i bemanningsnormen i årene før innføringen, fikk derfor de private barnehagene et driftstilskudd som var tilpasset en for lav bemanning for å innfri kravene. Som en følge av dette ble det innført et midlertidig øremerket tilskudd til bemanningsnormen i perioden 2018-2020 for å styrke innføringen av normen i små private og kommunale barnehager i kommuner som ikke oppfylte normen. I 2019 var det kun ti kommuner som ikke oppfylte bemanningsnormen i egne barnehager. Siden driftstilskuddene til private barnehager i 2021 baseres på kommunale regnskapstall fra 2019, innebærer dette at det store flertallet av de private barnehager vil få driftstilskudd som er tilpasset kravene i bemanningsnormen i 2021.

Det legges til grunn at spørsmålsstillers etterspør anslag over økningen i kommunale driftstilskudd til private barnehager i 2021 sammenliknet med 2020 grunnet endringer i bemanningen i kommunale barnehager. Departementet gjør oppmerksom på at endelige tall for endringer i driftstilskuddene først vil være tilgjengelig når utbetalingene til de private barnehagene er gjennomført i 2021. Det understrekes derfor at det er stor usikkerhet knyttet til slike anslag på det nåværende tidspunkt. Endringer i driftstilskuddene vil også kunne skyldes andre faktorer enn endringer i bemanningsnivået. Siden spørsmålet er knyttet til endringer i årsverk i kommunale barnehager, har departementet sett bort fra slike effekter i anslagene som er utarbeidet. Som en følge av at anslagene kun omfatter én av faktorene som kan bidra til endringer i tilskuddsnivået må det understrekes at anslagene ikke kan brukes til å si noe om endringer i barnehagens samlede driftstilskudd.

For å anslå økningen i driftstilskudd til private barnehager som følge av at flere kommuner oppfylte beman-

ningsnormen i 2019, har departementet tatt utgangspunkt i økningen i antall årsverk i grunnbemanningen i kommunale barnehager fra 2018 til 2019. I beregningene er det lagt til grunn at nye ansettelser er jevnt fordelt gjennom hele året. Det er lagt til grunn en årsverkskostnad som innebærer at de nye årsverkene i barnehagene er fylt av en lik andel assistenter og pedagoger, basert på nasjonale gjennomsnittstall for årsverkskostnad fra Teknisk beregnings- og statistikkutvalg for kommunesektoren (TBSK).

Ved å dele den anslåtte økningen i årsverkskostnader som følger av bedre bemanning i kommunale barnehager på antall barn i kommunale barnehager, får man et anslag på økningen i kostnad per barn. Siden driftstilskuddene i de private barnehagene fastsettes på bakgrunn av kostnader per barn i de kommunale barnehagene, gir dette tallet også et anslag på økningen i tilskudd per barn i de private barnehagene i samme kommune. For å anslå økningen i driftstilskuddet som private barnehager vil få i 2021 som følge av økt bemanning i de kommunale barnehagene, multipliseres økningen i tilskudd per barn med antall barn i de private barnehagene i 2019. Dette tilsier at bedre bemanning i kommunale barnehager isolert sett gir en anslått økning i driftstilskudd på om lag 28 millioner kroner til barnehager i kommuner som ikke oppfylte bemanningsnormen i 2018, men som oppfylte normen i 2019.

Når tilsvarende beregninger som beskrevet over utføres for alle landets kommuner, det vil si uavhengig av om de oppfylte bemanningsnormen i 2018 eller ikke, anslår departementet at bedre bemanning i kommunale barnehager isolert sett gir en samlet økning i driftstilskuddet til private barnehager på om lag 105 millioner kroner. Forskjellen mellom dette beløpet og det som er nevnt over reflekterer at flere kommuner har forbedret bemanningen utover minstekravet i bemanningsnormen mellom 2018 og 2019.

SPØRSMÅL NR. 2591

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 18. september 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Sentraliseringen har virkelig skutt fart under Solbergs regjeringstid, og folketallet faller særlig i Nordland. Åtte

år med Senterpartiet i regjering førte til at 255 kommuner hadde folketallsvekst (i 2013), mens seks år med Høyre i regjering har ført til at bare 128 kommuner har folketallsvekst (i 2019).

Politikk er viktig for landets utvikling, så hvorfor fører regjeringa en sentraliseringspolitikk som utarmer stadig flere kommuner?

Svar:

I spørsmålet legges det noen premisser og ytres det påstander jeg ikke er enig i. Regjeringen fører en politikk for å omstille norsk økonomi, for vekst og nye arbeidsplasser, og for å sikre flere ben å stå på i fremtiden. Regjeringens svar på utfordringene er ikke sentraliseringspolitikk, men tvert imot desentralisering og en fremtidsrettet distriktpolitikk.

Vi har flyttet ansvar og oppgaver fra staten til sterke kommuner og fylkeskommuner, og vi fører en aktiv politikk for lokalisering av statlige arbeidsplasser og statlig tjenesteyting. Regjeringen har vedtatt å etablere eller flytte mer enn 1 200 arbeidsplasser ut av Oslos arbeidsmarkedsregion.

Vi har også lagt til rette for desentralisert utdanning for å bedre tilgangen på kompetanse lokalt og regionalt. I 2020 er det tildelt om lag 100 millioner kroner til fleksible studietilbud, inkludert videreutdanninger. Midlene skal blant annet gi studietilbud som er tilgjengelige utenfor de faste campusene, og gjøre høyere utdanning mer tilgjengelig i distriktene.

Grunnlaget for at folk skal bo i hele landet, er at de har en jobb å gå til. Derfor prioriterer vi gode vilkår for næringslivet. Regjeringen har redusert selskapskatten fra 28 til 22 prosent, og redusert formueskatten. Dette fører til at næringslivet i hele landet styrker sin konkurransekraft, og sikrer norsk eierskap til norske bedrifter, slik at det investeres og skapes arbeidsplasser også i Nordland.

I både 2006 og 2007 ble det færre innbyggere i Nordland. I årene siden har det vært vekst frem til i 2019. Fra 2013 og frem til nå har det blitt om lag 3000 flere innbyggere i Nordland. Nordland og de andre fylkene opplevde etter EU-utvidelsen i 2004 en periode med særskilt høy innvandring, noe som bidro sterkt til befolkningsvekst i mange kommuner. Dette kunne skje ved at Norge er tilknyttet EU gjennom EØS-avtalen. EØS-avtalen har muliggjort arbeidsinnvandring fra europeiske land. Det har vært viktig for befolkningsvekst og tilgang på kompetanse i mange kommuner. EØS bidrar til sysselsetting og bosetting i hele landet.

I 2013, da den rødgrønne regjeringen gikk av, viser befolkningstall fra SSB at høy nettoinnvandring i stor grad kompenserte for utflyttingen. Nettoinnvandringen til Nordland var i 2013 på over 2 500 personer, mens den i 2019 var mer enn halvert, til under 1 000 personer.

En grunn til reduksjonen i nettoinnvandring er at det kommer færre arbeidsinnvandrere, samtidig som flere drar hjem. Bedre tider i hjemlandet er en viktig forklaring. Lavere innvandring gir redusert befolkningsvekst i hele landet, og færre kommuner med befolkningsvekst.

I tillegg fødes det færre barn i Norge, og lave fødselstall merkes særlig på små steder.

Utflytting fra distriktene mot sentrum gjør også at fødselsoverskuddene i byene blir større, og synker i distriktene. Dette har vært en pågående trend gjennom mange år og under mange regjeringer. Regjeringen ønsker levende lokalsamfunn og vekst i hele landet, og vil fortsette arbeidet for å støtte opp om videre vekst og sysselsetting i distriktene.

Vi fortsetter vår satsing på god infrastruktur og et godt samferdselstilbud, som binder sammen hele landet. Vi har i vår regjeringsperiode økt samferdselsbudsjettet med 80 prosent, noe som er en historisk økning på så kort tid. Gode samferdselsløsninger er avgjørende for å sikre livskraftige distrikt. Regjeringen har fått fart på utbyggingen av bredbånd i hele landet. God bredbåndsdekning er en helt grunnleggende forutsetning for den digitaliserte samfunnsutviklingen, og blant annet avgjørende for videre satsing på velferdsteknologi, verdiskaping og digitalisering i kommunene. Dette gir store muligheter for å redusere avstandsulemper, og gjør mange arbeidsoppgaver stedsuavhengige. I år vil vi bruke rekordhøye 406 millioner kroner til bredbåndsutbygging, noe som bidrar til å opprettholde bosetting og næringsliv i hele landet.

Distriktpolitikk handler om innsats på en rekke politikkområder, og vi vil fortsette vår satsing på samferdsel, på skatte- og avgiftslettelser, på utdanning, forskning og innovasjon, aktiv statlig lokaliseringpolitikk, bedre kommuneøkonomi og utbygging av bredbånd i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 2592**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 21. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil statsråden vurdere å gjennomgå tilskuddsordningene slik at ikke organiseringen og byråkratiet knyttet til tilskuddordningene skaper unødvendig merarbeid og blir en terskel for aktivitet i frivillige og ideelle organisasjoner?

BEGRUNNELSE:

Frivillige organisasjoner kan i dag søke ulike tilskuddsordninger som er forvaltet av Bufdir.

Jeg har fått tilbakemelding fra frivillige organisasjoner som erfarer at innretningen på tilskuddene skaper unødvendig merarbeid, og er til hinder for aktivitet.

Eksempelvis er Bufdirs krav til rapportering avviken- de fra regnskapsår. Dette medfører ekstrakostnader og merarbeid for tilskuddsmottaker. Organisasjoner opplyser om at det er utfordrende og arbeidskrevende å tilpasse aktiviteter og budsjett, mellom årsregnskap/hovedregnskap og avvikende regnskap for avdelinger med kryssende finansieringskilder.

Videre skapes det unødvendig usikkerhet når svar på søknad og utbetaling kommer langt ut på våren, nærme- re slutten av første halvår. Det innebærer utlegg for plan- lagt aktivitet og utfordringer med likviditet langt inn i driftsåret det er søkt og innvilget støtte for.

Svar:

Jeg vil understreke at tilskuddsordningene skal være ubyråkratiske og enkle for frivilligheten. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) forvalter årlig over 1 milliard kroner gjennom ulike tilskuddsordninger. I tråd med de grunnleggende styringsprinsippene i staten gir departementet overordnede mål og føringer for ordningene på departementets ansvarsområde. Departementet fastset- ter også regelverk for ordningen i samsvar med økonomi- regelverket for staten. Bufdir, som er tilskuddsforvalter, har imidlertid fullmakt til å fastsette de mer detaljerte ru- tinene for forvaltningen av ordningene. Det er Bufdir som har den løpende kontakten med de frivillige og ideelle organisasjonene og som derfor har den beste forutsetnin- gen for å utforme gode rutiner for forvaltningen.

Bufdir jobber kontinuerlig med å finne rutiner og løsninger som gjør det enklest mulig for organisasjonene å gjennomføre sine aktiviteter og prosjekter, men må balansere hensynet til organisasjonene og forvaltningen av tilskuddsordningene. Direktoratet må ha kontroll med

hvordan pengene benyttes og hvordan de bidrar til å opp- fylle målene for tilskuddsordningene. Derfor er rapporte- ring og regnskap fra tilskuddsmottakerne helt nødvendig. Tidligere mislighold og misbruk av statlige midler viser tydelig behovet for kontroll.

Jeg har forelagt spørsmålet fra representanten Bjør- nebekk-Waagen for Bufdir, som opplyser at det er gjort et omfattende arbeid med å forenkle oppfølgingsarbeidet de siste årene. Blant annet er krav til både rapportering og revisjon for tiltak som anses å ha lav risiko for mislighold, redusert.

I begrunnelsen for spørsmålet nevnes det at krav til rapportering avviker fra regnskapsåret, og at dette medfø- rer ekstrakostnader og merarbeid for tilskuddsmottaker, samt usikkerhet rundt finansieringen av tiltak. Bufdir er kjent med denne problemstillingen, men mener likevel det er hensiktsmessig å avvike fra regnskapsåret ved inn- vilgelse og rapportering av enkelte former for prosjektil- skudd, blant annet for å sikre at søkerne får svar på søkna- den sin før prosjektperioden starter.

Forvaltning av tilskudd er en sentral del av Bufdirs virksomhet, og inngår dermed som en naturlig del av sty- ringsdialogen mellom departement og direktorat. Jeg er opptatt av at det ikke skal være unødvendig komplisert for organisasjonene å søke og motta tilskudd. Samtidig må vi sikre nødvendig kontroll med ordningene. Bufdir arbeider kontinuerlig med å forbedre og forenkle sin til- skuddsforvaltning.. Dette er også noe departementet tar opp i den løpende dialogen med Bufdir.

SPØRSMÅL NR. 2593**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Siv Jensen****Besvart 18. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvor stort er inntektstapet for Avinor siden samfunnet stengte ned 12. mars og det ble mindre aktivitet i norsk luftfart?

Svar:

Avinor legger fram kvartalsvise regnskap. I første og andre kvartal 2020 hadde Avinor hhv. om lag 0,5 og 2,5 mrd. kr lavere inntekter fra driften enn tilsvarende perioder i 2019. Dette betyr at selskapet i første halvår 2020 hadde

rundt 3,0 mrd. kr lavere inntekter fra driften enn tilsvarende periode i 2019.

I forbindelse med revidert budsjett 2020 vedtok Stortinget å gi Avinor et tilskudd på opp til 4,270 mrd. kr, jf. Prop. 117 S (2019–2020) og Innst. 360 S (2019–2020). Samferdselsdepartementet betalte ut en første transje på 2,170 mrd. kr den 30. juni. Dette er gjenspeilet i selskapets offentlige regnskap for andre kvartal 2020.

Ifølge Avinors finansielle kalender skal selskapet legge fram regnskapet for tredje kvartal 2020 den 26. november.

SPØRSMÅL NR. 2594**Innlevert 10. september 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 23. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Jeg har fått signaler fra folk som har en funksjonsnedsettelse, om at de føler seg kneblet. Personer som har en funksjonsnedsettelse, skal ha samme mulighet til å benytte sin yringsfrihet. Er man uenig med tjenesteyter om tjenestetilbudet, skal det ikke føre til dårligere tjenester for dem som bruker stemmen sin.

Vil statsråden ha ta initiativ til en uavhengig gransking av yringsfriheten for funksjonshemmede som bruker offentlig tjenestetilbud?

For å få enda bedre tilbud for de som trenger det mest, trenger vi forslag og ideer fra dem som bruker tjenestene, og brukerorganisasjoner. Mange av de funksjonshemmede tør ikke si det de mener. Da får vi mindre innspill for å bedre tjenestene.

Jeg mener at vi bør kvalitetssikre tjenestene sånn at eventuelle avvik fra lovverk og kvalitet blir fanget opp, og endret på. Funksjonshemmede både i og utenfor NHF og NHFU har i årevis kommet med både forslag og ideer, og jeg håper at departementet vil bruke kunnskapen fra de som har skoene på, i en gransking.

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har det kommet avsløringer i både region- og riksmidia der funksjonshemmede varsler om at de og deres ressurspersoner føler seg kneblet.

Noen har følt at de vil få dårligere tjenestetilbud hvis de gir uttrykk for at tilbudet ikke er godt nok. De som er avhengig av slike tjenester, er redde for å klage på tilbudet de får. De er redde for at tilbudet enten blir redusert eller fjernet for dem, noe flere mener at de opplever.

Svar:

Regjeringens mål er å skape pasientens helsetjeneste. Det er brukernes behov som skal være utgangspunktet for omfang av og innhold i tjenestene. Regjeringen vil sikre et likeverdig tilbud om helse- og omsorgstjenester uavhengig av diagnose, bosted eller den enkeltes livssituasjon. En faglig sterk kommunal helse- og omsorgstjeneste med dyktige ansatte kan gi god helsehjelp og omsorg. Gjennom økte bevilgninger, klare prioriteringer og nye løsnin-

ger viser regjeringen at vi prioriterer kvalitet, kapasitet og kompetanse i helse- og omsorgstjenestene til alle mennesker, inkludert mennesker med funksjonsnedsettelse.

Valgfrihet er en av kjerneverdiene i regjeringens arbeid med å skape pasientens helsetjeneste. For å legge til rette for at man i større grad selv kan velge hvem man vil ha hjelp fra, har vi sendt på høring et forslag til godkjenningmodell for fritt brukervalg innenfor de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Dette betyr at brukerne kan velge leverandører som kommunen på forhånd har godkjent. Leverandørene kan innrette seg med ulike satsinger som er ønsket av innbyggerne.

Regjeringen har startet arbeidet med en likeverdsreform. Reformen vil omhandle barn og familier som har eller venter barn med behov for sammensatte tjenester. Formålet er å gjøre livet og hverdagen enklere for disse familiene. Alle skal ha like muligheter til å leve et selvstendig liv og delta i samfunnet, uavhengig av funksjonsnivå. Et sentralt mål med likeverdsreformen er at barn og familier med barn med behov for sammensatte tjenester skal motta sammenhengende og gode tjenester, og at pårørende skal oppleve ivaretagelse og inkludering. Medbestemmelse og brukerinvolvering er helt vesentlig for at den enkelte skal få forutsigbarhet og tjenester tilpasset sitt behov. Det tas sikte på å presentere helheten i reformen for Stortinget våren 2021.

Kommunen har etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3-1 ansvar for å tilby nødvendige helse- og omsorgstjenester og å planlegge, gjennomføre, evaluere og korrigere virksomheten i tråd med krav fastsatt i lov eller forskrift. Det er også lovfestet i helse- og omsorgstjenesteloven § 4-2 at enhver som yter helse- og omsorgstjenester skal sørge for at virksomheten arbeider systematisk med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet. Hva dette innebærer er nærmere utdypet i forskrift om ledelse og kvalitetsforbedring i helse- og omsorgstjenesten. Forskriften skal bidra til faglig forsvarlige helse- og omsorgstjenester, kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet. Gjennom systematisk og kontinuerlig kvalitetsforbedring vil svikt kunne identifiseres og tiltak settes i verk for ønsket og vedvarende effekt.

Plikten til å gjennomføre virksomhetens aktiviteter innebærer bl.a. å sørge for å gjøre bruk av erfaringer fra pasienter, brukere og pårørende, jf. § 7 e i forskrift om ledelse og kvalitetsforbedring. Dette kan være å innhente informasjon om hvordan pasienter, brukere og pårørende opplever tilbudet og de tjenestene de mottar, og hva de mener bør forbedres. Etter § 6 g skal virksomheten ha oversikt over avvik. Etter § 8 d innebærer plikten til evaluering av virksomheten at dette gjøres på bakgrunn av pasienter, brukere og pårørendes erfaringer. Pasient- og brukerrettighetsloven har også regler om plikt til å informere om hvilke tiltak helse- og omsorgstjenesten vil iverksette for at lignende hendelser ikke skjer igjen, dersom pasien-

ten eller brukeren er påført skade eller alvorlige komplikasjoner.

Statens helsetilsyn har det overordnede faglige tilsyn med helse- og omsorgstjenesten i landet og skal utøve myndighet i samsvar med det som er bestemt i lover og forskrifter. Fylkesmannen skal føre tilsyn med helse- og omsorgstjenesten og med alt helsepersonell og annet personell i fylket som yter helse- og omsorgstjenester. Fylkesmannen skal føre tilsyn med om tjenestene er i samsvar med det som er bestemt i lover og forskrifter. Fylkesmannen skal holde Statens helsetilsyn orientert om forholdene i helse- og omsorgstjenesten i fylket og om forhold som innvirker på disse. Tilsynsmyndighetene skal føre kontroll og tilsyn med at tjenestene drives på en faglig forsvarlig måte og at svikt i tjenesteytingen forebygges, avdekkes og følges opp.

Statens helsetilsyn og fylkesmennene har hatt brukerinvolvering i tilsyn som et satsingsområde, og det var ett av fire strategiske områder i Helsetilsynets strategiske plan 2015-2019. I løpet av satsingsperioden er det jobbet med å utvikle arbeidsmåter som skal bidra til at brukernes erfaringer og kunnskap blir brukt mer og bedre i alle tilsynsaktiviteter.

Kulturdepartementet har flere pågående tiltak for å ivareta ytringsfriheten til personer med funksjonsnedsettelse. Kulturdepartementet har ansvaret for en Ytringsfrihetskommisjon som blant annet vil vurdere å ta opp ytringsfrihet for funksjonshemmede på generelt grunnlag. Det er en viktig del av kommisjonens mandat å legge til rette for en bred offentlig debatt om temaet for utredningen. En av de gruppene som særlig trekkes fram i mandatet er personer med funksjonsnedsettelse.

For å sikre gode tjenester uavhengig av hvor man bor er kompetansen hos tjenesteyterne viktig. Bufdir har fått i oppdrag fra Kulturdepartementet om å gjennomføre et prosjekt for å bedre kompetansen om FN-konvensjonen om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne (CRPD) i norske kommuner. Prosjektet skal bidra til likestilling av personer med funksjonsnedsettelse gjennom å gi kommunene økt kunnskap om rettighetene og hvordan de skal utøves i praksis.

Kulturdepartementet har ansvar for Granavollplattformens tiltak om å sette ned et offentlig utvalg som skal utrede hvordan vi kan sikre et samfunn som gir rom for mangfold og annerledeshet. Dette er et tiltak i Likeverdsreformen.

Kulturdepartementet koordinerer regjeringens handlingsplan for universell utforming som skal blant annet skal gi økt tilgjengelighet til kommunikasjonskanaler, som internett, og steder, som lokalene til kommuneadministrasjonen, hvor funksjonshemmede kan få informasjon og gi uttrykk for meninger og synspunkter. Regjeringen vil legge fram en ny handlingsplan for universell utforming med virkning fra 2021.

Høsten 2019 arrangerte Bufdir. i samarbeid med Stiftelsen SOR – på oppdrag fra Kulturdepartementet et menneskerettighetsseminar for personer med utviklingshemming. Dette var første gang personer med utviklingshemming ble invitert til å komme med sine innspill i et slikt format. På seminaret fikk deltakerne mulighet til å komme med sine erfaringer på viktige områder som arbeid, eget hjem, skole og utdanning, ferie og fritid og helse. Innspillene vil følges opp i den kommende stortingsmeldingen om utviklingshemmedes menneskerettigheter.

Statsråd for likestilling inviterer årlig til en rundebordskonferanse mellom statsråden, politisk ledelse i relevante departementer og paraplyorganisasjoner for personer med funksjonsnedsettelse (FFO, SAFO og Unge

funksjonshemmede). Hensikten med rundebordskonferanser er at representanter fra organisasjonene får anledning til å treffe politisk ledelse i aktuelle departementer. Organisasjonene inviteres med å komme med innspill til agendaen, og får muligheten til å løfte frem viktige tema.

Enkeltpersoner som føler seg diskriminert, eksempelvis med hensyn til tildeling av tjenester kan ta kontakt med Likestillings- og diskrimineringsombudet og Diskrimineringsnemda. Diskrimineringsnemnda er et nøytralt forvaltningsorgan som avgjør klager på diskriminering og trakassering. Likestillings- og diskrimineringsombudet veileder om regelverket, og alle kan henvende seg til ombudet for gratis veiledning.

SPØRSMÅL NR. 2595

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 21. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil regjeringen kjempe for at bare de rikeste her i landet skal ha muligheten til å ytre seg i norsk radio, eller vil regjeringen vurdere andre mer formålstjenlige, klimatilpassede og demokratiske tildelingformer?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i sommer besluttet at lokalradioenes anleggskonsesjon på DAB på Vestlandet skal selges til høystbydende før jul.

Konsekvensen er at 30 lokalradioer, over 100 ansatte og 12 millioner kroner i private investeringer i DAB-anlegg går tapt og store deler av landsdelen blir stående uten lokalradio på DAB.

Lokalradioene og landets innbyggere har fått opplyst at lokalradioene skulle digitaliseres og FM slukkes. Investeringene ble gjort på dette grunnlag. At virksomhetene skulle auksjoneres bort, var ikke kjent da lokalradioenes investeringene ble gjort og bærekraftig nyskapende virksomhet ble utviklet.

Regjeringen skulle også dekke betydelige deler av kostnadene med digitaliseringen, men midlene er isteden omfordelt til blant annet drift av en lokal fotballklubb og et kraftselskap ledet av tidligere ledere i partiet Høyre (3,2 millioner kroner). Lokalradioene som rammes har derfor måtte dekke alle kostnadene selv og utbygging i distrik-

tene, som støttepengene var øremerket, har aldri funnet sted.

Det er avslørt at Telenor, regjeringen og den svenske mediegruppen NENT har hatt en hemmelig avtale. Avtalen sier i prinsippet at det svenske selskapet har rett til å få lagt ned de norske radiovirksomheter dersom lokalradioene lykkes på DAB og utfordrer det utenlandske selskaps dominerende posisjon i Norge.

Regjeringen har også besluttet at miljø- og klimatiltak med Paris-avtalen ikke skal gjelde norsk kringkasting. Regjeringens pengeauksjon stenger nå for innovasjon og klimatiltak.

Dette står i sterk kontrast til stortingsmeldingen om digitalisering av radiomediet, formålet med støtteordningen til digitalisering, regjeringens klimamål med forpliktelsene i Paris-avtalen og lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven).

Ekomloven § 1-1. Formål

Lovens formål er å sikre brukerne i hele landet gode, rimelige og fremtidsrettede elektroniske kommunikasjonstjenester, gjennom effektiv bruk av samfunnets ressurser ved å legge til rette for bærekraftig konkurranse, samt stimulere til næringsutvikling og innovasjon.

Svar:

Frekvensressurser for radio er et fellesgode som muliggjør lokalt og nasjonalt mediemangfold. Dette er regjeringen opptatt av å ivareta. Hvordan fellesgodet best forvaltes for å nå det overordnede målet, er det uenighet om blant aktørene i radiomarkedet. Da regjeringen våren 2020 besluttet at den riksdekkende frekvensressursen som kalles Riksblokk II skulle utlyses på nytt, valgte den en løsning som avveier flere hensyn.

Regjeringen ønsker at alle radioaktører med interesse i nettet bør ha lik mulighet til å delta i en konkurranse om Riksblokk II, som skal tildeles for perioden frem til 2031. Det er Medietilsynet og Nkom som har myndighet til å tildele henholdsvis anleggskonsesjon etter kringkastingsloven og frekvenstillatelse etter ekomloven. I juni 2019 la de to tilsynene frem en felles rapport til Kulturdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet om fremtidig bruk av Riksblokk II. Tilsynenes vurdering var at tildelingen av et samfunnsgode som en radiotillatelse er, skal foretas av myndighetene basert på ikke-diskriminerende, objektive og transparente prinsipper. Dette følger av lovpålagte bestemmelser. Tilsynene vurderte ulike tildelingsformer. Konklusjonen var:

Etter en helhetsvurdering har tilsynene konkludert med at tildelingsmetoden bør være i tråd med ordinær tildelingspraksis slik den har vært de siste årene, det vil si tildeling gjennom en åpen pengeauksjon.

Rapporten ble lagt til grunn for regjeringens beslutning om at det skal avholdes pengeauksjon om Riksblokk II dersom det er konkurranse om frekvensressursen. Åpen

pengeauksjon ble for øvrig også valgt da Riksblokk II ble tildelt første gang i 2012, og har vært brukt ved konkurranse om lokalradioregioner siden 2013.

Det finnes i hovedsak to tildelingsmetoder hvis det er mer enn én interessent til anleggskonsesjoner og frekvenstillatelser, henholdsvis skjønnhetskonkurranse og pengeauksjon. I en skjønnhetskonkurranse vil budgiverne normalt by med dekning, kulturelt innhold osv., og dette budet tas inn som vilkår i tillatelsen. Stortingsflertallet hadde imidlertid sluttet seg til forslaget i Digitalradiomeldingen, Meld. St. 8 (2010-2011), om at Riksblokk II skulle kunngjøres uten dekningskrav og krav av kulturpolitisk karakter. Ut fra Stortingets forutsetninger, var vurderingen til Medietilsynet og Nkom (tidligere Post- og teletilsynet) at det ville være vanskelig å finne relevante parametere som budgiverne kunne by med. Tilsynene anbefalte derfor pengeauksjon om Riksblokk II. I Lokalradiomeldingen, Meld. St. 24 (2014-2015), gikk departementet inn for å videreføre auksjon som tildelingsform i Lokalradioblokka, og slo fast at dette er samme modell som ble brukt i prøveperioden frem til 2017, og som er brukt i det resterende DAB-nettet. Der det bare er én interessent til den aktuelle ressursen, er det ikke behov for å benytte en konkurransebasert tildelingsmetode, og direktetildeling kan benyttes. Familie- og kulturkomiteen hadde ikke merknader til dette.

Auksjon har med andre ord i flere år vært etablert som tildelingspraksis der flere interessenter etterspør samme frekvensressurs. Utlysningen av Riksblokk II skjer i tråd med Stortingets behandling.

SPØRSMÅL NR. 2596

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 21. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Har helseministeren oversikt over om de mange hånddesinfiserende midlene som selges til norske forbrukere faktisk dreper såkalte kappekleddede virus som koronaviruset (SARS-Cov-2) er, og er det gjort vurderinger for å sikre dette – og vil helseministeren gjøre som andre land, herunder Danmark, som har løpende oppdatert kravene til slike produkter?

BEGRUNNELSE:

Håndhygiene er ett av myndighetenes hovedtiltak for å holde smitten nede og unngå en ny nedstengning av samfunnet. Forbrukerne regner med at de kan føle seg trygge på at produktene som finnes på markedet faktisk fungerer mot koronaviruset. I dag tilbys flere titalls ulike desinfeksjonsprodukter i det norske markedet. Miljødirektoratet (MD) har gjennomført kontroller, som viser at flere produkter i salg ikke har dokumentert beskyttelse mot koro-

naviruset. Dette gir forbrukerne falsk trygghet i kampen mot koronaviruset.

I vår innførte regjeringen unntaksbestemmelsen «Forskrift om midlertidige unntak for hånd- og overflate-desinfeksjonsmidler», med formål om å sikre rask og tilgjengelig tilgang til effektive produkter i en periode det var usikkert om de etablerte leverandørene i Norge hadde nok produksjonskapasitet. Situasjonen i dag er en helt annen enn da unntaksbestemmelsen ble innført: produksjonskapasiteten til de seriøse, etablerte aktørene er på et tilfredsstillende nivå.

Mens norske myndigheter satte unntaksbestemmelsens varighet til seks måneders virkning (fra 7. april til 4. oktober), åpnet danske myndigheter kun opp for tre måneder med unntak. Etter disse tre månedene gjorde de en ny vurdering, som skjerpet inn produksjon og import av ikke-godkjente desinfeksjonsprodukter. Norske myndigheter har ikke oppdatert unntaksbestemmelsen eller gitt noe informasjon om hva de ønsker å gjøre etter 4. oktober.

Svar:

Spørsmålet er oversendt frå Helse- og omsorgsdepartementet til Klima- og miljødepartementet som ansvarleg myndigheit.

Handdesinfeksjonsmiddel er såkalla biocid, som skal verne mot skadelege organismar. Det er viktig at desse produkta ikkje medfører uakseptabel risiko for helse og miljø, og at dei verkar som dei skal. Sidan biocidproduktet har til føremål å drepe eller uskadeleggjere levande organismar vil dei samtidig kunne ha skadelege bieffekter. Derfor er desse produkta strengt regulerte i eit felles europeisk regelverk som Noreg er ein del av gjennom EØS-avtalen.

Alle biocidprodukt skal ha ei godkjenning frå Miljødirektoratet for å kunne vere på marknaden i Noreg. Denne godkjenninga byggjer på ei tidkrevjande, grundig og nødvendig risikovurdering. Det finst likevel overgangsordningar i regelverket der eksisterande biocidprodukt kan vere på marknaden utan ei formell godkjenning fram til risikovurderinga er utført. Dette fordrar at ei rekkje vilkår og krav er oppfylte. Produktet skal mellom anna vere både trygt og effektivt. Verksemdar som ikkje innfrir desse krava vil ikkje lovleg kunne marknadsføre, omsetje eller bruke biocidprodukta. Dersom eit desinfeksjonsmiddel blir marknadsført med at det drep virus, må dette kunne dokumenterast, for eksempel med ein laboratorietest.

I den fyrste perioden med smitte av Covid-19 i Noreg, var det akutt mangel på desinfeksjonsmiddel. Derfor tok styresmaktene i bruk ein unnataksparagraf i biocidregelverket og fastsette ein mellombels forskrift som gir eit generelt unnatak for visse typar desinfeksjonsmiddel. Dette var for å sikre rask marknadstilgang for desse nødvendige produkta. Forskrifta gir unntak for formalkrav, administrative krav og nokre merkekrav for alkoholbaserte desinfeksjonsmiddel. Forskrifta gir ikkje unnatak for krav til at produkta skal vere effektive og ikkje medføre uakseptabel risiko. Unntaka er avgrensa til alkoholbaserte produkt som det er etablert at har dokumentert effekt mot virus. Dette er i samsvar med tilrådingar frå Folkehelseinstituttet og WHO.

Den mellombelse forskrifta varar til 4. oktober 2020. Miljødirektoratet har vurdert behovet for fornying av forskrifta og har i den samanheng vore i dialog med relevante aktørar og sektorar. Vurderinga til Miljødirektoratet er at det no er god tilgang på hand- og overflatedesinfeksjonsmiddel i Noreg, og at grunnlaget for forskrifta om mellombels unnatak dermed ikkje lenger er til stades. Forskrifta vil derfor ikkje bli vidareført.

SPØRSMÅL NR. 2597

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 23. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvor store vil de gjenværende ressursene i de 20 største olje/gassfeltene på norsk sokkel (som produserer i dag eller det er gitt tillatelse til) være når lisensene utløper, og

hva vil produksjons-utslippene per felt anslagsvis være dersom tillatelsene forlenges (per år)?

BEGRUNNELSE:

Jeg ber om å få svarene brutt ned for hvert enkelt av de 20 største feltene.

Svar:

Det er betydelig usikkerhet knyttet til hvor store de gjenværende utvinnbare ressursene vil være i ulike felt når de respektive utvinningstillatelsene utløper. Forventet utvinnbare ressurser endres over tid og er en funksjon av blant annet reservoarforhold, utbyggingsløsninger, produksjonsstrategi, tilgjengelig teknologi, kostnadsforhold, prisen for olje og gass, samt investeringer over levetiden i drift og økt utvinning. Ressurser som ikke er omfattet av dagens produksjonsplaner, kan gi et grunnlag for tiltak for økt utvinning i fremtiden. Eksisterende innretninger kan utnyttes ved produksjon av andre felt i nærområdet. His-

torien viser oss at forventet utvinning ved utbyggingstidspunkt og den faktiske produksjonsutviklingen kan være svært forskjellig. Nøyaktig når produserende felt stenges ned er vanskelig å anslå. Disse faktorene medfører at det ikke lar seg gjøre å oppgi et godt estimat på hvor store de gjenværende ressursene i feltene vil være ved utløpet av den enkelte utvinningstillatelse.

I tabellen under presenteres en oversikt over de 20 feltene med mest gjenværende ressurser per. 31.12.2019. Dette inkluderer felt i drift og felt som er under utbygging. I oversikten er konsesjonstiden for de underliggende utvinningstillatelsene for hvert enkelt felt inkludert, samt opprinnelige utvinnbare ressurser. Det er også lagt ved en oversikt over energiløsningene som er i bruk eller planlegges tatt i bruk på de ulike innretningene.

Feltnavn	Gjenværende i mill. Sm ³ o.e. per 31.12.2019	Opprinnelige ressurser per felt (Mill. Sm ³ o.e.)	Utvinnningstillatelse utløper	Energiløsning
Troll	787,8	1768,2	2030	Troll A elektrifisert. Kraft fra land planlegges til Troll B og C
Johan Sverdrup	421,4	425,4	2036/2037	Kraft fra land
Snehvit	181	256,4	2035	Kraft fra land til feltet, kraft fra nettet planlegges til Melkøya
Shore	90	327,1	2040	Havvind og gassturbiner
Johan Castberg	88,9	88,9	2049	Gassturbiner
Ormen Lange	85,6	319,6	2040/2041	Kraft fra nettet
Oseberg	85,3	545,5	2031	Kraft fra land planlegges
Ekofisk	73,7	733,3	2028	Gassturbiner
Heidrun	62	249,3	2024/2025	Gassturbiner
Valhall	50,8	200,4	2028	Kraft fra land
Åsgard	50,6	424,0	2027	Gassturbiner
Vioand	50	114,8	2034	Gassturbiner
Aasta Hansteen	48	54,7	2041	Gassturbiner
Gullfaks Sør	46,1	180,1	2036	Havvind og gassturbiner
Ørlog	43	50,8	2033	Gassturbiner
Martin Linge	41,7	41,7	2027	Kraft fra land
Tyrhans	40,3	91,8	2029	Gassturbiner
Balder	37,4	110,1	2030	Gassturbiner
Kvitbjørn	29,3	151,1	2031	Gassturbiner
Oseberg Sør	26,7	97,3	2031	Kraft fra land planlegges

Kilde: Norskpetroleum.no og npd.no (2020).

Framskrivninger av fremtidig utslipp fra olje- og gassproduksjonen utarbeides av Oljedirektoratet på aggregert nivå og bygger på rapportering fra oljeselskapene. I 2019 tilsvarte utslippene av klimagasser om lag 13,2 mill. tonn CO₂-ekvivalenter. Utslippene av klimagasser fra petroleumssektoren er ventet å reduseres over tid.

Historiske utslipp på virksomhetsnivå oppgis på norskeutslipp.no/Miljødirektoratet. Kvotepiktig utslipp i CO₂-ekvivalenter i 2019 for feltene inkludert i tabellen var samlet om lag 5,5 mill. tonn. Det er viktig å bemerke at utslippene skjer på innretninger som ikke nødvendigvis er knyttet til kun ett felt. Enkelte av feltene i tabellen er eksempelvis knyttet opp til infrastruktur på andre felt. Noen av feltene i tabellen, for eksempel Johan Castberg-feltet, har ikke kommet i produksjon og hadde derfor ikke utslipp i 2019.

Utslippene fra felt i drift er i stor grad drevet av hva slags energiløsning de relevante innretninger har, men også energieffektivitet og andre aktiviteter som gir utslipp bidrar. Energiløsning og utslipp kan forandre seg over tid gjennom ulike tiltak som iverksettes. Myndighetenes virkemiddelbruk gir selskapene sterk egeninteresse av å kontinuerlig redusere sine utslipp fordi det gir lavere kostnader til kvotekjøp og lavere betaling av CO₂-avgift. Utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel er som følge av dette lav i et internasjonalt perspektiv. Utslippene skal imidlertid videre ned. Næringen har satt seg store mål om å redusere utslippene fra produksjon frem mot 2030 og 2050. Tabellen over viser at mange av de største feltene har kraft fra land eller at kraft fra land er under planlegging. En slik løsning gir lave utslipp på innretningene. Det er derfor vanskelig å si noe konkret om utslipp på enkeltfelt utover i tid, ettersom det er beheftet stor usikkerhet blant annet knyttet til produksjonsforløp,

endring i produksjonsinfrastruktur, innfasing av satel-

littfelt og ytterligere energieffektivitetsforbedringer eller endringer i energiløsning.

SPØRSMÅL NR. 2598

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 23. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at alle forbrukere får tilbake pengene sine også når reisebyrået har gått konkurs?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett anmodet Stortinget regjeringen i vedtak nr. 792, om å følge situasjonen rundt pakkereiseselskaper og eventuelle konkurser. Det har nå oppstått en situasjon der det er uklart om forbrukere som fikk sin reise kansellert som følge av koronatiltakene vil få pengene tilbake dersom pakkereiseselskapet går konkurs. Departementet har i brev til Forbrukerrådet sagt at de ikke kan instruere Reisegarantifondet om å legge til grunn en bestemt tolkning av pakkereiseloven § 43. Dersom Reisegarantifondet faller ned på en snever fortolkning, vil eventuelle tilbakebetalingskrav som er oppstått før konkurs, ikke være dekket av fondet. Med den uklarheten som har oppstått rundt fortolkningen av pakkereiseloven er det grunn til å frykte en situasjon der mange forbrukere, som nå opplever at selskapet har gått konkurs, vil måtte vente i flere år på å få tilbake pengene sine da sjansen er stor for at vedtak i reisegarantifondet vil bli prøvd rettslig.

Det er varierende praksis rundt konkurs- og insolvensbeskyttelsen i EU. Flere land, som Tyskland og Finland, krever ikke noen årsakssammenheng mellom konkursen og kanselleringen for å sikre refusjonskravet. Denne tilnærmingen er sikret ivaretatt med statlige midler. EU-kommisjonen har ikke kommet med en endelig uttalelse om dette, men henviser til at medlemslandene bør gi

«(...) support to operators in the travel and tourism industry to ensure that reimbursement claims caused by the COVID-19 outbreak are satisfied (...)»

Dette er uttrykk for en klar forventning om at medlemslandene skal sikre at koronarelaterte refusjonskrav ikke ender mellom to stoler, samt at Kommisjonen påpe-

ker at det er innenfor medlemslandenes handlingsrom å støtte sine nasjonale reisebyråer ved å sikre at refusjonene kan gjennomføres.

Med det begrensede antall konkurser som er meldt inn er det grunn til å anta at Reisegarantifondet allerede er tilført midler som vil gjøre der de i stand til å sikre alle forbrukere, uavhengig av om kanselleringen var koronarelatert eller ikke, får tilbakebetalt utestående krav. Det fremstår som et kunstig skille dersom en forbruker som tilfeldigvis får avlyst reisen rett før konkursen, stiller dårligere enn en forbruker som ikke har fått sin reise avlyst.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmålet fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal datert 16. mai 2020, som også gjaldt dekning til reisende ved pakkereisearrangørens konkurs.

Det er ingen tvil om at reisenæringen og de reisende er i en spesielt utsatt situasjon som følge av Covid-19-pandemien. Samtidig som svært mye av omsetningen er falt bort, har pakkereisearrangørene plikt til å tilbakebetale forskuddsinnbetalinger for reiser som blir avlyst eller avbestilt. For de reisende kan det her være snakk om store beløp. Dersom de reisende ikke får tilbake sine penger vil dette oppleves som svært negativt for dem det gjelder, og det vil også kunne gå utover tilliten til bransjen og etterspørselen etter pakkereiser på sikt.

Regjeringen jobber langs flere spor for å støtte opp om både reisenæringen og de reisende som nå opplever at pandemien og reisebegrensninger har forhindret planlagte pakkereiser. For høsten 2020 har regjeringen foreslått å opprette en egen kompensasjonsordning på inntil 1 milliard kroner for reiselivsbedrifter med stort omsetningsfall. Reiselivet får dessuten 250 millioner kroner mer til omstilling, og det foreslås en egen tilskuddsordning for kommunene på 200 millioner kroner der også reiselivsbedrifter kan søke.

Det er også opprettet tilskudds- og låneordning for pakkereisearrangørers lovpålagte refusjoner som følge av

Covid-19-pandemien, med samlet ramme på 2 milliarder kroner. Innovasjon Norge har mottatt om lag 180 søknader om støtte etter ordningen. Det har så langt blitt utbetalt 93 millioner kroner i tilskudd og 264 millioner kroner i lån til formålet. I Prop. 142 S (2019-2020) som ble lagt fram for Stortinget 21. september 2020, foreslår regjeringen en andre fordelingsrunde til de aktørene som søkte på ordningen.

Det er også bevilget 100 millioner kroner og gitt en merbelastningsfullmakt på inntil 200 millioner kroner til Reisegarantifondet for at det skal være i stand til å håndtere sine forpliktelser etter pakkereiseloven i 2020. Reisegarantifondet har opplyst at det per 17. september 2020

er åpnet 9 konkurser blant pakkereisearrangører. Etter en foreløpig oversikt over krav fra reisende knyttet til disse konkursene, anslås tilbakebetalingskravene å utgjøre om lag 17 millioner kroner. Kravene er til behandling hos Reisegarantifondet.

Jeg er svært opptatt av hvordan de reisendes tilbakebetalingskrav kan håndteres. Regjeringen har etter sommeren fått nye innspill fra både Forbrukerrådet, Reisegarantifondet og reiselivsnæringen om utfordringene for både de reisende og pakkereisearrangørene. Jeg kan forsikre at jeg er oppmerksom på de ulike problemstillingene, og følger situasjonen nøye.

SPØRSMÅL NR. 2599

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl

Besvart 21. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden ta med seg de gode erfaringene fra prosjektet med bruk av løs på drevet halsende hund under rovviltjakt i Nord-Østerdal og sikre at dette blir en permanent ordning, samt legge til rette for at slike hunder kan trenes til formålet i Norge?

BEGRUNNELSE:

Prosjektet med løs på drevet halsende hund som verktøy i rovviltjakt har gitt svært gode resultater i Nord-Østerdal. Resultatene er oppsiktsvekkende gode. Dyrevelferdsmessig er det bra både for jaktet vilt og annet dyreliv i skog og fjell at jakt foregår på en effektiv og skånsom måte, slik at belastningen for viltet blir minst mulig. Tidsbruk per felte dyr har gått drastisk ned sammenlignet med jakt uten hund. Dette sparer enorme økonomiske ressurser, og betyr også langt mindre belastning for folk som driver felling av rovdyr. Per i dag må hundene trenes opp utenfor Norge, noe som er ressurskrevende og begrenser tilgangen på gode hunder.

Svar:

Innleingsvis vil eg understreke at vi alle er interessert i at uttak blir effektivt raskt i dei tilfelle der skadefellingsløyve er gjeve. Vi veit at skadefelling på barmark kan vere krevjande. Det er derfor på permanent basis opna for

at fylkesmennene kan gje dispensasjon til bruk av laus, på drevet halsande hundar ved skadefelling på ulv. Dette er altså ikkje avgrensa til berre å gjelde eit prosjekt i Nord-Østerdalen, men er allereie etablert som ei permanent ordning der alle fylkesmenn kan gje dispensasjon til bruk av slike hundar under skadefelling av ulv.

Eg er kjent med at det er kome førebelse rapportar om fleire skadefellingar av ulv denne sommaren der bruk av laus, på drevet halsande hund har vore involvert. Det er likevel viktig at ein gjer ei vurdering av alle tilfelle der slike hundar har vore brukt, også situasjonar som ikkje har gjeve ønska resultat eller eventuelt hatt negative følgjer slik som angrep på beitedyr eller jaging av andre viltartar. Tidlegare år har det vore nokre slike situasjonar, og sjølv om det er eit mål at skadefelling skal vere effektivt må dette vurderast opp mot eventuelle andre store negative konsekvensar av verkemidla som blir brukt. Forvaltninga må skje innanfor etisk akseptable rammer, og ein kan derfor ikkje berre sjå på kor mange ulvar som er felt. Det er også viktig at dei verkemidla som blir brukte er kostnadseffektive og at dei tek omsyn til dyrevelferda både for individa som blir jaga, anna vilt og beitedyr. Dette er også viktige årsaker til at løyve til bruk av laus, på drevet halsande hund blir vurdert konkret i kvar enkelt sak, og at ein må ha dispensasjon frå det generelle forbodet. Miljødirektoratet kjem til å summere opp erfaringane med bruk av laus, på drevet halsande hund ved skadefelling av ulv, og

eg meiner vi skal vente på dette før vi vurderer kva som eventuelt bør skje vidare.

Når det gjeld trening av hundar som skal brukast under skadefelling av ulv meiner eg at dei førebelse rapportane eg har fått om effektiv bruk av hund denne sommaren tyder på at jegerane har lukkast også med trening. Eg meiner det innanfor gjeldande regelverk skal vere mogleg

å drive god trening av hundar både til bruk ved skadefelling av ulv og jakt eller felling av andre viltartar. Eg viser i den samanhengen også til at dei faglege vurderingane frå Miljødirektoratet er at det ikkje er ein føresetnad for trening av hundar at dei må bli slopne laus til dømes under lisensfelling om vinteren.

SPØRSMÅL NR. 2600

Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 18. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mange dagpengemottakere rammes per nå neste år av at de ikke har krav på ferietillegg av dagpenger og hvor mye taper de anslagsvis, i sum og fordelt i intervaller på fem tusen etter hvor mye dagpengemottakere ville mottatt i ferietillegg dersom reglene som gjaldt fram til 2015 blir gjeninnført med opptjening fra og med inntektsåret 2020, og vi ber om et anslag på hvor mange av disse personene som departementet antar vil kunne kvalifisere til å ha rett på fire ukers ferie med dagpenger i 2021?

BEGRUNNELSE:

Regjeringa avvikla ordninga med opptjening av ferietillegg for dagpengemottakere fra og med 1. januar 2015. Rekordmange vil motta ingen eller ha liten inntekt neste sommer. De som har mottatt dagpenger i år og enten er i jobb igjen eller har mottatt dagpenger i under 52 uker før neste sommer, vil enten ikke motta feriepengar for perioden de har mottatt dagpenger eller ikke kunne ta ut ferie med dagpenger neste sommer.

Svar:

Arbeidssøkere som hadde mottatt dagpenger i mer enn åtte uker i løpet av et kalenderår, hadde tidligere rett til ferietillegg. Ferietillegget tilsvarte 9,5 prosent av brutto utbetalte dagpenger i løpet av foregående kalenderår, og ble utbetalt i månedsskiftet januar/februar året etter opptjening. Ferietillegget ble utbetalt uavhengig av om stønadmottakeren tok ferie eller ikke, og uavhengig av om dagpengeperioden var avsluttet på dette tidspunktet. Ferietillegget ble avviklet med virkning fra 1. januar 2015.

Det ble i stedet innført en rett for langtidsledige til å motta dagpenger i forbindelse med feriefravær. Dette innebærer at en dagpengemottaker som har mottatt dagpenger i 52 uker eller mer, er fritatt fra kravet om å være reell arbeidssøker i inntil fire uker når han eller hun tar ferie, slik at vedkommende kan motta dagpenger under ferieavviklingen.

Dersom ferietillegget ble gjeninnført med virkning fra 1. januar 2020, har Arbeids- og velferdsdirektoratet anslått økte utgifter på om lag 3 400 mill. kroner i 2021, gitt nyeste anslag for utgifter til dagpenger i inneværende år. Lønnskompensasjon til permitterte, som er en særskilt ordning, er holdt utenfor beregningsgrunnlaget.

Det foreligger ikke tilstrekkelig tallgrunnlag for å anslå hvor mange som kunne mottatt ferietillegg i 2021, og å fordele disse på beløpsintervaller.

Et eventuelt ferietillegg ville nødvendigvis variert svært mye fra person til person, avhengig av dagpengegrunnlag og hvor lenge en arbeidssøker har mottatt dagpenger. I 2021 kunne utbetalingene anslagsvis ligge i intervallet 1 000 kroner – 35 000 kroner. Det er likevel på det rene at mange vil få utbetalt mer i løpet av fire uker ferie med dagpenger som er dagens ordning, enn de ville fått i ferietillegg.

På svært usikkert grunnlag kan det antas at om lag 50 000 enkeltpersoner vil kunne avvikle ferie med dagpenger neste år.

SPØRSMÅL NR. 2601**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Emilie Enger Mehl****Besvart 18. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for fortgang i digitalisering av våpensøknader og legge frem en konkret fremdriftsplan for digitalisering av våpensøknader og forhandlerportal, samt kvalitetsforbedring av våpenregisteret?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har brukt over 2 milliarder kroner på IKT i politiet, men fortsatt er søknad og registrering av våpen ikke digitalisert. Dette har en estimert kostnad på 30-40 millioner kroner, og en beregnet innsparing på om lag 271 millioner kroner over ti år. Riksrevisjonen kritiserte dagens våpenløsning i 2018, blant annet fordi man har dårlig oversikt og liten kontroll over våpen.

I «Konseptutredning for våpenforvaltning i politiet» fra juli 2018 er digitalisering av våpenforvaltningen et av to hovedtiltak som utredes for å kunne forbedre dagens våpenforvaltning. Rapporten peker på at dagens system har manuelle og tungvinte saksbehandlingsrutiner, lang saksbehandlingstid og lav publikumstilfredshet.

For å søke om våpen må man fylle ut et skjema på gjennomslagspapir som må sendes i posten og behandles manuelt av våpenkontoret, for eksempel på Elverum for Innlandet politidistrikt. Behandlingstiden er ekstremt lang, og mange jegere kan risikere å gå glipp av høstjakt fordi søknadene ikke blir behandlet raskere. Ifølge oversikt på politiet.no varierer saksbehandlingstiden for våpensøknad stort mellom de ulike politidistriktene, fra 3 uker opp til 15 uker. Eksempelvis har Innlandet politidistrikt, hvor våpenforvaltningen ble sentralisert i 2018, nå en behandlingstid på nesten 4 måneder. I Øst politidistrikt har behandlingstiden etter sentralisering av forvaltningen økt fra et par uker til 3 måneder i 2020. Dagens system er utdatert til stor ulempe for både privatpersoner og forhandlere av våpen.

Svar:

Digitale våpensøknader vil utvilsomt forenkle hverdagen både for søkerne og politiets saksbehandlere. Det er fra departementets side lagt til grunn i Politimeldingen – et politi for fremtiden (Meld. St. 29. (2019-2020)), at digitalisering av arbeidsprosesser og tjenester er nødvendig for å kunne frigjøre ressurser, og må prioriteres.

Som representanten viser til, har Politidirektoratet (POD) utarbeidet en konseptutredning om blant annet

digitalisering av våpensøknader. Første trinn bør etter direktoratets vurdering være digitalisering av søknader om jaktvåpen, som er de enkleste søknadene å behandle.

Politiet står overfor flere krevende digitale prosjekter som må prioriteres ut fra en totalvurdering av samtlige prosjekter. Politiet har for eksempel under COVID-epidemien prioritert utviklingen av digitale løsninger slik at publikum kan lever flere typer anmeldelser digitalt. Det jobbes med videreutvikling av denne tjenesten. Videre kan nevnes pågående prosjekt med digitalisering av namsmannen. Denne løsningen vil med selvbetjeningsløsninger og digital postkasse bidra til effektivisering og bedre tilgjengelighet for publikum. Løsningene skal etter planene være ferdig innen utgangen av 2020.

Det er på bakgrunn av ovennevnte foreløpig for tidlig å si noe om planlagt fremdrift for arbeidet med digitalisering av våpensøknader.

Når det gjelder kvalitetsforbedring av data i politiets våpenregister, rapporterer POD at det pågår et fortløpende arbeid med opprydding av data i våpenregisteret, slik at avvikene som ble påpekt av Riksrevisjonen i 2017 kan lukkes.

Jeg viser for øvrig til svar på spørsmål nr. 1561 fra Jenny Klinge om samme tema.

SPØRSMÅL NR. 2602**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 21. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Grensa for kjerneområdet for jerv går langs fylkesvei 63.

Har statsråden vurdert, eller vil statsråden, vurdere å flytte grensa for forvaltningsområdet slik at dette i stedet grenser til Reinheimen nasjonalpark?

BEGRUNNELSE:

3. september gjorde Klima- og miljødepartementet vedtak i klagesak som gjaldt kvote for lisensfelling av jerv 2020-2021. I vedtaket overprøves den lokale rovviltmyndens vedtak og området for uttak av jerv omgjøres. Kvoten på to dyr som var tildelt forvaltningsområdet for jerv i Møre og Romsdal må dermed omfordes til beiteprioriterte områder. Departementet freder med dette et område som rovviltmyndene hadde vurdert å gi fellingstillatelse i. Dette har alvorlige konsekvenser for de som har beitedyr i kjerneområdet for jerv, et område som det tidligere har vært tildelt kvote i. Det påpekes fra lokale beitebrukere at en mer naturlig grense for forvaltningsområdet for jerv vil være ei grense mot Reinheimen nasjonalpark, og at ei slik grensejustering ville letta situasjonen betydelig.

Svar:

Det er rovviltmyndene som har mynde til å vedta regionale forvaltningsplanar for rovvilt. Rovviltmyndene skal ha nær kontakt med kommunar og organisasjonar

innanfor regionen ved utforminga av forvaltningsplanar. Planane skal sendast Miljødirektoratet til uttale før dei blir vedtekne. Landbruksdirektoratet skal og komme med ein uttale før planane kan vedtakast. Som overordna mynde kan Klima- og miljødepartementet hente inn og gjere om ein forvaltningsplan. Dette kan vere aktuelt der planen er i strid med Bernkonvensjonen, naturmangfaldlova, rovviltforskrifta, rovviltforlika eller klare faglege anbefalingar.

Rovviltnemnda i forvaltningsregion 6 endra i 2018 forvaltningsplanen for regionen, og reduserte då jerveprioritert område i Sunndalsområdet. Slik eg forstår spørsmålet meiner representanten det bør skje ein ytterlegare reduksjon av jerveprioritert område i Møre og Romsdal.

Eg vil på generelt grunnlag vise til at ein forvaltningsplan for ein region med mål om ynglingar av jerv skal sette av område prioritert til jerv, slik at det skal vere mogleg å nå målet innanfor dei ulike delane av regionen som er prioritert til jerv. Det inneber at nemnda i forvaltningsregion 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) skal sjå til at det er store og gode nok leveområde for den sørlege stamma av jerv. Samtidig skal nemnda i planen setje av gode nok beiteområde til sau og tamrein. Dette er viktig for å oppretthalde ein levedyktig beitenæring.

Når det gjeld denne konkrete problemstillinga meiner eg dette primært er ei problemstilling som bør bli vurdert av rovviltnemnda i region 6.

SPØRSMÅL NR. 2603**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 22. september 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

På Pelagisk fagdag i Bergen den 2. september viste ministeren til at Stortingets vedtak i behandling av kvotemeldingen skal konsekvensutredes, og at det skal være klart i god tid før 2027.

Kan ministeren redegjøre for fremdriften i de ulike temaene som skal utredes, og på hvilke måte næringsaktørene vil bli involvert?

BEGRUNNELSE:

Følgende ble vedtatt i stortinget 7. mai:

I

Stortinget ber regjeringen sørge for at fordelingen av kvoter mellom flåtegruppene ikke endres vesentlig.

II

Stortinget ber regjeringen ikke etablere en statlig kvotebeholdning/fellesskapets kvotebeholdning.

III

Stortinget ber regjeringen sørge for at ved utløp av tidsbegrensningen for strukturkvoter fordeles strukturgevinsten til den fartøygruppen fartøyet tilhører når tidsbegrensningen inntreer, og fordeles relativt etter grunnkvote. Ved opprettelse av strukturkvote fordeles strukturgevinsten som oppstår ved avkortning, til den fartøygruppen fartøyet tilhører, og fordeles relativt etter grunnkvote. For ringnotgruppen og pelagisk trål fordeles strukturgevinsten når tidsbegrensningen inntreer etter dagens gruppetilhørighet.

IV

Stortinget ber regjeringen sørge for at det ikke gis anledning til forlengelse av tidsbegrensningen i strukturkvoteordningen.

V

Stortinget ber regjeringen legge til rette for at det i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N etableres kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå, slik at et fartøy kan utnytte sitt kvotegrunnlag best mulig innenfor et kvoteår, på samme måte som i pelagiske fiskerier.

VI

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget (så snart som mulig, eventuelt fra 2021) med et forslag om en fiskal avgift på fiskeriene (villfisk) tilsvarende om lag 100 mill. kroner årlig. Det vurderes i den forbindelse om det kan gjøres etter modell av fiskeriforskningsavgiften. Modellen må være forenlig med Norges forpliktelser under EFTA-konvensjonen og EFTA-frihandelsavtaler.

VII

Det gis en overgangsperiode der fartøy med annen faktisk lengde enn hjemmelslengde kan velge å bringe fartøyets faktiske lengde i tråd med hjemmelslengde. Den faktiske utformingen må være gjennomført innen 31. desember 2023. Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget på egnet måte med en konkret utforming av et slikt alternativ.

VIII

Stortinget ber regjeringen sørge for at eksisterende ordning med «samfiske med seg selv» i torskefisket avvikles innen 31. desember 2025.

IX

Stortinget ber regjeringen utarbeide en strategi for bedre likestilling i fiskeriene.

Svar:

I tillegg til vedtakene 549 til 557, som det refereres til i begrunnelsen for spørsmålet, vil jeg vise til Stortingets vedtak nr. 558, som også ble fattet i forbindelse med behandlingen av kvotemeldingen. Vedtaket lyder:

”Stortinget ber regjeringen - før iverksettelse - foreta konsekvensutredning av eventuelle elementer i beslutningene ved behandlingen av Innst. 243 S (2019-2020) som ikke er konsekvensutredet gjennom meldingen.”

Stortinget har dermed bestemt at de elementer i Stortingets beslutninger som ikke er konsekvensutredet gjennom meldingen, skal konsekvensvurderes. Dette gjelder i særlig grad spørsmålet om fordeling av strukturgevinst, siden regjeringens forslag til avklaring av dette vanskelige og viktige spørsmålet ble avvist i Stortinget.

Stortingets vedtak III/551 gir klare føringer for dette spørsmålet, men dette vedtaket vil ikke kunne gjennomføres som en teknisk oppfølging, nettopp fordi det ikke var blant elementene som var konsekvensutredet i kvotemeldingen. Det var på denne bakgrunn jeg i møtet med Pelagisk Forening 2. september i Bergen blant annet sa at:

”Det derfor ikke er mulig å få en endelig avklaring på fordelingen av strukturgevinst i overgangen til et nytt kvotesystem. Dette vil først og fremst føre til at vi de neste årene må bruke tid på å avklare hvordan strukturgevinsten skal fordeles for alle fartøygrupper.

I dette arbeidet vil vi ha dialog med alle fiskeriorganisasjonene og andre interessenter som vil bli påvirket av et slikt vedtak.

Jeg mener det vil være klokt å legge frem et forslag for Stortinget om hvordan strukturgevinsten skal fordeles, slik at Stortinget kan få gjort en endelig avklaring i god tid før strukturgevinsten skal fordeles fra 2027.”

Jeg velger dermed å se Stortingets vedtak nr. III/551 og 558 i sammenheng.

Ut over dette vil jeg legge til rette for at alle andre vedtak Stortinget har gjort er tilstrekkelig konsekvensvurdert før de blir innført. Jeg vil følge alle normale prosesser i dette arbeidet, der de som berøres av forslagene, vil bli hørt også ved at gjennomføringsforskrifter vil bli sendt på ordinær høring.

SPØRSMÅL NR. 2604**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 18. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hovedmålet med helsenæringsmeldingen er å bidra til økt konkurransekraft i den norske helsenæringen, flere lønnsomme arbeidsplasser og en mer bærekraftig helse- og omsorgstjeneste.

På hvilke konkret måte har helseministeren lagt til rette for etablering av flere lønnsomme arbeidsplasser i den norske helsenæringen?

Svar:

En konkurransedyktig og effektiv helsenæring er avgjørende for å håndtere fremtidens utfordringer innen helse og omsorg og en stadig aldrende befolkning. Det er gode muligheter for økt verdiskaping i helsenæringen, og store gevinster å hente ved økt kommersialisering og ekspansjon til internasjonale markeder. Regjeringen mener derfor helsenæringen er viktig for Norge og har også lagt frem Meld. St. 18 (2018–2019) om helsenæringen.

Hovedmålet med helsenæringsmeldingen er å bidra til økt konkurransekraft i den norske helsenæringen og samtidig bidra til en mer bærekraftig helse- og omsorgstjeneste, i form av mer effektiv forebygging, behandling og omsorg. I arbeidet mot dette målet vil nye lønnsomme arbeidsplasser i den norske helsenæringen skapes. Det er derfor gledelig at stortingsrepresentant Ruth Grung viser interesse for hvilke konkrete tiltak som gjøres på området.

I helsenæringsmeldingen legges det frem politikk som sammen skal gi gode vilkår for at lønnsomme arbeidsplasser kan bli etablert. Den inneholder en rekke satsingsområder og gjør rede for tiltak og initiativer. Det er opp til næringslivet selv å finne vei, men regjeringen kan stimulere til og legge til rette for vekst i både eksisterende og nye bedrifter. Dette gjør vi gjennom å bedre rammevilkårene for næringslivet generelt, satse på forskning, utvikling, innovasjon, og økt kommersialisering av forskning og ideer, samt ved å utvikle samspeillet mellom offentlige og private aktører.

Konkret er det allerede gjort mye som vil legge til rette for videre positiv utvikling i helsenæringen. Etater og virksomheter under Helse- og omsorgsdepartementet bidrar til å følge opp stortingsmeldingen, og det er i oppdragsbrev til de regionale helseforetakene og tildelingsbrev til etatene gitt føringer om å bruke markedet til utvikling av nye tjenester og løsninger, og om å involvere næringslivet i utforming av planer og veivalg.

Regjeringen har de siste årene satset sterkt på næringsrettet støtte til forskning og innovasjon. Samlet sett bruker helsenæringen mange av disse virkemidlene aktivt og har gode prosjekter som når igjennom i konkurransen om midlene. Det gjelder for eksempel i ordninger som Skattefunn og programmet Brukerstyrt Innovasjonsarena (BIA) i Norges forskningsråd. I revidert nasjonalbudsjett bevilget Stortinget etter forslag fra Regjeringen 40 millioner kroner til å etablere ordningen Pilot Helse for helse-innovasjon. Norsk helsenæring er også aktiv deltaker i det europeiske forsknings- og innovasjonsprogrammet Horisont 2020. Videre vil Helse- og omsorgsdepartementet i løpet av høsten legge fram en handlingsplan for kliniske studier.

Alt dette tyder på høy kvalitet og høy innovasjonsevne i prosjekter i norsk helsenæring. Ofte er det ideer fra forskning, ideer fra helse- og omsorgssektoren selv, eller ideer oppstått i samarbeid mellom helsenæringen og den offentlige helse- og omsorgstjenesten, som ligger til grunn for de støttede prosjektene. Samhandling mellom ulike aktører gir frukter i form av nye og innovative prosjekter, og regjeringen vil fortsette å fremme samhandlingen mellom offentlig og privat sektor om helseinnovasjon.

Å innovere og skape nye produkter, løsninger, tjenester og markeder er ikke gjort over natten. Tiltakene i helsenæringsmeldingen er fortsatt aktuelle både for å løse utfordringer i

helse- og omsorgstjenesten, og for å legge til rette for økt konkurransekraft i helsenæringen. Når vi fortsetter arbeidet mot målene i helsenæringsmeldingen legger vi samtidig til rette for arbeidsplassene i helsenæringen.

SPØRSMÅL NR. 2605**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Nasjonalt velferdsteknologiprogram (NVP) avsluttes i 2020.

Hva skjer med satsing på velferdsteknologi etter at prosjektperioden utløper?

BEGRUNNELSE:

SV har som politikk «at eldre skal kunne bo trygt hjemme lengre», og «ha en satsing på velferdsteknologi». Det er derfor behov for å følge opp hva som skjer med videre satsing på velferdsteknologi etter at «Nasjonalt velferdsteknologiprogram avslutter i 2020.

Nasjonalt velferdsteknologiprogram ble etablert i 2015 og ledes av Helsedirektoratet i samarbeid med Direktoratet for ehelse og KS, skal bidra til at flere eldre kan bo i egne hjem. Programmet er finansiert over statsbudsjettet og skal gå fram til og med 2020. Programmet består av flere prosjekter: teknologi for trygghet- og mestring, medisinsk avstandsoppfølging av kronisk syke, arkitektur og infrastruktur, og sosial kontakt og verktøy for barn med nedsatt funksjonsevne.

Det er satt et mål om at alle kommuner fra 2020 skal ha tatt i bruk velferdsteknologiske løsninger som en integrert del av tjenestetilbudet. Ved rapportering pr 1. juni til NVP rapporterer ca 50 % av kommunene at velferdsteknologi er fullt integrert i tjenestene og at implementeringen har vært vanskeligst i små kommuner.

Velferdsteknologiske løsninger i tjenestetilbudene er et viktig element for å nå målet om at eldre skal kunne bo trygt i egne hjem og mestre hverdagslige gjøremål.

Holdning og kunnskap hos den eldre befolkningen til teknologiske og nettbaserte tjenester er i endring. Forskning viser også at eldre i stor grad er positive til teknologi som kan bidra til at de føler seg trygge og mestrer hverdagen, inkludert fallsensorer og GPS sporing (Lund 2020, www.forskning.no).

Men det er fortsatt mye hindringer for at omsorgstjenestene tar i bruk seg teknologi til folks beste, og det må skje en videre satsning.

Det er behov for videre satsing på:

- oppgradering av fornying av utstyr som f. eks erstatte gamle analoge trygghetsalarmer med moderne fallsensorer og GPS
- kontinuerlig opplæring av både brukere og personell

- utvikling av god brukerstøtte når ting ikke fungerer eller det skjer oppdateringer og endringer i eksisterende teknologi
- brukerinvolvert forskning, utvikling og utprøving av ny enkel og brukervennlig teknologi og kommunikasjonsformer
- en organisert erfaringsoverføring av godt fungerende løsninger
- opplysningsarbeid og kunnskapsspredning til brukere og pårørende om teknologiske løsninger.

Svar:

For regjeringen er det viktig med en god og verdig helseomsorgstjeneste tilpasset den enkeltes behov. Bruk av velferdsteknologi gir mennesker mulighet til å mestre eget liv og helse, og bidrar til at flere kan bo lenger i eget hjem til tross for nedsatt funksjonsevne. Teknologi som skaper trygghet hos brukeren kan også avlaste pårørende for unødvendig bekymring og bidra til innovasjon i helse- og omsorgstjenestene.

Regjeringen etablerte derfor Nasjonalt velferdsteknologiprogram i 2015 i forbindelse med Omsorgsplan 2020. Velferdsteknologiprogrammet skal legge til rette for at kommunene tar i bruk og integrerer velferdsteknologi som en del av helse- og omsorgstjenesten. Programmet ledes av Helsedirektoratet i samarbeid med KS og Direktoratet for e-helse. Programmet omfatter prosjekter knyttet til teknologi for trygghet- og mestring, digital hjemmeoppfølging av kronisk syke, arkitektur og infrastruktur, og sosial kontakt og verktøy for barn med nedsatt funksjonsevne.

Nasjonalt velferdsteknologiprogram avsluttes etter planen ved utgangen av 2020, med unntak av prosjektet med utprøving av medisinsk avstandsoppfølging som avsluttes med utgangen av 2021.

Helsedirektoratet skal i løpet av 2020 levere anbefalinger for veien videre etter 2020 for Nasjonalt velferdsteknologiprogram. Helse- og omsorgsdepartementet kommer på den bakgrunn tilbake til oppfølgingen av det nasjonale arbeidet med velferdsteknologi i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2021.

SPØRSMÅL NR. 2606**Innlevert 11. september 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 22. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Dersom de endringene i energiloven som er sendt ut på høring vedtas, står det da noe i veien for at regjeringen kan innvilge konsesjonssøknaden fra NorthConnect, og hvor lenge kan en konsesjonssøknad ligge til behandling i departementet?

BEGRUNNELSE:

7.9. ble endringer i energiloven § 4-2 om utenlandsforbindelser sendt på høring. I høringsnotatet står det at:

”Departementet foreslår at lovendringen gis anvendelse for prosjekter hvor det fremover søkes om konsesjon. For å unngå at nye saker etter § 4-2 tas opp i denne fasen før lovendringen vedtas, fastsettes skjæringspunktet til 1. januar 2020.”

Videre opplyses det om at departementet har en søknad omsøkt i 2017 til vurdering. Det er den omstridte NorthConnect-kabelen.

Svar:

Konsesjonssøknaden fra NorthConnect er stilt i bero. Jeg mener fortsatt det ikke foreligger et tilstrekkelig grunnlag for å ta stilling til søknaden. Grunnen til det er at det norske og nordiske kraftsystemet gjennomgår store endringer. Den nye kabelen til Tyskland settes i ordinær drift innen utgangen av året. Neste år vil kabelen til Stor-

britannia bli satt i drift. Dermed økes den norske utvekslingskapasiteten med nesten 50 prosent. Det er også planer om å øke den øvrige nordiske utvekslingskapasiteten til Europa frem mot 2030. Det bygges uregulerbar vindkraft i Norge, Norden og Europa, mens regulerbar fossil kraftproduksjon legges ned. Samtidig elektrifiseres energibruken. Endringene i kraftsystemet skjer raskt, og det er usikkerhet om hvilke virkninger en eventuell ny overføringsforbindelse vil få for ulike deler av kraftsystemet. Jeg mener derfor det er riktig å først høste erfaringer fra disse endringene.

I tråd med Stortingets anmodningsvedtak har departementet sendt på høring et forslag til endringer i energiloven om utenlandsforbindelser. Lovendringen gis på vanlig måte virkning for prosjekter som det fremover søkes om konsesjon for. For slike søknader vil det kun være den systemansvarlige (Statnett) eller foretak der denne har bestemmende innflytelse som kan få konsesjon for å eie og drive utenlandsforbindelser. For å unngå at nye saker tas opp til behandling før Stortinget vedtar lovendringen, er skjæringspunktet satt til 1. januar 2020. NorthConnect søkte om konsesjon så langt tilbake som i 2017. En eventuell fremtidig konsesjonsbehandling av søknaden fra NorthConnect vil derfor behandles etter reglene i energiloven slik den er i dag.

Det foreligger ingen planer om å gjenoppta konsesjonsbehandlingen på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 2607**Innlevert 13. september 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sikre at Helse Nord RHF sin anbudskonkurranse for tverrfaglig spesialisert rusbehandling reserveres for ideelle tilbydere og at vekting av pris og kvalitet blir gjort på en slik måte at det muliggjør nye ideelle tilbydere

og verdsetter ideelle aktørers særegenheter, og vil statsråden sørge for at konkurransen avlyses og utlyses på nytt med slik ny innretning og lengre frister, slik at Stortingets vedtatte mål om å øke det ideelle innslaget i helseforetakene, kan nås?

BEGRUNNELSE:

Den 22. august utlyst Helse Nord RHF en konkurranse om å drive tverrfaglig spesialisert rusbehandling, med en total kontraktsverdi på 1,2 milliarder kroner over 6 år. Konkurransen var først utlyst med 4 ukers frist, dette er etter henvendelse fra Virke utvidet til 1. oktober (til 5,5 ukers frist). Konkurransen er ikke reservert for ideelle aktører.

Anbudet skal erstatte dagens tjenestetilbud levert av flere ulike aktører. Konkurranses grunnlaget beskriver tjenester som i omfang og innretning ligger nært opp til disse tjenestetilbud. Blant disse inngår Sigma Nord AS, en kommersiell aktør.

I protokollen fra foretaksmøtet avholdt 14. januar 2020 framgår det at Helse Nord RHF, i likhet med de øvrige RHFene har fått i oppdrag å «innenfor rammene av regelverket for offentlige anskaffelser, å øke ideelles andel av spesialisthelsetjenester over tid og gjøre rede for utviklingen årlig». Dette vil være vanskelig å gjennomføre uten å legge til rette for nye etableringer.

Blå Kors er en av landets største ideelle aktører innenfor tverrfaglig spesialisert rusbehandling og ønsker å delta i anbudskonkurransen, men finner dette svært vanskelig slik det nå er utformet. Dersom denne aktøren hadde etablert seg i Nord-Norge, ville det hatt stor betydning for å styrke ideell sektor i landsdelen.. Særlig pekes det da på følgende forhold som utfordrende:

- Anskaffelsen er ikke utlyst som en reservert konkurranse
- Vekting av pris og kvalitet er gjort på en slik måte at nye aktører vurderer at det neppe er mulig å levere ønsket kvalitet samtidig som en har investeringskostnader
- At konkurransegrunnlaget opprinnelig stilte krav om å beskrive fagpersonale med navn og forutsatte rådighet over bygningsmassen som skulle brukes i tilbudet. Disse kravene er blitt frafalt etter spørsmål fra interessenter.
- At prisen som forespeiles for tjenesten er svært lav tatt i betraktning tjenestens innhold og hva som er gjengs for en tjeneste av denne typen (4900 kroner / døgn).
- Den svært korte fristen for å levere anbud gjør det meget krevende å sikre tilgang til bygningsmasse og kompetanse som skal benyttes i tilbudet, selv om kravene ovenfor er blitt myket opp.

Svar:

La meg innledningsvis slå fast at regjeringen har en klar og ambisiøs politikk for å styrke private ideelle virksomheters rolle som leverandører av helse- og omsorgstjenester. En rekke tiltak er initiert som kan bidra til økt bruk av ideelle aktører, rettet både mot spesialisthelsetjenesten og den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Jeg har stilt tydelige krav overfor regionale helseforetak om at de

må styrke bruken av private ideelle, blant annet ved at de innenfor rammene av regelverket for offentlige anskaffelser, øker ideelles andel av spesialisthelsetjenester over tid og gjør rede for utviklingen årlig.

I februar i år vedtok regjeringen endringer i anskaffelsesregelverket slik at det er anledning til å reservere konkurranser om helse- og sosialtjenester for ideelle leverandører, og det arbeides med en veileder om adgangen til å reservere anskaffelser for ideelle.

Som representanten Toppe viser til er Helse Nord RHF i en anskaffelsesprosess hvor de i august i år utlyste en konkurranse om å drive tverrfaglig spesialisert rusbehandling. I anledning spørsmålet er det innhentet informasjon fra Helse Nord RHF som opplyser at

de er opptatt av å sørge for et helhetlig og tilgjengelig behandlingstilbud for innbyggerne i hele helseregionen.

Det aktuelle konkurransegrunnlaget åpner for å ta hensyn til tilgjengelighet, og i dette ligger både mulig lokalisering på flere steder og avtaleinstitusjoner med ulike behandlingsprofiler som kan ivareta ulike behov. Basert på markedssituasjonen i regionen vurderer Helse Nord RHF at en reservasjon gjeldende kun for ideelle aktører ville innebære en betydelig risiko for at de ikke kan dekke behovene innenfor egen region. Helse Nord RHF har derfor vurdert det nødvendig å gjennomføre en prosedyre som er åpen for både ideelle og kommersielle, for å kunne ivareta dette. Samtidig legger konkurransen til rette for mulige nye leverandører som ønsker å etablere seg i regionen, også ideelle aktører.

Allerede i januar i år publiserte de en veiledende kunngjøring om den aktuelle konkurransen. Kunngjøringen informerte om når konkurransen var forventet å bli kunngjort og tidspunktet for når avtalene skulle gjelde fra, nærmere bestemt 1. mai 2021. Innenfor fristen for å gi innspill til konkurransen, mottok de innspill fra noen ideelle leverandører som de ikke har avtale med per i dag. Leverandørmarkedet og potensielle nye leverandører i Helse Nord region har vært klar over kommende konkurranse, og har hatt lang tid – i praksis over 16 måneder – på å forberede sine eventuelle leveranser. De har også hatt god tid på å forberede mulige tilbud gitt at 1. oktober i år er satt som frist for å levere tilbud.

Helse Nord RHF skal etablere langvarige kontrakter. Tildelingskriteriene i konkurransen er kvalitet og pris, hvor hensynet til kvalitet veier tyngst. I vurderingen av tilbudene vil det legges vekt på kvaliteter som helhetlige tjenester, mangfold, brukermedvirkning, for- og etterarbeid, familie- og nettverksarbeid, samt samhandling med øvrige tiltak som er viktige for vellykket behandling. Dette er kvaliteter i i tjenestetilbudet som er av betydning for brukere og som ideelle aktører tradisjonelt sett legger vekt på. Ut over en samlet kvalitetsvurdering kommer hensyn til et helhetlig og tilgjengelig tilbud som legger til rette for en ønsket fordeling av tilbudet i regionen. I kvalitetsvurderingen kan Helse Nord RHF også legge vekt på ideelle

aktørers særegenheter, så langt de tilfører tilbudene mer-verdi eller kostnadseffektivitet.

Konkurranses grunnlaget har ikke stilt krav om rådgivning over lokaler og navngitt personell på det tidspunkt tilbudet skal leveres. Det følger av kravene til faglige og økonomiske ressurser at leverandører kan støtte seg på andre for å bli ansett kvalifisert for å delta i konkurransen. Implisitt i dette ligger at det er åpning for at nye leverandører kan delta. Helse Nord RHF opplyser videre at de ikke har fastsatt prisen på tjenestene.

Til representanten Toppes spørsmål om en mulig avlysning, er det ikke aktuelt å intervensere i den åpne utlyste konkurransen. Regionalt helseforetak står nærmest til å vurdere hensiktsmessig innretning på den aktuelle anbudskonkurransen, hensyntatt blant annet markedssituasjon og ansvaret for å sørge for tilgjengelig helsetilbud i hele regionen. Dette er ikke til hinder for at det samtidig arbeides med økt bruk av ideelle virksomheter i helse- og omsorgstjenesten, i samsvar med politiske målsettinger om dette.

SPØRSMÅL NR. 2608

Innlevert 13. september 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen sørge for at det viktige arbeidet som skjer i regi av Kirkens SOS kan bli videreført i 2021, og at de statlige budsjettmidlene ikke trekkes ned?

BEGRUNNELSE:

Kirkens SOS er landets største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Kirkens SOS fikk i januar 2020 en ekstrabevilling for å kunne svare på flere henvendelser, med bakgrunn i stor pågang på krisetelefonen etter selvmordet til Ari Behn. Midlene ble umiddelbart brukt til formålet og skjedde før korona-nedstengningen. Midlene gikk til en omfattende nasjonal rekrutteringskampanje og til å styrke driften av de lokale sentrene. Kirkens SOS har lykkes med å rekruttere flere frivillige og øke kapasiteten. Etter korona-nedstengningen av Norge skjedde, har Kirkens SOS måtte opprette digitale vaktrom, og har klart å svare på like mange henvendelser som i 2019. Det meldes om at samtaler er alvorligere, og lengre, og flere samtaler har hatt selvmord og selvmordstanker som tema. Alle aldersgruppen bruker krisetjenesten, men mange unge – særlig jenter, bruker chatten og mange ensomme eldre og uføre med betydelig bevegelseshemming, har brukt telefonen. Kirkens SOS har siden juni opprettet en kombinasjon av fysiske og digitale vaktrom. For å lykkes med den digitale løsningen har Kirkens SOS opprettet bakvaktordninger 24/7 nasjonalt. For å kunne videreføre utviklingsarbeidet med nye, digitale løsninger og nasjonale bakvaktordninger og en nødvendig styrking av de lokale sentrene, er det avgjørende at ekstrabevillingen på 5 millioner kroner

blir videreført også til neste år. Ellers vil det kunne medføre reduksjon i tilbudet til krisetjenesten.

Svar:

Kirkens SOS har siden oppstarten vært en svært viktig ressurs for mennesker i krise. Viktigheten av tilbudet har blitt enda tydeligere fra romjulen 2019 og under koronapandemien. De mange frivillige som svarer på krisetelefonen bruker fritiden sin på å være til stede for mennesker som opplever livet på sitt vondeste. Jeg er imponert over den jobben de gjør, og jeg er opptatt av at Kirkens SOS også i fremtiden skal kunne være en tilgjengelig og døgnåpen tjeneste. Derfor er jeg glad for at organisasjonen har nyttiggjort seg den ekstra bevilgningen som de fikk tildelt i januar 2020 på en så god måte.

Når det gjelder representantens spørsmål om bevilgningen for 2021, så legges regjeringens forslag til statsbudsjett fram for Stortinget 7. oktober.

SPØRSMÅL NR. 2609**Innlevert 13. september 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 21. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hovedredningssentralen har i en årrekke samlet inn mye kunnskap i forbindelse med redningsarbeidet.

Hva er grunnen til at regjeringen ikke har prioritert å opprette en avdeling som kan systematisere eller forske på materialet og bruke denne kunnskapen til forbedring av beredskapen til tross for gjentatte forespørsler?

Svar:

Regjeringen er opptatt av systematisk kunnskapsinnhenting, læring og forbedring innenfor samfunnssikkerhetsfeltet og i de virksomheter som har sitt virke innenfor

beredskapsområdet. Dette gjelder også for Hovedredningssentralen som arbeider løpende med å forbedre redningsarbeidet og lære av tidligere hendelser.

Regjeringen har nylig foretatt en sammenslåing av Hovedredningssentralen til én virksomhet, noe som bl.a. vil kunne være med på å sette virksomheten i enda bedre stand til å systematisere og analysere datagrunnlaget som er opparbeidet gjennom mange år med hendelser. Hovedredningssentralen deltar dessuten allerede i forsknings- og utviklingsprosjekter for å lære og forbedre eget redningsarbeid. Dette arbeidet bidrar til å styrke redningstjenesten og beredskapen i stort.

SPØRSMÅL NR. 2610**Innlevert 13. september 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 21. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

På mine reiser rundt omkring har jeg spurt hvordan tiltaket med "politikontakt" som var en del av regjeringen og FrP sitt store prosjekt for politiet har fungert. Svarene er svært sprikende, men i flertallet av kommunene har ikke ordføreren eller andre ledende administrativt ansatte kunnskap om hvem som er deres kontakt, eller de har knapt sett vedkommende.

Mener regjeringen at intensjonen om politikontaktene er nådd og fungerer det tilstrekkelig etter justismisterens syn?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen sin såkalte "nærpolitireform" skulle sørge for mer politi i gatene og bedre forebyggende arbeid. Et av grepene var politikontaktene som ble opprettet i 2017. Politikontaktene skulle bidra til tettere og mer systematisk samarbeid mellom politiet og lokale aktører for å forebygge kriminalitet og skape trygge lokalsamfunn.

En viktig del av arbeidet til en politikontakt skulle være å skaffe god lokalkunnskap og innsikt i utfordringer i den kommunen de skal jobbe med. I tillegg til kommunen, skulle både det lokale næringslivet, frivillige organisasjoner og andre lokale aktører være viktige samarbeidspartnere for politikontakten.

Politikontakten skulle være et fast kontaktpunkt mellom politiet, kommunen, næringsliv og andre lokale aktører.

Svar:

Politiets samhandling med kommunene er fulgt opp i tråd med Stortingets flertallsvedtak til Prop. 61 LS (2014-2015) ved at politiråd og politikontakter er på plass i alle kommuner. Utviklingen av politikontaktene og politirådene har vært sentrale grep for å styrke samarbeidet mellom politi og kommuner. Politidirektoratet har opplyst at 295 kommuner har inngått samarbeidsavtale med politiet pr 18. september 2020.

Jeg har etter mine mange reiser rundt i landet et klart inntrykk av at samarbeidet mellom politiet og kommunene jevnt over oppleves som svært godt, og blant annet i møte med ordføreren i Lyngen fikk jeg en svært positiv omtale av samarbeidet.

Den positive oppfatningen av samarbeidet mellom politiet og kommunene støttes i Direktoratet for forvaltning og økonomistyring sin DFØ-rapport 2020:4. Der fremgår at «Operasjonssentralene er blitt mer profesjonelle, politikontaktene og politirådene får til god samhandling med kommunene og politipatruljen jobber på nye måter gjennom politiarbeid på stedet. Disse tre funk-

sjonene er kommet lengst i sitt utviklingsarbeid.» DFØ viser til en spørreundersøkelse til kommunedirektørene hvor det fremgår at de er fornøyd med samarbeidsavtalene, og at de er særlig fornøyd med avtalene mht. politiråd, men også når det gjelder SLT (samordning av lokale forebyggende tiltak mot rus og kriminalitet), politikontakt og forventninger til samarbeid.

I politireformen har etableringen av politikontaktene og videreutviklingen av politirådene vært viktig for å styrke samhandlingen mellom politiet og kommunene, og arbeidet med å bygge opp ordningen fortsetter.

SPØRSMÅL NR. 2611

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva har statsråden gjort for å følge opp flertallsmerkna- den i Nasjonal helse- og sykehusplan, samt bevilgningen gjennom revidert nasjonalbudsjett til behandlingstilbud for synshemmede på Gaustad?

BEGRUNNELSE:

Flertallet i helse- og omsorgskomiteen viste i behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan til at en stor undersøkelse gjort blant synshemmede, gjennomført av Norsk kunnskapssenter for vold og traumatisk stress, viste at en svært stor andel av gruppen er deprimerte, langt flere enn i befolkningen ellers, samt at langt flere enn i befolkningen ellers er ensomme. Til tross for dette finnes det i dag ingen psykologer eller psykiatere som har spisskompetanse på å gi bistand til blinde og svaksynte. Flertallet mente det derfor var viktig at det etableres et slikt tilbud.

Flertallet viste til at Gaustad sykehus har et tilbud rettet mot hørselshemmede. Dette er en nasjonal behandlingstjeneste som både gir direkte oppfølging til hørselshemmede, personer med kombinert hørsels- og synsnedsettelse og fagpersoner som følger opp de to gruppene innenfor psykisk helsevern rundt i landet.

Flertallet ønsket et tilsvarende tilbud for synshemmede, som legges i tilknytning til det tilbudet Gaustad har rettet mot hørselshemmede. Flertallet viste også til at de har bekreftet at de gjerne tar på seg en slik oppgave, noe som også er bekreftet av Oslo universitetssykehus.

I budsjettforhandlingen med regjeringen fikk FrP gjennomslag for at det skulle settes av 2,5 millioner kroner for å få på plass dette tilbudet for synshemmede på Gaustad. Spørsmålsstiller har blitt gjort oppmerksom på at det ikke har skjedd noe i denne saken enda, og ønsker svar fra statsråden på når man kan forvente at dette er på plass. Spørsmålsstiller understreker at dette er viktig å få på plass for å hjelpe en gruppe mennesker som har fått livet snudd på hodet, etter at de har mistet noe de har tatt for gitt hele livet, nemlig synet.

Svar:

Stortingets vedtak i om tilleggsbevilgninger i forbindelse med behandlingen av Revidert nasjonalbudsjett 2020 ble fulgt opp med et brev til Helse Sør-Øst RHF 24. juni 2020. I brevet informerte jeg om at ved Stortingets budsjettbehandling ble basisbevilgningen til Helse Sør-Øst RHF økt med 2,5 mill. kroner til å etablere et psykisk helsetilbud for synshemmede på Gaustad.

For å besvare representantens spørsmål har Helse- og omsorgsdepartementet bedt om redegjørelse fra Helse Sør-Øst RHF.

Helse Sør- Øst RHF informerer om at de har vært i dialog med Oslo universitetssykehus (OUS) og at Helse Sør-Øst RHF denne uken sender et tildelingsbrev til OUS med oppdrag om å etablere et psykisk helsetilbud for synshemmede. OUS er ifølge Helse Sør-Øst RHF forberedt

på å gjennomføre en prosess for etablering av tilbudet ved Gaustad.

Hvis tilbudet skal organiseres som en nasjonal behandlingstjeneste sier regelverket at de "regionale hel-

seforetakene skal søke Helsedirektoratet om oppretting, endring eller avvikling av nasjonale tjenester". Helse Sør-Øst må derfor sende en slik søknad til Helsedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 2612

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 22. september 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Det er viktig med et klart og forutsigbart regelverk i utdanningssystemet. Regelverk om opptak, praksisplasser etc må være tydelig, og må praktiseres på en måte som er til beste for studentene og samfunnet. Enkelte ganger ser vi tilfeller der studenter får problemer som kun skyldes rigid praktisering av regelverk. Byråkratisk regelrytteri bør ikke hindre gode og praktiske løsninger.

Vil statsråden, for å gi et klart signal, oppfordre lærestedene til å være fleksible i praktiseringen av regelverk?

BEGRUNNELSE:

Mandag 14. september kunne vi i BA lese om en student som hindres i å bruke en praksisplass, som hun har skaffet selv:

«Sykepleiestudenten har det siste året hatt foreldrepermisjon. Sønnen Tidemann (10 måneder) begynner i barnehage i Åsane om noen få uker, på samme tid som Teigen skulle ta fatt på det siste skoleåret ved Høgskolen på Vestlandet (HVL). 28-åringen har vært student med Førde som studiested. Da hun ble gravid, håpet hun å kunne fullføre studiet i Bergen, siden det siste året i hovedsak består av praksis. HVL har avslått søknaden, til tross for at Teigen selv har skaffet seg praksisplass på Betanien i Fyllingsdalen. – De har tatt meg inn som ekstra student, men likevel får jeg nei fra høyskolen.

Høyskolens begrunnelse er at praksisfeltet i Bergen og gamle Hordaland benyttes av studenter med studiested i Bergen. – Det vil derfor være svært vanskelig å åpne opp for studenter fra andre campuser, uansett grunnlag, skriver HVL.»

<https://www.ba.no/sykepleiestudent-nektes-praksisplass-i-bergen-vi-er-sjokkerte/s/5-8-1390811>

Svar:

Det er universitetene og høyskolene som er ansvarlige for å finne praksissted, i samarbeid med helsetjenestene eller andre deler av arbeidslivet der praksis er en del av utdan-

ningen. Dette har sammenheng med at det er universitetene og høyskolene som er ansvarlige for undervisning og eventuell tilrettelegging for studenter med særskilte behov. I utgangspunktet prøver institusjonene å finne praksisplasser så nær universitetene eller høyskolene som mulig. Dette skyldes at de fleste studenter ønsker å reise minst mulig for å gjennomføre praksis.

Jeg har ikke grunnlag for å kommentere den konkrete saken representanten viser til. Imidlertid er ikke regelverket til hinder for at studenter som ønsker det selv skaffer praksisplass. Forutsatt at institusjonene kan ivareta ansvaret for utdanningen, mener jeg de bør tilrettelegge for at studenter som selv finner praksisplasser i nærheten av familien kan bruke disse. I vurderingen av hva vi med rimelighet kan forvente, mener jeg det er relevant å legge vekt på om institusjonen har et studiested, eller gjennomfører praksis, på stedet der studenten har funnet praksisplass.

SPØRSMÅL NR. 2613**Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 22. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Greenpeace har i sommer dokumentert metanlekkasjer i Nordsjøen som de mener har vart i 30 år. Ifølge miljøorganisasjonen kan det lekke opp mot 30.000 tonn metan fra borehull i Nordsjøen hvert eneste år. Petroleumstilsynet arbeider med å kartlegge metanlekkasjer på norsk sokkel.

Når vil denne kartleggingen være ferdig, og hva vil statsråden gjøre for å stanse lekkasjene?

BEGRUNNELSE:

Metan er en klimagass med 25 ganger sterkere klimapåvirkning enn CO₂. Målt i CO₂-ekvivalenter er metan den nest største bidragsyteren til klimagassutslipp i Norge. Ifølge Miljødirektoratet står olje- og gassvirksomhet for rundt 10 prosent av norske metanutslipp.

Metanutslipp i havet kan også bidra til havforsuring, som kan skade korallrev og annet dyreliv i havet.

Svar:

Representantens spørsmål omhandler også delvis Klima- og miljøministerens og Olje- og energiministerens ansvarsområder, og svaret er derfor utarbeidet i samarbeid med disse statsrådene.

Miljødirektoratet samarbeider med Petroleumstilsynet for å få bedre oversikt over mulige metanlekkasjer fra og rundt borede brønner, samt naturlige lekkasjer fra havbunnen der det ikke er boret. Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet er også i tett dialog med Oljedirektoratet og næringen om hva som finnes av tilgjengelige data. Dette inkluderer ROV-, seismikk- og vannkolonnedata. Informasjonen herfra tilsier blant annet at de fleste metanlekkasjene som er observert ikke er tilknyttet borevirkosomhet eller brønner på norsk sokkel. Både norsk sokkel og internasjonale havområder inneholder av naturgitte årsaker store mengder metangass i de i øvre delene av havbunnen. De fleste observerte metanlekkasjer er naturlige utslipp fra havbunnen. Kun i noen få dokumenterte tilfeller er det observert metanutslipp fra havbunnen på utsiden av brønner, og da i svært begrenset omfang.

Metanutslipp og andre gasslekkasjer på sokkelen kan påvirke både havmiljø og klima. Det stilles strenge krav til miljøovervåking til havs, blant annet knyttet til grunnlagsundersøkelser før produksjonsboring, overvåking etter påbegynt petroleumsaktivitet med tre års mellomrom og minst to miljøundersøkelser etter avsluttet

produksjon. En eventuell gasslekkasje vil kunne oppdages gjennom den regulære overvåkingen, forutsatt at lekkasjen gir forhøyet innhold av hydrokarbon i sedimentet og prøvepunktet er i nærheten av lekkasjepunktet. Slike overvåkningsundersøkelser har så langt ikke vist indikasjoner på metanlekkasjer.

Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet gjennomfører i perioden 2020–2021 en tilsynskampanje for å verifisere at petroleumsselskapene som opererer på norsk sokkel etablerer og vedlikeholder tilstrekkelige systemer for å oppdage akutte utslipp fra innretninger på havbunnen. I tillegg har Miljødirektoratet i 2020 fått i oppdrag å utrede kunnskapsstatus for miljømessige utfordringer knyttet til nedstengning av felt og avvikling av innretninger på sokkelen. Metanlekkasjer på sokkelen inngår i dette arbeidet.

HMS-regelverket for petroleumsvirksomheten stiller for øvrig strenge krav til operatørselskapene knyttet til brønnsikkerhet og barrierer som skal hindre akutte utslipp. Dette gjelder blant annet metoder for plugging av brønner som også kan forebygge metanlekkasjer. Kravet til brønner som plugges permanent, er at de skal være tette. Petroleumstilsynet fører tilsyn med at operatørselskapene etterlever kravene i regelverket, og at brønnene på norsk sokkel har nødvendige barrierer for å hindre akutte utslipp – både når brønnene bores, når de er i produksjon og etter at de er pluggert og forlatt.

SPØRSMÅL NR. 2614**Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 21. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvordan kan NVE/OED gi konsesjon til vindkraftparker når ikke kommuner er hørt og vurdert i forhold til støyproblematikk?

BEGRUNNELSE:

Kommuner er støymyndighet i Norge. Der det nå er gitt konsesjon til utbygging av vindkraftverk på land opplever kommuneledelse at de ikke blir hørt i forkant av gitte konsesjoner. Erfaringer fra oppsatte vindkraftparker på land er at det er betydelig støy. Norge har betydelig lavere krav til avstand for privathus enn f.eks. Danmark. Danmark har strengere krav gitt de erfaring de har hatt over år med vindkraftverk på land og det skadeomfang det har gitt for mennesker som lever tett på parkene.

Svar:

Det er ikke korrekt at det gis konsesjon til vindkraftverk uten at vertskommunene blir hørt. Kommunene er

alltid en svært viktig part i vindkraftsaker. Støy er et av de temaene som utredes i konsekvensutredningene og som vurderes i konsesjonsbehandlingen. I forbindelse med godkjenning av detaljplaner for utbygging, utarbeides det oppdaterte støyberegninger med utgangspunkt i den turbinotypen som skal benyttes. Kommunen skal involveres ved utarbeidelse av detaljplaner, og vil få planene på høring når de er oversendt NVE.

Generelt er det slik at vindkraftkonsesjoner gis med vilkår om at støynivået ved boliger skal ligge under grensen i Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging T-1442 fastsatt av Klima- og miljødepartementet. Retningslinjen skal legges til grunn både av kommunene, regionale myndigheter og berørte statlige etater. Ved vurderingene av støy følges Miljødirektoratets veileder med faglig utdyping av prinsipper, metoder og anbefalinger.

I Stortingsmeldingen om vindkraft på land foreslår jeg i tillegg at det settes krav om en minimumsavstand mellom vindturbiner og boliger på 800 meter, som under mange forhold ligger godt utenfor støygrensen i gjeldende retningslinjer.

SPØRSMÅL NR. 2615**Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 22. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Stortinget vedtok 30. mai 2017 å be regjeringen sikre de som bor i borettslag rett til å etablere ladepunkt for elbil. 2 år tar det før regjeringen sender et forslag om å endre borettslagsloven ut på høring. Forslaget er å gi de som bor i borettslag rett til å etablere ladepunkt for elbil, slik Stortinget vedtok. Høringsfristen gikk ut 1. september i fjor. Nå har saken vært til behandling i departementet i over ett år. Det har altså gått over 3 år siden Stortinget vedtok at det skulle legges til rette for elbillading i borettslag.

Når kan vi forvente at forslaget til endring av lov om å gi folk i borettslag rett til å etablere ladepunkt, kommer til Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Mulighet for å lade hjemme er svært viktig for om folk vil kjøpe elbil. Fram til nå har flere som bor i borettslag opplevd problemer med å etablere ladepunkt i borettslag. Derfor vedtok Stortinget 30. mai 2017 følgende: "Stortinget ber regjeringen fremme forslag til utforming av nasjonal regulering som sikrer eiere i borettslag og sameier rett

til å anlegge ladepunkt – med mindre det foreligger saklig grunn for at en slik etablering ikke kan finne sted.”

Svar:

Arbeidet med å følge opp anmodningsvedtaket om laderett i borettslag har reist en rekke kompliserte spørsmål. Dagens borettslagslov bygger på en modell der generalforsamlingen er øverste myndighet i borettslaget, og det har derfor vært nødvendig å utrede en individualrett som skal gjelde parallelt med de eksisterende kompetansereglene. I arbeidet med å utrede en regel om laderett, har det

også vært nødvendig å innhente kunnskap fra andre departementer og fagdirektorater. Dette gjelder blant annet kostnadene knyttet til ev. oppgradering av strømmettet for å tilrettelegge for elbil-lading, og brannsikkerhet ved lading av elbil. Lovproposisjonen om laderett i borettslag skulle etter planen legges frem for Stortinget før sommeren, men på grunn av koronasituasjonen var departementet nødt til å prioritere annet lovarbeid.

Regjeringen vil i løpet av kort tid legge frem en lovproposisjon med forslag om laderett for beboere i borettslag.

SPØRSMÅL NR. 2616

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 21. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er fremdriften for stimuleringsordningen for kulturlivet som ifølge regjeringen skal tre i kraft 1. oktober?

BEGRUNNELSE:

På pressekonferanse 19.08.20 annonserte kulturministeren at det skulle komme en stimuleringsordning for kulturlivet som skal erstatte den midlertidige kompensasjonsordningen for kulturarrangement. Målet var å stimulere til at det kan skapes aktivitet.

Kulturlivet sitter nå stille og venter, mens all planlegging er satt på hold. Juleproduksjonene som avholdes i november og desember er sammen med festivalene den største kommersielle perioden for mange innen musikkfeltet. NEMAA estimerer omsetningen på de 30 største turneene til å utgjøre ca. 150 millioner kroner i billettomsättning og ca. 800 000 billetter. De 30 største juleproduksjonene sysselsetter mellom 10-15 personer pr produksjon, noe som tilsvarer opp mot 500 sysselsatte i perioden. Totalt er omsetningen estimert til 300 millioner i året på julekonserter, der det selges opp mot 1,5 millioner billetter med stort og smått.

Men julekonsertene lager seg ikke selv. De må planlegges og profileres. Og denne planleggingen burde skjedd nå. Selv om det kun er få uker til 1. oktober etterlyser flere i kulturlivet informasjon. I påvente av dette kommer, venter de med å booke arrangement. Usikkerheten rundt hva denne stimuleringsordningen skal være ender derfor

med å stoppe all aktivitet i stedet for å sikre at aktiviteten kommer i gang.

Svar:

Regjeringen arbeider kontinuerlig med å utvikle ordninger for å avhjelpe de utfordringer aktørene i kultursektoren møter som følge av covid-19.

Regjeringen har nå lagt fram en tilleggsproposisjon for Stortinget med forslag til tiltak i møte med virusutbruddet, jf. Prop. 142 S (2019-2020). Her foreslår regjeringen en bevilgning på 900 millioner kroner til kompensasjonsordninger for kultursektoren for perioden 1. september – 31. desember, og til etablering av en ny stimuleringsordning som skal gjelde fra 1. oktober.

Mange aktører i sektoren venter på stimuleringsordningen og Kulturdepartementet arbeider nå med innretningen på ordningen. Et utkast til forskrift vil bli sendt på høring til sentrale aktører i sektoren i løpet av kort tid. Umiddelbart etter at Stortinget har fattet sitt vedtak vil forskriften vedtas. I og med at ordningen skal gjelde fra 1. oktober vil den måtte få tilbakevirkende kraft.

SPØRSMÅL NR. 2617**Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 18. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Formålet med de nasjonale prøvene er å kartlegge elevene. Elever med diagnosen dysleksi har blitt kartlagt på logostester og lignende, og skal ha tilrettelagt opplæring.

Mener statsråden det er hensiktsmessig for disse elevene å bli ytterligere kartlagt på nasjonale prøver uten noen form for hjelpemidler og tilrettelegging, og hva vil i så fall denne kartleggingen egentlig si om disse elevenes kunnskaper all den tid det ikke er mulig for dem å få god nok tilrettelegging?

BEGRUNNELSE:

Nasjonale prøver gjennomføres i disse dager i årets 5, 8 og 9. klassinger. Alle skal gjennomføre også de med diagnosen dysleksi. Mange med denne diagnosen gruer seg til prøvedag, føler på et enormt prestasjonspress, og frykten for en mulig stor fallhøyde knyttet til forventningene som ligger på deres skuldrene.

På Udir. sine sider står det å lese følgende om tilrettelegging for disse elevene:

«Det er rektor, i samråd med elevenes lærer, som kjenner elevens forutsetninger best, og som kan vurdere hvilken tilrettelegging en elev trenger for å gjennomføre prøven på en god måte. Tilretteleggingen skal vurderes, og være til hjelp, for den enkelte elev og ikke for en hel elevgruppe. Eleven skal ha en individuell vurdering for hver enkelt prøve. Det er viktig å ha et tett samarbeid med foreldrene underveis.

Nasjonale prøver i lesing og engelsk måler elevens leseferdigheter. Det er derfor ikke anledning til å lese opp teksten, bruke opplesingsprogrammer (som f. eks. lingdys og lingright) eller få oversatt prøven til tegnspråk som tilretteleggingstiltak for disse prøvene. Det vil kunne påvirke elevens resultat.

Nasjonale prøver i regning måler elevens regneferdigheter. Prøven kan derfor tilrettelegges for en elev ved at en leser opp teksten for eleven under gjennomføring. Vi har også utviklet egne tegnspråkprøver. Denne tilretteleggingen vil ikke påvirke målingen av regneferdigheten. Det er per d.d. ikke støtte for opplesing av tekst i dagens gjennomføringssystem. Dette arbeider vi for å få utviklet.»

Elevenes lese- og regneferdigheter er altså det som skal testes i disse prøvene. Det står skriftlig at prøvene skal tilrettelegges for barna, og at dette skal gjøres i et samarbeid mellom rektor, lærer og foreldre. Problemet her er at det er for store begrensninger i tilretteleggingsadgangen for nettopp denne type prøver. En dyslektiker har en svekkelse i hjernens evne til å omforme skrift som øynene oppfatter til meningsfylt språk, og motsatt omforme muntlig språk til skrift. Og denne svekkelsen skal man altså testes

i på nasjonal prøve, uten noen form for hjelpemidler og tilrettelegging. Det er svært viktig for disse barna å føle på mestring og progresjon i det man gjør – hverdagen er i utgangspunktet utfordrende.

Svar:

Spørsmålet fra representanten Fagerås om nasjonale prøver og dysleksi berører et tema jeg er svært opptatt av. Det handler om hvordan skolen tar hensyn til at alle elever er forskjellige, og har ulike styrker og utfordringer. Dette er noe nasjonale myndigheter, skoleeiere, skoleledere og lærere må være bevisste på når vi utformer ulike tiltak og satsinger.

Vi har i dag nasjonale prøver i lesing, regning og engelsk. De nasjonale prøvene gir viktig informasjon som kan brukes både for å tilrettelegge opplæringen for hver enkelt elev, men også for å utvikle kvaliteten for alle elever i skolen. Prøvene gir blant annet informasjon til lærerne om hva elevene trenger ekstra hjelp med. Skoleledere, skoleeiere og nasjonale myndigheter bruker resultatene for å utvikle kvaliteten i skolen og sørge for at alle får likeverdig opplæring.

For at vi skal være sikre på at prøvene faktisk måler de ferdighetene vi ønsker å måle, og at elevenes ferdigheter blir målt likt over hele landet, må det være felles regler for hvordan nasjonale prøver skal gjennomføres. Disse reglene er beskrevet på udir.no. Der ligger også informasjon om fritak og tilrettelegging. Elever som har vedtak om spesialundervisning eller rett til særskilt norskopplæring kan få fritak. Det er også mulighet for noen grad av tilpassning for enkelte elever som ikke har rett til fritak fra nasjonale prøver, som for eksempel utvidet tid.

De nasjonale prøvene i regning måler elevens regneferdigheter. Prøvene kan derfor tilrettelegges for en elev ved at en leser opp teksten for eleven under gjennomføring. De nasjonale prøvene i lesing måler elevenes leseferdighet. Slik lesing er definert i rammeverket for prøvene i dag, kan ikke elevene bruke hjelpemidler som opplesing av tekst. Da ville ikke prøvene målt de sidene av leseferdigheten vi ønsker de skal måle.

Jeg har forståelse for at det kan være vanskelig for elever med ulike behov for tilrettelegging å gjennomføre nasjonale prøver. Siden prøvene skal si noe om alle elevene i klassen, kan noen av oppgavene være vanskelige for elever med eksempelvis dysleksi. Skolene skal sørge for at elevene forstår formålet med prøvene og hva de brukes til.

I retningslinjene for gjennomføring legger Udir vekt på at lærerne må forberede elevene på at oppgavene har ulik vanskelighetsgrad, og at ikke alle vil klare alle oppgavene. Dette er spesielt viktig å kommunisere til elever som strever med grunnleggende ferdigheter eller som for eksempel har dysleksi.

Stortinget har i anmodningsvedtak bedt regjeringen sammen med partene om å gjennomgå det nasjonale kvalitetsvurderingssystemet i etterkant av fagfornyelsen, og komme med forslag til endringer. De nasjonale prøve-

ne er en del av kvalitetsvurderingssystemet og jeg mener vi i denne gjennomgangen også må se på elevenes opplevelse av å gjennomføre prøvene.

Jeg har startet gjennomgangen av kvalitetsvurderingssystemet sammen med referansegruppen for fagfornyelsen, hvor partene er representert. Vi diskuterer nå hvordan vi kan videreutvikle prøvene og verktøyene for kvalitetsutvikling framover. Jeg vil komme tilbake til Stortinget med resultatene av gjennomgangen, slik det er bedt om i anmodningsvedtaket.

SPØRSMÅL NR. 2618

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 22. september 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Finansieringssystemet for høyere utdanning gir ikke kandidatfinansiering for årsheter. Dette svekker mulighetene i høyere utdanning og hindrer institusjonene for å tilby årsheter i kortere utdanning som arbeidsledige, permitterte og andre som ønsker faglig påfyll, kan ha nytte av.

Vil statsråden, i lys av kompetansereformen og den nye situasjonen på arbeidsmarkedet, vurdere om finansieringssystemet i høyere utdanning må evalueres og konkret; kan kandidatproduksjon kan bli innført som kategori for finansiering ikke bare for fulle grader, men også for årsheter som er godkjent ved universitet og høyskoler, og kan dette være aktuelt i kommende statsbudsjett?

BEGRUNNELSE:

I vår vedtok stortinget kompetansereformen. Regjeringen hadde to hovedformål med reformen; Det første var at ingen skal gå ut på dato på grunn av manglende kompetanse. Det andre målet er å tette kompetansegapet, det vil si gapet mellom hva arbeidslivet trenger av kompetanse, og den kompetansen arbeidstakerne faktisk har. Med kompetansereformen ønsket regjeringen å legge til rette for at hele befolkningen kan lære hele livet.

I tillegg til dette har vi denne våren og høsten hatt en svært spesiell situasjon men en internasjonal pandemi som har ført til mange permitteringen og en økende arbeidsledighet i landet.

Begge disse store utfordringene samfunnet vårt står ovenfor gjør at behovet for påfyll av høyere utdanning

blir større hos stadig flere av oss. Utdanningsinstitusjonene ønsker å møte dette økende behovet og flere jeg har vært i kontakt med melder at de ønsker å bygge noen årsheter i fagemner som de tror mange arbeidsledige, permitterte og andre som ønsker faglig påfyll kan ha nytte av. Og at mange institusjoner vil tilby kurs som kan bidra til kunnskapsløft for mange som nå trenger faglig påfyll. Dette mener jeg er bra og at vi trenger mer av slike tilbud.

Problemet er at institusjonene i dag bare får inntekter fra studiepoengproduksjon og ikke kandidatproduksjon med dagens finansieringssystem. Da er det krevende å få budsjettmessig aksept for å starte opp arbeidslivsrelevante årsheter.

Svar:

Finansieringen av universiteter og høyskoler er ett av flere virkemidler for å oppnå målene for høyere utdanning og forskning. Regjeringen har sagt at vi i den kommende stortingsmeldingen om styringspolitikken for de statlige universitetene og høyskolene skal vurdere finansieringssystemet som del av en helhetlig gjennomgang av styringen.

Det ligger allerede til grunn i styringen at universitetene og høyskolene skal bruke de offentlige bevilgningene til å best mulig oppnå de overordnede målene som er satt for virksomheten. Blant målene er god tilgang til utdanning og utdanninger som bidrar til velferd, verdiskaping og omstilling. Institusjonene mottar en samlet rammetildeling med stort handlingsrom til å disponere ressursene for å nå målene.

I lys av både den store økningen i søknader til høyere utdanning og samfunnets store kompetansebehov, ga regjeringen gjennom Utdanningsløftet 2020 betydelige midler for å raskt kunne øke kapasiteten i høyere utdanning for både førstegangsstudenter og personer med behov for kompetansepåfyll under den krevende arbeidsmarkedssituasjonen. Regjeringen tildelte 42 mill. kroner for at universiteter og høyskoler raskt kunne utvide tilbudet til permitterte og arbeidsledige, og økte tildelingen til fleksible utdanningstilbud slik at det i 2020 ble tildelt om lag 100 mill. kroner. Videre økte regjeringen kapasiteten med 4000 nye studieplasser ved universiteter og høyskoler for opptaket i 2020. Helseutdanningene fikk en særskilt styrking på 40 mill. kroner til økte undervisningsressurser og tilpassing av læringsareal. Til sammen 100 mill. kroner ble tildelt for å øke kapasiteten ved nettbaserte opplæringstilbud i videregående opplæring og ved fagskoler, høyskoler og universiteter, hvor permitterte og ledige var en prioritert målgruppe. Den brede og kontante satsingen har gjort det mulig å raskt kunne øke tilbudet av høyere utdanning betraktelig.

Når det gjelder uttellingen for uteksaminerte kandidater i finansieringssystemet, skal denne stimulere institusjonene til å arbeide med økt utdanningskvalitet og for bedre gjennomføring av gradsstudier. Institusjoner som får flere kandidater gjennom, vil få uttelling for dette i budsjettet to år senere. Gjennom uttellingen for studiepoeng

får institusjonene uttelling for økninger i studiepoengproduksjonen uavhengig av studium. En produksjonsøkning på én 60-studiepoengsenhet i en bachelorutdanning vil sammenlignet med et årsstudium i gjennomsnitt gi en økt uttelling på ca. 12 000 kroner ved hel gradsfullføring.

De statlig finansierte universitetene og høyskolene skal bruke ressursene sine til å oppnå målene satt av Storting og regjering. I lys av dette mener jeg at det ikke er grunn til å frykte at insentivet for gradsfullføring gjør at institusjonene nedprioriterer samfunnsmessig viktige tilbud, som å møte befolkningens kompetansebehov, på bekostning av tilbud som vil kunne gi noe høyere fremtidige bevilgninger.

Fordi årsstudium gir en fleksibel tilgang til utdanning for personer som ikke ønsker å ta en hel grad, er behovet for økt fullføring ikke like påtrengende som for gradsutdanningene, hvor bare rundt halvparten fullfører på normert tid. Videre er det slik at årsstudier kan inngå i en grad hvis studenten velger å fortsette med en gradsutdanning. Det innebærer at det vil bli omfattende krav til rapportering fra institusjonene og knyttet til hver enkelt student hvis man skal unngå at den samme studenten først rapporteres inn som årsstudent og deretter som gradsstudent. Jeg vil derfor ikke nå svekke insentivet for gradsfullføring eller innføre en egen uttelling for fullførte årsstudier utover de insentivordningene som finnes for å produsere studiepoeng.

SPØRSMÅL NR. 2619

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 18. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Greenpeace har gjennom et undervannsfartøy dokumenter store metanlekkasjer fra oljevirkosomhet på britisk sokkel i Nordsjøen. Metanlekkasjer er et problem for både klima og forsuring.

Kan statsråden redegjøre for hvordan norsk sokkel er kartlagt for metanlekkasjer, og kan statsråden redegjøre for hvilke tiltak som er innført både for å forebygge lekkasjer og for å bøte på eventuelle lekkasjer i framtida?

Svar:

Representantens spørsmål omhandler også delvis klima- og miljøministerens og olje- og energiministerens ansvarsområder, og svaret er derfor utarbeidet i samarbeid med disse statsrådene.

Miljødirektoratet samarbeider med Petroleumstilsynet for å få bedre oversikt over mulige metanlekkasjer fra og rundt borede brønner, samt naturlige lekkasjer fra havbunnen der det ikke er boret. Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet er også i tett dialog med Oljedirektoratet og næringen om hva som finnes av tilgjengelige data. Dette inkluderer ROV-, seismikk- og vannkolonnedata. Informasjonen herfra tilsier blant annet at de fleste metan-

lekkasjene som er observert ikke er tilknyttet borevirk-somhet eller brønner på norsk sokkel. Både norsk sokkel og internasjonale havområder inneholder av naturgitte årsaker store mengder metangass i de i øvre delene av havbunnen. De fleste observerte metanlekkasjer er naturlige utslipp fra havbunnen. Kun i noen få dokumenterte tilfeller er det observert metanutslipp fra havbunnen på utsiden av brønner, og da i svært begrenset omfang.

Metanutslipp og andre gasslekkasjer på sokkelen kan påvirke både havmiljø og klima. Det stilles strenge krav til miljøovervåking til havs, blant annet knyttet til grunnlagsundersøkelser før produksjonsboring, overvåking etter påbegynt petroleumaktivitet med tre års mellomrom og minst to miljøundersøkelser etter avsluttet produksjon. En eventuell gasslekkasje vil kunne oppdages gjennom den regulære overvåkingen, forutsatt at lekkasjen gir forhøyet innhold av hydrokarbon i sedimentet og prøvepunktet er i nærheten av lekkasjepunktet. Slike overvåkningsundersøkelser har så langt ikke vist indikasjoner på metanlekkasjer.

Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet gjennomfører i perioden 2020–2021 en tilsynskampanje for å verifisere at petroleumsselskapene som opererer på norsk sokkel etablerer og vedlikeholder tilstrekkelige systemer for å oppdage akutte utslipp fra innretninger på havbunnen. I tillegg har Miljødirektoratet i 2020 fått i oppdrag å utrede kunnskapsstatus for miljømessige utfordringer knyttet til nedstengning av felt og avvikling av innretninger på sokkelen. Metanlekkasjer på sokkelen inngår i dette arbeidet.

HMS-regelverket for petroleumsvirksomheten stiller for øvrig strenge krav til operatørselskapene knyttet til brønnsikkerhet og barrierer som skal hindre akutte utslipp. Dette gjelder blant annet metoder for plugging av brønner som også kan forebygge metanlekkasjer. Kravet til brønner som plugges permanent, er at de skal være tette. Petroleumstilsynet fører tilsyn med at operatørselskapene etterlever kravene i regelverket, og at brønnene på norsk sokkel har nødvendige barrierer for å hindre akutte utslipp – både når brønnene bores, når de er i produksjon og etter at de er plagget og forlatt.

SPØRSMÅL NR. 2620

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan følger Sørlandet sykehus HF opp evalueringsrapporten knyttet til flyttingen av nyfødtposten fra Arendal til Kristiansand; hvilke tiltak vil bli iverksatt, og når kan man forvente at disse tiltakene er gjennomført?

BEGRUNNELSE:

I skriftlig spørsmål 15:2040 (2019-2020) stilte jeg helseministeren spørsmål om hvilke tiltak Sørlandet sykehus HF vil gjennomføre for å følge opp evalueringsrapporten for nyfødtmedisin ved Sørlandet sykehus HF, etter at nyfødtposten i Arendal ble flyttet til Kristiansand.

Helseministeren svarte da at:

«Behandlingen av rapporten i sykehusledelsen ble utsatt grunnet Covid-19 pandemien. Dermed har det videre arbeidet med denne rapporten blitt forsinket, rapporten står på dagsorden i august 2020. Evalueringen viser at tilbudet er forsvarlig men rapporten identifiserer områder for forbedring, flere av disse slik som hospitering og økt utdanningskapasitet av barne-sykepleiere på Sørlandet er allerede påbegynt. Ytterligere tiltak vil bli igangsatt etter behandling i sykehusledelsen.»

Siden august nå er passert, vil det derfor være interessant å få vite hvilke tiltak som iverksettes i oppfølgingen av denne evalueringen.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet svar fra Helse Sør-Øst RHF, som igjen har innhentet en redegjørelse fra Sørlandet Sykehus HF. Redegjørelsen fra Sørlandet Sykehus HF er i helhet gjengitt under:

»Sørlandet sykehus gjennomførte i 2019 en eksternt ledet evaluering av flytting av nyfødtposten fra Arendal til Kristiansand. Behandlingen av rapporten i helseforetaket ble forsinket pga. Covid-19, rapporten ble ferdigbehandlet i august og drøftet med tillitsvalgte og brukerutvalg i september.

Det er vedtatt en handlingsplan som svarer ut forbedringspunkter i rapporten. I tillegg har man valgt å legge til tiltak som ikke er hentet fra rapporten ved å legge inn et pasientperspektiv og en klinisk revisjon av pasientforløp ved overflytting av barn utenfor og i magen.

Fagråd Barne- og Ungdomsmedisin har fått i oppdrag å

- Revidere prosedyrer for transport og overflytting (desember 20)
- Styrke samarbeid mellom prehospitaltjenester og barne- og ungdomsavdelingen (desember 20)
- Styrke teamene på tvers av geografisk tilhørighet. Ansvar fagråd, fagavdelingen og organisasjonsavdelingen (desember 20)
- Gjennomgang av fem pasientforløp flytting av syke nyfødte. Gjennomføres med representasjon fra alle involverte avdelinger (februar 21)
- Gjennomgang av fem pasientforløp med flytting av mor med barn i magen. Gjennomføres med representasjon fra alle involverte avdelinger (februar 21)

Videre er følgende tiltak identifisert

- Videreutdanning av barnesykepleiere må prioriteres ved Universitetet i Ager (igangsatt)
- Etablere robuste og forutsigbare rotasjonsordninger for sykepleiere og overleger. (desember 20)
- Gjennomgang av intensivtransportordningen (egen utredning planlegges høsten 2020)
- Gjennomgang av fem pasientforløp med flytting av syke nyfødte – mor/partners opplevelse (februar 21)
- Gjennomgang av fem pasientforløp ved flytting av mor med barn i magen – mor/partners opplevelse (februar 21)

Administrerende direktør har bestilt en rapport fra fagdirektør til foretaksledelsen i januar og mars 2021 hvor alle tiltakene forventes å være igangsatt.”

SPØRSMÅL NR. 2621

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva slags særskilt kompetanse og tilrettelegging har sykehuset i Kristiansand for å ta imot fødende kvinner med diabetes, hvilke avvik har man registrert når det gjelder denne typen fødsler i Kristiansand de siste årene, og vil Sørlandet sykehus HF vurdere lokale tilpasninger i fødeveilederens seleksjonskriterier, som kan åpne opp for at flere kvinner med diabetes kan føde i Arendal om de ønsker det?

BEGRUNNELSE:

Sykehuset i Arendal har svangerskapspoliklinikk for gravide med diabetes. Imidlertid må gravide som bruker insulin reise til Kristiansand for å føde, med bakgrunn i seleksjonskriteriene i Sørlandet sykehus HF sin fødeveileder.

Jeg har fått tilbakemelding fra en pårørende til en fødende med diabetes, som opplevde å bli sendt til Kristiansand for å føde grunnet disse seleksjonskriteriene. Der opplevde hun mangelfull oppfølging. Blant annet gikk hun tom for insulin uten at sykehuset kunne hjelpe, med det resultat at pårørende måtte kjøre bort med insulin til henne. I tillegg var hennes opplevelse at sykehuset ikke var i stand til å passe nivået på blodsukkeret.

Dette fremstår underlig, når sykehuset skal ha særskilt kompetanse på diabetespasienter som skal føde der.

I oppfølgingen av denne henvendelsen, har jeg også kommet over andre tilfeller der fødende som bruker insulin ikke har opplevd en tilfredsstillende oppfølging i Kristiansand.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet et innspill til Helse Sør-Øst RHF. Helse Sør-Øst RHF's innspill er basert på en redegjørelse fra Sørlandet Sykehus HF.

Helsedirektoratets nasjonale veileder «Et trygt fødetilbud» setter klare kvalitetskrav til fødselsomsorgen. Sørlandet sykehus HF har fødetilbud ved de tre somatiske lokasjonene i Arendal, Kristiansand og Flekkefjord. Avdelingen i Kristiansand er en kvinneklinikk, mens Arendal og Kristiansand er fødeavdelinger. «Et trygt fødetilbud» definerer at gravide med insulinkrevende diabetes mellitus skal føde ved en kvinneklinikk. Sørlandet sykehus HF opplyser at de følger den nasjonale veilederen og har ingen planer for å endre dette.

Sørlandet Sykehuset HF opplyser videre at det i perioden 2018 til september 2020 ble forløst 4902 barn ved sykehusets kvinneklinikk. I samme periode er det i sykehusets kvalitetssystem registrert fire uønskede hendelser hos fødende med insulinkrevende diabetes. Sykehuset opplyser at ingen av hendelsene samsvarer med opplevelsene som er beskrevet i det skriftlige spørsmålet, og av-

delingen har heller ikke mottatt pasientklager med samsvarende opplysninger. Det er viktig at alle pasienter blir sett og hørt og at deres erfaringer blir vektlagt i arbeide med å forbedre tjenesten. Sørlandet sykehus viser til at de

imøteser pasienthenvelser med forbedringsforslag og eventuelle klager og bruker disse aktivt inn i helseforetakets forbedringsarbeid.

SPØRSMÅL NR. 2622

Innlevert 14. september 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 21. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Ruter, landets største kollektivselskap, er kritisk til regjeringens foreslåtte løsning for E18-utbyggingen vest for Oslo.

Kan samferdselsministeren garantere at ny E18 vil bli bygget med en sammenhengende kollektivløsning, både inn og ut av Oslo, som sikrer god framkommelighet for bussene i tråd med Ruters faglige anbefalinger?

BEGRUNNELSE:

I april 2020 ble Ruter, landets desidert største kollektivselskap som frakter rundt 400 millioner reisende i året, forespurt om sin vurdering av samferdselsministerens forslag til E18. Ruters konklusjon var at de fortsatt er usikre på om planene for E18 som nå foreligger dekker fremtidens behov for transport i vestkorridoren på en god nok måte. Ruter tilbød seg å lage en helhetlig transportanalyse for vestregionen for å kartlegge hvordan transportutfordringene best kan løses, og anbefalte en stresstest for E18 for å avdekke hvordan prosjektet kan få høyere nytte til en lavere kostnad.

Svar:

Ny E18 vil bety bedre kollektivløsninger, bidra mer positivt til å nå nullvekstmålet, ha en lavere prislapp og redusere kapasiteten for personbiltrafikken sammenliknet med løsningen som opprinnelig ble foreslått. Prosjektet vil gi støyskjerming, tunneler og lokk, egen gang- og sykkelvei og bedre lokal kommunikasjon også på tvers av E18.

Det vil bli kollektivfelt i både øst- og vestgående retning for å sikre bussframkommeligheten på E18. Sammenliknet med dagens E18, vil ett bilfelt ut av Oslo erstattes med kollektivfelt. Utbedring av Lysaker kollektivterminal er også nå inkludert i prosjektet. Utbedring av denne kollektivterminalen vil gi bedre overgang mellom buss, tog,

og også til t-bane når Fornebubanen står ferdig. Samtidig vil det arbeides videre med gode løsninger for kollektivtrafikken på lokalveinettet. Ny E18 vil også gi stedsutviklingen et løft mange steder fordi arealer blir frigitt til bolig og næringsarealer på knutepunkter der bedriftenes medarbeidere kan benytte et godt utbygd kollektivnett.

Alt i alt er dette etter min vurdering et bedre og mer miljøvennlig prosjekt enn det opprinnelige. E18 har vært en del av Oslopakke 3, noe både Oslo kommune og Viken fylkeskommune har skrevet under på tidligere – senest i 2016. Prosjektet som nå skal bygges, er tilpasset kravene Viken fylkeskommune har hatt gjennom forhandlingene denne vinteren/våren.

Ruter har hele tiden vært involvert i planleggingen av kollektivløsningene knyttet til E18. Statens vegvesen har opplyst at det er i tråd med Ruters innspill til E18-prosjektet at kollektivfelt erstatter den opprinnelig planlagte bussveien. I innspillet påpeker Ruter at behovet for ekspress- og fjernbussene løses best ved å tilrettelegge for dette på E18, med kollektivfelt/sambruksfelt på E18 i begge retninger. Selskapet presiserer samtidig at en slik løsning må kombineres med andre tiltak som sikrer at vi ikke får et overbelastet system.

Jeg er kjent med at Oslo og Viken, gjennom den fremforhandlede byvekstavtalen fra 2019 som er lokalpolitisk behandlet, har forpliktet seg til å gjennomføre slike tiltak om nødvendig.

Ruter påpeker i sitt innspill at det er usikkerhet om framtidens transportbehov. Jeg er derfor enig i at det er viktig å ta høyde for at kjøretøyene endrer sine egenskaper, og at deres attraktivitet vil kunne endres. Kollektivfelt er en mer fleksibel løsning enn den opprinnelig planlagte bussveien siden kollektivfelt enkelt lar seg tilpasse eventuelle behov for fremtidige endringer.

SPØRSMÅL NR. 2623**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 25. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Regjeringa vil omorganisere trafikkstasjonane.

Meiner statsråden at denne sentraliseringa av tenestetilbodet sikrar eit godt tilbod til ungdom på Sunnmøre og andre stader som blir råka, eller vil han vurdere å trekke planane om å omorganisere trafikkstasjonane?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa annonserte i juni korleis den vil organisere framtidens trafikkstasjonar. Som skikken har vore dei siste åra, set regjeringa ordet «framtid» i samheng med «sentralisering». Trass i sterk motstand, vil regjeringa sentralisere og fjerne store delar av tenestetilbodet ved trafikkstasjonane. Dette inneber nedlegging av tilbodet om førarprøve for motorsykkel, førarprøve for tunge køyretøy og hallkontroll for lette og tunge køyretøy mange stader.

Mellom anna på Sunnmøre fører nedlegginga av tilbodet på Ørsta trafikkstasjon til at 16-åringar som ønskjer å ta førarprøven for lett motorsykkel må reise halvanna time kvar veg til Ålesund. I tillegg må foreldra ta seg fri frå jobb for å køyre ungane sine. Dette går både utover skulegangen til ungdommane og økonomien til familiane.

I tillegg vil sterke fagmiljø rundt omkring i landet forsvinne om tilbodet ved mange trafikkstasjonar blir rassert. Arbeidsplassar kan forsvinne og ein får indirekte ei sentraliseringa av trafikkskular òg, fordi desse gjerne vil opphalde seg og drive undervisning nær der oppkøyrings-tilbodet er. Fråværs grensa i vidaregåande skule er også relevant, fordi denne flyttinga av tenestetilbod vil medføre lenger reisetid og dermed meir fråvær frå skulen.

Svar:

Statens vegvesen har kome langt i å digitalisere sine tenester. I dag kan fleire av tenestene gjennomførast heimanfrå utan at ein må møte opp på ein tenestestad. Dette er til nytte for svært mange brukare. Når stadig fleire tenester leverast digitalt, må Statens vegvesen samstundes tilpasse sitt tilbod slik at dei får mest mogleg rasjonell drift. Det har difor vore naudsynt å sjå på justeringar i kva slags tenester som blir gitt på dei ulike stadene, for å kunne bruke ressursane mest mogleg effektivt til det beste for brukarane og samfunnet.

I november i fjor leverte Statens vegvesen sitt endelige forslag til ny tenestemodell og -struktur for tenesta på trafikant- og køyretøyområdet. For regjeringa er det viktig

å sikre gode tenester for brukarane i heile landet. Det har difor vore naudsynt å vurdere forslaget grundig og lytte til innspel frå ulike brukargrupper. Konklusjonen er at dei fleste av tenestestadene som var foreslått nedlagt likevel held fram, men at det vil skje nokre endringar i tenestetilbodet.

Omsyn til ungdom og lokalt næringsliv har vore særleg avgjerande i vurderinga om at tilbodet held fram fleire stader. Førarkort og køyretøyteneste er viktig for svært mange, både privatpersonar, næringsverksemd og lokalsamfunn, rundt om i heile landet. Det er viktig for ungdom som skal ta førarkort at dette kan skje utan for lang reiseveg og for mye fråvær frå skule.

Statens vegvesen jobbar no vidare med gjennomføringa av endringane på trafikant- og køyretøyområdet, med sikte på at dette skal være gjennomført innan utgangen av 2024. Eg kan opplyse om at departementet samstundes har bedt om ei vurdering av om dagens ordningar med ambulerande tenester kan utvidast, og om det er fleire tenester som kan vere aktuelle for slike ordningar. Statens vegvesen skal levere denne vurderinga i oktober.

SPØRSMÅL NR. 2624**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 23. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil regjeringen lage nasjonale føringer for et opplegg som gjør at større arenaer kan åpne opp for flere enn 200 personer samtidig som smittevernet blir opprettholdt?

BEGRUNNELSE:

I dag er det regelverk som gjør at ingen arenaer kan ha mer enn 200 personer tilstede på et arrangement. Dette er begrunnet i smittevern. Senterpartiet er opptatt av å begrense smitten, men at vi samtidig skal åpne samfunnet på områder hvor smittevernet tillater det. I dag fører regelverket til en urimelighet som gjør at for eksempel SR-Bank arena i Stavanger, som har plass til over 15 000 personer har samme begrensningen som en liten konsertscene som John Dee i Oslo sentrum. Undertegnede mener at det bør være mulig å lage et nasjonalt regelverk som sier noe om avstand, tiltak mot kø, godkjenning av kommuneoverlege samt at bare en begrenset del av totalkapasiteten kan utnyttes. De neste ukene skal flere norske fotballag spille viktige kamper i Europa, samtidig som Norge sitt landslag skal spille kvalifisering til EM. Dette er arrangement som engasjerer mange, og som det bør være mulig å la flere ta del i uten at det går utover smittevernet.

Svar:

Regjeringen har siden 9. september kommunisert at vi vil åpne for flere deltakere på arrangementer når smittesituasjonen tilsier det. I et første steg vil det være aktuelt å åpne for arrangementer med inntil 600 personer samtidig, fordelt på kohorter med inntil 200 personer.

Bakgrunnen for dette er anbefalinger fra Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet om å avvente ytterligere lettelse av blant annet bestemmelsene om arrangementer til smittesituasjonen bedrer seg. Vurderingen må gjøres på bakgrunn av smittesituasjonen, kommunenes og helseforetakenes kapasitet til TISK og håndtering av utbrudd som oppstår.

Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet har fremhevet at en økning i antall deltakere forutsetter at kohortene holdes helt adskilt gjennom hele arrangementet, at lokalene har tilstrekkelig kapasitet og det for øvrig gjennomføres på en smittevernfaglig forsvarlig måte, inkludert 1 meters avstand innad i hver kohort og minst 2 meters avstand til enhver tid mellom kohortene. Selv om kohortene er adskilt på arrangementet, kan det være

vanskelig å unngå at trykket på kollektivtransport, serveringsteder mv. blir stort før og etter arrangementet. Det kan i seg selv tilsi at det også på store arenaer er grunn til å være tilbakeholden med hvor mange som totalt kan være til stede samtidig.

Jeg har gitt Helsedirektoratet, i samarbeid med Folkehelseinstituttet, i oppdrag å gjøre regelmessige vurdering av muligheten for å gjenoppta lettelse eller behov for innstramminger av lokale, regionale eller nasjonale tiltak ut fra en forholdsmessighetsvurdering basert på i) smittesituasjonen, ii) kapasiteten i kommunen til å oppdage og stanse utbrudd, og iii) befolkningens etterlevelse av råd og påbud. I vurderinger av endringer i tiltak er det viktig å se alle tiltakene og eventuelle lettelse og innstramminger samlet. Dersom det vurderes lettelse i ett tiltak, må det sees på hvilken effekt det kan ha på både etterlevelse av andre tiltak og på smittesituasjonen totalt sett.

I dette arbeidet inngår vurdering av om det bør åpnes for arrangementer med inntil 600 personer til stede samtidig, fordelt på adskilte kohorter med inntil 200 personer.

SPØRSMÅL NR. 2625**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 23. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at barnevernet har tilstrekkelig hjemmel og rutiner til å bidra mot samværs-sabotasje?

BEGRUNNELSE:

Det er dessverre slik at i en rekke tilfeller der to foreldre deler på omsorgen for felles barn skjer det at den ene forelderen utsetter den andre for samværs-sabotasje. Dette er et kjent fenomen, og ramme både den forelderen som utsettes for det og barnet som frarøves samvær med en av sine foreldre.

I noen tilfeller skjer slik sabotasje som en følge av en tilspisset konflikt mellom foreldrene. En rekke slike saker vil også generere påstander og anklager mellom foreldrene. Ett utslag kan også være at bidragsplikten blir endret, til ugunst for den forelderen som utsettes for samværs-sabotasjen.

En rekke slike saker løses kun etter gjentatte rettsrunder, eller når barnet selv blir gammelt nok til å bestemme hvor det vil være. Rettsrunder koster de involverte store beløp, og kan også selv bidra til å forverre samarbeidsklimaet.

I en god del slike saker blir barnevernet trukket inn. Noen ganger som følge av bekymringsmelding rettet mot den ene, den andre eller begge foreldre. Barnevernet har da en plikt til å bidra til å sørge for barnets beste. Ofte forekommer det anklager om at barnevernet opptrer forskjellig i like saker, og det forekommer også en rekke anklager om at barnevernet i for liten grad bidrar konstruktivt til å motvirke samværs-sabotasjen.

TV2 har nylig publisert historien om «Maria» og hvordan hun utsettes for samværs-sabotasje over tre år, til tross for at hun har foreldrerett og muntlig avtale om delt omsorg halve tiden. Lite tyder på at «Maria» har fått tilstrekkelig hjelp fra Barnevernet til å stoppe samværs-sabotasjen.

Svar:

Det følger av barneloven at barn har rett til samvær med begge foreldrene, også når de bor hver for seg. Foreldrene har gjensidig ansvar for at samværsretten blir oppfylt. Det er bred enighet om at det er viktig for barn å ha kontakt med begge foreldrene.

Barneverntjenestens hovedoppgave er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse. Barneverntjenesten kan ikke endre samværsordninger som er avtalt mellom foreldrene eller fastsatt ved dom etter reglene i barneloven. Det er heller ikke barnevernstjenestens oppgave eller ansvar å sørge for at samvær etter barneloven blir gjennomført i samsvar med det som er avtalt mellom foreldrene eller fastsatt ved dom.

Barneloven har regler om tvangsfullbyrdelse som har til formål å sikre etterlevelse av avgjørelser om foreldreansvar, bosted og samvær. I praksis har det særlig vist seg et behov for å sikre etterlevelse av samværsavgjørelser.

Foreldre kan be fylkesmannen om å fastsette at en skriftlig avtale om samvær skal kunne tvangsgjennomføres. Avgjørelser (vedtak eller dom) om samvær kan gjennomføres ved at tingretten fastsetter tvangsbøte som løper hver gang samværsretten hindres. Samvær kan imidlertid ikke tvangsgjennomføres ved tvangshenting.

Regjeringen fremmet i 2015 Prop. 161 L (2015-2016) Endringer i barnelova mv. (likestilt foreldreskap) hvor det bl.a. er redegjort for tiltak mot samværs-hindring, og drøftet hvordan sanksjonsordningene kan forbedres.

Reglene om tvangsbøte ble i denne forbindelse klargjort og forenklet. Innkrevningen ble effektivisert ved at ansvaret ble flyttet fra namsmannen til Statens Innkrevings-sentral (SI), slik at samværsforelderen skal oppleve sanksjonsmulighetene som reelle og effektive når fastsatt samvær blir vanskeliggjort eller hindret.

Det er ønskelig at saker om samværs-hindring kan løses frivillig mellom foreldrene. Det er nå tilrettelagt for frivillige løsninger ved at domstolen i saker om tvangsfullbyrdelse av samvær har adgang til å oppnevne en sakkyn-dig eller mekler. Målsettingen er å redusere konfliktnivået og forebygge samværs-hindring, og samtidig gi grunnlag for god dialog mellom foreldrene.

Muligheten for tvangsgjennomføring av samvær er regulert i barneloven. Jeg mener det ikke er hensiktsmessig å gi barneverntjenesten et ansvar for å sørge for gjennomføring av samvær etter barneloven.

Avslutningsvis vil jeg legge til at regjeringen har ned-satt Barnelovutvalget som skal foreta en helhetlig gjen-nomgang av barneloven og komme med forslag til en barnelov som er bedre tilpasset dagens samfunn. Utvalget skal blant annet se mer overordnet på forholdet mellom menneskerettigheter, internasjonale konvensjoner og reglene i barneloven, særlig sett i lys av nye samlivs-

former og familiestrukturer, likestilt foreldreskap, barns rettigheter og økt samhandling på tvers av landegrensene. I tråd med Granavolden-plattformen har regjeringen gitt Barnelovutvalget et tilleggsmandat om også å gjennomgå

barneovens regler om tvangsgjennomføring av samvær med samværshindring. Det vi si at spørsmålet om tvangsgjennomføring av samvær er under utredning. Barnelovutvalget vil avgi sin innstilling 1. desember 2020.

SPØRSMÅL NR. 2626

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at kommuner som har bosatt barn på sykehjem, i strid med familiens ønske og Stortingets vedtak, rydder opp i dette?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har vedtatt at barn ikke skal bo på sykehjem.

Likevel ser vi nå flere eksempler på barn som blir plassert på sykehjem mot foreldrenes vilje. NRK hadde nylig en sak fra Sunndal kommune i Møre og Romsdal, hvor fire år gamle Sofie bor på sykehjem. Da Sofie var to år ba foreldrene kommunen om mer hjelp. Kommunens løsning var å sette barnet på sykehjem. Sofie, som nå er 4 år, bor nå på sykehjem annenhver uke. Et annet tilfelle er lille Isabella på 2 år som bor i Hustadvika kommune. Isabella har en svært alvorlig diagnose som gjør at hun ikke kommer til å leve så mange år til. Likevel har familien kjempet en tøff kamp mot kommunen (også i gamle Fræna kommune), for at Isabella skal få den hjelpen hun trenger, slik at de kan ha den lille jenta si hjemme. Responsen fra kommunen var i sommer å putte Isabella på sykehjem mot foreldrenes vilje.

Kommuner i Møre og Romsdal er ikke alene om å bruke denne løsningen. En oversikt fra Helsedirektoratet viser at ni barn bor på sykehjem også i fylkene Innlandet, Vestfold og Telemark, Trøndelag og Nordland. Fylkesmennene har rapportert at foreldrene til tre av disse ni ikke ønsker å være der.

Svar:

Barn bør ikke bo på et alders- eller sykehjem. Ved utformingen av et tjenestetilbud må kommunen så langt det er mulig ivareta barnets og familiens ønsker og behov. Samtidig har kommunen et ansvar for at tjenestene som ytes er forsvarlige.

Barns rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester forutsetter en individuell vurdering av den enkeltes behov. For barn med stort behov for tjenester, vil retten til å medvirke - og de faglige og etiske normene i forsvarlighetskravet - være sentrale når kommunene skal sørge for et tilfredsstillende botilbud.

I 2018 ble praksisen med barn som bosettes på sykehjem mot familiens ønske og barnets beste klargjort gjennom brev til landets fylkesmenn og landets kommuner. Det presiseres her at praksisen er i strid med Stortingets ønske og skal opphøre. Det vises for øvrig til at staten gjennom toppfinansieringsordningen for ressurskrevende tjenester har lagt til rette for økonomisk bistand til kommunene der et særlig ressurskrevende tjenestetilbud er nødvendig.

Helsedirektoratet har i flere år fått i oppdrag å sørge for at fylkesmennene har oversikt over, og følger opp, kommuner som har unge med nedsatt funksjonsevne bosatt i alders- eller sykehjem. Fylkesmannen undersøker blant annet om vedkommende ønsker utflytting og om kommunen har en plan for utflytting. Fylkesmennene skal på bakgrunn av innmelding fra kommunene og etter behov, veilede kommunene for å finne en tilfredsstillende løsning. For 2020 har Helsedirektoratet gitt fylkesmennene et tilleggsoppdrag med å rapportere antall barn under 18 år med langtidsopphold i institusjon som alders- eller sykehjem. Helsedirektoratet rapporterer at det per 31.12.2019 er 9 barn under 18 år som har permanent opphold i et alders- eller sykehjem. Av disse hadde 3 et flytteønske. Helsedirektoratet opplyser at alle de 3 har en konkret flytteplan.

En kontaktgruppe med representanter fra Norges handikapforbund (NHF), Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO), KS, Helsedirektoratet og Helse- og omsorgsdepartementet følger utviklingen på området. Det vil bli avholdt et nytt møte i kontaktgruppen denne høsten.

SPØRSMÅL NR. 2627

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide

Besvart 21. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil justisministeren vurdere å endre praksisen hvor EØS-borgere sendes ut fra landet på grunn av bagatellmessige forhold, som naskeri av en sjokolade eller ei pølsepakke, og mener justisministeren at det er forholdsmessig at EU-borgere utvises fra Norge for naskeri, og at slike handlinger kan anses å utgjøre en alvorlig trussel mot grunnleggende samfunnshensyn?

BEGRUNNELSE:

I 2013 ga departementet en instruks (GI-02/2013) om å justere praksis for utvisning/bortvisning av utlendinger som er straffet for naskeri eller tyveri av mindre verdier. Instruksen ble eksplisitt begrunnet i at det kommer flere fattige tilreisende fra EU til Norge, blant annet for å tigge.

Fra juni 2013 og ut 2019 er 1338 EØS-borgere utvist etter instruksen. I snitt er det snakk om mer enn en person annenhver dag. I tillegg kommer bortvisninger. Et flertall av dem som utvises etter instruksen er fra Romania. Praksisen etter instruksen rammer fattige tilreisende EØS-borgere hardt. Mange av dem er tilreisende romer, en marginalisert gruppe som opplever utstrakt rasisme og diskriminering her i landet, og som ifølge forskningsrapporter er den gruppa som flest nordmenn har negative holdninger til.

En sak gjaldt en romkvinne fra Romania, som kom til Norge sammen med ektemannen for å tigge. Hun tok en pakke pølser på Coop til 32 kroner, og fikk en bot på 3000 kr. Det var ingen andre kriminelle forhold i saken. Kvinnen fikk et forhåndsvarsel om utvisning med to timers frist for å svare, og senere et vedtak om utvisning med to års innreiseforbud. Kvinnen hadde planlagt et opphold i Norge på under tre måneder. Hun ble sendt ut av landet med tvang tre dager før hun og mannen hadde returbillett, og fikk dermed også gjeld til norske myndigheter etter påløpte kostnader for uttransportering. Utlendingsnemnda opprettholdt utvisningen i vedtak fra mars 2019.

I EØS-retten er fri bevegelighet et grunnleggende prinsipp, og EU-domstolen har slått fast at unntak og begrensninger i denne retten skal tolkes restriktivt. Utlendingsloven slår fast at det er et vilkår for utvisning at det foreligger en «alvorlig trussel mot grunnleggende samfunnshensyn». Utlendingsforskriften presiserer at utvisning og bortvisning forutsetter en virkelig og tilstrekkelig alvorlig trussel mot grunnleggende samfunnshensyn, utover den forstyrrelse av samfunnsordenen enhver

lovovertrødelse innebærer. Utlendingsloven slår også fast at utvisning ikke kan skje hvis det er et uforholdsmessig tiltak.

Svar:

Utvisning er den strengeste forvaltningsreaksjonen i utlendingsloven, og det er et inn-gripende tiltak overfor den som blir utvist. Et viktig mål med utvisning er å verne samfunnet mot kriminelle handlinger.

Det er riktig som representanten viser til, at mitt departement sommeren 2013 ga en instruks til Utlendingsdirektoratet med det formål å justere praksis for utvisning av utlendinger som er straffet for naskeri eller tyveri av mindre verdier. Instruksen gjel-der både for EØS-borgere og tredjelandborgere, men kun for personer som ikke har en tilknytning til Norge, dvs. EØS-borgere som ikke har oppholdsrett her utover tre måneder og tredjelandborgere uten oppholdstillatelse. For å sikre at instruksen ikke benyttes overfor andre enn dem med liten eller ingen tilknytning til Norge, oppgir instruksen selv en rekke momenter som skal tillegges vekt i vurderingen av om utvisning skal finne sted.

Bakgrunnen for instruksen var en sterk økning i antall tilreisende uten et bestemt formål med oppholdet i Norge. Større mobilitet blant borgere fra land både i og utenfor Schengenområdet, kombinert med til dels store økonomiske forskjeller mellom de ulike landene, har gitt store utfordringer knyttet til grensekryssende kriminalitet. Naskeri og tyveri utgjør en stor andel av den vinningskriminaliteten som begås og har et omfang som påvirker den generelle samfunnstryggheten. Svært mange av dem politiet tar for slike tyverier er utlendinger. Denne formen for kriminalitet krever en uforholdsmessig stor andel av politiets ressurser og medfører store samfunns-økonomiske kostnader. Det kan ikke aksepteres at det kommer utenlandske borgere til Norge for å begå kriminalitet.

Det er viktig for landets innbyggere at også det som anses som «småkriminalitet»; tyveri av mindre verdier både fra bedrifter og fra privatpersoner, får konsekvenser, og at slik kriminalitet forebygges med de virkemidler vi har tilgjengelig. Dette er viktig for allmennhetens generelle samfunnstrygghet. Jeg ser derfor ingen grunn til å trekke tilbake instruksen, da den fortsatt anses for å ha en god kriminalitetsforebyggende effekt.

SPØRSMÅL NR. 2628**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Marianne Marthinsen****Besvart 22. september 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Hva vil regjeringen gjøre for å sikre utdanning og rekruttering til demografifaget i årene som kommer?

BEGRUNNELSE:

Forskning på demografiske problemstillinger er viktigere enn noen gang. Aldring, historisk lav fruktbarhet, økt migrasjon og virkningene av den globale pandemien illustrerer dette. Demografiske fremskrivninger utgjør en viktig del av grunnlaget for langsiktige politiske beslutninger, for eksempel om pensjon og planlegging av fremtidig velferdstilbud og infrastruktur. Perspektivmeldingen er et av de viktigste politiske dokumentene som blir lagt frem i løpet av en stortingsperiode.

I Norge har registerdata av ekstremt høy kvalitet. Det burde legges grunnlaget for et demografisk forskningsmiljø med solid nyrekruttering. I stedet smuldrer faget nå opp. Antallet demografer i SSB, som har vært et hovedsete for norsk demografisk forskning krymper fordi forskere ikke er blitt erstattet ved avganger. På UiO, det eneste universitetet som har undervist i demografi siden midten av 90-tallet, vil faget nå forsvinne på grunn av avgang og manglende nyrekruttering. Resultatet er at ingen lenger tar et overordnet ansvar for å sikre at det utdannes demografer i Norge. Faget mangler et institusjonelt hjem, og står dermed i fare for å forsvinne uten at det har vært noen politisk oppmerksomhet om det.

Svar:

Det er ingen tvil om at forskning på demografiske problemstillinger er viktig for å forstå samfunnsutviklingen og for å legge til rette for framtidig verdiskaping og forvaltning av offentlige tjenester i Norge.

Demografi er et utpreget tverrfaglig fagfelt. Forskningen ligger ofte i skjæringspunktet mellom mange fag, noe som kan eksemplifiseres ved å se på forskningen til en av våre mest siterte pandemi-eksperter, samfunnsgeografen Svann-Erik Mamelund. En rekke fagområder, inkludert historie, statistikk og demografi, er sentrale i hans internasjonalt anerkjente studie av sammenhengen mellom spanskesykens dødelighet og ofrenes sosiale status.

Universitetene og høyskolene har et lovpålagt ansvar for at den faglige virksomheten holder høy kvalitet. Det er universitetene og høyskolene selv, ved styrene, som har ansvaret for de faglige prioriteringene på institusjonene.

Dette innebærer også å utvikle gode utdanningstilbud og arbeide for tilstrekkelig rekruttering til relevante fagområder. Den indre organiseringen av fagområdene er en del av dette.

Regjeringen har besluttet at det skal utarbeides en stortingsmelding om styringspolitikken for universiteter og høyskoler. Avveininger mellom institusjonenes faglige uavhengighet og samfunnets behov for kompetanse ligger til grunn for vurderingene som skal gjøres i dette arbeidet. Etter planen skal stortingsmeldingen legges fram våren 2021.

Jeg forventer også at både institusjonene og Forskningsrådet bidrar til at tverrfaglig forskning og utdanning har gode vilkår. Det er helt vesentlig at det åpnes for forskningssatsninger med innfallsvinkler fra flere fag for å møte store samfunnsmessige utfordringer. Demografiske studier vil ofte kunne være relevante for slike tverrfaglige satsinger. Norges forskningsråd har i samarbeid med institusjonene utarbeidet den kommende utlysningen Stort, tverrfaglig forskningsprosjekt. Utlysningen ble utsatt på grunn av covid-19, men vil snart bli annonsert på nytt.

SPØRSMÅL NR. 2629**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth****Besvart 21. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I Troms politidistrikt pågår det nå en prosess med å utrede sammenslåing av tjenesteenheter.

Vil statsråden sørge for at også politimesteren i Troms følger tidsplanen om evaluering av politireformen før ytterligere sammenslåing av lensmannsdistriktene og politistasjonsdistriktene utredes og eventuelt iverksettes?

BEGRUNNELSE:

I Troms politidistrikt pågår det en prosess der det utredes å slå sammen tjenesteenheter, dvs sammenslåing av lensmannsdistrikt, eller politistasjonsdistrikt og lensmannsdistrikt. Det påpekes at dette ikke er et spørsmål om tjenestestedene, som statsråden viser til i sitt svarbrev til undertegnede datert 10.9.20.

Den prosessen som nå pågår berører et betydelig antall kommuner i politidistriktet og ni ordførere har allerede underskrevet et protestbrev til politimesteren. Saken er også bragt inn til Fylkestinget og KS.

Svar:

Regjeringen vil opprettholde antall tjenestesteder på samme nivå de nærmeste årene, bortsett fra der det er lokal enighet om noe annet.

Jeg finner grunn til å gjenta at det for regjeringen er viktig at politiressursene brukes kostnadseffektivt og målrettet for å bekjempe kriminalitet og utføre de andre oppgavene politiet har ansvar for. Det er politimesteren som har ansvaret for å fordele ressursene internt i politidistriktet og sørge for at det lokale tjenestetilbudet utvikles i samråd med kommunene.

Politidirektoratet opplyser at Troms politidistrikt på bakgrunn av krav om effektivisering og frigjøring av budsjettmidler har foretatt interne vurderinger av organisasjonsstruktur og kapasitet i politidistriktet. Troms politidistrikt har nylig sendt en utredning på høring til politidistriktets kommuner med forslag om å samle namsmannsoppgavene under en ledelse, men med desentralisert tjenesteproduksjon, samt å samle den sivile rettspleien på grunnplanet i politidistriktet på fire steder i stedet for fem steder som i dag.

Justis- og beredskapsdepartementet har ved brev 14. september 2017 delegert myndighet til Politidirektoratet til å fastsette inndeling i namsmannsdistrikter iht. politiloven § 17. Det ble gitt føring om involvering av berørte kommuner. POD kan delegere myndigheten videre til politimestrene.

Jeg legger til grunn Politidirektoratets opplysning om at Troms politidistrikt forholder seg til de retningslinjene som er gitt om endring av lokal struktur.

SPØRSMÅL NR. 2630**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen****Besvart 22. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at de som i dag faller utenfor kompensasjonsordningen for lovpålagt vedlikehold for fornyelsesinnretninger får ta del i ordningen?

BEGRUNNELSE:

Kompensasjonsordningen for lovpålagt vedlikehold for foretak med driftstillatelse under lov om taubaner og lov om fornyelsesinnretninger er en god ordning for å hjelpe bedrifter med konsekvensene av korona tiltakene det har vært nødvendig å innføre.

Problemet er at det under beskrivelsen av begrensninger heter» Det kan søkes kompensasjon for mars, april og mai 2020.»

Dette fører til at sommerdestinasjoner som for eksempel Høyt og Lavt, som er tilstede mange steder i landet, ikke kan nyte godt av ordningen.

Jeg velger å tro at dette ikke er tilsiktet, og at statsråd Hareide sørger for å rydde opp i dette.

Svar:

Bakgrunnen for denne ordningen var at vedlikeholdskostnader som er lovpålagt for aktører under taubaneloven og tivoli-loven, vanligvis ikke regnes som faste, unngåelige kostnader, og derfor ikke ble kompensert gjennom den generelle kompensasjonsordningen. Ordningen var først og fremst ment å treffe foretak med lovpålagt vedlikehold

som mistet store deler av årsinntekten sin i perioden med de strengeste smitteverntiltakene, særlig alpinanlegg og fornøylesparker. Det er slik at bedrifter kan søke om kompensasjon basert på omsetningsfall i mars, april og mai i år, mens kostnadene de kan søke kompensasjon for, gjelder perioden 12. mars til 31. oktober 2020. Ordningen ansees som en utvidelse av den generelle kompensasjonsordningen, og det forutsettes at søkerne har mottatt tilskudd fra denne. Bedrifter som ikke kan vise til et omsetningsfall i månedene med de strengeste smitteverntiltakene, vil ikke kvalifisere for ordningen.

Regjeringen har stilt til disposisjon omfattende tiltakspakker for næringslivet, og har nå i tillegg foreslått en betydelig reiselivspakke. Det er mulig at Høyt og Lavt kan dra nytte av noen av disse ordningene.

SPØRSMÅL NR. 2631

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 21. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

UDI varsler at det kan ta lang tid å få hentet 50 asylsøkere fra Hellas til Norge. Det er viktig at evakuering kan skje raskt for krisen er akutt og farlig. Andre land har allerede hentet asylsøkere. Norge stiller tilleggsvilkår som er strengere en standard prosedyre og det kan forsinke prosessen.

Ville det vært mulig for Norge å hente asylsøkere raskere uten norske særkrav?

BEGRUNNELSE:

Det er ikke sikkert at selv den lille kvoten på 50 asylsøkere fra Hellas som regjeringen har bestemt skal få komme til Norge, vil kunne hentes i 2020. Andre land har allerede evakuert noen og det er etablert prosedyrer mellom greske myndigheter og FNs organer for å gjøre dette trygt og forsvarlig. Situasjonen i Hellas har vært prekær lenge, både i Moria, men også mange flere steder. Hellas har

kommet i denne situasjonen fordi både Dublin og EU-Tyrkia avtalen er svært ubalansert og gir alt for tungt ansvar på en grensestat. Det er svært mange asylsøkere i Hellas og mange som også ha fått asyl, og et lite fattig land med store økonomiske problemer vil ikke kunne klare dette, selv med mye økonomisk bistand. Lokalbefolkningen er sinte og redde og har allerede gjort mer enn noen kan forlange. Det er politisk selvsagt svært betent i Hellas og situasjonen er langt over bristepunktet for flyktningene. Dette er farlig og det er ikke i Norges interesse at det blir uroligheter og ustabilitet i Hellas. Det er derfor behov for rask re-lokalisering av et større antall asylsøkere til andre land og til Norge. Å trekke dette ut i flere måneder er svært kritikkverdig. Asylsøknadene skal uansett behandles her og hvis noen ikke har behov for beskyttelse, vil de bli returnert til hjemlandet.

Svar:

Relokalisering fra Hellas er basert på en frivillig ordning, hvor landene selv tar stilling til egen mottakskapasitet, og hvordan de kan bidra. Landene som deltar har ulike profiler og nasjonale kriterier for sine uttak. Å relokalisere asylsøkere er en tid- og ressurskrevende prosess. Uansett hvilke asylsøkere et land skal motta kreves forberedelse og koordinering, ikke bare i mottakerlandet, men også på gresk side og i organisasjonene som er involvert.

Fra norsk side ønsker vi ikke å hente asylsøkere som senere må returnere til hjemlandet fordi de ikke kvalifiserer til opphold. Like viktig er det at vi ikke henter noen som utgjør en trussel mot nasjonale interesser. Det ville overraske meg om andre land ikke gjør sikkerhetsvurderinger, når de skal relokalisere asylsøkere som befinner seg i Hellas.

Vi har gitt instruks til Utlendingsdirektoratet om uttaket. Direktoratet er kjent med at dette er en prioritert

oppgave, og de har allerede begynt forberedelsene. Vi har mye erfaring å bygge på når det gjelder relokalisering. Direktoratet er godt kjent med at relokaliseringsprosesser tar tid, og det har vært flere forsinkelser for andre land som har planlagt uttak fra Hellas. Jeg er trygg på at direktoratet vil finne den mest hensiktsmessige måten å løse denne oppgaven på.

Alle er kjent med de ekstraordinære utfordringene man nå står overfor i Hellas, både når det gjelder branne i Moria og Covid-19-pandemien. Dette er utfordringer som krever ekstra ressurser og forberedelser i alle ledd av prosessen. Det er i alles interesse, inkludert den enkelte asylsøker, at man sørger for en trygg overføring hvor man tar de nødvendige forholdregler når det gjelder smittevern. Direktoratet rår ikke over forholdene og forberedelsene i Hellas, men vi kan være trygge på de vil arbeide for en så rask og trygg relokalisering til Norge for den enkelte søker, som omstendighetene i Hellas tillater.

SPØRSMÅL NR. 2632

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 22. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til at også selskap som leverer tjenester til breddeidrett, som for eksempel påmeldings- og tidtakingstjenester, skal omfattes av støtteordningene som følge av Covid-19 epidemien?

BEGRUNNELSE:

Covid 19-epidemien har rammet norsk næringsliv hardt og det er etablert flere offentlige støttetiltak for å hindre at levedyktige selskap mister grunnlaget for videre drift. Innenfor kulturområdet er private underleverandører til kulturarrangementer omfattet av støtteordningene, mens underleverandører til idrettsarrangementer faller utenfor støtteordningene.

Det er vanskelig å se god grunn for at private underleverandører på kulturfeltet skal behandles bedre enn tilsvarende leverandører til breddeidretten, selv om antallet bedrifter som er underleverandører til breddeidrettsarrangementer er færre i antall.

Svar:

Regjeringen fikk raskt på plass flere brede, nasjonale støtteordninger for å møte Covid-19-utbruddet. Eksempel på slike ordninger er tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall, lånegarantiordningen og ordningen med tilskudd til selvstendig næringsdrivende. I tillegg er det etablert en rekke sektorrettede ordninger, blant annet til kulturnæringen og frivillig sektor.

Kompensasjonsordningen for frivilligheten og idretten er opprettet for å støtte opp om frivillig sektor – herunder idretten. Frivillighetsregisteret er brukt som inngangskriterium for enkelt å kunne avgrense den til organisasjoner som driver frivillig virksomhet jf. § 3 i lov 29. juni 2007 nr. 88 om register for frivillig virksomhet (frivillighetsregisterloven). På denne måten kan det gjøres maskinelle, automatiske kontroller som bekrefter at søkerne er innenfor målgruppa. Dette bidrar til at støtten kan bli utbetalt raskt og målrettet. Registrering i Frivillighetsregisteret ligger også til grunn for ESAs godkjenning av ordningen.

De næringsdrivende selskapene som leverer tjenester til frivilligheten og idretten faller inn under ordningene

ne som er rettet mot næringslivet. Det tas ikke sikte på å

åpne opp for at disse skal kunne søke om kompensasjon fra ordningen for frivilligheten og idretten.

SPØRSMÅL NR. 2633

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 22. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Deler statsråden vurderingene til Høyres medlem i kommunal- og forvaltningskomiteen og sin statsrådkollega?

BEGRUNNELSE:

Medlem i kommunal- og forvaltningskomiteen på Stortinget og representant for Høyre, Ove Trellevik, fortalte NRK 10. september at det i Norge «Ideelt sett bør det vere om lag 200 kommunar, der alle har minst 10.000 innbyggjarar».

Høyres fiskeriminister deler sin partifelles vurdering. Han fortalte NRK at å slå sammen kommuner er som å ta med unger ut på tur: «Hadde det vore frivillig for ungane mine å vere med på tur når dei var små, så hadde dei aldri blitt med».

Kommunalministeren har tidligere slått fast at han ønsker flere kommunesammenslåinger. Blant annet uttalte han i Politisk kvarter 18. februar at "Det er fortsatt for mange små kommuner. 120 kommuner har under 3000 innbyggere og halvparten av norske kommuner har under 5000 innbyggere. Det er fortsatt for mange sammenhengende bolig- og arbeidsmarkeder som er delt opp i ulike kommuner som burde vært en kommune».

Svar:

Det er godt kjent at jeg mener vi har for mange små kommuner, og at det fortsatt er behov for sammenslåinger. Det bør også være godt kjent at begrunnelsen for denne vurderingen er kommunenes store og komplekse oppgaveportefølje, samt de store utfordringene samfunnet vårt står overfor, blant annet når det gjelder demografi, økonomi og klima.

Når det kommer til hvor mange innbyggere kommunene bør ha, tror jeg ikke vi kan finne en ideell minimumsstørrelse gitt landets store variasjon i geografiske og klimatiske forhold. Daværende kommunal- og moderni-

seringsminister Jan Tore Sanner var også tydelig på dette da han mottok rapporten fra Ekspertutvalget for kommunereformen, hvor de anbefalte at kommunene burde ha 15 000-20 000 innbyggere. Men jeg vil minne om at til grunn for Ekspertutvalgets anbefaling, lå kommunenes egne vurderinger av hvor store de interkommunale samarbeidene måtte være for å kunne løse oppgaver innenfor blant annet helse og andre spesialiserte tjenester. I prinsippet mener jeg kommunene bør ha organisasjoner som har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse til å løse de oppgavene Stortinget har gitt dem ansvar for, uten å være avhengig av å samarbeide med andre. Et omfattende interkommunalt samarbeid innebærer at kommunestyrene får mindre innflytelse og kontroll over oppgaveløsningen. For innbyggerne gir det lite innsyn og oversikt, og det gjør det vanskelig å vite hvem som skal holdes politisk ansvarlig.

Regjeringen legger Stortingets vedtak om at sammenslåinger skal baseres på lokale vedtak til grunn i sitt arbeid. Det innebærer at det blir opp til den enkelte kommune å sørge for en hensiktsmessig og fremtidsrettet kommunestruktur. Jeg vil imidlertid oppfordre kommunene til å ta en egen vurdering, f.eks. i planprosessene, om de i årene fremover har forutsetningene som trengs for å gi innbyggerne gode tjenester og drive en god nærings- og samfunnsutvikling.

SPØRSMÅL NR. 2634**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 23. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Over 120 ungdommer fra Vestlandet, som har slitt med skole og arbeid, har de siste årene fått arbeidstrening, selvtillit og motivasjon ved å arbeide som frivillig hos ikke-kommersielle organisasjoner i Europa. Det ryktes at Norge ikke vil delta videre i det aktuelle EU programmet for 2021-2027. Korona har forsterket faren for utenfor-skap og det er derfor spesielt dersom man velger å avbryte et tilbud med så gode resultat.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre videreføring av programmet?

BEGRUNNELSE:

Hordaland fylkeskommune har i flere år sendt ungdommer til frivillige prosjekter i Europa. Satsingen har vært finansiert gjennom EU-programmet Europeisk Volontørtjeneste, senere European Solidarity Corps ESC, og har gitt sårbare ungdommer en unik mulighet til kompetanseutvikling og arbeidstrening. Oppholdet i utlandet har normalt hatt en varighet på to måneder. Utvelgelsen har skjedd i tett samarbeid med oppfølgingstjenesten i vide-regående opplæring. Målgruppen er ungdommer som av ulike grunner ikke klarer å følge opplæringen, mange med ulike diagnoser, sosial angst eller andre grunner til at de sliter i hverdagen. Samtlige deltagere har gitt positiv tilbakemelding på oppholdet og hvilke mestringsopplevelse det har gitt, som igjen har gjort at de har kommet videre

i livet. Ungdommene har selv tatt initiativ til en underskriftskampanje for at andre ungdommer skal få samme mulighet. <https://norsensus.no/ja-til-esc-norge/>

Svar:

Programmet representanten viser til er European Solidarity Corps 2021-2027. Dette programmet bygger videre på European Solidarity Corps 2018-2020. Norge har ikke deltatt i denne programperioden. Programmene viderefører arbeidet som ble gjort gjennom European Voluntary Service, som har vært en del av EU-programmet Erasmus+ 2014-2020 fram til 2018.

Norge ga en foreløpig og ikke-bindende tilbakemelding til EU i mars i år om hvilke programmer vi vurderer å delta i for neste programperiode 2021-2027. I dette brevet var ikke European Solidarity Corps 2021-2027 på listen over program regjeringen vurderer å delta i for neste programperiode.

I etterkant har det vært en videre prosess, og den foreløpige beslutningen om norsk programdeltakelse vil bli kjent når regjeringen legger frem sitt forslag for statsbudsjett for 2021. Det tas imidlertid forbehold om at endelig beslutning om norsk deltakelse i EUs programmer i perioden 2021-2027 blir tatt etter at EUs langtidsbudsjett er vedtatt. EUs langtidsbudsjett forventes vedtatt i løpet av høsten 2021.

SPØRSMÅL NR. 2635**Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 23. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Statsråden har ved flere anledninger sagt at landet vil spare tosifrede milliardbeløp på jernbanereformen, noe spørsmålsstilleren ikke ser er dokumentert. Spørsmålet er også hva som skjer dersom trafikkveksten som togselska-

pene har lagt inn i sine beregninger, og som er grunnlaget for at budsjettene skal holde, ikke finner sted.

Vil staten da gå inn med midler, eller vil dette måtte dekkes av passasjerene ved at de betaler høyere billettpriser?

ser eller ved at ansatte får lavere lønn og dårligere arbeidsvilkår?

BEGRUNNELSE:

Jernbanereformen har vist seg å ha konsekvenser for de ansattes lønns- og arbeidsvilkår. Rapporten «Markedet overtar - Konsekvenser av jernbanereformen» fra De Facto beskriver en rekke mulige utfordringer. De skriver blant annet at «Togselskapene som har vunnet anbudene om trafikkpakkene har regnet inn svært kraftig trafikkvekst for å få sine budsjetter til å gå opp.» Jeg er nysgjerrig på hva som er statsrådets back-up plan i tilfelle trafikkveksten togselskapene har lagt inn i sine planer ikke finner sted.

Svar:

Trafikkavtalene Jernbanedirektoratet inngår med togoperatørene er såkalte nettoavtaler. I disse tar togoperatørene all risiko for endringer i trafikkinntekter. Videre forplikter togoperatørene seg i utgangspunktet til å levere et minimumstilbud som skal sikre at togtilbudene blir minst like gode som tidligere. I alle konkurranseutsatte trafikktavtaler er det imidlertid avtalt tilbudsforbedringer. Togoperatørene har ifølge avtalene ikke mulighet til å kreve endringer i vederlag eller togtilbud som følge av at trafikkveksten eventuelt uteblir.

Jernbanedirektoratet regulerer også hvordan ordinære priser (solgt under navn som f.eks. Go-Ahead Fleks

og SJ Standard Refunderbar) kan reguleres over tid, samt rabattsatsene for enkeltbilletter til barn og honnør, og periodebilletter for studenter (sosiale rabattordninger). Togoperatørene kan selge en begrenset andel av kapasiteten på toget som tilleggsprodukter (f.eks. Go-Ahead Komfort og SJ Premium). Prisene på disse billettene bestemmer togoperatørene selv. Utover dette, står togoperatørene fritt til å selge billetter til lavere priser enn ordinær pris (evt. regulerte rabatterte priser til barn/honnør/student). Togoperatørene har sterke insitamenter til å selge tomme plasser til rabatterte priser, da disse plassene ikke ville blitt solgt uten rabatter. Dersom trafikkveksten uteblir, og togoperatørene må innføre avtalte tilbudsforbedringer, vil togoperatørene kunne tjene mer penger på å selge flere rabatterte billetter enn å sette opp prisene på disse billettene.

I jernbaneloven er det krav til at togoperatørene skal behandle overgangen mellom gammel og ny operatør som en virksomhetsoverdragelse. Dette sikrer de ansatte samme lønns- og avtalevilkår som før konkurranseutsettingen.

Hvis trafikkveksten togoperatørene har lagt til grunn i sine tilbud ikke finner sted, vil dette måtte dekkes av togoperatørene selv. Jernbanedirektoratet har bedt om betydelige beløp i garantier fra togoperatørenes morselskaper og deres banker for å sikre at togoperatørene drifter avtalt tilbud videre selv om trafikkveksten uteblir.

SPØRSMÅL NR. 2636

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 22. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Formålet med vernet av Lomsdal-Visten nasjonalpark var bl.a. å "Bevare et stort, egenartet og tilnærmet urørt naturområde". Både Miljødirektoratet og Fylkesmannen hadde sterkt kritiske innvendinger mot Øyfjellet vindkraftprosjekt da saken var oppe i 2014. Etter det har prosjektet vokst, men jeg kan ikke se at offentlige miljømyndigheter har uttalt seg om de nye planene for vindkraftanlegget.

Er det ikke naturlig at Miljødirektoratet uttaler seg om de siste endringene i et inngripende prosjekt så nær en nasjonalpark?

BEGRUNNELSE:

Det er påpekt, fra både Miljødirektoratet og Fylkesmannen at ei utbygging av Øyfjellet (Vesterfjella) vil ha negative konsekvenser for verneverdiene. Dette sa NVE seg i utgangspunktet delvis enig i, men det har ikke blitt fulgt opp i forbindelse med endringssøknader og utvidelser i konsesjonen. Det mange spør seg om, er hvordan miljømyndighetene kan se på at et så enormt prosjekt i et temmelig uberørt område, tett inntil en nasjonalpark ikke følges opp med naturfaglige øyne.

Svar:

Etter at konsesjon til Øyfjellet vindkraftverk var gitt i 2014, ble den endret i 2018 da det ble gitt konsesjon til å øke installert effekt fra 330 til 400 MW. I forbindelse med godkjenning av detaljplan og MTA i 2018 ble det tillatt enkelte mindre justeringer av planområdet. Det samlede planområdet for vindkraftverket ble vesentlig redusert, ved at et stort område i de østre deler av det opprinnelige planområdet i ble tatt bort. Antall turbiner er også redusert fra opprinnelig skissert 84 til 75 i dagens detaljplan, og lengden på internveien er redusert med om lag 13 kilometer. Samlet arealbruk og arealinngrep er derfor i betydelig grad redusert sammenlignet med konsesjonen fra 2014.

Miljødirektoratet fikk søknaden om økt installert effekt på høring fra NVE, men uttalte seg ikke til søknaden. Fylkesmannen i Nordland har imidlertid avgitt hø-

ringsuttalelse til NVE. Etter det jeg har fått opplyst, er det i første rekke Fylkesmannen som håndterer enkeltsaker i høringsprosesser.

Fylkesmannen var i høringsuttalelsen til NVE positiv til at ny teknologi gir mulighet for å hente mer energi fra vindturbinene, men savnet opplysninger om det innebærer større turbiner som kunne ha negativ effekt på landskap, friluftsliv og reindrift, og fører til økte problemer med skyggekast og iskast lokalt. Samtidig framholdt Fylkesmannen at endringene ville gi begrenset økning i de negative konsekvensene sammenlignet med løsningen som allerede hadde fått konsesjon. Å bygge to transformatorstasjoner i stedet for én, vil også bety flere installasjoner på fjellet, men Fylkesmannen mente dette vil gi begrensede endringer i de negative konsekvensene. NVEs tillatelse til økt installert effekt ble ikke påklaget.

SPØRSMÅL NR. 2637

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 23. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvor mange oppdrag har politiet ikke hatt kapasitet til å følge opp, for hvert av årene 2015-2019 og så langt i 2020, henholdsvis for Østfold, Follo og Romerike, for den enkelte sone i distriktet og i sum for Øst politidistrikt?

BEGRUNNELSE:

Romerikes blad presenterte 15. august 2019 en oversikt som viste at antall oppdrag på Romerike som politiet ikke hadde kapasitet til å følge opp, hadde økt både i antall og prosent i perioden 2015 til 2019. Mens det ifølge RBs oversikt, basert på tall fra Øst politidistrikt, i 2015 var 476 oppdrag i denne kategorien (3,7%), var tallet økt til 1082 (13,3%) i perioden 1. januar – 22. juli 2019.

Svar:

Departementets styring av politiet skjer gjennom de mål og styringsparametere som fastsettes i tildelingsbrevet til Politidirektoratet. I tildelingsbrevet for 2020 er mål knyt-

tes det fire styringsparametere til målet Befolkningens trygghet og sikkerhet ivaretas: politidekning, opplevd trygghetsfølelse, responstid på hasteoppdrag og aksesstid på nødnummer 112. Målet om 2 polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere skal nås i løpet av 2020. Innbyggerundersøkelsen for 2019 viser at 94 pst. av Norges befolkning føler seg trygge der de bor og ferdes. Dette er to prosentpoeng mer enn i 2018. Politiets responstid hadde en positiv utvikling fra 2018 til 2019 med forbedringer av resultatene i to av tre kategorier. Aksesstiden på nødnummer 112 hadde også en positiv utvikling i nevnte tidsperiode med 97,8 pst. av anropene besvart innen 20 sekunder i 2019.

Politidirektoratet har utarbeidet en oversikt som viser antall oppdrag avsluttet med ikke kapasitet i perioden 2015 til 2. tertial 2020 i Follo, Romerike og Østfold t.o.m. 2017 og det nye Øst Politidistrikt f.o.m. 2018:

År	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Totalt antall oppdrag i Øst pd	113636	115465	114400	108533	107191	73899
Antall avsluttet med "ikke kapasitet" Østfold	1454	1527	1819	Felles operasjonssentral etablert		
Antall avsluttet med "ikke kapasitet" Follo	1639	1845	1819			
Antall avsluttet med "ikke kapasitet" Rome-rike	1250	1870	2316			
Antall avsluttet med "ikke kapasitet" Øst PD	Ikke felles operasjonssentral			6138	8717	5404
Prosentandel oppdrag avsluttet med "ikke kapasitet"	3,82	4,54	5,2	5,66	8,13	7,31

Politidirektoratet understreker at det må tas flere forbehold når statistikk på registreringer på avslutningskodene, brukes. Det ble gjennomført nasjonal opplæring for operasjonssentralene i 2017 som bidro til større bevissthet om bruken av avslutningskodene. Politiet tok også i bruk nye arbeidsmetoder som politiarbeid på stedet i samme periode. Registreringen i nye Øst politidistrikt vurderes til å være mer korrekt og lik praksisen i de andre politidistriktene.

Det gjøres en politifaglig vurdering av hvert enkelt oppdrag. Politidirektoratet opplyser at majoriteten av oppdragene som blir avsluttet med «ikke kapasitet», har lav prioritet i forhold til andre pågående hendelser. Eksempler på oppdrag som er registrert med denne avslutningskoden, er henvendelser fra publikum om støy og forstyrrelse av natteroen. Disse oppdragene sammenfaller ofte i tid med andre mer alvorlige hendelser som ordensforstyrrelser og vold på nattestid i helgene.

SPØRSMÅL NR. 2638

Innlevert 15. september 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 23. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Ble spørsmål knyttet til ansettelsen av ny sjef for NBIM, prosessen rundt ansettelsen og representantskapets tilsyn og brev om dette diskutert på det uformelle møtet mellom finansråden og sentralbanksjefen 15. mai?

BEGRUNNELSE:

Stortinget er tidligere orientert om dialog og kommunikasjon som har funnet sted mellom Norges Bank og Finansdepartementet i forbindelse med ansettelsen av ny sjef for NBIM.

Dagens Næringsliv skriver 11. september om et uformelt møte mellom sentralbanksjefen og finansråden 15. mai. Det er uklart ansettelsen da her vært diskutert.

Finansministeren har varslet at departementets rolle forbindelse med ansettelse av ny sjef for NBIM skal gjennomgås og tydeliggjøres. Da er det viktig med en så korrekt tidslinje som mulig om departementets involvering i ansettelsesprosessen.

Svar:

Jeg har i flere svar på spørsmål til skriftlig besvarelse redegjort for dialogen departementet har hatt med Norges Bank med relevans for saken om bankens ansettelse av

ny daglig leder av NBIM. Relevant dialog mellom finansråden og sentralbanksjefen i denne sammenheng inngår i redegjørelsene.

Møtet representanten Kaski viser til, var en uformell samtale hvor det ikke ble tatt opp noe fra noen av partene som medførte behov for, eller plikt til, å nedtegne informasjon eller å utarbeide et omforent referat. Generelt vil jeg understreke at det både er vanlig og nødvendig med

uformelle samtaler mellom embetsverket i departementet og ledelsen i Norges Bank og etater under Finansdepartementet. Slike uformelle møter og samtaler er ikke en del av styringsdialogen, som alltid er skriftlig. Dersom det i et uformelt møte skulle komme frem opplysninger av relevans for saksbehandlingen, vil de bli skriftliggjort og inngå i saksbehandlingen.

SPØRSMÅL NR. 2639

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 22. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å justere kompensasjonsordningen for frivilligheten slik at det kan utvises fleksibilitet ved at lokale forsamlingshus, som ikke driver etter forretningsformål men som likevel faller utenfor fordi de er registrert som BA eller SA, blir inkludert i ordningen?

BEGRUNNELSE:

Det er fortsatt en del aktører på frivillighetsfeltet som faller utenfor kompensasjonsordningene. Et av kravene i krisepakken for frivillige lag og organisasjoner er at de må være registrert i Frivillighetsregisteret for å være kvalifisert til å søke. Det finnes grendehus, bydelshus, og bygdehus som er organisert som BA og SA og som derfor ikke får registrert seg i Frivillighetsregisteret fordi samvirkeorganisasjoner i motsetning til aksjeselskap og stiftelser, ikke blir regnet som frivillig aktivitet og slik ikke får adgang til å registrere seg. På grunn av dette kravet faller disse frivillige foreningene mellom alle stoler, og blir utelukket både på å søke momskompensasjon for frivillig virksomhet generelt og nå ta del i krisepakken for frivilligheten i denne spesielle situasjonen.

Dette er lokale forsamlingshus som er viktige møteplasser for lokalbefolkningen og lokalt organisasjonsliv og er en viktig del av den lokale frivilligheten.

Nylig var jeg på besøk i Troms, hvor jeg bl.a. møtte Øvre Salangen Grendehus. Grunnet Covid-19 situasjonen har de ikke kunnet gjennomføre utleie, aktiviteter eller arrangementer. De går i underskudd i 2020, og må antakeligvis stenge dørene da de ikke blir kompensert for inntektsbortfall. Slike historier er det flere av hvor grendehus og bygdehus organisert som BA og SA faller uten-

for kompensasjonsordningene og nå står uten inntekter, mens driftsutgiftene løper som vanlig.

Svar:

Frivillighetsregisteret er brukt som inngangskriterium i kompensasjonsordningen for frivilligheten og idretten for å enkelt kunne avgrense den til organisasjoner som driver frivillig virksomhet, jf. lov 29. juni 2007 nr. 88 om register for frivillig virksomhet (frivillighetsregisterloven). På denne måten kan det gjøres maskinelle, automatiske kontroller som bekrefter at søkerne er innenfor målgruppa. Dette bidrar til at støtten kan bli utbetalt raskt og målrettet. Registrering i Frivillighetsregisteret ligger også til grunn for ESAs godkjenning av ordningen.

I tillegg til foreninger og ideelle organisasjoner har også stiftelser og aksjeselskap som driver frivillig virksomhet registreringsrett, jf. § 3 i frivillighetsregisterloven. Aktiviteter basert på samvirkeprinsipper regnes ikke som frivillig virksomhet, siden disse i henhold til lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirke-loven) er sammenslutninger som har til hovedformål å fremme de økonomiske interessene til medlemmene.

Dersom samvirkeforetaket driver frivillig virksomhet (ikke fortjenestebasert aktivitet), og et flertall av deltakerne er frivillige organisasjoner registrert i Frivillighetsregisteret, er det åpnet opp for at en av disse organisasjonene kan søke kompensasjon på vegne av samvirkeforetaket. Søkerorganisasjonen er i disse tilfellene ansvarlig for at vilkårene for å søke er oppfylt, og at ev. kompensasjonsbeløp går til omsøkt inntektsbortfall. Informasjon om denne muligheten er tilgjengelig på Lotteri- og stiftelses-

tilsynets nettsider under spørsmål og svar om kompensasjonsordningen for frivilligheten og idretten.

SPØRSMÅL NR. 2640

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 22. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan og i hvilken grad har det eksterne konsultentselskapet PwC bidratt til faglig underlag for svarene på skriftlige spørsmål fra Stortinget til statsråden om Akson?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med Aftenpostens begjæringer om innsyn i dokumenter knyttet til Akson-prosjektet er det kommet frem at PwC har blitt satt til å sladde dokumentene. Dette bryter med god forvaltningsskikk. Det bør være direktoratet som har ansvar for å vurdere hva som skal være offentlig. Nyhetene om Akson-prosjektet har også forårsaket mange spørsmål fra Stortinget.

Svar:

Det er embetsverket i departementet som utarbeider utkast til svar på skriftlige spørsmål fra Stortinget før jeg sender mitt endelige svar. Dette gjelder også spørsmål knyttet til Akson.

Embetsverket sitter i enkelte tilfeller ikke med detaljkunnskap til å kunne svare på spørsmål som kommer fra Stortinget. Det er derfor ikke uvanlig at departementet henvender seg til underliggende virksomheter der det er behov for faglige innspill eller utfyllende informasjon i saker. Innspill fra underliggende virksomheter inngår da som en del departementets helhetlige vurdering, før endelig svar utarbeides og sendes fra meg.

Akson har blitt utredet og ledet av Direktoratet for e-helse i et forprosjekt som har vært ressursatt av egne ansatte og innleide konsulenter. Direktoratet for e-helse overleverte forprosjektrapporten, det sentrale styrings-

dokumentet, til Helse- og omsorgsdepartementet den 28. februar 2020. Det er det sentrale styringsdokumentet som har vært utgangspunktet for de svarene jeg har gitt til Stortinget om Akson.

I de tilfellene det har vært behov for å kvalitetssikre informasjonen og forståelsen av innholdet i det sentrale styringsdokumentet har departementet henvendt seg til Direktoratet for e-helse.

SPØRSMÅL NR. 2641**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 23. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Når kommer den reviderte kulturloven, og hvilke tiltak har regjeringen gjort for å bedre dialogen mellom forvaltningsnivåene?

BEGRUNNELSE:

Det ryktes at regjeringen vil foreslå å fjerne fordelingsnøkklene for en rekke kulturtiltak i statsbudsjettet for 2021, med argumentasjon at dette binder opp lokale midler. Dette var et av forslagene regjeringen kom med som oppfølgingspunkt etter kulturmeldingen i 2018, som et ledd i implementeringen av regionreformen på kulturfeltet. Etter massiv kritikk la regjeringen sin egen reform på kulturområdet i skuffen. Dersom det nå kommer endringer i finansieringsmodellen, velger regjeringen likevel å gå videre med deler av tiltakene.

Vi mener strukturelle endringer innen kulturlivet må være godt funderte og forankret i Stortinget. Derfor har vi tidligere etterlyst en gjennomgang av utfordringer og muligheter innen de forskjellige kulturområdene, som må ligge til grunn for vurderingen av ansvarsdeling mellom forvaltningsnivåene og organisering av de kulturpolitiske virkemidlene. Vi har også vært opptatt av å styrke dialogen på tvers av forvaltningsnivåene. Det må være kulturens beste som ligger til grunn for strukturelle endringer, og rammeverk må komme på plass før endringer foreslås. Hvis ikke frykter vi at kulturen vil bli salderingspost i allerede stramme kommunebudsjetter.

Intensjonen med innføring av funksjonsdelingssystemet i 1991 var nettopp å sikre økt oppslutning om det lokale kulturlivet og en likeverdig kultursatsing og kulturtilbud i hele landet. Utgangspunktet var at man mente det var en statlig oppgave å gi rammebetingelser for det lokale og regionale kulturarbeidet og tilrettelegge for likeverdighet i tilbud og aktiviteter.

Kulturlivet står i krise. Covid-19 herjer, og regjeringen har fortsatt ikke kommet med et utkast til revidert kulturlov, som ifølge Meld. St. 8 (2018–2019) Kulturens kraft – Kulturpolitikk for framtida skulle "vere eit styringsverktøy for oppgave- og ansvarsfordelinga mellom forvaltningsnivåa og reflektere nasjonale mål for kulturpolitikken". På mitt skriftlige spørsmål fra november 2019 svarte daværende kulturminister Trine Skei Grande at Kulturdepartementet er i gang med revisjonsarbeidet, og at et utkast til revidert kulturlov vil bli sendt på alminnelig høring til neste år.

Svar:

Kulturdepartementet tar sikte på å sende ut et høringsnotat med utkast til revidert kulturlov i løpet av året. Dette er i tråd med tidligere skissert fremdrift i svar på skriftlig spørsmål fra Stortinget.

Det er etablert faste kontaktpunkter for politisk dialog gjennom Regjeringens konsultasjonsordning med KS og Regjeringens kontaktkonferanse med fylkeskommunene. Kulturdepartementet vil i tillegg legge til rette for kulturpolitiske møter ved aktualiserte temaer. Departementet har oppfordret KS og fylkeskommunene til å ta initiativ til møter når det er saker som er relevante for flere, og som det er aktuelt å drøfte på tvers av forvaltningsnivåene.

I Prop. 1 S (2019-2020) Kommuneproposisjonen 2021 redegjorde Kulturdepartementet for den omfattende dialogen vi har hatt med fylkeskommuner, kommuner, berørte kulturvirksomheter, interesseorganisasjoner, KS og Sametinget på politisk og administrativt nivå i 2019 som ledd i regjeringens oppfølging av regionreformen. Det fremgår også at Kulturdepartementet vil bygge videre på den gode dialogen som ble etablert i denne prosessen.

Kulturdepartementet inviterte kort tid etter at Kommuneproposisjonen 2021 ble lagt frem i mai til et politisk møte med fylkeskommunene og KS for å ha dialog om konklusjonene i regionreformen og den ekstraordinære situasjonen vi nå står i som følge av covid-19-pandemien. Dette ble fulgt opp med et nytt møte i juni. Gjennom disse møtene fikk departementet en statusoppdatering fra alle fylkeskommunene basert på deres dialog med kulturinstitusjoner, idretten, frivilligheten og kommuner mv. i egen region. Kulturdepartementet mottok også innspill til videre utvikling av nasjonale tiltak og kompensasjonsordninger, og ble gjort kjent med at flere fylkeskommuner har etablert regionale støtteordninger for å supplere de nasjonale. I november er det avtalt et bilateralt møte med hovedstyret i KS som ledd i regjeringens konsultasjonsordning med KS.

Kulturdepartementet har gjennomført flere administrative møter og samarbeider med KS og fylkeskommunene om innretning på dialogen fremover. Det er et felles mål å etablere en systematisk dialog blant annet gjennom faste årlige kontaktmøter med hver enkelt fylkeskommune på administrativt nivå. Oppgaver med delt ansvar vil være et naturlig tema for dialog, det samme vil oppfølging av nasjonale kulturpolitiske mål, kunnskapsutvikling, og regionale og nasjonale satsinger og prioriteringer. Samtalene i kontaktmøtene vil være på et strategisk nivå, foran-

kret i nasjonale mål og hhv. stortingsmeldinger og statlige strategier, og regionale planer og strategier. Målet er at forvaltningsnivåene gjennom bedre og tettere dialog skal bidra til å øke måloppnåelsen innenfor den nasjonale kulturpolitikken.

Departementet og KS samarbeider om koordinering av årets kontaktmøter med fylkeskommunene, som skal

avvikles i november-desember. Kulturdepartementet vil involvere relevante etater i denne dialogen, herunder Kulturtanken, Norsk kulturråd, Norsk Filminstitutt, Arkivverket, KORO og Nasjonalbiblioteket. Det er ønskelig at fylkeskommunene har forankring regionalt etter dialog med kultursektoren og kommuner i forkant av møtene.

SPØRSMÅL NR. 2642

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 23. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Når vil regjeringen legge fram en proposisjon i tråd med Arbeidstilsynets anbefalinger, slik at all arbeidsdykking i Norge underlegges arbeidsmiljøloven, og at Arbeidstilsynet får tilsynsansvar for all dykking utenfor petroleumsvirksomheten?

BEGRUNNELSE:

All dykking i norsk petroleumsvirksomhet reguleres av arbeidsmiljøloven, uavhengig om det dykkes fra skip, plattform eller fra land. Det har ikke vært dødsulykker under dykking i petroleumsvirksomheten i Norge siden 1987.

Som en følge av en mer eller mindre fragmentert rettspraksis er dykking utenfor petroleumsvirksomheten i Norge regulert av forskjellige lovverk, med Arbeidstilsynet og nå i det siste også Sjøfartsdirektoratet som tilsynsmyndighet. Dette medfører bl.a. til uklare grenseoppganger mellom tilsynsetatene. I tillegg mangler dykkere som driver med fangst fra land i sin helhet et regelverk og et tilsynsorgan.

Dykking er en av de mest ulykkesutsatte yrkesgruppene i Norge og trenger derfor et tydelig og enhetlig lovverk og et kompetent og enhetlig tilsynsorgan. Dykkerne og deres verneombud har vært krystallklare i sine advarsler for farene med å splitte både lovverk og ansvaret for tilsyn. Også arbeidsgivere etterlyser et konkurransenøytralt lovverk.

Arbeidstilsynet har oversendt et svært grundig utredet forslag til lovproposisjon der det anbefales å regulere all dykking i Norge under Arbeidsmiljøloven. Utredningen ble oversendt Arbeids- og sosialdepartementet den 21.01.2020.

I juni skriver NTB at «regjeringen vil foreslå at all innaskjærs yrkesdykking skal ha Arbeidstilsynet som tilsynsmyndighet. Yrkesdykkerne får da endelig det vernet som de selv ønsker».

Svar:

Som representanten beskriver, er det stor risiko forbundet med yrkesdykking. Regjeringen er opptatt av dykkernes sikkerhet. Det er viktig at dykkerne er underlagt et helse-, miljø- og sikkerhetsregelverk som er best mulig tilpasset den særlige risikoen dykking innebærer, og at tilsynsregimet er effektivt og kompetent.

Sjøfartsdirektoratet og Arbeidstilsynet hadde som kjent i fjor sommer på høring forslag til nye regler for dykking fra skip. Et av temaene i høringen var en avklaring av grenseflaten mellom arbeidsmiljøloven og sjøfartsregelverket, for så vidt gjelder dykking. Jeg er kommet til at den beste løsningen vil være at arbeidsmiljøloven skal gjelde for all innaskjærs yrkesdykking, med Arbeidstilsynet som tilsynsmyndighet. Jeg tar sikte på at Stortinget skal få fremlagt et forslag om dette i løpet av høsten.

SPØRSMÅL NR. 2643**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 23. september 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvor saken om endring av viltloven § 21 står i dag, og på hvilken måte statsråden kan imøtekomme initiativet som er tatt i brev av 18. april 2018 slik at jegere som er avhengige av rullestol for å ferdes i utmark kan delta på jakt på lik linje med andre?

BEGRUNNELSE:

I april 2018 sendte Norsk Jeger- og Fiskerforbund og Norsk Friluftsliv et brev til Klima- og miljødepartementet hvor de oppfordret til å endre viltloven § 21 slik at Miljødirektoratet kan dispensere fra forbudet mot å løsne skudd fra motorkjøretøy. En slik dispensasjonsmulighet vil gjøre det mulig for rullestolavhengige jegere å gå på jakt. Dette, sammen med kommunenes mulighet til å dispensere fra forbudet mot motorisert ferdsel i utmark, kan gi rullestolbrukere langt bedre muligheter til å gå på jakt enn hva de har i dag. Og kan bidra til at nye grupper kan ta del i friluftaktivitet i form av jakt.

Det var et samarbeid mellom Norsk Friluftsliv, Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) og Landsforeningen for ryggmargsskadde, som førte til at nevnte brev ble sendt departementet i 2018. For å bedre tilrettelegge for skytetrening og jakt for denne gruppen. Pr nå er situasjonen at mange ryggmargsskadde bruker motordrevet rullestol. Flere av modellene er terrenggående og defineres som motorkjøretøy. Dersom en rullestol er motordrevet og konstruert for en hastighet over 10 km/t, regnes den som et kjøretøy etter vegtrafikklovens § 2. Bruk av slik rullestol i jaktsammenheng reguleres både i motorferdselloven ved ferdsel i det som defineres som utmark, samt i viltloven mht. å løsne skudd fra motorkjøretøy. Det vises til viltloven § 21 og bokstav d) i den sammenheng.

Norsk Friluftsliv og NJFF skriver i sitt brev at det ikke er et mål om å åpne for at rullestoljegeren skal kunne bevege seg fritt utenfor vei, men å få til en åpning for en klart avgrenset mulighet til å kunne benytte en terrenggående motordrevet rullestol for å bevege seg i kort avstand fra vei og ut til eksempelvis en jaktpost.

Svar:

Brevet fra Norges Jeger- og Fiskerforbund og Norsk Friluftsliv av 18. april 2018, som representant Lundteigen viser til, ble besvart av Landbruks- og matdepartementet 29. juni 2018. I svaret ble det vist til at Landbruks- og mat-

departementet fikk overført ansvar fra Klima- og miljødepartementet for høstbare viltarter (med visse unntak), med virkning fra 1. mai 2018. Videre ble det vist til at departementene, i lys av ansvarsdelingen, vil vurdere om det er behov for endringer i regelverket, og at departementene vil ta med seg innspillet fra organisasjonene dersom det blir aktuelt å igangsette en slik regelverksprosess.

Regjeringen har besluttet å sette i gang et lovarbeid med mål om å gjennomgå og modernisere viltloven. Loven er nærmere 40 år gammel, og jeg mener det er behov for bedre samordning med annet regelverk og klargjøring av nye utfordringer på området. Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet skal i fellesskap følge opp dette lovarbeidet. I tillegg vil Miljødirektoratet ha en sentral rolle i denne prosessen. Berørte interesser har anledning til å komme med synspunkter og innspill i forbindelse med lovarbeidet. Jeg vil også nevne at det den 5. juni 2020 ble arrangert et digitalt innspillsmøte med bred deltakelse.

Lovarbeidet er nå i en startfase. Reglene knyttet til bruk av motordrevet fremkomstmiddel under jakt, som er regulert i viltloven § 21, vil være ett av mange tema som vil bli vurdert i det pågående arbeidet. Når det gjelder spørsmål om bruk av motordrevet fremkomstmiddel i utmark, må dette også vurderes opp mot reglene i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven).

SPØRSMÅL NR. 2644**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 23. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan jeg be statsråden legge fram begrunnelse, med kostnadstall, for beslutningen om å gå mot planene om å la Nationaltheatret overta det gamle Munchmuseet, og hvilke planer departementet har nå for lokalisering av Nationaltheatret framover?

BEGRUNNELSE:

I januar 2022 skal rehabiliteringen av Nationaltheatret starte, en rehabilitering som vil ta 5 år. Ettersom de ansatte i teateret må være ute av bygget neste høst er det nå en prosess for å finne alternative lokaler. Både Oslo kommune og teateret selv ønsket å overta det gamle Munchmuseet på Tøyen. Dette har imidlertid departementet avvist på grunn av kostnadene. Nå haster det å finne et egnet lokale.

Statsråden har selv uttalt at han ønsker at et større mangfold av befolkningen skal benytte seg av de store, statlige kulturinstitusjonene. Å gi Nationaltheatret Munchmuseet på Tøyen ville vært et solid bidrag til denne målsetningen.

Svar:

Nationaltheatrets hovedbygning på Johanne Dybwads Plass 1 er fra 1899 og har behov for rehabilitering. På oppdrag fra Kulturdepartementet gjennomfører Statsbygg forprosjektering av rehabilitering av Nationaltheatret. Regjeringen legger vekt på at Nationaltheaterbygningen må bevares samtidig som teateret også i framtiden skal ha lokaler som legger til rette for teaterdrift av høy kunstnerisk kvalitet. Forprosjektet ble igangsatt i 2018 og skal etter planen ferdigstilles i 2021. Når forprosjektet er ferdigstilt skal det gjennomgå ekstern kvalitetssikring KS2.

Når rehabiliteringsperioden starter, må teateret flytte ut av hovedbygningen. De forventede utgiftene til rehabilitering av Nationaltheatret vil være betydelige, og regjeringen har lagt til grunn at utgiftene til alternative lokaler i rehabiliteringsperioden derfor skal holdes lavest mulig.

Nationaltheatret har ønsket seg lokalene til dagens Munchmuseum på Tøyen i rehabiliteringsperioden, men Kulturdepartementet har kommet til at det ikke er grunnlag for å gå videre med dette alternativet. Både økonomiske og praktiske hensyn ligger til grunn for denne vurderingen. Å endre Munchmuseet på Tøyen til bruk for Nationaltheatret vil kreve ombygginger og tilpasninger av bygningsmassen, noe som vil medføre relativt høye kost-

nader. Både Oslo kommune (ved Kultur- og idrettsbygg) og Nationaltheatret har understreket at det er nødvendig å gjennomføre et forprosjekt for ombygging for å kunne utarbeide et estimat for eventuell framtidig husleie i Munchmuseet. Anslagene i brev fra Nationaltheatret til Kulturdepartementet viser at Munchmuseet-alternativene vil kreve mellom 40–44 mill. kroner i økt driftstilskudd fra Kulturdepartementet per år. Dette er anslag som det knytter seg stor usikkerhet til.

Kulturdepartementet og Nationaltheatret har en pågående og god dialog om midlertidige lokaler for teateret i byggeperioden. Teateret er bedt om å gjennomføre undersøkelser og vurderinger av ulike alternativer for lokaler og modeller for drift i rehabiliteringsperioden, og departementet har nylig mottatt svar på denne bestillingen.

SPØRSMÅL NR. 2645**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 23. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden sette en dato for når flyselskapene må refundere forbrukere for kansellerte flyreiser?

BEGRUNNELSE:

Forbrukerrådet mottar daglig henvendelser fra fortvilte forbrukere som har utestående krav for kansellerte flyreiser. Det er nå over et halvt år siden samfunnet ble stengt ned og for mange forbrukere dreier det seg om nokså store beløp de har utestående hos flyselskapene. Det er derfor viktig at denne saken nå får en rask avklaring. I spørsmål 15:2422 (2019-2020) om hva statsråden vil gjøre for å sikre at flyselskapene refunderer billetter for kansellerte fly, svarte Samferdselsministeren at han "så snart som mulig etter 10. september vil jeg be om en klar redegjørelse fra Luftfartstilsynet om hvordan tilsynet forsikrer seg om at flyselskapene gjør det som må forventes av dem som profesjonelle aktører". Statsråden hadde også eget møte med SAS, Norwegian, Widerøe og NHO Luftfart 11. september. Det har ikke kommet informasjon om statsråden i dette møtet tok opp forbrukernes rettigheter eller om han ga en frist for når forbruker må få tilbakebetalt penger for en tjeneste de ikke har mottatt.

Svar:

Jeg har stor forståelse for alle passasjerene som nå er frustrerte over lang ventetid for å få refundert billetter. Jeg har i min dialog med flyselskapene vært tydelig på at forbrukerrettighetene står fast og at det er viktig for alle parter at refusjon skjer raskt.

Jeg har tett dialog med Luftfartstilsynet som håndhever det regelverket som gir flypassasjerene rett til konstant refusjon når flyreiser kanselleres. Tilsynet har brukt sommeren og tiden frem til nå til å skaffe seg oversikt over hvor mange refusjonskrav som har blitt fremsatt, hvor mange av dem som gjelder kanselleringer, hvor mange som til enhver tid har vært ferdigbehandlet, og for dem som ikke har vært ferdigbehandlet; hva som er begrunnelsen for det.

Status midt i september er at det er forskjeller mellom de tre store norske flyselskapene:

Widerøe opplyser at samtlige krav om refusjon for kanselleringer vil bli ferdigbehandlet innen utløpet av september. Dette omfatter både billetter som er solgt di-

rette fra flyselskapet til passasjerene, og billetter som er solgt via reisebyrå.

Norwegian opplyser at de har brukt ressurser på å automatisere behandlingen av refusjonskravene. Videre opplyser de at "vårt mål er å være ajour innen utgangen av oktober." Luftfartstilsynet føyer til at denne målsettingen gjelder billetter solgt i alle deler av konsernet (ikke bare i Norge), salg direkte fra flyselskap til passasjer og salg via reisebyråer.

Jeg legger til grunn at Luftfartstilsynet følger opp Norwegianians målsetting tett, og at forsinkelser som ikke har en akseptabel forklaring sanksjoneres.

For SAS er situasjonen mer sammensatt. Luftfartstilsynet har mottatt nokså detaljerte opplysninger om hvor mange refusjonskrav som har vært fremsatt og behandlet siden mars og frem til i dag. I tillegg har SAS informert tilsynet om når de antar å være á jour med behandlingen av de kravene som er fremsatt.

Luftfartstilsynets foreløpige vurdering er at takten i SAS' plan for å komme á jour ikke er akseptabel. Tilsynet er åpent for at SAS kan ha en noe høyere andel "kompliserte" krav enn de to andre selskapene, men har vanskelig for å se hvorfor ikke flere krav kan behandles automatisk, og dermed raskere. Dersom SAS ikke øker refusjonstakten sin, mener Luftfartstilsynet at et formelt pålegg med trussel om økonomisk sanksjon kan bli nødvendig.

Jeg har fått opplyst at det skal avholdes et nytt møte med SAS hos Luftfartstilsynet 24. september. Jeg forventer at det vil komme en konklusjon om SAS' videre fremdrift raskt etter dette møtet.

Svenske og danske myndigheter med ansvar for å håndheve refusjonsreglene har til behandling saker som gjelder SAS og Norwegian. Jeg har derfor bedt Luftfartstilsynet om å kontakte disse for å sikre samordning.

SPØRSMÅL NR. 2646**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 22. september 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Hva er tidsplan og status for avhending av Forsvarets F16-jagerfly, inkludert muligheter for norsk forsvarsindustri i forberedelsen av flyene før avhending?

Svar:

Forsvarsdepartementet ga i september 2019 Forsvarsmateriell i oppdrag å lede avhendingen av F-16 systemet innenfor gjeldende regelverk på den mest gunstige måte for staten.

Forsvarsmateriell vurderer mulighetene for norsk forsvarsindustri som ligger i avhendingen av F-16 systemet og har en god dialog med industrien rundt dette.

Det er flere potensielle kunder som ønsker å overta F-16 jagerfly. Et salg av flyene er avhengig av godkjenning fra amerikanske myndigheter ettersom det foreligger avtalefestede begrensninger i vår rett til å videregjøre forsvarsmateriell som er produsert i USA. Forsvarsmateriell vurderer imidlertid at en kontrakt kan være inngått i løpet av første halvår 2021.

SPØRSMÅL NR. 2647**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 22. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til å gripe inn i salgsprosessen slik at St. Olavs gt. 32 kan sikres som studenthus i tråd med Campus strategien som er enstemmig vedtatt av Oslo bystyre?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har tidligere vært positiv til planene om etablering av studenthus i lokalene. Daværende kommunalminister Monica Mæland uttalte til Aftenposten 18. mai i 2019 at regjeringen først skulle avklare om andre statlige aktører var interessert i bygningen og:

«(...) men hvis det ikke finnes andre påtrengende behov for den, og man blir enige om en pris, tror jeg vi kan få dette til. Det er en veldig god idé, rett og slett (...)»

Det viste seg at det ikke var andre statlige aktører som var interessert i bygget, men i strid med det Mæland sa ble det i mai kjent at regjeringen vil selge St. Olavs gt. 32 på det åpne marked, og at bygget skal legges ut for salg allerede tidlig i 2021. Studentene har klart gitt uttrykk for at de ikke kan konkurrere med store eiendomsselskaper i et åpent salg.

Bystyret i Oslo har stilt seg bak planene om etablering av et studenthus i St. Olavs gt. 32, og SiO har kommet langt i planlegging for bruk av bygget som på en svært god måte vil bidra til byutvikling i en sentral del av Oslo. Som Astrup selv sier til Aftenposten mandag 14. september er det ikke gjort konkrete undersøkelser fra Statsbyggs side foreløpig. Det betyr at statsråden fortsatt har handlingsrom til å gripe inn i salgsprosessen, slik at regjeringen kan følge opp signalene som tidligere kommunalminister Mæland har gitt.

Svar:

Jeg er opptatt av at staten som eiendomsaktør har en aktiv eiendomsforvaltning for å bevare statens verdier. Hovedregelen er at statlig eiendom skal selges i markedet til høystbydende.

Vi har vurdert alle innspill i saken nøye. Dette er en særegen eiendom, lokalisert midt i Oslo sentrum. Vi har flere eksempler på at det er vanskelig å verdsette eiendommer av en slik karakter uten åpen budrunde. Oslo kommunes salg av gamle Deichmann hovedbibliotek er en god illustrasjon på dette, hvor eiendommen ble solgt for 187 millioner kroner over prisantydningen på 58 millioner kroner. Jeg mener derfor at staten er best tjent med å selge eiendommen i markedet, slik at salgsprisen reflekterer eiendommens reelle verdi. Staten har flere kostbare

byggeprosjekter under planlegging og utbygging. For de statlige eiendommene hvor staten ikke lenger har behov, må vi vurdere å hente ut de økonomiske verdiene gjennom åpen budrunde i markedet. Et åpent salg utelukker ikke at SiO kan kjøpe eiendommen til bruk som studenthus. Dersom kommunen ønsker studenthus i St. Olavs gate 32, kan kommunen gi økonomisk støtte til et kjøp, ev. kjøpe eiendommen selv for å legge til rette for studenthus.

Riksantikvaren har ytret ønske om å bruke eiendommen til sin virksomhet. Siden statlige kontorlokaler normalt skal leies i markedet, ble det vurdert at Riksantikvarens behov bør dekkes på den måten.

Jeg vil på denne bakgrunn ikke gripe inn i det planlagte salget av St. Olavs gate 32.

SPØRSMÅL NR. 2648

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 25. september 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Viser til at Huawei skal stå for noe av utbyggingen av 5G-nettet i Norge.

I hvilke geografiske områder vil Huaweis andel av utbyggingen komme, og kan jeg be om oversikt på regionalt nivå, kommunalt nivå, og bydelsnivå?

Svar:

I Norge bygges det ut tre 5G-nett, av teleselskapene Ice, Telia og Telenor.

For å legge til rette for tidlig 5G-utbygging i Norge, har regjeringen, overfor teleselskapene, presisert forståelsen av og innholdet i kravet om forsvarlig sikkerhet, slik at minimum 50 % av basestasjonsutstyr i norske mobilnett skal leveres fra en leverandør fra land som Norge har sikkerhetsavtale med. Norge utelukker ingen enkeltleverandører fra det norske markedet, og teleselskapene velger selv sine utstyrsleverandører innenfor rammene av norske lover og regjeringens presisering.

Alle de tre mobilnettselskapene har annonsert sine leverandørvalg for 5G-utstyr. Ice har kommunisert at de vil bygge ut sine 5G-basestasjoner med leverandøren Nokia, som i dag leverer Ice sitt 4G-nett. Telia annonserte i oktober 2019 at de skal bygge ut et landsdekkende 5G-nett med Ericsson basestasjoner (for 2G, 4G og 5G) innen utgangen av 2023. Telenor annonserte i desember 2019 sine 5G-planer, inkludert valg av Ericsson som leverandør for basestasjoner, og uttalte at moderniseringen vil ta 4 til 5 år.

Det er teleselskapene som legger planer for hvilke geografiske områder som blir bygd ut med 5G-teknologi til hvilken tid.

SPØRSMÅL NR. 2649**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 25. september 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Viser til den pågående prosessen med utbygging av 5G-nett i Norge.

Kan statsråden garantere at det ikke vil bli satt opp basestasjoner for 5G-nett ved den minste mistanke om sikkerhetsrisiko eller dersom det er annen faglig tvil knyttet til utbyggingen?

Svar:

Norge har noen av verdens beste mobilnett, med en befolkningsdekning på over 99 % med dagens 4G-nett. Mobilnettene danner en viktig del av den digitale grunnmuren, og bærer stadig høyere verdier for det norske sam-

funnet. 5G-nettene blir avgjørende i den videre digitaliseringen, og vil bære enda mer samfunnskritiske tjenester, som for eksempel smartteknologi for byer, industri, helse- og velferd.

Både ekomloven og sikkerhetsloven med tilhørende forskrifter, stiller høye krav til sikkerhet for mobilnettene. Dette innebærer at det stilles krav til tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet, og kravene gjelder forebyggende sikkerhet, forsvarlig drift, og beredskap ved utfall, for eksempel som følge av ekstremvær. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet har tett dialog med teleselskapene om sikkerhet, og fører regelmessig tilsyn med disse. Teleselskapene har selv ansvar for å levere ekomnett og -tjenester med forsvarlig sikkerhet innenfor lovverkets rammer.

SPØRSMÅL NR. 2650**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg****Besvart 23. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Skal helårsarrangører som Folken forholde seg til § 13 eller § 14 i Covid 19-forskriften når de gjennomfører arrangement?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar på mitt spørsmål til skriftlig besvarelse nummer 15:2524 (2019-2020) om tolkning av regelverket for Folken og andre kulturarrangører med helårsaktivitet.

Slik jeg leser svaret fra statsråden skal kulturarrangører som selger billetter til arrangement forholde seg til §13, der det stilles krav til bordservering, men ikke til sitteplasser. Dette innebærer at publikum ikke trenger å sitte, slik det i dag kreves i Stavanger, men at det er tillatt for publikum å stå rundt et bord under arrangement, forutsatt at øvrige krav til smittevern oppfylles.

Jeg viser videre til sak på ballade.no 15.09.20 med samme tema. Til ballade.no uttaler smitteverneverlegen

i Stavanger at ifølge Helsedirektoratet må «arrangementer på et serveringssted følge den reguleringa som gjelder serveringsstedet», i henhold til §14 i Covid 19-forskriften. Dette innebærer krav til bordservering og sitteplasser.

I samme sak uttaler helse- og omsorgsdepartementet at:

«Kravet om at alle skal ha sitteplass er ikke det samme som at alle skal sitte. Det er et tiltak for å begrense antall personer som er til stede og legger til rette for at folk ikke beveger seg for mye i lokalet.»

Sett bort fra at kommunene ut fra smittesituasjonen kan vedta strengere regulering ved behov, og forutsatt at arrangør oppfyller øvrige krav til smittevernstiltak.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nummer 15:2524 (2019-2020). Jeg opplyste der om at ser-

veringssteder regnes som offentlig sted og at bestemmelsene om arrangementer derfor gjelder på serveringssteder, i tillegg til covid-19-forskriften § 14 a om smittevernfaglig forsvarlig drift ved serveringssteder. Det innebærer at serveringssteder som har arrangementer skal overholde både kravene i forskriften § 13 om arrangementer og § 14 om serveringssteder.

Ved serveringssteder som har skjenkebevilling skal servering av alkohol ifølge covid-19-forskriften § 14 a skje ved bordservering, og det skal være sitteplasser til alle gjester. Det gjelder uansett om det er et arrangement på serveringssted eller ikke.

Covid-19-forskriften § 13 krever at servering av alkohol på arrangementer skal skje ved bordservering. I praksis kan det innebære at de som får servert alkohol må ha sitteplass.

Kravet om at alle skal ha sitteplass er ikke det samme som at alle faktisk skal sitte. Forskriften stiller ikke krav om at de som er til stede faktisk skal sitte eller når de skal sitte. Det har ikke vært vurdert som nødvendig å regulere med en slik detaljeringsgrad på nasjonalt nivå for å oppnå formålet, nemlig å begrense antall personer som er til stede og legge til rette for at folk ikke beveger seg for mye i lokalet.

Kommunene kan velge å vedta strengere regulering enn den nasjonale forskriften, men tiltaket må ikke være mer inngripende enn det som er nødvendig ut i fra smittesituasjonen. Kommunene kan derfor vedta at alle faktisk skal sitte på arrangementer dersom smittesituasjonen tilsier det, også på arrangementer som finner sted på serveringssteder.

SPØRSMÅL NR. 2651

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim

Besvart 24. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Ved utlysning av anbud til private helsetilbydere, mener statsråden det er viktig at de regionale helseforetakene sørger for at behandlingstilbudet gis i alle deler av det regionale helseforetaket, og at de sørger for at det forblir et mangfold tilbydere også på sikt?

BEGRUNNELSE:

Ved utlysning av anbud på private avtalespesialister vektlegges ulike kriterier. Hvis man kun går etter pris, så kan det føre til at mellomstore lokale aktører går konkurs og faller ut av markedet, slik at de ikke blir en del av neste anbudskonkurranse. Dette vil på sikt kunne føre til at et fåtall aktører står igjen som dominerende tilbydere, og potensielt en monopolsituasjon.

Et eksempel på en mellomstor lokal aktør er Medi3 basert i Ålesund. Slike lokale aktører gir både kort reisevei til behandling for pasienter, men er også en stor sysselsetter av høykompetente arbeidsplasser utenfor de største byene. Dette fordrer imidlertid at anbudene er tydelige på at behandlingen skal skje nært pasientene og derfor i alle deler av et regionalt helseforetak.

Svar:

Jeg vil innledningsvis slå fast at både jeg og regjeringen er opptatt av at landets befolkning skal ha god tilgang til gode effektive helsetjenester, og at det skal sikres et mangfold i tjenestetilbudet. Dette må også reflekteres i de anbudsdokumenter som ligger til grunn for anskaffelse av helsetjenester. Regjeringen innførte dessuten i 2015 Fritt behandlingsvalg-ordningen, som blant annet innebærer at pasienter med rett til nødvendig helsehjelp i spesialisthelsetjenesten kan velge å motta behandling hos private leverandører som er godkjent av Helfo. Ordningen omfatter døgnbehandling i psykisk helsevern og TSB, samt utvalgte somatiske spesialisthelsetjenester og rehabiliteringstjenester. Det legger til rette for at også private leverandører som ikke har avtale med de regionale helseforetakene kan levere spesialisthelsetjenester på det offentliges regning, så lenge de møter kravene som fremgår i Forskrift om private virksomheters adgang til å yte spesialisthelsetjenester mot betaling fra staten.

I forbindelse med ovennevnte spørsmål har departementet innhentet en kommentar fra Helse Midt-Norge RHF. De legger til grunn at det følger av deres ansvar for å sørge for at befolkningen i regionen tilbys forsvarlige spesialisthelsetjenester, at dette også gis i rimelig nærhet

av der brukerne av tjenestene bor. Avtaler med private leverandører inngås etter forutgående anbudskonkurranser som er regulert gjennom lov og forskrift om offentlige anskaffelser. Anbudsdokumenter basert på spesifikke behovsanalyser beskriver hva, hvor og hvordan tilbudet ønskes gitt. Anbudsdokumentene inneholder tydelige kriterier for bedømmelse av tilbud. Kvalitet, inkludert spesifikk kompetanse, kapasitet i volum, tilgjengelighet og pris er forhold som blir vurdert.

Helse Midt-Norge RHF opplyser at de nå er inne i slutfasen av en anskaffelsesprosess, men at de ikke kan kommentere ulike tilbydere eller vurdering av deres tilbud. De bekrefter imidlertid at tilgjengelighet til spesia-

listhelsetjenester for befolkningen er et viktig element, og at det følgelig også inngår i den samlede vurderingen av aktuelle tilbud fra private leverandører.

Siden det i begrunnelsen for spørsmålet også vises til ordningen med private avtalespesialister bemerkes for ordens skyld at denne har en annen innretning enn anskaffelser nevnt ovenfor. Avtalespesialisthjemlene utlyses innen definerte fagområder, hvor hjemlene lyses ut som arbeidskontrakter i et definert geografisk område. De økonomiske rammene for disse hjemlene er resultat av forhandlinger mellom legeföreningen, psykologföreningen og de regionale helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 2652

Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 22. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Vil statsråden foreslå endringer i finansieringen, slik at Plus-skolen kan bestå?

BEGRUNNELSE:

Plus-skolen er det eneste skolen i Norge som tilbyr utdanning innen viktige handverksfag som gullsmed, Skomaker og Båtbygger linje. Den private skolen har undervisningen sin i Fredrikstad og tilbyr både vg2 og vg3.

Nå står skolen i fare for å måtte legge ned. De har nemlig kommet mellom barken og veden i finansieringen av private skoler.

Skolen har til nå utdannet ca. 900 gullsmeder, 250 skomakere og 20 båtbyggere. Siden oppstarten er det ca. 80 % som i dag lever av sine yrker.

PLUS- skolen har som et av sine hovedmål å bevare utsatte håndverk. Skolens skomakerutdanning er den eneste i Norden og båtbyggerutdanningen vil nå være Norges eneste. Dette er et helt unikt tilbud i landssammenheng og må ivaretas ut fra et utdanning/ nærings- og samfunnstjenlig perspektiv.

Håndverkstradisjonene i Norge står i fare for å dø ut. Dette gjelder da særlig disse tre handverksfagene. Denne skolen har i mange ti år vært, og er, den viktigste utdanningsinstitusjonen inne disse fagene.

I dag betaler lærerne deler av sin egen tid for å økonomisk klare å opprettholde skolen, men dette er ikke bærekraftig over tid.

Svar:

Plus-skolen er godkjent etter friskoleloven § 2-1 andre ledd bokstavene g) videregående opplæring i små og neverdige handverksfag og h) videregående opplæring i yrkesfaglege utdanningsprogram. Skolen mottar tilskudd som tilsvarer 85 pst. av kostnadsnivået i offentlige videregående skoler på samme utdanningsprogram, på lik linje med andre frittstående videregående skoler. Skolepenger fra elevene kan tas innenfor de resterende 15 pst. I tillegg til de ordinære skolepengene kan skolen ta inntil 4 500 kroner per år for å dekke utgifter til husleie eller kapital-kostnader.

Alle Plus-skolens programområder ligger under utdanningsprogrammet Design og håndverk (Håndverk, design og produktutvikling fra og med høsten 2020), som betyr at skolen får et tilskudd i 2020 på 85 pst. av 168 600 kroner per heltidselev.

Tilskuddet til frittstående skoler er fastsatt i friskoleloven § 6-1 med forskrift. Regjeringen har ikke planer om å foreslå endringer i loven på dette punktet.

SPØRSMÅL NR. 2653**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 23. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kulturministeren har gjentatte ganger etter lanseringen av kompensasjonsordningen for kulturarrangementer i perioden 1 mai – 1 august forsikret kulturfeltet om at regjeringen vil etterstrebe å justere rammen dersom det skulle vise seg å bli behov for det. Med en oversøkning på nær 50% er behovet for det blitt svært tydelig.

Vil kulturministeren følge opp sine forsikringer om å øke rammen slik at behovene som har fremkommet kan dekkes?

BEGRUNNELSE:

Viser til det pågående arbeidet med kompensasjonsordningen for kulturarrangementer som skulle ha vært gjennomført i perioden 1. mai–31.august. Ordningen er rettet mot arrangører og mot en rekke underleverandører.

Ved søknadsfristens utløp 15. september hadde det kommet inn 1 500 søknader for totalt 1,4 milliarder kroner. Det viser en nær 50 % oversøkning av rammebevilgningen for ordningen som er på er 950 millioner.

Kulturministeren har i omtale av kompensasjonsordningen gjentatte ganger forsikret kulturfeltet om at regjeringen vil etterstrebe å utvide rammen dersom det skulle vise seg å bli behov for det. Behovet for utvidelse er gjennom det samlede søknadsbeløpet nå blitt veldig tydelig.

Kulturrådet har opplyst at de i tråd med Kulturdepartementets føringer vil avkorte alle godkjente søknader med lik prosentvis reduksjon i kompensasjonen dersom den totale summen fortsatt overstiger rammen etter søknadsbehandlingen.

Det er avgjørende for en kulturnæring i en langvarig krisesituasjon at det ikke gjøres reduksjon i kompensasjonsbeløpene nå. Uten kompensasjon for den tapte aktiviteten i sommer vil det bli svært krevende, om ikke umulig, å lykkes med økningen i kulturaktivitet som vi alle ønsker oss i tiden fremover.

Svar:

For perioden 5. mars til 31. august er det bevilget i alt 3 120 mill. kroner til midlertidige kompensasjonsordninger for arrangører på kultur-, frivillighets- og idrettsfeltet. Dette beløpet er fordelt med 1 870 mill. kroner til ordningen for frivillighet og idrett og 1 250 mill. kroner til ordningen for kulturlivet.

15. september gikk fristen for å søke kompensasjon for perioden 1. mai – 31. august ut. Lotteri- og stiftelses-tilsynet melder om om lag 6 800 søknader til kompensasjonsordningen for frivillighets- og idrettssektoren, mens Norsk kulturråd melder om over 1 500 søknader fra en rekke kulturarrangører og underleverandører. Slik det ser ut ligger det an til et restbeløp på om lag 492 mill. kroner i ordningen for frivillighet og idrett, mens Kulturrådet melder om et samlet søknadsbeløp som overstiger avsatt beløp for ordningen med om lag 390 mill. kroner.

Regjeringen har fremmet en tilleggsproposisjon for Stortinget med forslag til ulike tiltak i møte med virusutbruddet, jf. Prop. 142 S (2019-2020). I tilleggsproposisjonen foreslår regjeringen at det ovennevnte merbehovet i kulturordningen dekkes av restbeløpet i ordningen for frivillighet og idrett.

SPØRSMÅL NR. 2654**Innlevert 16. september 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 25. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kor mange politiårsverk og kor mykje midlar vart frigjort som resultat av at om lag 120 lensmannskontor vart nedlagte i 2017, og kor har pengane og dei tilsette tatt vegen?

GRUNNGJEVING:

I Nærpolitireforma står det:

«De økonomiske gevinstene av færre tjenestesteder er anslått til om lag ett administrativt årsverk og i gjennomsnitt 320 000 kroner i EBA-relaterte utgifter per enhet som avvikles. I tillegg forventes det å frigjøres i gjennomsnitt 1,3 politiårsverk til operativt arbeid for hver lokal enhet som frigjøres, og hvor personellet samles i større enheter.»

Dette skulle bety om lag 38 millionar kroner, 156 politifolk og 120 administrativt tilsette. I Politimeldinga som vart lagt fram i sommar står det:

«Nedleggingen av lensmannskontorer har ikke resultert i den nødvendige økningen i synlighet og tilstedeværelse lokalt gjennom flere politipatruljer.»

Samstundes har politidistrikta sine utgifter til husleige (jamfør politiet si ressursanalyse 2019) auka frå 964 millionar kroner i 2016 til 1 049 millionar kroner i 2019.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at det ble utført om lag 350 politiårsverk ved de tjenestestedene som ble nedlagt i forbin-

delse med reformen. Poliitiårsverkene er omdisponert til andre geografiske enheter og fellesfunksjoner i distriktet. Dette kommer i tillegg til den store bemanningsveksten på over 3 100 årsverk totalt i politiet siden 2013.

Utgifter til eiendom, bygg og anlegg som andel av totale driftsutgifter har ligget relativt stabilt på 9-10 pst. i perioden 2016 til 2019. Det bør likevel nevnes at det samtidig som bemanningen har økt kraftig er blitt en reduksjon i antall kvadratmeter per ansatt.

Samtidig har økte markedspriser, kostnader i forbindelse med ombygging av lokaler, og økte tekniske og sikkerhetsmessige krav gjort nye bygg mer kostbare.

Det er riktig at regjeringen i Politimeldingen sier at nedlegging av lensmannskontorer ikke har resultert i den ønskede økningen i form av flere politipatruljer.

Jeg vil likevel fremheve at riksadvokaten har bekreftet at kvaliteten i politiets straffesaksbehandling er blitt bedre i reformperioden. Det er viktig å huske at politiet tidligere ble kritisert for alvorlig kriminalitet som «gikk under radaren», at like saker ble håndtert ulikt forskjellige steder i landet, og at kvaliteten på arbeidet var for ujevn.

For meg har det vært viktig å gi et ærlig bilde i Politimeldingen av situasjonen i norsk politi, både det som er blitt bedre og der det er behov for å justere innsatsen. Dette er bakteppet for at jeg i Politimeldingen mente det var riktig å peke på styrking av politipatruljene i de geografiske driftsenhetene som en særskilt prioritering i året som kommer.

SPØRSMÅL NR. 2655**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 23. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I tildeling for ansvar for fiskerihavner, som følge av regionreformen er Nordland fylke foreslått tildelt 52 millioner.

Hvilke kriterier er lagt til grunn i beregningen?

BEGRUNNELSE:

Nordland fylkeskommune mener at 52 millioner på langt nær vil løse de utfordringene som ligger bare med vedlikeholdsetterslep som er beregnet til om lag 250 millioner

beregnet ut fra kystverkets tall. I tillegg til dette nyttes det om lag 30 millioner til stormskader og omlag 1,1 milliard i investeringskostnad for de tre prosjektene som er prioritert inn av storting og regjering i NTP, Andenes, Værøy og Røst. Dette vil umulig la seg gjennomføre med en årlig tildeling på om lag 50 millioner fra regjeringen.

Svar:

Som del av regionreformen skal statens eierskap og forvaltningsansvar for fiskerihavne-anlegg overføres til fylkeskommunene. Overføringen skal skje gjennom avtaler med hver fylkeskommune. Etter at fylkeskommunene har inngått avtale vil de statlige midlene til fiskerihavnetiltak overføres til fylkeskommunenes rammetilskudd.

Regjeringen har i budsjettframlegget for 2020 redegjort for hvordan overføringsrammen vil fordeles mellom fylkene, jf. Prop 1 S (2019-2020) for Samferdselsdepartementet, Prop 1 S (2019-2020) for Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Prop. 113 S (2018–2019) Kommuneproposisjonen 2020.

Midlene overføres fra kap. 1360 Kystverket, postene 01, 30 og 60 til Kommunal- og moderniseringsdepartementets kap. 572 Rammetilskudd til fylkeskommuner, med særskilt fordeling til de aktuelle fylkeskommunene

(tabell C). De fordeles ut fra en vektning av følgende kriterier: bevilgninger til fiskerihavnetiltak i perioden 2013–2017, rammen til fiskerihavnetiltak i Nasjonal transportplan 2018–2029, teknisk vedlikeholdsetterslep og antall statlige fiskeri-havneanlegg i hver region. Bevilgninger over perioden 2013-2017 er vektet med 40 %, mens øvrige kriterier er vektet med 20 % hver. Dette innebærer at ca. 52 mill. kr av i alt 154,8 mill. kr til dette formålet i 2020 vil overføres til Nordland fylkeskommune etter at det er inngått avtale om overtakelse av fiskerihavneanlegg.

Det ble i august 2019 inngått avtaler med Vestland, Rogaland, Agder, Vestfold og Telemark og Viken fylkeskommuner om overføring fra 1. januar 2020. Disse fylkeskommunene har fått overført sin andel av fiskerihavne-midlene. Det gjenstår å inngå avtaler med Finnmark og Troms, Nordland, Trøndelag og Møre og Romsdal fylkeskommuner, før også disse vil få overført sine andeler.

Vi er fortsatt i dialog med de gjenværende fylkeskommunene med sikte på å komme frem til en løsning. Det ble avholdt et møte i begynnelsen av september, og jeg har varslet at jeg vil innkalle til et nytt møte i oktober for å videreføre dialogen om de spørsmålene som fylkeskommunene har tatt opp i saken.

SPØRSMÅL NR. 2656

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Jorodd Asphjell

Besvart 23. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

I dag er reiseliv og hotell- og restaurantbransjen hardt rammet av koronatiltak, og har ikke mulighet til å ta inn ønsket antall lærlinger.

Hvilke strakstiltak vil statsråden gjøre for at ungdom sikres læreplasser innen mat- og servicefag og hotel- og restaurantfaget og for å hindre at dyktige fagarbeidere for fremtiden går tapt?

BEGRUNNELSE:

Selv om antallet læreplasser øker, og pilene ser ut til å peke i riktig retning, er det fortsatt mange søkere som ikke får læreplass.

I dag er det rundt 180 fag som fører fram til fag- eller svennebrev. Lærlingordningen omfatter mange fagområ-

der, blant annet helse- og oppvekstfag, IT, design og håndverk, medier og kommunikasjon, service og samferdsel.

Godkjente lærebedrifter er forpliktet til å ha en opplæringsansvarlig og må sørge for at lærlingene når de kompetansemålene som står i læreplanen. Bedriften kan velge mellom å være selvstendig lærebedrift med hele ansvaret for opplæring av lærlingen og oppmelding til fag-/svenneprøve – eller inngå samarbeid med et opplæringskontor som tar ansvaret for å følge opp opplæringen og bidra til at den blir best mulig, samt å melde lærlingene opp til fag- eller svenneprøve.

En annen mulighet er å bli med i en opplæringsring, der små bedrifter går sammen om opplæringen av lærlinger gjennom å velge en faglig ansvarlig.

Når lærlingen har bestått fag- eller svenneprøven er ansvaret som lærebedrift over. Lærlingen står fritt til å

søke seg jobb hvor som helst, men mange lærebedrifter velger å tilby lærlingen jobb fordi de da kan rekruttere en medarbeider som kjenner virksomheten og har vist sin dyktighet gjennom læretiden.

Når jeg reiser rundt og besøker ulike bedrifter, så er det mange tilbakemeldinger på dette med lærlinger og det er spesielt ei gruppe som peker seg negativt ut.

Reiseliv og hotel- og restaurantbransjen er hardt rammet av corona-krisen og det går spesielt utover lærlinger. Når faste ansatte blir permitterte og oppsagte, så har de ikke mulighet til å gi lærlingplass innen kokkefaget og hotell og restaurantfaget blant annet.

Framtiden til norsk reiseliv avhenger av både strakstiltak for næringa og sikring av framtidig rekruttering av morgendagens fagarbeidere.

Svar:

Som representanten Asphjell viser til er reiselivsbransjen og hotell- og restaurantbransjen spesielt hardt rammet av koronapandemien og smitteverntiltak knyttet til pandemien. Når næringslivet er rammet får det konsekvenser for lærlingene. I slutten av april i år var opp mot 4400 lærlinger permittert på landsbasis. Det utgjorde omlag 10 prosent av lærlingene. Tallet har nå sunket til omlag 400 permitterte, som utgjør ca. 1 prosent av lærlingene. Tall fra uke 38 viser at restaurant- og matfag er det utdanningsprogrammet med flest permitterte med 112 permitterte lærlinger. Det tilsvarer 5,6 prosent av lærlingene i utdanningsprogrammet. Når det gjelder fag i Utdanningsprogram for service og samferdsel finner vi at det per uke 38 er 87 permitterte lærlinger. Det tilsvarer 1,5 prosent av lærlingene.

I dagens situasjon kan det også være vanskeligere for nye lærlinger å få læreplass. Som svar på Asphjells spørsmål vil jeg redegjøre for regjeringens strakstiltak for å bedre situasjonen for lærlingene og å utvide kapasiteten i videregående opplæring.

Gjennom Utdanningsløftet 2020 er det bevilget 350 millioner kroner til tiltak for lærlinger. Det omfatter 175 millioner kroner som fylkeskommunene kan bruke til å rekruttere lærebedrifter. De kan også bruke pengene på stimulerings tiltak for hardt rammede lærefag, i blant annet restaurant- og matfag og i servicefagene. Det er også bevilget 170 millioner kroner til å øke lærlingtilskuddet for alle kontrakter med 4 250 kroner i høst. I tillegg er det bevilget 5 millioner kroner til organisasjonen WorldSkills for gjennomføring av aksjonen "Læreplassjeger".

For å avhjelpe læreplasssituasjonen høsten 2020, har regjeringen også vedtatt midlertidige forslag som vil legge til rette for enklere tilgang til påbygningsløsninger for yrkesfagelevne og lærlingene. Vi har utvidet ungdomsretten slik at de som tar Vg3 påbygg til generell studiekompetanse nå, kan tegne lærekontrakt innenfor ungdomsretten senere. Videre åpner vi for at de som skulle avlagt fag- eller

svenneprøve våren 2020, skal kunne tas inn til Vg4 påbygg selv om prøven ikke er avlagt.

Statistikken over nye lærekontrakter viser at antallet nye kontrakter dessverre synker i Utdanningsprogram for restaurant- og matfag, uavhengig av koronapandemien. Restaurant- og matfag er også et utdanningsprogram med relativt få søkere, og færre søkere enn bransjen sier de trenger. Som et mer langsiktig tiltak har regjeringen satt ned et rådgivende utvalg som skal identifisere de viktigste utfordringene knyttet til rekruttering av god og relevant kompetanse til mat- og måltidsbransjen. Etter planen skal utvalget levere sin rapport i desember 2020.

Til slutt vil jeg nevne at vi denne høsten har startet innføringen av ny tilbudsstruktur på yrkesfag i videregående opplæring, med fornyet innhold i fagene. Vi har gjort endringer som bidrar til at tilbudet og innholdet i fagene blir mer relevant for elever og lærlinger, og mer i tråd med arbeidslivets behov. Her vil jeg særlig trekke fram at vi innfører et nytt utdanningsprogram for salg, service og reiseliv. Det nye utdanningsprogrammet er mer rendyrket mot service og tjenesteyting enn det tidligere utdanningsprogram for service og samferdsel var. Vi mener at denne fornyelsen bidrar til et bedre tilbud for elever og lærlinger. Vi tror også at fornyelsen kan føre til at flere bedrifter ansetter lærlinger.

SPØRSMÅL NR. 2657**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 25. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

NVE har fremmet et nytt forslag om nye nettтарiffer.

Mener statsråden det er forsvarlig å innføre nye nettтарiffer før konsekvensene er vurdert for 1/3 av husholdningene, - 900 000 boliger, og vil regjeringen gå inn for at det gjennomføres egne piloter som ser på hvordan borettslag og sameier kan bidra til redusert effektbelastning?

Svar:

Olje- energidepartementet mottok 1. september Reguleringsmyndigheten for energi (RME) endelige anbefaling og oppsummering av høringsinnspill til forslag om endringer i nettleiestrukturen. Etter en innledende vurdering mener jeg at RME har kommet med et balansert

forslag som har gått langt i å imøtekomme innspillene til høringen. Jeg merker meg også at tilbakemeldingene til det endelige forslaget i overvekt har vært positive. Departementet skal nå gjøre en grundig vurdering av forslaget og de innkomne høringsinnspillene. Det er Olje- og energidepartementet som fastsetter eventuelle forskriftsendringer.

Når det gjelder spørsmålet om egne piloter, er det gitt dispensasjon fra gjeldende tariffregelverk til flere piloter som ser på kundenes respons på endrede prissignaler. I den senere tid har for eksempel Ringerikskraft Nett fått dispensasjon til å teste dynamisk effektprising i topplasttimer. Glitre Energi Nett har testet en modell med redusert energiledd om natten. Begge disse pilotene har vært åpne for borettslag.

SPØRSMÅL NR. 2658**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt****Besvart 23. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Man finner fortsatt eksplosiver fra 2. verdenskrig i terrenget i Finnmark, og andre deler av landet. Opprydding av dette er havnet i en blindsoner etter at rapporten "Ansvarsforhold og håndtering ved funn av eksplosive varer" ble fremlagt i 2012.

Hvem mener statsråden har ansvaret, inkludert det økonomiske ansvaret, for å sikre et område der det er funnet eksplosiver, og vil statsråden følge opp slik at konklusjoner og anbefalinger i rapporten "Ansvarsforhold og håndtering ved funn av eksplosive varer" fra 2012 blir fulgt opp?

BEGRUNNELSE:

Det anslås at det etter krigen ble dumpet over 200.000 tonn eksplosive krigsetterlatenskaper i Norge. Om det blir funnet eksplosiver når det eksempelvis graves eller settes

opp bygg, rykker Forsvaret og politiet ut for å fjerne disse. Men det gjøres ikke videre søk og sikring av området der eksplosivene er funnet. Dette medfører at gravearbeider stopper opp fordi faren for at det finnes flere eksplosiver i området gjør at risikoen ved å fortsette gravearbeidet anses å være for høy, og ingen har ansvar for å undersøke resten av området. Det skaper også utrygghet for barnefamilier som bor i slike områder.

Et eksempel er arbeidet med å forsterke strømmettet for det lokale kraftselskapet Varanger Kraft til et oppdrettsanlegg for laks utenfor Kirkenes. Under graving ble det funnet eksplosiver. Disse ble fjernet, men ingen har villet ta ansvar for rydding av kabeltraseen. Forsvaret ble kontaktet for hjelp til videre søk og sikring av området, men ifølge assisterende administrerende direktør i Varanger Kraft, ble anmodningen om hjelp avslått. Begrunnelsen var at Forsvaret ikke har ansvar for søk og sikring av farlig avfall fra siste verdenskrig med mindre det fore-

ligger akutte behov. Det ble også sagt at ansvaret for søk og sikring ikke er avklart, og at dette er en «juridisk gråson» på myndighetsnivå.

I 2012 ble det levert en rapport ("Ansvarsforhold og håndtering ved funn av eksplosive varer") av en arbeidsgruppe oppnevnt av Justis- og beredskapsdepartementet. Arbeidsgruppen utredet gjeldende og anbefalte fremtidige ansvarsforhold og rutiner for håndtering av eksplosive krigsetterlatenskaper.

Den kom med anbefalinger for fremtidige ansvarsforhold og rutiner for håndtering av krigseksplisiver. Blant annet foreslo gruppen å pålegge både kommune, tiltakshaver og fylkesmann et ansvar dersom eksplisiver blir funnet under et igangsatt arbeid. Arbeidsgruppen anbefalte videre at det gis en kongelig resolusjon som klargjør og stadfester de forskjellige sektorens ansvar, roller, og samhandling i forbindelse med eksplisiver fra krigen.

Men rapporten de leverte er ikke fulgt opp av justisdepartementet, som var oppdragsgiver. Dermed fraskriver alle seg ansvar for å gjøre noe med bomber og granater som ligger i bakken og ikke representerer umiddelbar fare for liv og helse.

Svar:

Forsvaret har siden 2. verdenskrig løpende destruert krigsetterlatenskaper, og de aller fleste enkelttilfeller håndteres problemfritt i samspill mellom politiet, Forsvaret og kommunen eller private aktører. Når det gjelder det meste av krigsetterlatenskapene (spesielt i Finnmark) så tilhørte de i sin tid den tyske okkupasjonsmakten, og ble dumpet av tyskerne under 2. verdenskrig. Alt slikt materiell som den norske staten ikke aktivt overtok etter krigen anses eierløst, og det er ingen forvaltningsorganer som har et formelt ansvar for å drive forebyggende kartlegging og destruksjon av slike forekomster.

Flere ting er gjort siden rapporten fra 2012. Problemsstillingen ble omtalt i stortingsmeldingen om samfunnsikkerhet i 2016 (Meld. St. 10 (2016-2017)). Justis- og beredskapsdepartementet bevilget 900 000 kroner i perioden 2017-2019 til et prosjekt i regi av Forsvarets forskningsinstitutt, som går ut på kartlegging av krigsetterlatenskaper og dumpet ammunisjon. Justis- og beredskapsdepartementet vil vurdere deltakelse i nye prosjekter innenfor dette temaet som kan bidra til å bedre samfunnsikkerheten. I 2017 ble det gjennomført forenkling av bistandsinstruksen, hvor det ble innført enkle og effektive rutiner for å utløse bistand fra Forsvaret til politiet. Forsvaret har om lag 350 oppdrag årlig, hvor de bistår med håndtering etter funn av eksplisiver.

SPØRSMÅL NR. 2659

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 22. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Utbyggingsproblemene på Johan Castberg har i hovedsak vært knyttet til sveisefeil under konstruksjonen i Singapore og feil i datavareprogrammet Stofat software som man har vært klar over i flere år. I juni 2019 vedtok kontroll- og konstitusjonskomiteen at Arbeids- og sosialdepartementet og Petroleurstilsynet skulle bedre oppfølgingen av IKT-sikkerheten og styrke tilsynsvirksomheten i utlandet.

Hva har statsråden gjort for å følge opp disse kravene, og hvorfor har disse feilene likevel kunnet skje?

BEGRUNNELSE:

I september 2018 kom Riksrevisjonen med en rapport om Petroleurstilsynets oppfølging av helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten. Denne ble ferdigbehandlet av kontroll- og konstitusjonskomiteen i juni 2019. I rapporten og komiteehandlingen pekes det på at: «Arbeids- og sosialdepartementet skal sørge for at Petroleurstilsynet følger opp IKT-sikkerheten i petroleumsvirksomheten på en bedre måte» og at «Petroleurstilsynet må styrke sin tilsynsvirksomhet ytterligere, særlig gjelder dette for arbeid med installasjoner og anlegg som skjer utenfor landets grenser. Komiteen er særlig opptatt av at hele produksjonsprosessen må følges, slik at man er

sikker på at de anlegg som kommer til norsk sokkel er i henhold til de krav og forordninger som blir stilt».

Svar:

Petroleumstilsynet fører tilsyn med at petroleumsnæringen ivaretar sitt ansvar og videreutvikler et høyt sikkerhetsnivå. Staten fører et omfattende tilsyn med næringen i alle faser av virksomheten, men like fullt er det virksomhetene som er ansvarlige for sikkerheten. Myndighetenes oppfølging kommer i tillegg til – og ikke som en erstatning for – virksomhetenes egen oppfølging.

Petroleumstilsynet har ført tilsyn med og hatt en økende oppmerksomhet på petroleumsnæringens arbeid med IKT-sikkerhet over flere år. Deres oppfølging av petroleumsnæringen på IKT-området er i hovedsak rettet mot industrielle IKT-systemer som skal ivareta styring av prosesser, overvåker mulige gassutslipp eller brann-tilløp og foretar sikker nedstengning av innretninger og anlegg på norsk sokkel. Petroleumstilsynet følger opp selskaperes arbeid med å beskytte programvare og kritiske systemer mot både tilsiktede og utilsiktede hendelser.

Det er oljeselskapene i rettighetshavergrupper for utvinningstillatelser som utvikler, gjennomfører, tar de

kommersielle beslutningene og har ansvaret for at utbyggingsprosjektet er innenfor de rammene myndighetene har satt. Dette betyr blant annet at de er ansvarlig for at den aktuelle utbyggingsplanen følges, at utbyggingen gjennomføres på en sikker og forsvarlig måte og i henhold til de rammene myndighetene har satt.

For å bidra til at de innretninger som kommer på norsk sokkel er sikkerhetsmessig forsvarlig og i tråd med regelverket, jobber Petroleumstilsynet forebyggende og er proaktive overfor selskapene også i utbyggingsfasen, bl.a. som oppfølging av Kontroll- og konstitusjonskomiteens merknad i Innst. 411 S (2018-2019) om at Petroleumstilsynet må styrke sin tilsynsvirksomhet ytterligere, særlig gjelder dette for arbeid med installasjoner og arbeid som skjer utenfor landets grenser. Petroleumstilsynet følger bl.a. opp hvordan aktørene identifiserer og håndterer utfordringer i prosjektgjennomføringen. Der det er aktuelt og mulig gjennomføres også besøk ved verft i utlandet.

For å sikre bedre kunnskap om kvalitetsutfordringene i den konkrete saken representanten etterspør, har Petroleumstilsynet også iverksatt en egen gjennomgang for å belyse årsakene.

SPØRSMÅL NR. 2660

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 29. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Åpner EUs regelverk for at man kan bygge et parallelt tunnellop tilknyttet dagens løp, med brannganger/brannørrer mellom tunnelene, slik at nye krav om maksimal helning/stigning ikke blir gjeldende?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med opprustning av tunneler medfører dette særlig store ulemper for enkelte øykommuner, hvor undersjøisk tunnel er eneste transportåre inn og ut fra øya. Under arbeidet med opprustningene må man forvente nattestenging, samt sterke begrensninger på gjennomkjøring på dagtid. Et alternativ kan derfor være å bygge nytt tunnellop, slik at man for fremtiden får to tunnellop hvor man sluser trafikken i hver sin retning i de to løpene. EUs

regelverk knyttet til tunneler er imidlertid endret siden en del av disse undersjøiske tunnelene ble bygget. Blant annet er kravet til helning/stigning endret, slik at tunneler bygget i dag har krav om lavere maksimal helning/stigning.

Svar:

Forskrift om minimum sikkerhetskrav til visse vegtunneler (tunnelssikkerhetsforskrift for riksvei) implementerer Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2004/54/EF om minimum sikkerhetskrav til tunneler på det transeuropeiske veinettet, TERN (tunnelsikkerhetsdirektivet). Direktivet gjelder bare for tunneler over 500 meter på TERN-veiene. Tunnelsikkerhetsforskriften for riksvei gjelder tunneler over 500 meter på TERN og øvrig riksvei. Tunneler på

fylkesveinettet reguleres av en egen tunnelssikkerhetsforskrift for fylkesveg m.m. Sistnevnte forskrift gjelder fylkesveitunneler og tunneler på kommunal vei i Oslo over 500 meter og med gjennomsnittlig årsdøgntrafikk (ÅDT) på 300 kjøretøy eller mer. I tillegg til tunnelssikkerhetsforskriftene angir også vegnormalen N500 Vegtunneler krav som gjelder bygging/etablering av nye tunneler.

Tunnelssikkerhetsdirektivet og tunnelssikkerhetsforskriftene har i de fleste bestemmelsene identiske krav til nye og eksisterende tunneler, men på noen punkter er det ulike krav. Dette gjelder for krav som har betydning for selve konstruksjonen (strukturelle krav) for å unngå at direktivet/forskriftene utløser kostbar ombygging av eksisterende tunneler. Ved bygging av et løp nr. 2 til en undersjøisk tunnel med stigning mer enn 5 %, er det et avgjørende spørsmål om bygging av det andre tunnellopet er å anse som en "ny tunnel". Dette er viktig fordi tunnelssikkerhetsdirektivets og forskriftenes bestemmelse om tillatt stigningsgrad kun gjelder nye tunneler, dvs. tunneler som ikke var godkjent innen 1. desember 2006. Begre-

pet «ny tunnel» har ikke en tydelig definisjon i direktivet. Generelt er bygging av løp nr. to til en eksisterende tunnel aktuelt i de tilfeller der ÅDT overskrider grensen mellom ett- og toløpstunneler, og hvor det er lagt til rette for dette i planleggingen av tunnelen. Dersom løp nr. to ikke kan defineres som en «eksisterende tunnel», åpnes det imidlertid for unntak fra kravet til stigningsgrad dersom "ingen annen løsning er geografisk mulig".

Det må foretas en konkret vurdering av den enkelte tunnel opp mot kravene i gjeldende regelverk. Bygging av et løp nr. to til en undersjøisk tunnel med stigning større enn 5 % kan være mulig dersom det kan defineres som en eksisterende tunnel og/eller ingen annen løsning er geografisk mulig. Det kreves dog en fraviksbehandling i henhold til vegnormalen N500 Vegtunneler, punkt 3.2.3 Vertikalkurvatur. Et vedtak om bygging, der det ikke er lagt til rette for to løp i det opprinnelige plangrunnlaget, må være basert på en samlet vurdering som omfatter trafikkmengde, type vei, kost/nytte, samt avbøtende tiltak som gjelder sikkerheten i tunnelen.

SPØRSMÅL NR. 2661

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 25. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvorfor deltok ikke staten i emisjonene knytta til Aker Offshore Wind og Aker Carbon Capture da disse selskapene ble skilt ut fra Aker Solutions, og hvilke vurderinger ble gjort i denne forbindelse?

BEGRUNNELSE:

I en pressemelding datert 17.7.20 fra Nærings- og fiskeridepartementet fremgår det at staten og Aker ASA var blitt enige om å avvikle Aker Holding AS, der staten eier 30 prosent og Aker 70 prosent. Nærings- og fiskeridepartementet vil legge fram et forslag om dette for Stortinget høsten 2020. I pressemeldingen kommer det fram at statens eierandel etter avvikling av Aker Holding vil utgjøre om lag 12 prosent i Aker Solutions, Kværner og Akastor. I denne prosessen har undertegnede forstått det slik at staten fikk et tilbud om å delta i en emisjon som følge av at Aker Solutions skilte ut Aker Offshore Wind og Aker Carbon Capture i egne selskaper, men at næringsministeren

skal ha takket nei til å delta i denne emisjonen uten at saken er forelagt Stortinget.

Svar:

Som en del av flere transaksjoner offentliggjorde Aker Solutions ASA 17. juli 2020 blant annet at konsernet skiller ut to nye selskaper, hhv. Aker Offshore Wind Holding AS og Aker Carbon Capture AS. Det fremgikk av pressemeldingen at de to nye selskapene er tenkt notert på Oslo Børs' Merkur Market og at det i forkant skulle gjennomføres emisjoner i de to selskapene. Emisjonene er nå gjennomført og statens indirekte eierandel i hvert av de to selskapene er på 5,8 prosent og 5,4 prosent i hhv. Aker Carbon Capture og Aker Offshore Wind Holding. Aker ASA kontrollerer majoriteten av aksjene i begge selskapene. Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) viste i en pressemelding fra 17. juli til de planlagte emisjonene og til at staten ville ha anledning til å delta, men ga også uttrykk for at staten ikke la opp til det. Statens endelige beslutning om ikke å delta med kapital i emisjonene kom

på bakgrunn av en helhetsvurdering, der også ulike typer risiko og hvilken innflytelse staten ville få i de nye selskapene var relevant.

Departementet informerte også om at NFD og Aker er blitt enige om å avvikle statens eierskap i Aker Kværner Holding AS med forbehold om Stortingets tilslutning. Staten ble eier i Aker Kværner Holding i 2007, etter å ha kjøpt seg inn til 4,8 milliarder kroner. Verdien av statens eierskap i Aker Kværner Holding er i dag (målt som verdien av statens indirekte eierandeler i Kværner ASA, Aker

Solutions ASA, Akastor ASA, Aker Carbon Capture AS og Aker Offshore Wind Holding AS) på om lag 2,1 milliarder kroner inkludert mottatte utbytter i perioden.

NFD har i vurderingene rundt en eventuell deltagelse i emisjonene benyttet ekstern finansiell og juridisk bistand fra hhv. Pareto Securities ASA og Kluge Advokatfirma AS. NFD vurderte det slik at avviklingen av Aker Kværner Holding skal fremlegges for Stortinget, men ikke emisjonene.

NFD vil legge frem et forslag om avvikling av Aker Kværner Holding AS for Stortinget i 2020.

SPØRSMÅL NR. 2662

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 24. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Hvordan arbeider regjeringen for at den nye globale naturavtalen skal bli vesentlig mer effektiv enn avtalen som nå går ut?

BEGRUNNELSE:

Rapporten Global Biodiversity Outlook, lagt fram av FNs naturpanel denne uka, viser at verden ikke har nådd en eneste av de 20 målsettingene om naturmangfold som ligger i den globale naturavtalen fra 2010, og som også Norge er forpliktet av. Naturpanelet har dokumentert at vi står overfor en global naturkrise, der en million arter står i fare for å bli utryddet, og der skader på økosystemer allerede går alvorlig ut over menneskers livsvilkår. I 2021 skal verdens land inngå en ny naturavtale med nye forpliktelser for årene framover. Regjeringen har signalisert et høyt ambisjonsnivå for denne avtalen.

Svar:

Verdssamfunnet bestemte i 2010 å stoppe tap av natur gjennom Aichi-måla. Dessverre står det att mykje arbeid. Rapporten Global Biodiversity Outlook-5 vart lagt fram av FN sin konvensjon om biologisk mangfald førre veke. Rapporten viser at sjølv om det er framgang på nokre område, vil ingen av Aichi-måla frå 2010 bli nådd fullt og heilt innan 2020.

Tap av natur og naturmangfald er like alvorleg som klimaendringane. Naturpanelet si hovudrapport viser at me ikkje har god tid, og at det er behov for eit grønt skifte,

blant anna når det gjeld korleis me bruker areal og vårt produksjons- og forbruksmønster. Me må erkjenne at alle land må gjere meir for å bevare sin natur, og for å bruke han berekraftig. Og at ambisiøse mål utan mekanismar for oppfølging og rapportering ikkje er nok for å sikre at ein avtale vert etterlevd.

Internasjonalt samarbeid er heilt naudsynt for å snu den globale naturkrise. Forhandlingane om eit nytt globalt rammeverk for biologisk mangfald etter 2020 (naturavtalen) er i gong, og har som mål å identifisere løysingar for å snu tapet av natur. To av tre førebunde forhandlingsmøte er gjennomført, men enno står svært mykje arbeid att før landa kan bli einige om eit endeleg resultat.

Noreg er aktiv i forhandlingane og jobbar hardt for å gjere den nye naturavtalen meir effektiv enn Aichi-måla har vore. Altså at måten avtalen er uforma på, gjev sterkare incentiv for handling og ein struktur som driv prosessen framover. Noreg jobbar òg for å løfte berekraftig bruk, som er eit område der det har vært liten progresjon det siste tiåret.

Noreg presenterte i juli eit konkret skriftleg forslag med ei heilskapleg tilnærming for å styrke gjennomføringa av det nye rammeverket. Forslaget legg opp til ein prosess med fleire synkroniserte steg som til saman legg til rette for ein gradvis styrka innsats gjennom: Felles oppdatering av nasjonale planar ei viss tid etter dei nye måla føreligg, jevnleg og samkøyrde rapportering av nasjonal innsats, teknisk ekspertgjennomgang av nasjonalrapportar, samt global kollektiv gjennomgang av status for

biodiversitet, til dømes kvart 5. år, for å vurdere om landa sin kollektive innsats er tilstrekkeleg.

Ein heilskapleg gjennomføringsmekanisme vil kunne gje oss betre og meir oppdatert informasjon om stoda for naturen på global basis, og kan bidra til å motivere land til

gradvis å styrke innsats og lære av kvarandre. Vi har sett at mange land støttar norske tankar og bruker innspelet vårt i egne posisjonar.

Når ein ny avtale ein gong neste år har vorte vedteke, startar jobben med å gjennomføre han her heime.

SPØRSMÅL NR. 2663

Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 28. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Stortinget har fastslått at sykehusene både på Levanger og Namsos skal være fullverdige lokalsykehus. For å kunne sies å være et fullverdig lokalsykehus må man ha en fullgod løsning for helikopter.

På hvilken måte til regjeringen bidra til at spørsmålet om å investere i en slik landingsplass på Namsos blir realisert snarest mulig?

BEGRUNNELSE:

Det har over lang tid vært diskutert å etablere en landingsplass for helikopter ved sykehuset i Namsos. For Levanger sin del ble dette realisert for en tid tilbake gjennom et godt samarbeid mellom stat og kommune.

Regjeringen og Høyre har vært på besøk i Namsos og understreket at både Levanger og Namsos skal være fullverdige lokal sykehus. Da er en landingsplass for helikopter et avgjørende spørsmål.

En slik investering virker nå å stå i stampe i Helseforetaket og den nødvendige dialogen med lokale myndigheter om hvordan dette kan realiseres er ikke god nok. En slik investering krever tilskudd fra staten og vilje fra regjeringen til å bidra.

Svar:

Det er viktig med god tilgjengelighet for helikopter ved lokalsykehus. Tildels for å motta pasienter, men hovedsakelig for å kunne transportere pasienter fra lokalsykehus videre til høyere omsorgsnivå dersom en pasient opplever kritisk forverring av sin tilstand. Bruk av helikopter benyttes generelt bare når oppdragene er tidskritiske. De nye redningshelikoptrene vil kunne bidra til raskere og mer stabil pasientoverføring under alle slags værforhold.

I utgangspunktet er det Justis- og beredskapsdepartementet som har ansvaret for å vurdere behov for, og å gjennomføre, eventuelle tilpasninger av landingsplasser til den nye helikoptertypen ved de aktuelle sykehusene i landet. Justis- og beredskapsdepartementet har imidlertid bedt Helse- og omsorgsdepartementet om å bidra til å faktisk få gjennomført de nødvendige fysiske tilpasningene. I foretaksrådet i januar 2015 ble de regionale helseforetakene bedt om å følge opp dette gjennom Sykehusbygg HF. Det er i den forbindelse opprettet en avtale og en egen styringsgruppe mellom Justis- og beredskapsdepartementet ved anskaffelsesprosjektet for nye redningshelikoptre (NAWSARH) og Sykehusbygg HF for prosjektering og gjennomføring av tilpasninger. Sykehuset Namsos er ett av stedene der det vurderes tilpasninger til det nye helikopteret.

Helse Nord-Trøndelag HF fikk etablert en ny landingsplass ved Levanger sykehus i 2017. Dette har ført til både bedre flyoperative forhold og kortere avstand fra sykehus til landingsplass. Den nye landingsplassen i Levanger er forberedt for vekten til nytt redningshelikopter, men det gjenstår noen avklaringer av rutiner og sikringstiltak rundt plattformen når et så stort helikopter som SAR Queen skal lande.

Jeg er kjent med at saken om tilpasning av landingsmulighetene ved Sykehuset Namsos nå nærmer seg en beslutning i Justis- og beredskapsdepartementets anskaffelsesprosjekt for nye redningshelikoptre, men den foreligger altså ikke ennå.

SPØRSMÅL NR. 2664**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 28. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren bidra til å sikre et likeverdig tilbud til pasienter med transportbehov, uavhengig av om de bor i sentrale eller usentrale strøk?

BEGRUNNELSE:

Ni distriktskommuner i Vestland står om tre uker uten avtale om pasienttransport med Helse Bergen.

Drosjeselskapene mener tilbudet fra helseforetaket er for dårlig, og det har foreløpig ikke lyktes å komme til enighet om nye avtaler.

En manglende avtale med drosjeselskapene fører til at noen pasienter mister tilbudet avhengig av hvor de bor i kommunen, og må selv stå for store utlegg til transport til helsetilbudet.

Taxiforbundet hevder maksprisen Helse Bergen har lagt seg på ikke er tilstrekkelig for drosjeselskapene i distriktskommunene, hvor det er lengre avstander mellom pasientene. I usentrale strøk må gjerne drosjen kjøre to mil for å hente en pasient, og med de foreslåtte prisene vil drosjene kun få betalt for fem av disse 20 kilometerne.

Svar:

Pasienten har rett til å få dekket nødvendige utgifter til pasienttransport når pasienten må reise for å motta helsetjenester i spesialisthelsetjenesten og i den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Dette følger av pasient- og brukerrettighetsloven § 2-6 og pasientreiseforskriften.

Helseforetakene har i stor grad lagt til rette for transport til og fra behandling gjennom avtaler med transportleverandører, og rekvirerer da reise for pasienten. Men dersom et slikt tilbud ikke finnes må pasientene selv organisere reisen, og vil kunne få refundert utgifter etter søknad om dette i etterkant av reisen. Som hovedregel dekkes reisen med en standardsats per kilometer. Pasienter som har behov for bruk av drosje på reisen, kan få dekket bruk av drosje dersom vilkårene i pasientreiseforskriften for dette er oppfylt.

I forbindelse med dette spørsmålet har vi fått en kort orientering fra Helse Vest RHF. Helse Vest RHF og Helse Bergen HF understreker i sin tilbakemelding til departementet at det er viktig å sikre et likeverdig tilbud til pasienter med transportbehov. De bekrefter videre at det er riktig at Helse Bergen HF har utfordringer med avtaledekning for pasienttransport i deler av foretaksområdet.

Dagens avtaler utløp 14. september i år, men ble forlenget til og med 11. oktober etter intern drøfting i Helse Bergen HF og i dialog med ordførere og brukere i de aktuelle kommunene. Bakgrunnen for forlengelsen var en helhetsvurdering av den umiddelbare konsekvensen endringen medførte for pasientene i de berørte områdene.

Helse Vest RHF oppfatter at distriktsavtalene i Helse Bergen HF ligger på et høyt prisnivå. Helse Bergen HF er opptatt av å ivareta alle sine avtaleparter og sørge for at de har mest mulig like vilkår. Disse forholdene følges nå opp i det videre arbeidet.

Helse Bergen HF samarbeider med Sykehusinnkjøp HF for å få på plass avtaler med drosjeselskap i de aktuelle områdene, med sikte på å få en full avtaledekning. Full avtaledekning er imidlertid utfordrende for alle deler av distriktet, og for flere av helseforetakene i Helse Vest. Problemstillingen gjelder for øvrig også andre steder i landet. Som nevnt må pasientene selv organisere reisen hvis avtaler ikke finnes, og vil da kunne få refundert utgifter etter søknad i etterkant av reisen.

Avslutningsvis vil jeg minne om at man på grunn av koronasituasjonen har gitt pasientene en utvidet rett til å få dekket utgifter til bruk av egen bil på reisen. Det ble denne våren innført en midlertidig endring i praktisering av regelverket for dekning av reiser med bil som gjør det enklere for en pasient å få dekket alle sine kostnader ved bruk av egen bil til og fra behandling.

SPØRSMÅL NR. 2665**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen****Besvart 28. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva vil helseministeren gjøre for å bidra til at Ønsketransporten får godkjent sine biler?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet bidro til at Ønsketransporten for 2020 fikk et statlig tilskudd på 1 million kroner, slik at de kunne videreutvikle og utvide tilbudet sitt.

Ønsketransporten har nå gått til innkjøp av flere biler, men det er fortsatt ikke ryddet opp i regelverket så Ønsketransporten møter på store utfordringer med å få bilene godkjent til bruk i tilbudet sitt.

Undertegnede har beskrevet dette i spørsmål til statsråden tidligere, og i svar fra statsråden 20. desember 2019 mente statsråden at det ikke burde by på utfordringer å få bilen godkjent, så lenge standarden og forordningen blir fulgt. Likevel ser vi nå at det skaper utfordringer, særlig i Agder. Undertegnede mener det må etableres en dialog med Ønsketransporten for å sikre at dette ryddes opp i, slik at tilbudet de gir til mennesker i livets siste fase faktisk kan videreutvikles og utvides, i tråd med Stortingets anbefaling.

Svar:

Vi har innhentet en redegjørelse fra Helse Sør-Øst RHF og Sørlandet sykehus HF om kontakten med Ønsketransporten. Det fremkommer i redegjørelsen fra disse at Sørlandet sykehus i sommer mottok en henvendelse fra Ønsketransporten med ønske om at deres bil kunne godkjennes som en transportambulansse med status som utrykningskjøretøy. Helseforetaket besvarte henvendelsen og hadde da noen skriftlige spørsmål de ønsket avklart. Disse spørsmålene er ennå ikke besvart av Ønsketransporten, men helseforetaket vil vurdere saken når disse svarene foreligger.

Vi har også mottatt en redegjørelse fra Helse Vest RHF med noen erfaringer fra Stavanger om samarbeidet med Ønsketransporten. Helse Stavanger HF mener at Ønsketransporten gir et godt tilbud, og opplever at de har god dialog med avdelinger på sykehuset og andre behandlere om trygg gjennomføring av oppdrag. Det er imidlertid viktig at det er et klart skille mellom denne tjenesten som besørges av frivillige organisasjoner og tjenestene som leveres av spesialisthelsetjenesten/ambulansetjenesten ved

sykehusene, i den grad det ikke er et formelt samarbeid om tjenesten/oppdragene de gjennomfører.

Ønsketransportbilen er som andre biler tilhørende frivillige organisasjoner innlemmet i beredskapen i Helse Stavanger. Det vil si at bilene godkjennes som utrykningskjøretøy, slik at Helse Stavanger kan benytte dem til dette formålet ved behov i større beredskapshendelser. Ønsketransportens biler skal ikke være merket med foretakets logo da de ikke er foretakets biler og ikke skal forveksles med ambulanser. De må merkes "syketransport" eller "beredskapsambulansse" og være blå/hvite i fargen.

Formålet med syketransport ved hjelp av Ønsketransporten er å gi syke mennesker mulighet til opplevelser de ikke ville klart på egenhånd. Dette er ofte alvorlig syke mennesker, og Helse Stavanger HF mener at i den sammenhengen som disse transportene utføres, så er det ikke behov for utrykningskjøring. Skulle en situasjon oppstå med akutt forverring skal ambulansse fra helseforetaket tilkalles, og det handler om mer enn at det er kompetent personell ombord i ønsketransportbilen. De har blant annet ikke tilgjengelig det samme utstyret og medikamentene som ambulanssetjenesten har.

Jeg er sikker på at man i Agder kan lære mye av det samarbeidet som er etablert mellom Ønsketransporten og Helse Stavanger HF. For øvrig vil vi vise til vårt forrige svar vedrørende Ønsketransporten i Rogaland i desember 2019, og de regler for godkjenning og klassifisering som er fastsatt i retningslinjer fra Helsedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 2666**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 29. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Departementet skriver i brev til velferdstjenesteutvalget denne uken at utvalget "kun skal vurdere hvordan bruken av private aktører kan gjøres mer effektivt", og at "Dette samsvarer også med den politiske bakgrunnen for at dette utvalget ble satt ned."

Hvordan kan statsråden lese av Stortingets vedtak og Innst. 43 S (2017-2018) at dette er den politiske bakgrunnen for at utvalget ble satt ned, når det ikke fremkommer i merknader tilsluttet av et stortingsflertall i saken som dreide som å begrense privat profitt i barnevernet?

BEGRUNNELSE:

I september 2018 satt regjeringen ned et offentlig utvalg, etter anmodning fra Stortinget: Anmodningsvedtak nr. 182 av 12. desember 2017, jf. Innst. 43 S (2017-2018) om behandlingen av Dokument 8:19 S (2017-2018). Det skal gjennomgå offentlige finansierte velferdstjenester i Norge i dag, med sikte på å "kartlegge pengestrømmer i offentlig finansierte velferdstjenester, herunder handel mellom nærstående, bruk av skatteparadis, tynnkapitalisering og utbytte", og komme med "forslag til løsninger som kan sørge for at offentlige midler i størst mulig grad går til produksjon av faktisk velferd." Utvalget skulle levere delrapport innen september 2019. Dette skjedde ikke. Uten å informere Stortinget, opplyste ministeren først i svar på skriftlig spørsmål 15:755 (2019-2020) av 30.01.2020 at utvalget hadde fått forlenget frist til 9. mars 2020. Utvalget leverte ikke rapport til denne fristen heller. På svar på spørsmål til undertegnede 19.05.2020 skriver statsråden:

«Dette er begrunnet i at analysene som utvalget arbeider med er svært arbeidskrevende og tar mer tid enn hva som tidligere er lagt til grunn. Det kan dessuten være en fordel å få samlet kartleggingen, analysen og forslagene til tiltak i samme dokument. Nærings- og fiskeridepartementet har gitt sin tilslutning til at delutredningene leveres samlet høsten 2020.»

Nå, to år etter Stortingets vedtak, kommer det frem i en artikkel av Klassekampen 17.09.20 at det har vært uenig internt i utvalget om mandatet, og at NFD har skrevet følgende i et brev til utvalget denne uka:

«NFD legger flertallets forståelse til grunn, altså at utvalget kun skal vurdere hvordan bruken av private aktører kan gjøres mer effektivt. Dette sammenfaller også med den politiske bakgrunnen for at dette utvalget ble satt ned.»

Spørsmålsstiller stiller seg svært undrende til hvordan dette kan samsvare med den politiske bakgrunnen

for Stortingets vedtak, og stiller spørsmål ved om departementet her følger opp stortingets vedtak på riktig måte, eller legger føringer for et norsk offentlig utvalg i konflikt med hva som var Stortingets intensjon.

Svar:

Det fremkommer av utvalgets mandat at "Utvalget står fritt til å utrede de spørsmål som det selv finner hensiktsmessig og nødvendig å ta opp under arbeidets gang." Mandatet er omfattende, og gir ekspertutvalget et vidt rom for å vurdere de forhold utvalget anser formålstjenlig for å oppfylle Stortingets anmodningsvedtak. Det vide mandatet innebærer et tolkningsrom for utvalget, og det hadde oppstått uenighet i utvalget om hvordan mandatet er å forstå. Nærings- og fiskeridepartementet ga i brev av 15. september 2020 til Velferdstjenesteutvalget uttrykk for departementets vurdering av hvordan mandatet er å forstå. Departementet ba i brevet utvalget om å legge til grunn flertallets forståelse av mandatet, som er at utvalget "skal legge til grunn at det er ønskelig å bruke private aktører til å levere velferdstjenester og at de kun skal vurdere hvordan bruken av private kan gjøres mer effektivt".

I Stortingets anmodningsvedtak nr. 182 av 12. desember 2017, Innst. 43 S (2017-2018) om behandling av Dokument 8: 19 S (2017-2018) står det:

"Stortinget ber regjeringen om å sette ned et offentlig utvalg som skal kartlegge pengestrømmer i offentlig finansierte velferdstjenester, herunder handel mellom nærstående, bruk av skatteparadis, tynnkapitalisering og utbytte. Utvalget skal foreslå løsninger som kan sørge for at offentlige midler i størst mulig grad går til produksjon av faktisk velferd, og hvordan uønsket skattetilpasning i selskap som i all hovedsak er finansiert av offentlige midler, kan hindres."

I mandatet til Velferdstjenesteutvalget fremkommer det at "[m]ålet for regjeringen er å tilby velferdstjenester på en måte som bidrar til en samfunnsøkonomisk effektiv ressursbruk." Det brukes i dag private aktører til å levere flere typer velferdstjenester, og regjeringen vurderer at bruk av private aktører kan være et godt virkemiddel for å få mer velferd for hver krone brukt. Utvalget er bedt om å identifisere problemstillinger knyttet til bruk av private aktører, og foreslå løsninger som fører til at bruken av offentlig finansierte velferdstjenester i størst mulig grad går til produksjon av faktisk velferd. Jeg kan ikke se at mandatforståelsen er i strid med Stortingets anmodningsvedtak.

SPØRSMÅL NR. 2667**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 28. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Ved import av bruktbil til Norge skal engangsavgiften reduseres med et bruksfradrag.

Kan finansministeren bekrefte at dette gjelder alle biler som har vært registrert i utlandet, uavhengig av om kjøretøyet har vært registrert på en privatperson eller bedrift?

BEGRUNNELSE:

Det er mange som selv importerer biler til Norge fra utlandet, ikke minst gjelder dette entusiaster som tar inn bruktbiler fra både Europa og USA. Disse bilene er som regel brukte og forventes naturligvis å importeres som det. Bruktbiler som importeres til Norge skal i tråd med Forskrift om engangsavgift på motorvogner § 3-3 få bruksfradrag i avgiften ved første gangs registrering. Videre står det i forskriftens § 3-2 at «Som brukt motorvogn anses motorvogn som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet.»

Dessverre er det ikke alle som har opplevd prosessen med bruktimport og første gangs registrering her i Norge som like enkel. Det har blitt meg fortalt historier hvor privatimportør har fått tilbakemelding på at motorvognen (bilen) som importeres skal regnes som ny, til tross for at den både er flere år gammel og har vært registrert i utlandet. I et tilfelle har myndighetene brukt som argument at bilen kun har vært registrert på bedrifter og ikke privatpersoner i utlandet.

Det kan vel ikke være slik at kjøretøy som beviselig har vært registrert i utlandet og er flere år gamle skal regnes som nye fra fabrikk. Eksempelvis selges jo blant annet leasingbiler i Norge som bruktbiler, selv om de kun har vært registrert på leasingfirmaet og ikke en privatperson.

Bilentusiaster, privatpersoner og andre som driver bruktimport av biler til landet ønsker og fortjener at myndighetene utfører både tilsyn og avgiftsberegning på en forutsigbar og forståelig måte. Da trenger vi lik forståelse og håndtering av regelverket.

Svar:

Engangsavgift betales ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Avgiften omfatter de fleste typer motorvogner, med unntak av tunge lastebiler og busser. Bruktimporterte motorvogner får et prosentvis fradrag i avgiften basert på kjøretøyets alder.

For motorvogner som er 20 år eller eldre betales det ikke engangsavgift ut over vrakpantavgiften.

Reglene om beregning av fradrag i engangsavgiften for bruktimporterte biler følger av forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner kapittel 3. Skillet mellom ny og brukt motorvogn fremgår av § 3-2. Som ny motorvogn anses fabrikkny motorvogn eller motorvogn som ikke har vært registrert i utlandet før registreringen her i landet. Som brukt motorvogn anses motorvogn som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet. I praksis vil det være Statens vegvesen som tar stilling til hvorvidt kjøretøyet er brukt, og som legger inn dato for førstegangsregistrering i utlandet når kjøretøyet godkjennes og registreres i Norge.

Dersom kjøretøyet har vært registrert i utlandet på ordinær måte, vil den anses som brukt og være berettiget til bruksfradrag. I denne sammenheng er det uten betydning om kjøretøyet opprinnelig var registret på privatperson eller foretak.

Finansdepartementet har forelagt spørsmålet fra representanten for Skattedirektoratet, som opplyser at de ikke er kjent med saker hvor bruksfradrag har blitt nektet under henvisning til at kjøretøyet ikke har vært registrert på en person. Direktoratet understreker at de ikke har hatt mulighet til å identifisere den konkrete saken, og derfor ikke kan kommentere hva som ligger bak de situasjonene som beskrives i spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 2668**Innlevert 17. september 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 25. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil samferdselsministeren se nærmere på denne typen kjøretøy og bekrefte at de i tråd med typegodkjenning fra EU også skal kunne registreres med norske skilt og brukes på norske veier?

BEGRUNNELSE:

Etter hvert som den moderne varmedistribusjonen har utviklet seg har det oppstått behov for varebiler som kan kjøre i tettbygde strøk, uten å ta like mye plass som tradisjonelle lastebiler. Det er positivt både for omgivelsene og andre trafikanter at varetransport ikke alltid er avhengig av store lastebiler.

En slik løsning har blitt populær i Sverige og andre Europeiske land. En klasse B-trekkvogn med skaptralle, der trallen er festet med svingskive og er koblet slik at det i praksis oppleves som en boggi varebil/lett lastebil. Konstruksjonen har europeisk typegodkjenning og mulig å kjøre med førerkort BE siden bil og tralle ikke har totalvekt over 7 000 kg.

Til tross for at konstruksjonen er både typegodkjent i Europa og skal være mulig å innpasse under gjeldende norsk regelverk er det eksempler på vanskeligheter med registrering i møte med Statens vegvesen. Eksempelvis har en bedrift som har importert en Fiat Ducato trekkvogn med Veldhuizen henger fra Sverige, men opplever problemer med registrering her i Norge. Bilen og hengeren har vært registrert i Sverige, men importøren har fått beskjed om at kjøretøyet kan registreres men ikke brukes i Norge.

Svar:

Statens vegvesen opplyser at kombinasjoner med trekkvogn hvor tilhengeren O2 (skaptralle) er festet med svingskive på bilen slik at det utgjør en stiv enhet, kan godtas i Norge i henhold til gjeldende regelverk. Når det gjelder typegodkjenning så blir hvert enkelt kjøretøy – i dette tilfelle henger og trekkbil - enkeltgodkjent/typegodkjent hver for seg. Dersom det foreligger en EU-typegodkjenning på kjøretøyene, vil disse automatisk bli godkjent i Norge.

I de tilfeller hvor denne type kombinasjoner ikke har blitt godkjent, kan det ha vært tekniske forhold knyttet til kombinasjonen som har vært årsaken. Det kan eksempelvis være dersom det ikke foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på montering av svingskive eller modifisering

av trekkbilens bremseanlegg. Dersom kontrollmyndigheten vurderer at det er spesielle forhold knyttet til sammenkoblingen av bil og tilhenger, gjøres en anmerkning i vognkortet om at denne type tilhenger på visse vilkår kan festes til bilen.

Statens vegvesen gjør imidlertid oppmerksom på at nytt godkjenningsregelverk fra EU, forordning 2018/858/EU, vil tre i kraft i Norge i løpet av høsten 2020. Om det nye regelverket vil få godkjenningmessige konsekvenser for denne type kjøretøy er foreløpig ikke endelig kartlagt, men Norge vil ta initiativ overfor relevante land og Kommissjonen for nødvendige avklaringer.

Til slutt vil jeg knytte en kommentar til representantens begrunnelse og omtalen av bruk av førerkort klasse BE. Det fremgår av førerkortforskriften § 3-11 første ledd at "førerrett klasse BE gjelder for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3-5 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 3 500 kg." Dersom tilhengeren (eller trekkvognen) har en tillatt totalvekt på over 3500 kg kan den dermed i utgangspunktet ikke føres med førerkort klasse BE. For å kunne føre et kjøretøy med tilhengervekt over 3500 kg må føreren ha førerkort klasse C1E.

For førere som har ervervet førerrett i klasse BE før 19. januar 2013 (ikrafttredelsesdato for tredje førerkortdirektiv) gjelder likevel ikke nevnte begrensning i tillatt totalvekt for tilhengeren jf. førerkortforskriften § 14-6. Personer som kan føre et klasse B kjøretøy med tilhenger med tillatt totalvekt over 3500 kg får markert denne rettheten med kode 79.06 i førerkortet.

SPØRSMÅL NR. 2669**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 19. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for om det vært igangsatt et arbeid av en eller annen art for å enten utarbeide eller forberede en statlig reguleringsplan for gruvene i Brevik og hva innebærer statsrådets uttale om at man ikke går videre med en statlig reguleringsplan nå?

BEGRUNNELSE:

I Telemarksavisa 17.09.20 kan vi lese følgende: "Klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn sier til TA at regjeringen ikke går videre med en statlig plan for Brevik" I svaret til Telemarksavisa sier statsråden følgende:

"Regjeringa si oppgåve i denne typen saker er å sikre at det finst tilstrekkelig nasjonal deponikapasitet for farleg avfall. Fram til no har det sett ut til at denne vil vere uttømt i 2024, noko som har aktualisert spørsmålet om statleg plan i Brevik.

Sidan eg vart klima- og miljøminister i januar har eg hatt tett dialog med ulike kommunar og aktørar for å kartlegge alternativ. Med dei nye planane som NOAH har presentert i dag, kan vi potensielt ha nasjonal kapasitet til 2030. Det er positivt, og gir rom for teknologisk utvikling og vonleg mindre deponibehov i framtida.

Regjeringa går difor ikkje vidare med planane om statleg plan i Brevik no. Eg understrekar at det er Miljødirektoratet som behandlar og eventuelt godkjenner planane om forlenging på Langøya. Sidan det er eg som har ansvaret for nasjonal behandlingsskapasitet, vil eg følgje utviklinga nøyte."

Ut i fra statsrådets svar til Telemarksavisa er det grunn til å be om avklaringer fra statsråden på hva det innebærer at "Regjeringa går difor ikkje vidare med planane om statleg plan i Brevik no" Har det vært igangsatt et arbeid av en eller annen art for å enten utarbeide eller forberede en statlig reguleringsplan for gruvene i Brevik og hva innebærer det at man ikke går videre med en statlig reguleringsplan nå.

Svar:

Det har lenge vore kjent at dagens deponi for farleg avfall på Langøya vil vere fullt rundt 2024, og at det då er behov for ei ny løysning. Utgangspunktet er at industrien sjølv har ansvaret for å sikre forsvarleg behandling av sitt farlege avfall og å etablere behandlings-løysingar. Samstundes har staten eit ansvar for å sikre at vi held vår internasjonale plikt til å kunne handtere farleg avfall nasjonalt. At vi har eit ansvar for å sikre slik nasjonal behandlingsskapasitet har blitt understreka fleire gonger, mellom anna av ESA.

Det har over lengre tid gått føre seg ein prosess for å vurdere om det er behov for at staten skal ta ei rolle for å sikre ny behandlingsskapasitet for farleg avfall. I dette arbeidet har behovet for statleg plan for eit deponi for farleg avfall i Brevik vore til vurdering. Sidan representanten har stilt både meg og mine forgjengarar gjentekne spørsmål om dette, legg eg til grunn at dette ikkje er ny informasjon for han. Gjennom første halvår har eg hatt omfattande dialog med ulike kommunar og aktørar for å få informasjon om alternative løysingar.

Miljødirektoratet sendte i juni i år brev til både NOAH og Miljøteknikk Terrateam, der dei ba om informasjon om moglege tiltak for å forlenge levetida ved eksisterande deponi.

NOAH sendte 15. september eit svar til Miljødirektoratet, der dei peikar på moglege tiltak som potensielt kan gje behandlingsskapasitet for farleg avfall fram til 2030. Ei forlenging av kapasiteten på Langøya vil mellom anna krevje løyve frå Miljødirektoratet.

Forlenga deponikapasitet vil gje meir tid til å realisere den teknologiutviklinga som ekspertutvalet om farleg avfall har peika på, der mellom anna utvikling av nye gjenvinningsløysingar vil kunne gje mindre deponeringsbehov i framtida.

Eg vurderer dette som interessante, nye moglegheiter som må avklarast om lar seg realisere. Regjeringa har ikkje starta ein statleg planprosess i Brevik. Og den nye informasjonen frå NOAH gjer at eg heller ikkje ser behovet for å starte ein slik prosess no.

Som klima- og miljøminister har eg eit ansvar for å sikre nasjonal behandlingsskapasitet for farleg avfall, og eg vil difor følgje utviklinga nøyte.

SPØRSMÅL NR. 2670**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 27. september 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvorfor har Nærings- og fiskeridepartementet gitt Innovasjon Norge beskjed om å stoppe utbetalinger til reisearrangører ut over 20 prosent av hver virksomhets refusjoner, og når forventes det at Innovasjon Norge igjen vil starte opp igjen med utbetalinger i tråd med Stortingets vedtak?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i forbindelse med revidert statsbudsjett 500 millioner kroner i støtte til reisearrangørene, for at de igjen skulle kunne refundere forbrukerne for avlyste reiser uten å selv gå konkurs. Stortinget presiserte i sitt vedtak at summen av støtte og lån kunne utgjøre inntil 80 pst. av totale refusjoner, innenfor rammen på 500 millioner kroner, men at støtten ikke kunne utgjøre mer enn 800 000 euro pr virksomhet. Det var ingen ytterligere begrensninger, og Stortinget la dermed opp til at reisearrangørene skulle kunne få opp til 80 prosent av totale refusjoner i støtte, dersom dette ikke oversteg 800 000 euro. Jeg har fått tilbakemeldinger fra en rekke virksomheter om at NFD har gitt Innovasjon Norge beskjed om å stoppe utbetalinger ut over 20 prosent av søknadsbeløp, til tross for at de 500 millionene som Stortinget bevilget i RNB ikke er brukt opp. Jeg reagerer sterkt på at regjeringen her aktivt ser ut til å forhindre at midlene som Stortinget har bevilget utbetales til pakkereisearrangørene. Det kan se ut til at Regjeringen her bevisst handler i strid Stortingets vedtak og vilje. Det er derfor behov for en klargjøring av de faktiske forhold.

Søknadsfristen er gått ut og Innovasjon Norge har nå et fullstendig bilde av hvor mye det er søkt om. Det hevdes at det er mer penger igjen av potten på 500 millioner og at det dermed er fullt mulig å betale ut mer i støtte til reisearrangørene. De står fremdeles i en svært krevende situasjon og vil være viktige for å få igang aktivitet når vi alle kan reise igjen.

Svar:

Da låne- og tilskuddsordningen for pakkereisearrangørene ble etablert, var det stor usikkerhet rundt størrelsen på

refusjonene som forbrukerne hadde utestående. Rammen for ordningen ble satt på bakgrunn av anslag fra bransjeorganisasjonene.

Stortinget besluttet i Innst. 360 S (2019-2020) at staten skulle bidra overfor pakkereisearrangørene med en pakke på 2 mrd. kroner, hvor 1,5 mrd. kroner skulle tilbys som lån, og 500 mill. kroner skulle tilbys som tilskudd, innenfor en samlet ramme på inntil 80 pst. av refusjonene. Videre er samlet tilskudd begrenset oppad til ca. 8 mill. kroner for den enkelte bedrift, i tråd med EU-regelverket. Det ble ansett som viktig å kunne utbetale raskt. Dette forutsatte at notifikasjonsprosessen måtte være rask, og ordningen ble notifisert under Covid-19-regler. I disse er det en maksimal ramme for tilskudd på 800 000 Euro.

Da Innovasjon Norge fikk oppdraget med å etablere ordningen innenfor de rammer som følger av Stortingets vedtak, ba jeg dem gjøre en første tildelingsrunde hvor pakkereisearrangørene fikk tildelt 20 pst. av dokumenterte refusjoner i tilskudd, oppad begrenset til 8 mill. kroner. Begrunnelsen for dette var at anslagene for bevilgninger til ordningen var usikre, og det var behov for å se omfanget av søknadene før det ble tatt endelig stilling til samlet tilskuddsbeløp. I retningslinjer for ordningen fremgikk det at det skulle gjennomføres en andre fordelingsrunde basert på de samme søknadene. Innovasjon Norges frist til pakkereisearrangørene for å sende inn bekreftet dokumentasjon for refusjonene gikk ut 15. september.

Innovasjon Norges tall viser at etterspørselen etter lån og tilskudd er betydelig mindre enn det bransjen anslo og regjeringen og Stortinget la til grunn da ordningen ble besluttet.

Det er hittil tildelt 93,5 mill. kroner i tilskudd og 263,6 mill. kroner i lån. Regjeringen mener derfor det bør være rom for å øke andelen tilskudd, og foreslår derfor i Prop. 142 S (2019-2020) at det gjøres en andre fordelingsrunde blant søkerne, slik at tilskuddet til den enkelte pakkereisearrangør samlet utgjør inntil 40 pst. av refusjonene, oppad begrenset til 8 mill. kroner. På bakgrunn av de søknadene som er kommet inn, anslås dette å innebære samlede utbetalinger fra ordningen på i overkant av 150 mill. kroner i tilskudd og 263,6 mill. kroner i lån. Når tilskuddsandelen øker vil noe lån omgjøres til tilskudd. Hvor mye som om-

gjøres er avhengig av om og hvor mye den enkelte søker har lånt under ordningen.

Regjeringen vil legge frem endelig forslag til endret bevilgning til ordningen for Stortinget ifb. nysalderingen av 2020-budsjettet.

SPØRSMÅL NR. 2671

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Jorodd Asphjell

Besvart 24. september 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Vil regjeringen åpne breddeidretten for voksne i 2021 hvis smittesituasjonen i Norge er slik den er per dags dato eller kan en frykte at regjeringen vil forlenge nedstengningen av breddefotballen ytterligere?

BEGRUNNELSE:

I dag kom beskjeden om at serien for breddefotball for voksne er avlyst i 2020 siden spillerne hverken får trene som normalt eller spille fotball.

Norge som samfunn og norsk idrett ble stengt ned 12. mars. Koronapandemien har utgjort en trussel mot hele reisverket i idrettsorganisasjonen og den norske idrettsmodellen.

Idretten har stått samlet og tatt et tydelig samfunnsansvar i den nasjonale dugnaden for å redusere smitterisiko i det norske samfunnet.

Smittevern har preget idretten fra første dag gjennom utarbeidelse av smittevernprotoller, koronavettregler i alle særforbund, koronavettkurs og annet holdningsskape arbeid. Nesten 100 000 ungdommer har gjennomført NFF sitt Koronavettkurs.

Myndighetene vil ennå ikke gi grønt lys for gjenåpning av kontakttrening for voksne over 20 år på bakgrunn av smitteutviklingen i det norske samfunnet.

Samtidig uttrykker myndighetene et tydelig ønske om å gjenåpne den resterende breddeidretten for voksne raskest mulig.

I Norden og Europa er blant annet breddefotballen for alle nivå og aldre i full gang, med unntak av Norge. Det er ingen kjente smittetilfeller som kan spores til selve fotballaktiviteten blant de hundretusener som driver med dette rundt omkring i Europa. Selv i Norge sier Helsedirektoratet at det ikke er selve spillet de er bekymret for, men kø i kiosken, reisevirksomhet og over 200 i publikum. FHI understreker også i notatet fra begynnelsen av mai, som TV2 refererte til, at det er så sporadisk og kortvarig kon-

takt på et stort utendørsareal i fotball, at smitterisikoen er "forsvinnende liten".

NFF har tilpasset seriespillet slik at ingen kamper går utenfor egen krets – altså er reisevirksomheten borte. Breddefotballen er allerede i gang for barn og unge, og det viser at det fint går an å holde publikum under 200, samt registrere publikum og drive smittevern.

Et av de store utfordringene vi nå kan se er at rekrutteringen svikter, og at frafallet av spillere og trenere øker. Det kan få meget alvorlige konsekvenser på sikt for fotballen og annen lagidrett.

Hele norsk idrett er bygd på dugnad, frivillighet og sponsorer som er med å støtter idretten lokalt. Mange klubber mister nå verdifulle inntekter når aktiviteten ikke kommer i gang og de kan ikke legge planer for 2021, slik situasjonen er nå.

Svar:

Vi er alle opptatt av å komme tilbake til et normalisert samfunn så raskt som mulig. Det er smittesituasjonen som avgjør når dette kan skje. Idretten, sammen med resten av frivilligheten og kulturlivet er blitt hardt rammet av de restriksjonene som har vært nødvendige å innføre for å kunne ha kontroll på covid-19-smitten.

Jeg er enig med representanten Asphjell i at idretten har gjort en stor innsats for å tilpasse seg smittesituasjonen, og at det er viktig å komme i gang med normal idrettsaktivitet for alle så raskt som mulig. Jeg kan forsikre Asphjell om at ingen i regjeringen har noen interesse av å holde tilbake breddeidretten lenger enn det som er høyst nødvendig. Vi har allerede åpnet opp for kontaktidrett for barn og unge, og voksne kan også drive idrett så lenge bl.a. krav om avstand og gruppestørrelse blir fulgt. I tillegg har vi åpnet opp for toppidretten, inkludert seriespill i fotball for de tre øverste nivåene for herrer og to øverste nivåene for kvinner.

Jeg skjønner at smittevernreglene setter begrensninger, særlig i idretter der èn metersregelen er en reell hindring for normal idrettsaktivitet, som i fotball og håndball. Jeg ser derfor fram til den dagen da vi kan åpne opp for fullt, også for voksne.

Norges idrettsforbund har laget et forslag til hvordan breddeidretten for voksne kan gjenåpnes. Forslaget skisserer en gjenåpning i ulike faser. Regjeringen har til hensikt å legge dette forslaget til grunn for sine vurderinger.

Når en slik gjenåpning kan skje vil bero på en helsefaglig vurdering basert på smittesituasjonen.

Foreløpig vurderer helsemyndighetene det slik at det ikke er tilrådelig å åpne for full breddeidrettsaktivitet for voksne. Hvordan dette vil utvikle seg utover høsten og til neste år er umulig å svare på nå, men i likhet med Asphjell håper jeg på en snarlig positiv utvikling i smittesituasjonen slik at vi kan åpne opp for all idrettsaktivitet så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 2672

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 28. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hvor mye reduseres handlingsrommet til kommunesektoren i 2020 i forhold til forutsetningene i revidert nasjonalbudsjett 2020 og handlingsrommet i 2021 sammenlignet med forutsetningene i kommuneproposisjonen 2021 som følge av årets lønnsoppgjør i kommunesektoren, fordelt på henholdsvis fylkeskommuner og kommuner?

Svar:

I Revidert nasjonalbudsjett 2020 la regjeringen fram nye anslag på lønns- og prisvekst og skatteinntangen i kom-

munesektoren. Ved behandlingen av Kommuneproposisjonen 2021 vedtok Stortinget følgende:

”Stortinget ber regjeringen gjøre nye vurderinger av behovet for kompensasjon til kommunesektoren i lys av ny informasjon både om merutgifter og inntektsbortfall i kommunesektoren, utvikling i skatteinntang og lønns-/prisutvikling, og komme tilbake til Stortinget i tilknytning til nysalderingen av statsbudsjettet for 2020, og om mulig gi en løypemelding i forslag til statsbudsjettet for 2021.”

I tråd med dette vedtaket vil regjeringen i Nasjonalbudsjettet 2021 legge fram oppdaterte anslag for lønns- og prisveksten og skatteinntektene i kommunesektoren i 2020, og hvordan dette påvirker kommuneøkonomien.

SPØRSMÅL NR. 2673

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 25. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vil statsråden gjøre en evaluering av hvor mange søknader som er behandlet og innvilget, og om denne nye ord-

ningen fungerer like treffsikkert som den tidligere ordningen?

BEGRUNNELSE:

Tilskudd til tilpasning av bolig ble tidligere forvaltet av Husbanken. Tilskuddet var regulert i en egen forskrift gitt med hjemmel i husbankloven § 1. Fra årsskiftet 2020 gikk tilskuddet over i kommunerammen/inntektssystemet. Samtidig fikk kommunene en lovpålagt plikt til å behandle søknader om tilskudd til tilpasning av bolig. Dette følger av kapittel 2 i bostøtteloven.

Svar:

I statsbudsjettet for 2019 ble det under programkategori 13.80 kap. 581 post 75 bevilget 481,5 mill. kroner til kommunale tilskudd til etablering og tilpasning av bolig. 96 mill. kroner av bevilgningen gikk til tilskudd til tilpassing. Fra 1. januar 2020 ble posten avvirket. I stedet ble ca. 500 mill. kroner overført til rammetilskuddet til kommunene. Samtidig ble bostøtteloven utvidet med et nytt kapittel, hvor det slås fast at kommunene plikter å vurdere å gi tilskudd til tilpasning av bolig for personer med spesielle boligbehov. Formålet med å overføre tilskudd til tilpas-

ning av bolig til kommunene, var for det første å gi kommunene et mer helhetlig ansvar for den boligsosiale politikken, slik at de i større grad kan se lokale boligsosiale utfordringer i sammenheng med andre velferdsområder. For det andre gir det mer forutsigbarhet for kommunene hvilke ressurser som står til rådighet.

Lovendringen har gitt kommunene ansvar for å ha tilskuddsordninger på dette området, og bevisstgjør dem i større grad om deres rolle som tilskuddsforvaltere. Oppgaveoverføringen innebærer videre at kommunene gis større muligheter til å utnytte ressursene effektivt, til det beste for mottakerne. De kan for eksempel velge å bruke mye tilskuddsmidler ett år, og mindre i senere år. Det gir også bedre mulighet til å avveie om etableringstilskudd, tilpassningstilskudd eller praktisk bistand er mest hensiktsmessig i hver enkelt sak.

Husbanken vil i tiden fremover følge utviklingen i tilskuddsbruken, og ha dialog med kommunene. Ordningen har bare eksistert i åtte måneder. Når ordningen er mer innarbeidet, vil det være aktuelt med en evaluering.

SPØRSMÅL NR. 2674

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 25. september 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for at innbyggere og næringsliv ikke sitter igjen med regningen for ineffektiv drift av i plan- og bygningsetaten?

BEGRUNNELSE:

Denne uken kom rapporten om at sammenslåtte kommuner har skrudd opp byggesaksgebyrene istedenfor at de er redusert. Det har altså blitt dyrere for innbyggeren å bygge i kommuner som har blitt større. Dette er stikk i strid med intensjonen om at kommunereformen skulle gi mer effektive kommuner. Videre viser rapporten at prisforskjellene på byggesøknader i kommunene er unaturlig store. Prisforskjellene er et bevis på hvilken kommuner som ikke driver effektivt og at de som må betale for ineffektiviteten er innbyggeren.

Svar:

Plan- og bygningsloven § 33-1 gir kommunene hjemmel til å ta gebyr ved plan- og byggesaksbehandling. Kommunens gebyrinntekter kan ikke være høyere enn de "nødvendige kostnadene" kommunen har med behandling av slike saker. Det vil si at den øvre grensen for gebyr i plan- og byggesaker er selvkost. Gebyrlegging til selvkost tillater at den aktuelle tjenesten fullfinansieres gjennom gebyrene, men det stilles ikke krav til at den skal det.

Begrensningen til selvkost i plan- og bygningsloven § 33-1 retter seg også mot det enkelte gebyr. Dette medfører at kommunens faktiske kostnader i den konkrete saken bør gjenspeiles i det fastsatte gebyret. Likevel kan kommunen i sine regulativer legge til grunn gjennomsnittsbetraktninger. Det er ikke et krav at det konkrete gebyret fullt ut må tilsvare kommunens kostnader i den enkelte sak. Gebyret kan tilsvare et antatt gjennomsnitt for tilsvarende saker. Samtidig kan ikke avvirket være for stort.

Jeg er kjent med at de kommunale byggesaksgebyrene kan variere fra kommune til kommune. Det kan skyldes at enkelte kommuner produserer tjenestene mer effektivt enn andre, men det kan også være at noen kommuner har høyere naturlige kostnader enn andre, for eksempel som følge av høyere lønnsnivå, mer kompliserte saker og utbyggingspress. Etter en kommunesammenslåing kan for eksempel IKT-investeringer for å samkjøre sakssystemene i de gamle kommunene, bidra til at utgiftene til saksfeltet øker i en overgangsperiode.

Variasjonene mellom kommuner kan også skyldes at kommunestyret har prioritert å holde gebyrene lavere, ved å delfinansiere de gebyrbelagte tjenestene med kommunens frie inntekter i større eller mindre grad.

Kommunene må selv ta stilling til hvordan arbeidet med plan- og byggesaker skal finansieres og organiseres. Dette er valg og prioriteringer som skal gjøres lokalt, og regelverket setter ingen krav til hvordan kommunene skal organisere virksomheten.

Det er likevel viktig at byggesaksgebyrene ikke er høyere enn det som er nødvendig. I den nye kommuneloven er det for første gang lovfestet hvilke prinsipper og metoder som skal legges til grunn når det øvre taket for de samlede gebyrinntektene på et gebyrområde skal beregnes. Kommuneloven § 15-1 og tilhørende forskrift trådte i kraft 1. januar 2020, og vil bidra til at kommunene får en likere forståelse av hva som ligger i selvkost og dermed kan dekkes gjennom gebyrene. Å lovfeste regler for hvordan selvkost skal beregnes, gir også grunnlag for en bedre og mer effektiv kontroll med kommunenes gebyrinntekter, ved at kommunens praksis kan vurderes opp mot klarere kontrollkriterier. Både kommunestyret, kommunedirektør, kontrollutvalget og revisor har ansvar for å passe på at man ikke tar mer enn selvkost. Innenfor denne rammen vil det være opp til politikerne lokalt å fastsette hvor mye av de nødvendige kostnadene til tjenesten som skal dekkes av gebyrer fra innbyggerne.

SPØRSMÅL NR. 2675

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 25. september 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre langsiktig gode løsninger, som både ivaretar Forsvarets og kommunens/innbyggenes behov?

BEGRUNNELSE:

Horten er en gammel marineby og Forsvarets tilstedeværelse er og har alltid vært viktig for byen. Mesteparten av Forsvarets virksomheter er i bydelen Karljohansvern. Dette er en idyllisk og historisk bydel, som i tillegg til Forsvarets virksomheter består av arbeidsplasser, boområder, rekreasjonsområder, overnattings- og serveringssteder, museer, kirke, festivaler og andre kulturattraksjoner. Store deler av området er vernet og det er mange verneverdige bygg.

Området er fortsatt veldig viktig for Forsvaret, og de eier mye av bygningsmassen og veier/infrastrukturen er Forsvarets eiendom.

Det her over lang tid vært stor bekymring for manglende vedlikehold av veier, rørsystemer og lignende. Kommunen har ytret ønske om å overta mer av infra-

strukturen, men har - i tråd med etablert praksis ved overtagelse av infrastruktur - stilt som krav at det oppgraderes til riktig standard før en eventuell overtagelse. Det har så langt ikke blitt enighet om dette.

Situasjonen har derfor over flere år virket fastlåst. Forsvarets veier og infrastruktur forfaller og innbyggere som er avhengig av dette fortviler. Det er derfor avgjørende at en finner frem til en langsiktig løsning, der Forsvarets og kommunens ansvar og samfunnsansvar tydeliggjøres.

Svar:

Store deler av bygningsmassen på Karljohansvern er de siste 25 – 30 årene solgt etter at Forsvaret har avviklet og redusert sin virksomhet ved basen. De fleste veiene er imidlertid blitt liggende igjen med Forsvarsbygg som grunneier. For noen veier er ansvaret for veggrunn deloverført til nye brukere, hvorav noen er overført til Horten kommune. Området er fortsatt viktig for forsvarssektoren, og mye av bygningsmassen, veier og infrastruktur vil fortsatt beholdes i forsvarssektorens eie. Veier og infrastru-

tur som forsvarssektoren ikke lenger har behov for eierskap til kan imidlertid avhendes.

Forsvarsbygg har over lengre tid hatt kontakt med Horten kommune for å finne en langsiktig løsning for eierskap og forvaltning av veier og infrastruktur, uten at det er kommet til enighet. Dette er ikke en tilfredsstillende

situasjon for noen av partene. Jeg vil derfor be Forsvarsbygg sørge for at veier og infrastruktur på Karljohansvern som forsvarssektoren ikke lenger har behov for å eie blir avhendet, primært med sikte på at kommunen overtar eierskapet.

SPØRSMÅL NR. 2676

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 25. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre optimal sportilkobling nord- og sydover fra Kopstad godsterminal til nytt dobbeltspor på Vestfoldbanen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har målsetninger om å legge til rette for mer gods på de lange transportene på sjø og bane.

Horten kommune og Kopstad godsterminal AS jobber aktivt for å utvikle området i tråd med vedtatt reguleringsplan, regional plan og nasjonal transportpolitikk.

Godspakken i gjeldende NTP omfatter terminaltiltak i form av etablering eller oppgradering av mindre terminaler, blant annet på Vestfoldbanen.

Kopstad er et av områdene vurdert som avlastnings-terminal for Alnabru i KVVU godsterminalstruktur i Oslofjordområdet (høringsfrist 15.9.20).

Det er regulert sportilknytning fra Kopstad godsterminal til nytt dobbeltspor på Intercity-strekningen Nykirke-Barkåker på Vestfoldbanen i form av avgreining fra hovedspor og uttrekkspor til godsterminalen. Kopstad godsterminal AS vurderer at løsningen ikke vil gi tilfredsstillende funksjonalitet. Løsningen med uttrekkspor medfører at godstog må redusere hastigheten i hovedspor for avkjøring, hvilket vil bidra til redusert kapasitet for trafikkavvikling.

Godstransport er prioritert etter persontransport på bane. KVVU peker på at dette gir konsekvenser i form av lav hastighet, økte fremføringskostnader, dårligere energieffektivitet og flere forsinkelser for godstogene. KVVU viser videre til andre utfordringer knyttet til konkurransevnen til gods på bane. Blant annet er varemottaker avhengig av leveranser til bestemte tidspunkt. Det er derfor begrenset mulighet til å fordele trafikken utover døgnet. Det danner

seg derfor flaskehals i rush på banenettet og små forsinkelser kan forplante seg videre i systemet.

KVVU viser til forsinkelser som en utfordring for konkurransevnen og attraktiviteten til godstransport på bane. Når Bane NOR nå skal bygge nytt spor til Kopstad godsterminal bør det investeres i en løsning som gir best samfunnsøkonomisk nytte og som bidrar til å bygge opp under og realisere nasjonale transportpolitiske målsetninger.

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for at mer gods kan gå på bane. En forutsetning for dette er at jernbanen må være konkurransedyktig på pris. Jernbanegodsterminalene står for en betydelig andel av de totale transportkostnadene. De senere år har det blitt gjennomført mindre tiltak på flere terminaler. I neste Nasjonale transportplan vil regjeringen komme tilbake til en helhetlig strategi for godssatsingen i de kommende tolv årene, herunder også videre planer for godsterminaler. Samferdselsdepartementet har i 2020 mottatt KVVU Godsterminalstruktur i Oslofjordområdet fra transportetatene, og sendt denne til ekstern kvalitetssikring (KS1). Denne KVVUen er også sendt på en parallell høring. Både den eksterne kvalitetssikringen og høringen har frist 15. oktober. Dette vil inngå som grunnlag i departementets videre arbeid med neste Nasjonale transportplan.

For Kopstad godsterminal er det i avtalen mellom Jernbanedirektoratet og Bane NOR om bygging av dobbeltspor Nykirke-Barkåker forutsatt en enkel avgreining fra dobbeltsporet sør for Tangentunnelen til mulig fremtidig Kopstad godsterminal. Reguleringsplanen for dobbeltspor mellom Nykirke og Barkåker, vedtatt i Horten, Tønsberg og Re kommune juni 2018, inneholder planer

og bestemmelser for en slik enkel avgrensning fra nord. I kontrakten med entreprenør er dette tatt inn som opsjon.

Departementet kjenner til at Bane NOR har møtt Kopstad Godsterminal AS for å klargjøre forutsetningene for en ny godsterminal. Kopstad Godsterminal AS ønsker, som stortingsrepresentanten nevner i sitt spørsmål, en mer omfattende løsning enn det som er forutsatt i prosjektet.

Bane NOR er forberedt på å bygge en avgrensning, slik det er forutsatt i nevnte avtale med Jernbanedirektoratet, dersom annet ikke blir bestemt. Løsningen som i dag er del av prosjektet Nykirke-Barkåker har hastighetsbegrensning på 40 km/t ved avgrensningen. Kopstad Godsterminal AS har, som nevnt i spørsmålet, foreslått en løsning med større hastighet i avgrensningen, samt mulighet for

større kapasitet fra/til uttrekkssporet. Løsningen krever imidlertid mer omfattende arbeider i forbindelse med uttrekksspør og signalanlegg, og vil ikke være en del av prosjektet Nykirke-Barkåker.

Kapasitetsmessig vil også fremkommeligheten for godstog på Vestfoldbanen bli en utfordring. Med fire tog i timen på strekningen Drammen-Tønsberg vil det bli begrenset kapasitet på dagtid. Problemstillingen må håndteres i arbeidet med en rutemodell for strekningen som del av det samlede togtilbudet på Østlandet.

Vedrørende vurderinger av alternativ plassering av en godsterminal i denne regionen så viser jeg til den pågående høringen om KVVU Godsterminalstruktur for Oslofjorden.

SPØRSMÅL NR. 2677

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 28. september 2020 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

Som følge av virusutbruddet iverksatte regjeringen de mest inngripende tiltakene i fredstid. Krisefullmakter ble brukt, og rettigheter ble innskrenket. Koronakommisjonen ble satt ned av regjeringen for å granske myndighetens håndtering av pandemien.

Når regjeringen selv har satt ned kommisjonen, er regjeringen enig i at det er avgjørende med åpenhet og debatt om kommisjonens arbeid og oppdragsforståelse for å sikre legitimitet og tillit til kommisjonens arbeid og konklusjoner, og hvordan vil regjeringen i så fall sikre det?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har sendt en proposisjon til Stortinget som inneholder et lovforslag om informasjonstilgang for Koronakommisjonen. I proposisjonen legger regjeringen en tolkning av offentlighetsloven til grunn som beskriver hvordan Koronakommisjonen kan unnlate å gi ut kopi av referater fra forklaringer som opptas. I en NRK-sak om lovforslaget uttaler Presseforbundet at:

«(...) man kunne valgt å trekke frem lovens intensjoner om mest mulig åpenhet, men isteden fokuserer man på unntakene». Jussprofessor Jan Fridtjof Bernt kaller tolkningen «en oppskrift på hemmelighold.»

Svar:

Covid-19-pandemien har hatt dramatiske konsekvenser for samfunnet og testet vårt beredskapssystem. Det er derfor viktig for regjeringen å trekke lærdom fra pandemien og å legge til rette for en bred diskusjon om myndighetenes håndtering av den. Med dette for øye har regjeringen nedsatt Koronakommisjonen som skal kartlegge alle relevante sider ved håndteringen av covid-19-utbruddet. Kommisjonen er uavhengig og har fått et bredt mandat.

Regjeringen har lagt til rette for at kommisjonen skal kunne levere på sitt oppdrag. Etter mandatet kan kommisjonen innhente opplysninger, og kommisjonen oppgir allerede å ha innhentet titusenvis av dokumenter fra forvaltningen. I tillegg har regjeringen gitt instruks om at enhver som utfører arbeid eller tjeneste for forvaltningen plikter å gi den informasjon som er nødvendig for at kommisjonen kan utføre sitt arbeid. Justis- og beredskapsdepartementet har også fremmet en proposisjon til Stortinget for å sikre at kommisjonen kan motta opplysninger uten hinder av taushetsplikt. Dersom den finner det nødvendig, kan kommisjonen også avholde intervjuer.

Det er lagt godt til rette for åpenhet om Koronakommisjonens arbeid. Kommisjonens mandat er offentlig tilgjengelig, og rapportene kommisjonen leverer, skal

offentliggjøres. Dette er i samsvar med vanlig praksis for offentlig oppnevnte granskningskommisjoner.

Når det gjelder innsyn i kommisjonens dokumenter, gjelder offentleglova for Koronakommisjonen, og retten til innsyn er ikke innskrenket. Etter forslag fra Justis- og beredskapsdepartementet, har Kongen i statsråd gitt en midlertidig forskrift om behandling av innsynskrav rettet til Koronakommisjonen. Forskriften innskrenker ikke innsynsretten, men regulerer hvem som skal behandle innsynskrav. Forskriften åpner for at kommisjonen kan bestemme at innsynskrav i dokumenter forvaltningen har sendt kommisjonen skal behandles av avsenderorganet i stedet for kommisjonen. Justis- og beredskapsdeparte-

ments begrunnelse for å fremme forskriften er at dersom kommisjonen selv skal måtte behandle alle mottatte innsynskrav i slike dokumenter, ville dette kunne medføre lang behandlingstid og risikere at kommisjonens øvrige arbeid blir skadelidende.

Kommisjonen skal uansett behandle innsynskrav i dokumenter den selv produserer, eller som kommer fra private avsendere. Reglene i offentleglova gjelder da for kommisjonens håndtering av innsynskrav på vanlig måte. Dokumentet representanten viser til i spørsmålet er et organinternt dokument hos kommisjonen. Det følger av offentleglova § 14 at slike dokumenter kan unntas innsyn.

SPØRSMÅL NR. 2678

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 28. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen bidra til å øke kapasiteten ved Sykehuset Østfold gjennom egne bevilgninger, eller forventer statsråden at realisering av økt kapasitet skal skje innenfor sykehusets eget budsjett?

midlene for å sikre nødvendige helsetjenester. Jeg er kjent med at Helse Sør-Øst har etablert interne låneordninger for investeringer. For større investeringer over 500 mill. kroner kan de regionale helseforetakene søke om statlige lånemidler.

BEGRUNNELSE:

Viser til (Dokument nr. 15:2104 (2019-2020)) der statsråden skriver følgende:

«Jeg er kjent med at Sykehuset Østfold har satt i gang et arbeid for å se på muligheten for å øke kapasiteten ved sykehuset, i tillegg er planlegging av utvidelse av akuttmottaket godt i gang.»

Svar:

Som jeg opplyste i svar av 6. juli 2020 på skriftlig spørsmål nr. 2104 fra Stortingets president, er Sykehuset Østfold i gang med et arbeid for å se på muligheten for å øke kapasiteten ved sykehuset. Planlegging av utvidelse av akuttmottaket er godt i gang. Videre skal det bygges kontorbygg ved Kalnes hvor sykehuset skal leie arealer.

I bevilgningene som overføres årlig til de regionale helseforetakene ligger det inne midler til å dekke kostnader både til drift og investeringer. Innenfor disse rammene har helseforetakene ansvar for å prioritere bruk av

SPØRSMÅL NR. 2679**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 28. september 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å hindre at foreldre må ta ut ulønnet permisjon som følge av at kvoten med omsorgspenger er brukt opp på grunn økt forbruk knyttet til korona-pandemien?

BEGRUNNELSE:

15. september presenterte regjeringen at foreldre får flere omsorgsdager, dersom det kommer lokale utbrudd og stengninger etter at kvoten er brukt opp.

I følge nasjonal veileder skal barn og ansatte selv med milde luftveissymptomer og sykdomsfølelse ikke møte i barnehagen eller skole.

Dette medfører et økt behov for omsorgsdager for foreldre som må være hjemme med barn av smittevernhensyn. Dette kommer i tillegg til ordinær sykdom.

Etter sommeren har det i tillegg vært flere lokale utbrudd og pålegg om karantene for barn.

Resultatet av dette er at kvoten med omsorgspenger står i fare for å ikke strekke til for flere foreldre.

Regjeringens ekspertgruppe for samfunnsøkonomiske effekter av smitteverntiltak har vurdert ordningen med omsorgspenger. Dette er gjengitt i Prop. 127 S (2019–2020):

«Fremover vil behovet for omsorgspenger variere betydelig mellom foreldre og avhenge av jobbflexibilitet, tilgang på barnepass innad i husholdningen og bosted. Med mindre barnehager og skoler på nytt stenges ned over en lengre periode, mener ekspertgruppen at eventuelle ytterligere utvidelser i ordningen med omsorgspenger bør målrettes mot foreldre med få dager gjenstående av kvoten.»

Svar:

Det er ingen tvil om at behovet for dager med omsorgspenger vil være større denne høsten enn i en "normal" høst. Derfor har Regjeringen gitt alle familier full årskvote med omsorgspengedager fra 1. juli og ut året. Det betyr at alle familier har minst 20 omsorgspengedager for denne perioden. Familier med mer enn to barn og med kronisk syke og funksjonshemmede barn får flere dager. Den nye helårskvoten skal i utgangspunktet være tilstrekkelig for tiden mellom sommerferien og juleferien, også med den særlige forsiktigheten vi skal utvise denne høsten. For å

ivareta de mest utsatte kan foreldre få omsorgspenger etter at kvoten er brukt opp dersom barnet må holdes hjemme på grunn av særlige smittevernhensyn hos barnet eller hos familiemedlem barnet bor med. Ved lokale smitteutbrudd kan det også gis omsorgspenger etter at kvoten er brukt opp ved lokalt besluttet stengning av skole eller barnehage.

Både arbeidstakere og arbeidsgivere er oppfordret til å være fleksible i den situasjonen vi er i nå. Mange foreldre har mulighet til å jobbe hjemmefra og enda flere har mulighet til mer fleksibel arbeidstid. Dette vil også redusere behovet for bruk av omsorgspengedager.

I Prop 127 S (2019-2020) refereres ekspertgruppen for samfunnsøkonomiske effekter av smitteverntiltak. I rapporten som ble lagt frem 26. mai, ga gruppen uttrykk for at eventuelle ytterligere utvidelser i ordningen med omsorgspenger burde målrettes mot foreldre med få dager gjenstående av kvoten. På dette tidspunkt var det gitt dobbel kvote med omsorgspengedager til alle, og det var stor variasjon i hvor stor del av kvoten foreldrene hadde brukt. Jeg vurderte dette innspillet fra ekspertgruppen i forkant av at alle fikk ny full årskvote fra 1. juli. Denne nye kvoten ble gitt til alle omsorgspersoner, uavhengig av om de hadde mye eller lite igjen av tidligere tildelt kvote. Ubrukte dager av tidligere tildelt kvote ble samtidig "nullet". Den nye kvoten får derfor størst betydning for foreldre som før 1. juli hadde få eller ingen omsorgspengedager igjen.

Jeg kan også forsikre om at Regjeringen følger situasjonen nøye. Dersom det viser seg at det blir et omfattende problem at gjeldende ordninger ikke er tilstrekkelige, kan det bli aktuelt å gjøre ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 2680**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 29. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Onsdag sendte partene i kommunal sektor et brev til statsministeren der de ber om et møte. Leder for Unio kommune og i Utdanningsforbundet, Steffen Handal, sier til Utdanningsnytt 17. september «(...) det er klart at forventningene og kravene må stå i forhold til mulighetene [vi] har for å levere.»

Vil regjeringen, gjennom en ekstra bevilgning, sørge for samsvar mellom krav og ressurser, slik at elevenes rettigheter og lærernes arbeidsforhold oppfylles i en krevende situasjon, eller skal skolen fortsatt bære belastningen alene?

Svar:

Jeg er opptatt av at jeg som kunnskaps- og integreringsminister sammen med resten av regjeringen skal legge de overordnede rammene til rette for at skoletilbudet i den situasjonen vi er i nå skal være tilnærmet like godt som i normalsituasjonen. For at vi skal treffe godt på rammene, forventninger og tiltak er det viktig å få god kjennskap til hvor skoen trykker. Jeg har gjennom våren og høsten der-

for hatt tett dialog med mange aktører i sektoren, og vet at mange står i en krevende situasjon, både elever, lærere og skoleeiere. Jeg er derfor også glad for møtet partene i kommunal sektor har tatt initiativ til.

Regjeringen har varslet at kommunesektoren skal kompenseres for merutgifter og mindreinntekter i forbindelse med virusutbruddet. Gjennom flere budsjettproposisjoner som ble behandlet av Stortinget våren 2020 ble det bevilget mer penger til kommunesektoren. Samtidig var det usikkerhet knyttet til beregningene og også knyttet til den videre utviklingen i smittesituasjonen og smitteverntiltak. Det ble derfor blant annet satt ned en arbeidsgruppe, der KS deltar, for å kartlegge økonomiske konsekvenser av virusutbruddet. Arbeidsgruppen vil avgi en delrapport i oktober. I nysalderingen av statsbudsjettet for 2020 vil regjeringen vurdere behovet for ytterligere bevilgninger til kommunene som følge av mindreinntekter og merutgifter i kommunesektoren, inkludert merutgifter i skolesektoren. I en situasjon med store ekstraordinære utgifter som følge av virusutbruddet og tilhørende smitteverntiltak er det viktig at kommunene legger til rette, også økonomisk, for at skoler fortsatt kan levere gode tjenester.

SPØRSMÅL NR. 2681**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 30. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan helseministeren bekrefte eller avkrefte om det foregår planer for ny aktivitet i de tidligere lokalene til Rjukan sykehus?

BEGRUNNELSE:

I 2014 vedtok et flertall i Stortinget å legge ned Rjukan sykehus mot store protester fra samtlige politiske partier og befolkningen i Tinn kommune.

De partiene som stod bak nedleggelsen, bl.a. Ap, Høyre og Frp på Stortinget, utgjør nå posisjonen i Tinn kommune.

Disse partiene gikk i fjor til valg på å få til ny aktivitet i de tomme lokalene i det tidligere sykehusbygget, og som i dag eies av Helse Sør Øst, som har en beskjeden aktivitet der i dag.

I januar var tre av Høyres medlemmer i helse og omsorgskomiteen på befaring på sykehuset, sammen med lokale høyrepolitikere.

Dette har skapt spørsmål og optimisme om det er slik at man fra regjeringens side har planer om ny helserelatert aktivitet i det tidligere sykehusbygget.

Svar:

Det er Sykehuset Telemark HF og Helse Sør-Øst RHF som har ansvar for å sørge for nødvendige spesialisthelsetjenester til innbyggerne på Rjukan. Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet informasjon fra Helse Sør-Øst RHF om saken. Helse Sør-Øst RHF opplyser at Sykehuset Telemark HF ikke har konkrete planer om etablering av ny virksomhet i bygningsmassen per i dag. Etter at døgndriften ble avviket i 2014, har helseforetaket drevet dialyse, noe polikliniske tjenester, røntgen og enklere laboratorietjenester på Rjukan. I tillegg leier Tinn kommune arealer for drift av 12-13 kommunale korttidsplas-

ser. Siden avviklingen av døgndriften, har helseforetaket forsøkt å selge bygningsmassen på Rjukan. Det har vært noen henvendelser fra private, men ikke noe som har ført til salg av bygningsmassen.

Helse Sør-Øst RHF opplyser at det har vært dialog mellom Sykehuset Telemark HF og Tinn kommune for å se på muligheter for å legge til rette for felles tjenesteutvikling. Så langt har denne dialogen ikke ført til konkrete planer om ny aktivitet.

Jeg er kjent med at det er et lokalt politisk engasjement med sikte på kjøp av Rjukan sykehus og tilrettelegging for mulige nye helsetjenester og aktiviteter i bygningsmassen. Etablering av ny aktivitet på Rjukan sykehus er noe man eventuelt må bli enige om lokalt innenfor gjeldende rammer for ansvar og finansiering. Økt samarbeid mellom helseforetak og kommune er alltid positivt.

SPØRSMÅL NR. 2682

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 25. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvilke "kvalitetskriterier" er valgt for praksisen for politistudentene neste år, hvilke tjenestesteder oppfyller da ikke disse, og ber om en oversikt over hvert tjenestested fordelt etter politidistrikt?

BEGRUNNELSE:

Som kjent har Politihøgskolen redusert årets opptak fra 550 til 400 studenter.

Nå er Politihøgskolen i gang med å fordele studenter ut til neste års praksis (B2) i politidistriktene.

Det etableres noen "kvalitetskriterier" som skal vektlegges ved fordeling til politidistriktene.

Historisk har en god geografisk fordeling av studenter i praksis, vært en god rekrutteringsarena for at de kommer tilbake som ferdig utdannede.

Svar:

Politidirektoratet opplyser at arbeidet med å fordele de 400 praksisplassene skjer i dialog mellom Politihøgskolen og utdanningslederne i politidistriktene. Departementet

fører ikke oversikt over fordelingen av studenter på det enkelte tjenestested eller politidistrikt.

I følge Politidirektoratet er et vesentlig hensyn de krav til kvalitet som NOKUT (Norsk organ for kvalitet i utdanningen) stiller til høyskoler og universiteter. Et relevant krav i denne sammenheng er etterlevelse av praksisavtaler inngått mellom Politihøgskolen og hvert enkelt politidistrikt.

Det er særlig fire kriterier som legges til grunn for fordeling av studenter til praksisstudier:

1. Antall studenter på hver opplæringssted (minimum tre)
2. Kvalitet på veiledet praksis (tilgang på kompetente veiledere)
3. Læringsmiljø - mulighet for å oppnå tilfredsstillende læringsutbytte
4. Variert "tjeneste" (blant annet kriminalitetsbilde)

SPØRSMÅL NR. 2683**Innlevert 19. september 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 25. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvilke vindkraftsaker har departementet gjennomgått, hvilke gjenstår, og hva er tidsrammen for å gå gjennom sakene som gjenstår etter Stortingets vedtak av 19. juni om vindkraft?

BEGRUNNELSE:

Ved behandling av Dokument 8:143 S (2019-2020) 19. juni gjorde Stortinget tre vedtak om naturvern i forbindelse med utbygging av vindkraft: vedtak 798, vedtak 799 og vedtak 800.

Svar:

Jeg viser til at jeg tidligere har svart på spørsmål om oppfølgingen av Stortingets anmodningsvedtak, henholdsvis ved mitt svar av 6. juli d.å. på spørsmål fra representanten Moxnes og svar av 8. d.m. på spørsmål fra representanten Myhrvold.

Som det fremgår av sistnevnte svar, vil jeg redegjøre nærmere for departementets oppfølging av anmodningsvedtaket av 19. juni i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.

SPØRSMÅL NR. 2684**Innlevert 19. september 2020 av stortingsrepresentant Lene Vågslid****Besvart 25. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hva har justisministeren foretatt seg siden mai 2019 for å følge opp Riksadvokatens tilsynsrapport, og vil justisministeren sørge for å både styrke etterforskningskapasiteten i politidistriktene samt sørge for å forbedre samhandlingen mellom politidistriktene og Økokrim?

BEGRUNNELSE:

NRK har i flere artikler omtalt en sak hvor en privatperson har tapt 10 millioner kroner på investeringssvindl. Saken ble anmeldt, men anmeldelsen ble henlagt av Sør-Vest politidistrikt av kapasitetshensyn. Jeg er bekymret for at arbeidet med økonomisk kriminalitet ikke gis nok prioritet og at det også her er betydelige utfordringer med ressurser.

Riksadvokaten pekte i en tilsynsrapport fra i 2019 på en rekke utfordringer i samhandlingen mellom Økokrim og de lokale politidistriktene. Det vises blant annet til en lang rekke anmeldelser som Enheten for finansiell etterretning (EFE) i Økokrim oversender til politidistriktene.

Anmeldelsene beskrives som «grundige og godt dokumenterte», men likevel blir mange av dem henlagt.

Riksadvokaten uttaler i forbindelse rapporten i 2019 at andelen henleggelse uten etterforskning er for høy, og det anvendes dessuten ofte uriktige henleggingsgrunnlag. Når politidistriktene mottar slike gjennomarbeidede anmeldelser, er det lite tilfredsstillende å registrere at de ikke blir tatt på tilstrekkelig alvor og gis nødvendig prioritet, skriver Riksadvokaten i tilsynsrapporten, som varslet i 2019 at saken ville bli fulgt opp.

Svar:

Det er iverksatt en rekke tiltak for å bekjempe og forebygge økonomisk kriminalitet de siste årene. Jeg redegjorde blant annet nærmere for dette i Stortinget 13.02.2020 etter en interpellasjon fra Kari Elisabeth Kaski, og mener det er viktig med en kontinuerlig oppmerksomhet mot utfordringene på dette området.

Financial Action Task Force (FATF) hadde Norge under såkalt forsterket oppfølging etter landevalueringen i

2014. En oppfølgingsevaluering fra FATF ble offentliggjort i desember 2019 og konkluderte med at Norge har hatt fremgang på en rekke områder, og ikke lenger er under såkalt forsterket oppfølging. Dette understreker at innsatsen vår de siste årene har hatt god effekt. Gjennom fremleggelsen av en ny strategi prioriterer vi fortsatt dette arbeidet høyt.

I juni ble det lagt frem en ny strategi for bekjempelse av hvitvasking, terrorfinansiering og finansiering av spredning av masseødeleggelsesvåpen. Denne vil bli fulgt opp av konkrete tiltak.

Ut over dette har regjeringen særskilt styrket etterforskningsfeltet i politiet med 83 millioner kroner i budsjettet for 2020. Justis- og beredskapsdepartementet styrer Politidirektoratet gjennom å sette mål og stille krav på

et overordnet nivå. Det er direktoratet som tildeler midler til politidistriktene og særorganene, herunder ØKOKRIM. Økte ressurser til politiet generelt vil også bidra til en styrket innsats mot økonomisk kriminalitet.

Jeg registrerer at Riksadvokaten i sin tilsynsrapport fremholder at enheten oversender en lang rekke anmeldelser til politidistriktene. Riksadvokaten skriver blant annet at antallet henleggelse uten etterforskning er for høy, og det anvendes dessuten ofte uriktige henleggingsgrunnlag. Jeg registrerer videre at Riksadvokaten i sin rapport fremholder at han vil følge opp dette overfor statsadvokatene og politidistriktene på egnet måte.

Ut over styrkingen av etterforskningsfeltet, vil det fra departementets side være riktig å avvente en slik oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 2685

Innlevert 19. september 2020 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 24. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Kan Viken fylkeskommune hevde at en elev har mistet sine rettigheter, og at han ikke lenger regnes som elev, uten at fylkeskommunen har klart å skaffe eleven lærlinseplass i bedrift dersom det har blitt gitt løfte om dette?

BEGRUNNELSE:

Fylkesrådet i Viken fylkeskommune den vedtok 26. juni 2020 å legge ned Vg2-linjen for Fiske og fangst, som ble opprettet året før av tidligere Østfold fylkeskommune. Vedtaket ble gjort uten å gi forvarsel til elevene som hadde fullført Vg1 Naturbruk ved Kalnes videregående skole og søkt seg inn på Vg2 Fangst- og fiske, eller til relevante samarbeidspartnere, og uten klageadgang. Mens elevene ventet på å få svar på om de hadde kommet inn, fikk de 7.juli brev om nedleggelsen. 10.juli, tre dager senere fikk de e-post fra Viken fylkeskommune med følgende beskjed om at elever som ikke kunne begynne på Kalnes, kunne søke seg til et alternativt tilbud i Ytre Namdal Vgs. Studieplassen er 86 mil unna elevenes hjemsted, og Ytre Namdal videregående skole har ikke internat. Det vil heller ikke bli gitt godtgjørelse fra fylkeskommunen for å dekke utgifter i forbindelse med en eventuell flytting.

Etter at flere av elevene hadde takket nei til studieplassen i Ytre Namdal, har avd. leder for forvaltningsutvik-

ling i Viken fylkeskommune Stein Morten Øen lovet elevene i et innslag på NRK Oslo og Viken 30.juli å undersøke mulighetene for å omgjøre studieløpet slik at elevene kan gå 3 år i bedrift i stedet for 1 år til på skolen og 2 år som lærling.

10.aug. bekrefter Øen ovenfor Demokraten at fylkeskommunen kan tilby elevene å gå 3 år som lærling, forutsatt at elevene er kvalifisert og at fylkeskommunen klarer å finne lærlinseplasser.

En av elevene hadde Vg2 Fangst og fiske som eneste alternativ og var meget motivert for å fortsette på Vg2 på samme skole. Det er en elev som har vært vurdert av PP-tjenesten til å ha behov for spesialundervisning i.h.t § 5-1 i opplæringsloven.

Eleven fikk også beskjed om at hans eneste alternativ var å søke en annen linje dersom han absolutt ville fortsette ved Kalnes vgs., ellers så måtte han søke seg til fangst og fiske ved en annen skole dersom han absolutt ville fortsette innen programområdet.

10.sept. får eleven, etter telefonsamtale med rådgiver beskjed om at han er slettet som elev i Viken fylkeskommune. Begrunnelsen er at han, i h.h.t. til opplæringsloven, har krav på å få innvilget 1 av 3 utdanningsvalg og fordi han har ført opp kun 1 valg og takket nei til fylkeskommunens tilbud om plass ved en annen linje.

Svar:

Ungdom med rett til videregående opplæring har rett til inntak til ett av tre alternative utdanningsprogram på videregående trinn 1 som de har søkt på. Deretter har de rett til to års videregående opplæring innenfor samme utdanningsprogram. Det følger av forskrift til opplæringsloven § 6-9 tredje ledd at søkere til Vg2 og Vg3 «fører opp eit eller fleire programområde». Det er altså ingen plikt til å søke inntak til flere programområder på Vg2. Regelverket gir imidlertid ikke rett til inntak til et bestemt programområde på Vg2. Det betyr at søkere ikke kan sikre seg rett til inntak til ønsket programområde ved å kun føre opp ett ønske.

Det er fylkeskommunen som skal oppfylle retten til videregående opplæring for de som er bosatt i fylket. Ungdom har rett til inntak til et programområde på Vg2 innenfor det utdanningsprogrammet de har tatt på Vg1. Etter tilbudsstrukturen som gjaldt for Vg1 til og med skoleåret 2019–2020 og for Vg2 til og med skoleåret 2020–2021, er det sju programområder på Vg2 som bygger på Vg1 naturbruk. Fylkeskommunen kan oppfylle den enkeltes rett til videregående opplæring uten å tilby alle programområder på alle nivåer.

Det foreligger ingen rett til verken læreplass eller til å inngå avtale om annen organisering av opplæringen enn det som følger av læreplanverket. Dersom det ikke er noen godkjente lærebedrifter som ønsker å inngå lærekontrakt eller opplæringskontrakt med den aktuelle søkeren, vil fylkeskommunen bare kunne oppfylle vedkommendes rett til videregående opplæring ved å tilby et annet Vg2-tilbud.

Det er forståelig at ungdom blir skuffet når de ikke får inntak til det opplæringstilbudet de helst ønsker seg. Regelverket er likevel slik at ingen har krav på inntak på førsteønsket. Søkere som takker nei til tilbud om skoleplass, regnes ikke som elever etter opplæringsloven med tilhørende forskrifter. En søker som takker nei til skoleplass, vil derfor ikke ha rettigheter eller plikter etter loven og vil heller ikke bruke av retten til videregående opplæring.

Jeg vil legge fram en melding om videregående opplæring for Stortinget våren 2021. I tillegg jobber vi med regjeringens forslag til en helt ny opplæringslov, som etter planen skal på høring våren 2021. Det gir en god anledning til å se på hvordan vi best kan innrette tilbudet i videregående opplæring, slik at flest mulig fullfører innenfor et utdanningsprogram de ønsker, og slik at det gir best mulig kompetanse både for den enkelte og for samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 2686

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 29. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at hun mener det er straffbart etter norsk lov å eksponere overgrepdomte, slik hun har uttalt til TV2, og hvilken bestemmelse i norsk strafferett hun mener gir grunnlag for å straffeforfølge slike handlinger?

BEGRUNNELSE:

Den 31. august kunne TV2 melde om Aron Jahnsen, som i sommer har kjørt fra Alta i nord til Lindesnes i sør, for å eksponere personer som er dømt for seksuelle overgrep mot barn, og voldtekt. Etter å ha hatt kontakt med overgrepsofre som ønsker at gjerningsmannen skal eksponeres, drar Jahnsen til mannens nabolag, for å varsle naboene om hvem denne mannen er. Jahnsen uttalte til TV2 at han ønsker at naboene skal vite at deres nabo er en tidligere overgrepdomt, for å hindre at det skjer andre barn

noe, og forteller at han har eksponert både politimenn, kjørelærere, leger, barnehageansatte og politikere. Han opplever at naboer som blir advart om den overgrepdomte, setter stor pris på å bli varslet.

På spørsmål om hvorfor han varsler, uttaler Jahnsen at han ønsker et register for overgrepdomte, altså et register der man kan undersøke om naboen er en dømt overgriper. Han viser til at straffenivået er lavt i Norge, og at de som er utsatt for overgrep må leve et liv med angst, depresjoner og selvskading.

I saken uttaler justisministeren til TV2 at hun har lite til overs for måten Jahnsen eksponerer overgrepdomte, og at hun mener han på denne måten tar loven i egne hender. Hun viser imidlertid ikke til hvilken bestemmelse i norsk strafferett hun mener gi grunnlag for å straffeforfølge den typen handlinger som Jahnsen her har utført, ei heller hvordan hun mener man skal håndtere situasjo-

ner der tidligere overgrepdomte flytter inn i nabolag der barn leker og ferdes i gaten eller i nærheten av enten skoler eller barnehager.

Svar:

Det grunnleggende prinsipp jeg ønsket å gi uttrykk for overfor TV2, er at det bare er staten gjennom politi, påtalemyndighet og domstoler som skal forfølge og dømme kriminalitet. Skal rettsstaten bevares, er det fundamentalt at private ikke tiltar seg oppgaver som skal håndheves av statens institusjoner. Det er også kun slik man kan sikre at straffeforfølgelse av lovbrudd gjøres i tråd med de rettsikkerhetsgarantier som vårt rettssystem bygger på.

Som statsråd har jeg ikke anledning til å kommentere lovligheten av konkret atferd i enkeltsaker. Om eksponering av overgrepdomte er straffbart, vil avhenge av forholdene i den enkelte sak, og det vil til syvende og sist være opp til domstolene å bedømme om det er grunnlag for straff.

I prinsippet antar jeg at slike handlinger – avhengig av de nærmere omstendighetene – vil kunne rammes av straffeloven § 267, som med bot eller fengsel inntil 1 år straffer den «som gjennom offentlig meddelelse kren-

ker privatlivets fred». Dette beror på en bred rettsstridsvurdering, hvor det blant annet må foretas en avveining mellom hensynet til ytringsfriheten og den enkeltes rett til personvern. At en person er kriminelt belastet, må anses som et personlig forhold som i utgangspunktet er vernet av bestemmelsen. Den nærmere vurderingen må skje konkret. Jeg nevner likevel at det vil trekke i retning av at eksponeringen ikke er straffbar dersom det dreier seg om offentlig gjengivelse av opplysning fra en dom der retten ikke har begrenset referatadgangen. Dersom eksponeringen er gjort med sjikanøs hensikt eller på en tendensiøs eller særlig sårende måte, vil dette på den annen side trekke i retning av at ytringene er straffbare.

Jeg antar at det å dele opplysninger om noens personlige forhold – herunder om en persons tidligere domfellelser – etter forholdene også vil kunne utgjøre en overtreddelse av straffeloven § 266, som rammer den «som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd forfølger en person eller på annen måte krenker en annens fred». Straffen er bøter eller fengsel inntil to år. Sentrale elementer i domstolens vurdering vil her ofte være når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdig formål og fornærmedes opptreden.

SPØRSMÅL NR. 2687

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 25. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å forhindre at jegere som nylig har avlagt jegerprøven, ikke får gå på jakt på grunn av lang saksbehandlingstid for å få våpenlisens?

BEGRUNNELSE:

Den 6. september kunne TV2 melde om 18 år gamle Camilla Lavik Knutsen, som i midten av august avla jegerprøven, og deretter sendte søknad til politiet om å få våpenlisens. Hun fikk da beskjed om at det var ni til elleve ukers saksbehandlingstid – få uker før årets jakt sesong starter.

Det er mange som er i samme situasjon som 18-åringen. Politiets egen oversikt viser at saksbehandlingstiden i de fleste av landets distrikter kan være mer enn ti uker på en søknad om våpenlisens. Lengst må man vente i Agder, der det tar ti til femten uker å få svar på en søknad. Mange

unge jegere opplever nå å verken få kjøpt og hentet ut bestilte våpen eller å få reist på lenge planlagte jaktturer.

Jegerne er forvaltningens viktigste aktør for å regulere bestander, og for å sikre bærekraftige bestander for fremtiden. Jakt er basert på et overskudd i bestandene, og jegerne er et avgjørende element i en fornuftig og bærekraftig naturforvaltning som hindrer tap av arter og natur. Jegerne aktive inngripen for å regulere størrelsen på viltbestander er nødvendige for å holde en viss likevekt i naturen. Blir viltbestandene for store, risikerer vi både syke og underernærte dyr, og flere påkjørsler. I en tid der gjennomsnittsalderen på norske jegere øker, og der vi ser en utvikling med stadig færre aktive jegere, er det viktig at vi de som har avlagt jegerprøve og ønsker å gå på jakt under høstens jakt sesong, ikke forhindres fra dette som følge av at politiet ikke behandler våpensøknadene raskt nok.

Svar:

Det er beklagelig at saksbehandlingstiden for søknader om våpentillatelse er over fire uker i de fleste politidistrikter.

Politidirektoratet har informert om at de arbeider med å redusere saksbehandlingstiden og peker på to tiltak som vil kunne avhjelpe situasjonen på sikt. I forbindelse med ny våpenforskrift, som etter planen skal tre i kraft fra årsskiftet, vil det iverksettes tiltak som forenkler og letter politiets saksbehandling uten at det går på bekostning av samfunnssikkerheten. Videre arbeider Politidirektoratet med å digitalisere våpensøknadene slik at søkere kan sen-

de inn søknad via nettet, noe som også vil bidra til raskere saksbehandling.

Under koronasituasjonen har politiet gjort en meget god jobb med å gjøre det lettere å levere anmeldelser på nett. Politiet står imidlertid overfor flere krevende digitale prosjekter som må prioriteres ut fra en totalvurdering av samtlige prosjekter. Det er derfor for tidlig å si noe konkret om planlagt fremdrift for arbeidet med digitalisering av våpensøknader. Mitt departement er imidlertid i dialog med direktoratet om fremdriften, og for neste jaktse-song håper jeg det vil være mulig å levere søknadene digi-talt.

For øvrig viser jeg til svar av 18. september 2020 på spørsmål nr. 2601 fra Emilie Enger Mehl.

SPØRSMÅL NR. 2688

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 29. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Da regjeringa satte grensen for Håbmer - Hamarøy var det begrunnet i at den nye kommunen skulle sikres inntekter fra kraft og havbruk til å klare seg. Det tok ikke regjeringa og FrP hensyn til da de vedtok innretningen av havbruksfondet i juni til fordel for mer inntekter til staten.

Ser regjeringa at Senterpartiets alternativ, nemlig å beholde vertskommunens inntekter fra Havbruksfondet på 70 %, i tillegg til vedtatt produksjonsavgift, vil være en mye bedre løsning for Håbmer - Hamarøy?

BEGRUNNELSE:

Samlet for 2020-21 taper Hamarøy kommune 13,7 millioner kr på forliket som ble inngått om havbruksfondet.

Håbmer - Hamarøy er sammenslått av en og en halv tidligere robek-kommuner.

Med i bagasjen har kommunen et ansvar for å dekke inn et akkumulert merforbruk på 17,2 millioner (gml. Hamarøy) + 32,8 millioner (anslag andel fra gml. Tysfjord). I tillegg kommer ca. 47 mill. kr av gml. Tysfjord kommunes driftskreditt som Håbmer - Hamarøy må dekke.

Håbmer - Hamarøy har behov for å gjøre investeringer fremover: containerhavn på Drag, omsorgsboliger, et fremtidig helsehus for å samle ulike helsetjenester under et tak og effektivisere drift. Dette er svært utfordrende

med den økonomiske situasjonen kommunen befinner seg i.

Havbruksfondet er en viktig inntektskilde - men den blir altså kraftig redusert og det vil dermed ta lengre tid å dekke inn merforbruket fra de gamle kommunene.

Da regjeringa satte grensa der den ble, var det begrunnet i at den nye kommunen Hamarøy skulle sikres inntekter fra kraft og havbruk til å klare seg. Departementet skrev i sin beslutning:

”Etter departementets vurdering legger alternativ D best til rette for at nye Hamarøy kommune blir en robust og sterk framtidsrettet kommune. Departementet har gjort en helhetlig vurdering av situasjonen for begge de nye kommunene, og mener at alternativ D på best måte sikrer vilkårene for den minste av kommunene.”

<https://public.tableau.com/profile/stein.arne.r.nes#!/vizhome/KommunenstapteinntekterfraHavbruksfondet2020-2021/2020-21>

Svar:

Etter at spørsmålet ble sendt, har spørsmålet blitt korrigert ved at representant Mossleth har presisert at hun med «arealavgift» mente «produksjonsavgift».

Regjeringen vurderte i Meld. St. 2 (2019–2020) oppfølgingen av Havbruksskatteutvalgets forslag (NOU 2019: 18), herunder spørsmålet om fordeling av havbruksinn-

tekter mellom staten og havbrukskommuner og -fylkeskommuner.

Som det fremgår av denne vurderingen, har regjeringen lagt vekt på å sikre både næringen og kommunesektoren forutsigbarhet og gode rammebetingelser. Regjeringen vil i 2021-budsjettet fremme forslag om å innføre en produksjonsavgift til kommunesektoren på 40 øre per kg produsert fisk, som anslås å gi inntekter på om lag 500 mill. kroner årlig. En slik avgift ble varslet i Meld. St. 2 (2019–2020) og fikk tilslutning i Stortinget. Produksjonsavgiften vil gå inn i Havbruksfondet og fordeles til kommunesektoren etter fordelingsnøkklene som til enhver tid gjelder i fondet.

I forbindelse med behandlingen av Meld. St. 2 (2019–2020) vedtok Stortinget at kommunesektoren skal tilføres 40 pst. av inntektene fra fremtidige salgs- og auksjonsinntekter gjennom Havbruksfondet. I tillegg vil kommunesektoren tilføres 2,25 mrd. kroner i 2020 og 1 mrd. kroner i 2021 av inntektene fra kapasitetsøkningen i 2020, som en overgang mot det langsiktige systemet for fordeling av inntektene. Samlet vil kommunesektoren i år og neste år få utbetalt noe mer enn det kommunene fikk utbetalt i 2018 og 2019.

Jeg mener at den fastsatte fordelingen av havbruksinntekter mellom staten og kommunesektoren balanserer ulike hensyn på en god måte. På den ene siden vil havbrukskommunene og -fylkeskommunene fremdeles

motta betydelige inntekter fra havbruksvirksomheten, bl.a. gjennom en mer stabil inntektsstrøm fra produksjonsavgiften. På den andre siden vil staten motta størsteparten av svingende inntekter fra salg av ny tillatelseskapasitet, bl.a. for å legge til rette for et likeverdig tjenestetilbud på tvers av kommuner.

Jeg vil avslutningsvis bemerke at Hamarøy kommune har hatt betydelige og økende inntekter fra havbruksvirksomheten de siste årene. I årene 2018 og 2019 fikk kommunen, før kommunesammenslåingen, samlet utbetalt om lag 4,3 mill. kroner fra Havbruksfondet i forbindelse med kapasitetsøkningen i 2018. Nye Hamarøy kommune får utbetalt om lag 22 mill. kroner i 2020 i forbindelse med årets kapasitetsøkning. I 2019 hadde kommunen korrigerte frie inntekter per innbygger, inkl. eiendomsskatt, konsesjonskraft-/ hjemfallsinntekter, havbruksfond og fordel av differensiert arbeidsgiveravgift, på 128 pst. av landsgjennomsnittet. Også i 2018 lå kommunen på et høyt nivå. Før 2017 hadde havbrukskommunene, inkl. Hamarøy, kun beskjedne inntekter fra havbruksvirksomheten.

Hamarøy kommune har for øvrig fått over 30 mill. kroner i støtte knyttet til den aktuelle sammenslåingen og delingen av kommunene. I tillegg vil kommunen få inndelingstilskudd i 15 år før det trappes ned over en 5-års periode.

SPØRSMÅL NR. 2689

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 23. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil regjeringen sikre at Bergen tingrett snarlig får permanent sikkerhetskontroll?

BEGRUNNELSE:

Bergen tingrett har i dag ikke permanent sikkerhetskontroll. Stikkprøver gjøres så ofte sikkerhetsavdelingen har mulighet og kapasitet. Kontrollene har avdekket et stort behov for økt kontroll med metallportal og gjennomlysningmaskin. I 2019 resulterte kontrollene i 67 beslag av kniver, stikkvåpen, narkotika og andre gjenstander som er uønsket i tingretten. Bergen tingrett holder til i et gammelt bygg, der det er planlegges for rehabilitering og mo-

dernisering. I midlertid synes det ikke forsvarlig at man skal vente i flere år før man får på plass en helt nødvendig og permanent sikkerhetskontroll.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet og Domstoladministrasjonen samarbeider om løsninger for rehabilitering av Bergen tinghus. Finansiering av videre arbeid med ny tinghusløsning i Bergen må behandles i de ordinære budsjettprosessene.

Bergen tingrett har utstyr for sikkerhetskontroll, som benyttes ved behov. I tillegg er det gjort grep for å styrke

sikkerheten, blant annet gjennom etableringen av et soneskillemellom brukere og ansatte i 2017.

Statsbygg har, i samråd med Domstoladministrasjonen og Bergen tingrett, utredet ytterligere foreløpige

tiltak som kan gjennomføres i påvente av rehabiliteringen av tinghuset. Denne utredningen ligger til vurdering hos Domstoladministrasjonen.

SPØRSMÅL NR. 2690

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 30. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren sørge for en nasjonal gransking av hva som skjedde med eldre og utviklingshemmede da Norge ble stengt ned av koronapandemien, basert på en kartlegging av besøksrutiner under pandemien og redegjøre for hva regjeringen har gjort og vil gjøre for å sikre sårbare grupper grunnleggende rettigheter i en pandemisituasjjon?

BEGRUNNELSE:

Norske kommuner har under pandemien innført besøksstans for minst 2430 mennesker med psykisk utviklingshemming. Dette er private hjem, likevel ble dører stengt for besøkende og pårørende. Norsk forbund for utviklingshemmede har reagert kraftig på praksisen og mener at det er ingen tvil om at dette er brudd på de grunnleggende menneskerettighetene til en stor gruppe mennesker (VG 20.9).

Pasientombudene i hele landet får også mange henvendelser fra fortvilte pårørende til eldre om svært strenge besøksrestriksjoner på sykehjem under pandemien, på tross av at helsemyndighetene har slått fast at det skal tilrettelegges for besøk for beboere på sykehjem. For eksempel meldes det som beboere som ikke får være med pårørende på tur eller hjemmebesøk, beboere som ikke får ta i mot besøk i helgende, begrensninger på antall besøk en beboer kan ha i uken, den enkelte pårørende kan bare besøke en gang i uke (NRK).

Svar:

Det har vært, og er fortsatt en krevende situasjon vi finner oss i. Det er behov for å sikre godt smittevern og forhindre smittespredning, samtidig som brukere skal få ivarettatt sine behov og motta et forsvarlig tjenestetilbud innenfor de rettslige rammene for tjenestene.

Det var og er viktig å ivareta smittevernet – også for personer med utviklingshemming som får kommunal oppfølging i egen bolig. Da Helsedirektoratet anbefalte adgangskontroll og besøksstans ved helse- og omsorgsinstitusjoner var det fordi det ble vurdert som nødvendig å beskytte sårbare pasienter og brukere i institusjonene. På dette tidspunktet var det svært uklart hvordan epidemien ville utvikle seg i Norge. I helse- og omsorgsinstitusjoner lever mennesker tett sammen, og det vil være en øket smitterisiko dersom smitte kommer inn i institusjonene. Mange som oppholder seg i institusjoner, har en underliggende helsetilstand som øker risikoen for alvorlig sykdom, dersom de smittes.

I anbefalingen ble det imidlertid gjort et klart skille mellom institusjoner og private hjem. Det ble presisert at adgangskontroll og besøksstans i beboers leilighet i omsorgsboliger mv. som er å anse som beboers private hjem må skje basert på dialog med beboer, pårørende og evt. verge.

Jeg mener anbefalingene vi ga kommunene var tydelige nok. Det fremgår uttrykkelig at anbefalingen om å pålegge restriksjoner gjaldt helse- og omsorgsinstitusjoner, og fellesarealer i omsorgsboliger mv. Det ble understreket at adgangskontroll og besøksstans i boenheter som er egne boliger må være basert på dialog med beboer, pårørende og evt. verge. I tillegg minnet Helsedirektoratet i en pressemelding 20. april om at besøksbegrensning i private hjem, blant annet leiligheter som leies av personer med utviklingshemming i et bofelleskap, må skje basert på frivillighet og i dialog med tjenestemottakere og eventuelle pårørende. Likevel, når vi nå ser at så mange kommuner ser ut til å ha misforstått anbefalingene, må vi ta lærdom av det og se om vi kan være enda mer tydelig i fremtiden.

Generelle pålegg om begrensninger i sosial omgang etter smittevernloven er smitteverntiltak som gis i forskrifter. Dette gir ikke klagemulighet til den enkelte. Jeg vil likevel oppfordre brukere og deres pårørende til å kon-

takte tilsynsmyndighetene dersom de reagerer på kommunens praksis. Selv om det ikke foreligger et enkeltvedtak som kan påklages, kan de be fylkesmannen vurdere om kommunen har brutt plikter etter loven til ulempe for brukeren.

Regjeringen har nedsatt en uavhengig kommisjon (Koronakommisjonen) som skal foreta en grundig og helhetlig gjennomgang og evaluering av myndighetenes håndtering av pandemien. Kommisjonen skal kartlegge alle relevante sider ved håndteringen, blant annet vurdering av tiltak, kommunikasjon og sosiale konsekvenser. Kommisjonen skal fremme forslag om de tiltak den mener er nødvendige for å få en bedre fremtidig beredskap og krisehåndtering. Kommisjonen skal levere sitt arbeid

innen utgangen av mars 2021. Jeg mener at vi ikke bør nedsette parallelle granskinger på nasjonalt nivå. Det er imidlertid naturlig at den enkelte kommune evaluerer sin egen håndtering av pandemien når den er over.

Helsedirektoratet har ukentlig dialogmøter med landets fylkesmenn. Fylkesmennene er bedt om å følge opp kommunene med urimelige besøksrestriksjoner med veiledning, slik at besøksordningene blir i tråd med de nasjonale anbefalingene i veilederen og smittesituasjonen lokalt. Fylkesmennene er også bedt om å følge opp kommuner som gjennomfører besøksstans og besøksrestriksjon i omsorgsboliger og samlokaliserte boliger/bokollektiv, da dette ikke er i tråd med regelverket.

SPØRSMÅL NR. 2691

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 2. oktober 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Hva er de årlige kostnadene knyttet til innkjøp av eksterne IT-tjenester for offentlig sektor de siste fem årene, herunder datalagringstjenester, maskinvare, lisenser og programvare, IKT-utvikling, IT-styring og annen øvrig IT-virksomhet?

Svar:

Totale IT-kostnader for offentlig sektor omfatter kostnader i kommunal sektor, fylkeskommunal sektor og statlig sektor.

Tallene for statlig sektor er hentet av DFØ fra statsregnskapet og viser utgiftene i statlige bruttobudsjetterte virksomheter. Tallene fra statsregnskapet blir publisert hver måned, og dersom representanten Knag Fylkesnes ønsker mer detaljerte data enn det jeg har gjengitt her, kan det lastes ned direkte fra www.statsregnskapet.no.

DFØ har delt IT-utgiftene inn i tre kategorier. Disse kategoriene er kjøp av tjenester, utgifter til programvare og programvarerisenser, og utgifter til datamaskiner (PCer, servere m.m.).

Oversikten nedenfor viser utgifter i statlige bruttobudsjetterte virksomheter for de siste fem årene. Alle tall er i millioner NOK.

Konto	Kontonavn	2019	2018	2017	2016	2015
671	Konsulenttjenester til utvikling av programvare, IKT-løsninger mv.	4567	3554	3021	2837	2499
675	Kjøp av tjenester til løpende driftsoppgaver, IKT	1826	2732	3221	2915	2257
	Sum kjøp av tjenester	6393	6286	6242	5752	4756
474	Programvarerisenser	143	169	233	225	203
642	Leie av datasystemer (årlige lisenser m.m.)	1782	1593	1376	1259	902
652	Programvare (anskaffelse)	378	270	258	244	219
104	Programvarerisenser og egenutviklet programvare	168	178	104	34	3

107	Immaterielle eiendeler under utførelse	350	90	129	183	20
	Sum kjøp av programvare og programvarelisenser	2821	2300	2100	1945	1347
128	Datamaskiner (PCer, servere m.m)	627	561	433	247	134
498	Datamaskiner (PCer, servere m.m)	740	657	734	727	748
655	Datamaskiner (PCer, servere m.m)	500	593	631	706	528
643	Leie av datamaskiner	124	93	89	95	87
	Sum kjøp og leie av datamaskiner	1991	1904	1887	1775	1497
	Sum utgifter til innkjøp av IKT-tjenester	11205	10490	10229	9472	7600

Kjøp av tjenester

For kjøp av tjenester til programvare og IKT-løsninger skilles det mellom tjenester til utvikling som føres på konto 671 Konsulenttenester til utvikling av programvare, IKT-løsninger mv. og tjenester til løpende drift som føres på konto 675 Kjøp av tjenester til løpende driftsoppgaver, IKT. Løpende serviceavtaler for programvare og IKT-løsninger føres på konto 675. Dersom virksomheten har satt ut sin IKT-funksjon, føres utgifter knyttet til dette på konto 675.

Utgifter til programvare og programvarelisenser

Konto 474 Programvarelisenser inneholder engangsgifter ved anskaffelse av programvare. Konto 642 Leie av datasystemer inneholder utgifter knyttet til leie av datasystemer, herunder årlige programvarelisenser og årlig avgift for domenenaavn og lignende. Konto 652 Programvare (anskaffelse) inneholder utgifter knyttet til anskaffelse av programvare med lavere anskaffelseskost enn 50 000 kroner og/eller utnyttbar levetid på under 3 år.

For virksomheter som fører regnskapet etter periodiseringsprinsippet i henhold til de statlige regnskapsstandardene (SRS), er utgifter knyttet til innkjøp av utvikling av programvare ført på konto 104 Programvarelisenser og egenutviklet programvare og konto 107 Immaterielle eiendeler under utførelse. Konto 104 inneholder engangsgifter ved anskaffelse av programvare. For virksomheter som velger å balanseføre egenutviklet programvare, skal konto 107 benyttes i utviklingsperioden. Selv om disse virksomhetene fører regnskapet etter periodiseringsprinsippet, så rapporterer de etter kontantprinsippet til statsregnskapet.

Utgifter til datamaskiner (PCer, servere m.m.)

For virksomheter som fører regnskap etter SRS, er utgifter knyttet til innkjøp av datamaskiner ført på konto 128 Datamaskiner (PCer, servere m.m.). Kontoen benyttes ved balanseføring av PCer, servere, skrivere, komponenter i trådløst nettverk når dette ikke er integrert i bygningen (rutere, switcher etc.) og lignende.

Konto 498 Datamaskiner (PCer, servere m.m.) inneholder utgifter vedrørende PCer, servere, skrivere, komponenter i trådløst nettverk når disse ikke er integrert i bygningen (rutere, switcher, etc.). Konto 655 Datamaskiner (PCer, servere m.m.) inneholder utgifter for eiendeler med anskaffelseskost som har en lavere verdi enn 50 000

kroner og med en utnyttbar levetid på mindre enn 3 år. Konto 643 Leie av datamaskiner inneholder utgifter til leie av datamaskiner og lignende.

Kommuner og fylkeskommuner

For kommunal sektor er det vanskeligere å få ut gode tall enn for statlig sektor, ettersom kostnadene er registrert i regnskapssystemene i den enkelte kommune og fylkeskommune, og evt. også i egne selskaper (interkommunale samarbeid og -selskaper o.l.). SSB har siden 2018 gjennomført en undersøkelse om IT-bruk i kommuner og fylkeskommuner. Et av spørsmålene byrået stiller dreier seg om kommunens eksterne IT-utgifter, og dekker de områdene representanten Knag Fylkesnes spør etter, nemlig kjøp og leie av maskinvare, kjøp og leie av programvare, eksterne utgifter til digitaliseringer og kjøp av IKT-tjenester. Interkommunale samarbeidstiltak og interkommunale selskaper er omfattet i undersøkelsen. Utgifter til merverdiavgift, leie av bredbånd, bruk av telefon og kostnader til egne ansatte er ikke med i statistikken. Det foreligger derfor ikke tall for tidligere år enn 2017 fra denne undersøkelsen.

SSB oppgir også at ikke alle kommuner svarer på undersøkelsen. Av de som svarer, er det heller ikke alle som svarer på spørsmålet om IT-utgifter, og alle kommunene rapporterer heller ikke på samme måte, til tross for detaljert veiledning fra SSB. Dette kan skyldes at utgifter til IKT er spredd utover ulike budsjettposter, slik at det er krevende for kommunene å samle og rapportere presise tall. På grunn av dette er det ikke mulig å oppgi årlige kostnader til innkjøp av eksterne IT-tjenester i kommunene og fylkeskommunen nøyaktig, og heller ikke å bryte dem ned på de ulike tjenesteområdene Knag Fylkesnes etterspør.

De aggregerte tallene for de kommunene og fylkeskommunene som er innrapportert er angitt i tabellen under. Tallene i parentes angir hvor mange kommuner og fylkeskommuner det aggregerte tallet er basert på for det aktuelle året. Tallene er i millioner NOK.

	2019		2018		2017	
Kommuner	6 777,07	(337 av 422)	6 726,34	(399 av 422)	6 354,71	(392 av 426)
Fylkeskommuner	657,96	(7 av 17)	751,81	(16 av 17)	695,60	(16 av 18)

Siden det ikke er mulig å separere IT-bruken i Oslo mellom de fylkeskommunale og kommunale oppgavene, er tallene for Oslo kun tatt med under "Kommuner" for å unngå dobbelrapportering. Derfor er totalt antall fylkeskommuner i denne konteksten angitt som 18 for 2017, og 17 for 2018 og 2019.

Tidligere utredninger (Concreto 2015) har beregnet totale IKT-kostnader for kommunal sektor (kommuner og fylkeskommuner) til i overkant av 7.3 milliarder kroner i 2014, og om lag 7 milliarder kroner i 2012 og 2013.

SPØRSMÅL NR. 2692

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Wilfred Nordlund

Besvart 23. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Politidirektøren uttalte 15.09 på Totalforsvarskonferansen at politiet har et stadig bedre samarbeid med kommunene.

Hvilke kommuner mangler underskrevet avtale med politiet om samarbeid?

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 2610 fra representanten Wilfred Nordlund. Som opplyst var det per 18.9.2020 inngått avtaler med 295 kommuner, etter ny kommunestruktur. POD arbeider med å få en oversikt over hvilke kommuner som mangler.

BEGRUNNELSE:

Det bes om tabelloversikt fordelt med kommunenavn per fylke.

SPØRSMÅL NR. 2693

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 25. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kor mange nullskatteyttere vil det bli dersom ein fjernar formuesskatten heilt og kor mykje betalar desse i gjennomsnitt i skatt i dag?

GRUNNGJEVING:

I lys av den debatten som er om formuesskatten idag så ville det vore fint å fått eit oppsett over kor mange nullskatteyttere det faktisk vert fordelt på intervall. Finansde-

partementet har sagt at dersom formuesskatten hadde blitt fjerna, ville antallet personer som ikkje betaler personleg inntektsskatt eller formuesskatt, auka med om lag 25 300 personer.

Det hadde vore fint å fått svaret også på gjennomsnitt i intervaller på Negativ, 0-500 000 kr, 500 000 - 1 mill., 1-5 mill., 5-10 mill., 10-50 mill., 50-100 mill., over 100 mill.

Svar:

La meg først understreke at regjeringas mål nedfelt i Granvoldenplattforma er:

«Fortsette nedtrapping i formuesskatten for arbeidende kapital.» Spørsmålet som vert stilt, går difor lenger enn det som er nedfelt som regjeringas mål.

Det er anslått at fjerning av formuesskatten i 2020 vil auke talet på personar som ikkje betaler personleg inntektsskatt eller formuesskatt dette året med om lag 30 300. I 2020 betaler dei i gjennomsnitt 21 400 kroner i formuesskatt. Departementet peiker på at heile skattesystemet og den samla skattlegginga er relevant når ein skal vurdere bidraget til skatteinntektene frå ulike kjelder. Næ-

ringsverksemd bidreg med skatteinntekter til fellesskapet gjennom selskapsskatten. Det gjeld også om eigarane enkelte år betaler lite i personleg inntektsskatt. Eigara av finansformue og næringsverksemd kan óg ha null eller negativ inntekt enkelte år fordi dei realiserer tap og ikkje betaler personleg inntektsskatt. Andre år kan inntekta vere positiv, slik at det vil gi eit riktigare bilete å sjå fleire år under eitt.

Representanten Heggø spør korleis talet på personer som ikkje betaler skatt fordeler seg på ulike formuesintervall og kva gjennomsnittleg endring i skatt blir i dei ulike intervalla. Talet på personer i dei nemnte intervalla over 10 mill. kroner er færre enn minstegrensa SSB nyttar for ei enkelt gruppe av personar. Difor er intervalla over 10 mill. kroner slått saman i tabell 1 nedanfor.

Tabell 1 Auke i antall personar 17 år og eldre som ikkje vil betale inntektsskatt eller formuesskatt i 2020 ved fjerning av formuesskatten, fordelt etter nettoformue. Gjennomsnittlig nettoformue og gjennomsnittleg endring i skatt for desse personane. Negative tal betyr lettelsar. Anslaga er rekna i forhold til skattereglane som gjaldt fram til Revidert budsjett 2020

Beregnet nettoformue	Antall	Gjennomsnittleg nettoformue. Kroner	Gjennomsnittleg endring i skatt. Kroner
0 - 500 000 kr	4 200	173 700	-500
500 000 kr - 1 mill. kr	2 500	747 400	-2 000
1 -5 mill. kr.	17 100	2 751 600	-5 700
5 -10 mill. kr.	4 600	6 646 600	-17 100
Over 10 mill. kr	1 800	45 251 500	-255 500
I alt	30 300	5 362 300	-21 400

Kilder: SSBs skattemodell, LOTTE-Skatt.

Anslaga er baserte på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-skatt. Datagrunnlaget for modellen er eit utval frå Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for hushald for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammansetjinga av inntekt og formue for heile befolkninga. Datagrunnlaget er framskriva til Revidert nasjonalbudsjett 2020, og omfattar ikkje skatteendringar i samband med Revidert budsjett 2020 eller seinare skatteendringar. Utrekningane kan vere usikre mellom anna fordi datagrunnlaget ikkje omfattar alle skattytarane og er sjablongmessig framskriva.

Modellen tek heller ikkje omsyn til moglege endringar i åtfërda som følgje av endringar i skattereglane.

SPØRSMÅL NR. 2694**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 24. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Det bygges nå en midlertidig flyktningleir på Lesbos etter brannen i Moria. Norge har sendt hjelpemannskaper dit. Det er viktig at en nå ikke bygger en ny leir med de samme katastrofale forholdene som var i Moria før brannen, med uhygieniske, utrygge forhold, der det ikke er skoletilbud og helsetilbud. Et lignende system kan ikke stå opp igjen fra asken.

Hva gjør Norge for å sikre at norske penger ikke brukes til å bygge opp flere dysfunksjonelle flyktningleire i Hellas?

Svar:

Det er et nasjonalt ansvar å sikre forsvarlige mottaksforhold og tilgang til basistjenester for asylsøkere som kommer til landet. Dette innebærer at det er greske myndigheter som må få på plass tilfredsstillende mottaksløsninger også for asylsøkere som er husløse etter brannen i Moria på Lesbos. På grunn av det akutte behovet for å skaffe tak over hodet til asylsøkere på Lesbos får greske myndigheter nå omfattende bistand til å etablere

et nytt mottak fra FNs høykommissær for flyktninger og europeiske land.

Jeg mener det vesentlige nå er å sikre at asylsøkerne får et mottakstilbud og de tjenestene som for øvrig er nødvendige for voksne og barn. Norge har tidligere bistått Hellas gjennom EUs krisemekanisme og ved annen humanitær bistand, og vi er rede til å bidra også nå. Hellas har anmodet om helsepersonell, og Norge har svart med å sende et helseteam som nå er i full virksomhet i den midlertidige leiren i Kara Tepe på Lesbos.

Som representanten Andersen er kjent med, er EØS-midlene vår viktigste kanal for bistand til Hellas på migrasjonsområdet. Vi har stilt om lag 600 millioner kroner til rådighet for perioden 2009-2024 for å styrke kvaliteten og kapasiteten i asyl- og mottakssystemet i Hellas. Sårbare migranter er prioritert i denne innsatsen. Det er ikke satt av prosjektmidler til tiltak på Lesbos spesielt, men sentrale prosjekter vil gi om lag 300 mottaksplasser for sårbare migranter. Dette vil komme 1000 enslige mindreårige og voldsutsatte barn og kvinner til gode, både på fastlandet og på de greske øyene. Denne type bistand er hjelp til selvhjelp for Hellas, og det mener jeg er den riktige måten å bidra på nå, og på lengre sikt.

SPØRSMÅL NR. 2695**Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 28. september 2020 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

Vil de om lag 800-1 000 kvoteflyktingene Norge ikke klarer å ta i mot på årets kvote, bli overført til neste år?

BEGRUNNELSE:

I flere intervjuer har statsministeren sagt at regjeringen vil ta imot 3 000 kvoteflyktinger i 2021. Samtidig sier UDI at Norge sannsynligvis ikke klarer å ta imot hele årets kvote på 3 000 kvoteflyktinger på grunn av korona. Til

Dagbladet sier UDI at de regner med at Norge vil klare å gjøre vedtak for 2 000-2 200 kvoteflyktinger i år. Dermed finnes det en "restans" på mellom 800 og 1 000 kvoteflyktinger. UDI sier også at dersom mer enn 5 prosent (150 kvoteflyktinger) skal overføres til neste år, så trengs det et nytt politisk vedtak. Dersom regjeringen skal oppfylle årets kvote på 3 000, må regjeringen fatte et nytt politisk vedtak i statsbudsjettet på å overføre mer enn 150 kvoteflyktinger til neste år.

Svar:

Antallet kvoteflyktninger per år fastsettes av Stortinget på grunnlag av regjeringens forslag til statsbudsjett. Regjeringen vil legge opp til at de plassene som man ikke klarer å fylle i år, blir overført til neste år i tråd med vanlig praksis.

Det har også tidligere vært behov for å overføre plasser fra ett år til det neste.

Eksempelvis ble det overført 115 plasser fra 2018 til 2019 pga. sikkerhetsutfordringene i Libya. Den væpnede konflikten gjorde at det ikke var mulig å få evakuert et tilstrekkelig antall flyktninger i tide. Et annet eksempel er at 52 plasser ble overført fra 2015 til 2016 fordi det oppstod uforutsette utfordringer i arbeidet med de afghanske tol-

kene som hadde vært ansatt av Forsvaret og den norske politikontingenten i Afghanistan.

Jeg er glad for at vi har et fleksibelt system som kan ta høyde for uforutsette hendelser. Koronapandemien har fått store konsekvenser for landene flyktningene oppholder seg i, landene som skal ta dem imot, slik som Norge, og for alle organisasjoner og instanser som er involvert i arbeidet med gjenbosetting av flyktninger.

Situasjonen i år er derfor svært spesiell, og det er høyst uvanlig å ha et så stort antall ubrukte plasser som det kan ligge an til at vi får i år. Arbeidet med saksbehandling av søknader oversendt av FNs Høykommissær for flyktninger pågår for fullt. Endelig status blir gjort opp mot slutten av året.

SPØRSMÅL NR. 2696

Innlevert 18. september 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 25. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Når kan Sarpsborg kommune forvente svar på brev sendt november 2019?

BEGRUNNELSE:

Sarpsborg kommune har sendt brev til Samferdselsdepartementet vedr. anmodning om utarbeiding av samlet plan for Østfold for lokaltrafikk, regiontrafikk, utenlandstrafikk og godstrafikk, samt til utredning av alternative InterCity-konsepter. Brevet er sendt 28.11.2019. Sarpsborg kommune ved ordfører har etterlyst svar pr. brev 31.03.2020, og igjen 16.09.2020.

Svar:

Samferdselsdepartementet gjennomførte ett møte med Sarpsborg kommune per telefon den 15. mai, hvor henvendelsen av 28. november 2019 ble gjennomgått. Jeg deltok i dette møtet. Samferdselsdepartementet ga Sarpsborg kommune beskjed om at den forventede kostnaden for IC-prosjektet Haug-Seut-Klavestad på Østfoldbanen, har blitt for høy til at regjeringen vil kunne rettferdiggjøre å gå videre med prosjektet i dets nåværende form. Videre ble det informert om at Samferdselsdepartementet på tidspunktet ikke kunne gi en nærmere avklaring av utbyggingstrategi for strekningen. Det ble opplyst at saken er

høyt prioritert og at Samferdselsdepartementet vil komme tilbake med avklaringer vedrørende videre planprosess på et senere tidspunkt.

I supplerende tildelingsbrev 8/2019 fikk Jernbanedirektoratet i oppdrag å se nærmere på videre utbyggingstrategi på strekningen, rapport ble levert departementet og den 3. juli 2020 ga Samferdselsdepartementet Jernbanedirektoratet et tilleggsoppdrag om å vurdere hensiktsmessige løsninger for strekningen Råde-Fredrikstad-Sarpsborg. Løsningene skal gi et forbedret togtilbud til og fra Nedre-Glomma-området. Det ble presisert at det er viktig å sikre at vi finner gode transportløsninger for denne strekningen innenfor realistiske økonomiske rammer. I brevet ber departementet Jernbanedirektoratet samarbeide med Statens vegvesen for å sikre gode helhetlige transportløsninger i den aktuelle korridoren, herunder vurdere evt. oppstart av en ny konseptvalgutredning. Fristen for dette arbeidet er 15. oktober 2020.

Når departementet har mottatt leveransen den 15. oktober vil vi ta stilling til videre arbeid. Samferdselsdepartementet anerkjenner fullt ut behovet for et bedre transporttilbud til Nedre-Glomma-området og gir derfor saken høy prioritet. Samferdselsdepartementet vil komme tilbake til saken i Nasjonal transportplan 2022-2033, som legges fram våren 2021.

Sarpsborg kommune har mottatt brev fra departementet med tilsvarende informasjon som i dette svaret.

SPØRSMÅL NR. 2697**Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 25. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

NVEs siste forslag til nye nettariffer betyr at husholdningene i fremtiden ikke vet om energileddet på strømregningen skal utgjøre 10 eller 50 prosent av strømregningen.

Vil statsråden støtte forslaget om at det enkelte nettselskap selv kan fastsette størrelsen på energileddet mellom 10 og 50 prosent av strømregningen, og vil det være en "kan" eller "skal" bestemmelse?

BEGRUNNELSE:

NVEs forslag til ny § 14-2 i forskrift om nettariffer står det:

"Energileddet skal dekke marginale tapskostnader. Energileddet kan i tillegg dekke en andel av nettselskapets øvrige kostnader. Energileddet kan ha et påslag når nettet er høyt belastet. Inntektene fra energileddet kan maksimalt utgjøre 50 % av nettselskapets inntekter fra hver kundegruppe."

Det er uheldig at NVE foreslår at energileddet maksimalt kan utgjøre 50% av inntektene til nettselskapet fra hver av kundegruppene, mens nettselskapet selv står fritt til å sette energileddet så lavt som marginaltap (10%) hvis de ønsker det.

Det blir vanskeligere for husholdningene å forstå strømregningen, lite gunstig – og vanskelig – å investere i

teknologi sparer strøm, og energileddet kan bli 10 prosent i en del av landet og 50 prosent i en annen del. I sum, NVEs forslag gjør det vanskeligere, ikke enklere, å forstå strømregningen.

Svar:

Olje- energidepartementet mottok 1. september Reguleringsmyndigheten for energis (RME) endelige anbefaling og oppsummering av høringsinnspill på forslag om endringer i nettleiestrukturen. Etter en innledende vurdering mener jeg at RME har gått langt i å imøtekomme innspillene til høringen. Jeg merker meg også at tilbakemeldingene i overvekt har vært positive til det endelige forslaget. Departementet skal nå gjøre en grundig vurdering av forslaget og de innkomne høringsinnspillene. Det er Olje- og energidepartementet som skal fastsette eventuelle forskriftsendringer.

Jeg vil avslutningsvis påpeke at nettselskapene allereide i dag har anledning til å velge å hente inn mindre enn 50 prosent av sine inntekter fra energileddet. I 2018 valgte over en firedel av nettselskapene å hente mindre enn 50 prosent av sine inntekter fra husholdningskunder gjennom energileddet.

SPØRSMÅL NR. 2698**Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 25. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

NVEs forslag om nye nettariffer har i noe grad tatt innover seg de sterkt kritiske høringsuttalelser der en allianse av 22 organisasjoner har foreslått at «Inntekter fra energileddet skal utgjøre 50-75 % av de totale inntektene til nettselskapet.»

Vil statsråden støtte dette forslaget og i § 14-2 gå inn for at energileddet skal utgjøre 50-75 prosent av den totale inntekter til nettselskapet?

Svar:

Olje- energidepartementet mottok 1. september Reguleringsmyndigheten for energis (RME) endelige anbefaling og oppsummering av høringsinnspill på forslag om

endringer i nettleiestrukturen. Etter en innledende vurdering mener jeg at RME har gått langt i å imøtekomme innspillene til høringen. Jeg merker meg også at tilbakemeldingene i overvekt har vært positive til det endelige forslaget. Departementet skal nå gjøre en grundig vurde-

ring av forslaget og de innkomne høringsinnspillene. Det er Olje- og energidepartementet som skal fastsette eventuelle forskriftsendringer.

Jeg viser ellers til svar på spørsmål nr. 2697 av 21 d.m. fra representanten om samme tema.

SPØRSMÅL NR. 2699

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 25. september 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Dyrevelferdsproblemene i kyllingproduksjon som benyttes hurtigvoksende raser som Ross 308 er alvorlige og omfattende. Samtidig veit vi at produsenter som har byttet til saktevoksende raser kan dokumentere bedre dyrevelferd og lavere dødelighet.

Erkjenner statsråden dette dyrevelferdsproblemet og vil hun i så fall ta initiativ til en utfasing av hurtigvoksende raser i norsk kyllingproduksjon?

BEGRUNNELSE:

I dyrevelferdslovens §25 står det at avl skal fremme egenskaper som gir robuste dyr med god funksjon og helse, og at det ikke skal drives avl som reduserer dyrs mulighet til å utøve naturlig atferd.

Den vanligste kyllingrasen i norsk slaktekyllingproduksjon er den hurtigvoksende hybriden Ross 308, som er avlet intenst og målrettet for maksimal tilvekst, høy førutnyttelse og et kjøttfylt brystparti. Dyrevelferdsutfordringene i produksjoner som benytter hurtigvoksende kyllinger er godt dokumentert, og innebærer blant annet økt risiko for bevegelsesproblemer, sykdom og dødelighet. Det er derfor god grunn til å stille spørsmål ved om avl på hurtigvoksende kyllingraser er i overensstemmelsen med dyrevelferdsloven.

En overgang til langsomt voksende kyllingraser vil ha stort potensiale for å kunne bedre velferden for slaktekylling. De internasjonale avlsfirmaene har de siste årene økt sin satsing på såkalte saktevoksende hybrider. Disse har som regel fremdeles intens tilvekst og høy kjøttproduksjon, men har generelt mindre ekstreme produksjonsresultater og er avlet med mål om redusert risiko for helseproblemer.

Bedriften Norsk Kylling i Trøndelag valgte i 2017 å bytte kyllingrase fra Ross 308 til den saktevoksende Hub-

bard JA787. Norsk Kylling rapporterer nå at de forbruker tre millioner færre fugler i året, fordi færre dyr dør. På tross av utgifter ved innføringen av ny rase, rapporterer selskapet om samme lønnsomhet som tidligere. Selv om Hubbard lever lengre og spiser mer enn Ross 308, oppveies dette økonomisk av at færre fugler dør underveis i produksjonen, inkludert foreldrefuglene. Klimamessig kommer Hubbard ut likt eller noe bedre enn Ross 308, av samme grunn.

Mattilsynet Gauldal har inspisert produksjonen i Norsk Kylling og konkluderer med at vesentlige dyrevelferdsproblemer nå er forsvunnet, noe som er ressursbesparende for det offentlige fordi Mattilsynet nå kan bruke mindre tid på tilsyn og oppfølging.

Norsk Kylling rapporterer også at bøndene deres er svært fornøyde med byttet.

Dessverre bruker de to andre store kyllingprodusentene i Norge, Nortura og Den Stolte Hane, fortsatt Ross 308, slik jeg har forstått.

Svar:

Det er riktig at saktevoksende hybrider kan ha bedre helse enn mer hurtigvoksende hybrider, men samtidig er ikke valg av hybrid det som er avgjørende for om dyrevelferden er god eller dårlig. Dyrs velferd påvirkes i tillegg av fysisk miljø, førkvalitet, hygiene og daglig stell.

Innen slaktekyllingproduksjon er det mange forhold, fra rugeri til slakt, som må ivaretas for et best mulig resultat med minst mulig belastning på dyrevelferden. Valg av hybrid er bare ett av dem, og hver hybrid har sine fordeler og svakheter. Jeg vil understreke at regelverket for dyrevelferd gjelder uansett, og bonden må tilpasse driften til de dyrene som er valgt for produksjonen.

I norsk kyllingproduksjon er det drevet forbedringsarbeid langs hele verdikjeden gjennom flere år, uavhengig

av hybrid. For rask vekst kan gi noen uheldige helseeffekter hos dyrene, og derfor har man i avlsarbeidet de senere årene tatt stadig mer hensyn til dette, og i større grad vektlagt helse.

Etter at dyrevelferdsprogrammet for slaktekylling ble forskriftsfestet i 2013, og senere endret i 2014 og 2017, har vi sett en betydelig bedring i omfanget av sviskader på kyllingenes føtter, såkalt fotputeskår. Fotputeskår regnes som en god indikator for miljøet slaktekyllingene i det aktuelle innsettet har levd under. I perioden 2013-2018 er andelen flokker med beste resultat økt fra 91,4 % til 97,3 %, og andelen med dårligste resultat gått ned fra 2,8 % til 1 % (Kjøttets tilstand 2019 tabell 4.1.1.). Andelen døde slaktekylling under transport og oppstalling på slakteri har i samme periode sunket fra 0,12 % til 0,07 % (Kjøttets

tilstand 2019 tabell 4.2). Tallene skiller ikke mellom ulike hybrider, men det er ingenting som tilsier at denne store forbedringen kan tilskrives at én aktør har gått over til en annen hybrid. Norske fjørfe har svært god helse og lav dødelighet, og Norge har fortsatt et av verdens strengeste regelverk for hold av slaktekylling.

Dyrevelferdslovens § 25 om at avl skal fremme egenskaper som gir robuste dyr med god funksjon og helse, er en viktig bestemmelse. Det er ikke grunnlag for å si at bruk av hybrid Ross 308 er lovstridig og derfor må forbys. Jeg mener at det viktigste grepet for å fremme dyrevelferden i norsk kyllingproduksjon er å satse på det forskriftsfestede dyrevelferdsprogrammet for slaktekylling. Programmet har vist seg å gi gode resultater.

SPØRSMÅL NR. 2700

Innlevert 20. september 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 28. september 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hvorfor ble ikke advarselen fra operativ sjef for FOH om å ikke provosere Russland hørt da norske skip denne måneden seilte sammen med amerikanske og britiske krigsskip øst for Varangerfjorden; betyr denne seilasen at Norge har latt NATO endre vår sikkerhetspolitiske linje om beroligelse og lavspenning, og hva handler den nye avtalen om forsvarssamarbeid med USA om?

BEGRUNNELSE:

Da britiske og amerikanske krigsskip seilte langs Kola-halvøya i mai deltok ikke norske skip, og forsvarsets operative sjef Rune Jakobsen forklarte i VG 11.7 at det ikke er ønskelig fra norsk side at andre NATO-land skal operere så nært Russland i Barentshavet. Denne praksisen for å ivareta lavspenning er del av de selvpålagte restriksjonene som har vært Norges sikkerhetspolitiske linje overfor Russland og i våre interesser i mer enn 70 år.

Denne uttalelsen fra Jakobsen må forstås som et varsko fra forsvarsfaglig hold, noe som støttes av professor ved Forsvarets Høyskole Tormod Heier, som 14.7 sier til VG at «Uttalelsen er en fagmilitær beskjed om at Norge er i ferd med å miste selvrådet i nord.»

8. september meldte imidlertid Barents Observer at norske skip deltok i en britisk-ledet NATO-seilas der også amerikanske skip og danske fly var med, øst for Varangerfjorden og inn i russisk interesseområde. Denne seilasen må forstås som en overprøving og endring av den linja operativ sjef ga uttrykk for i intervjuet med VG, der han blant annet sa at «Vi prøver å fortelle våre partnere at Norge er NATO i nord. Russerne er vant til at norske fly og fartøyer er til stede i Barentshavet. Og at E-tjenestens fartøy «Marjata» seiler der. Det er lavspenning i praksis [...] Sånn ønsker vi at det også er i fremtiden.»

I en artikkel i Breaking Defence 3.9 som handler om økt amerikansk tilstedeværelse i norsk farvann fremkommer det at det pågår forhandlinger om en ny forsvarssamarbeidsavtale med USA. I lys av USAs stadig mer konfronterende stormaktsrivalisering i norske nærområder er det grunn til å frykte at avtalen kan medføre endringer i norsk sikkerhetspolitikk, som kan stride med norske sikkerhetsinteresser.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 21. september 2020 med spørsmål fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om hvorfor ikke advarselen fra operativ sjef for FOH om å ikke provosere Russland ble hørt da norske

skip denne måneden seilte sammen med amerikanske og britiske krigsskip øst for Varangerfjorden, om denne seilasen betyr at Norge har latt NATO endre vår sikkerhetspolitiske linje om beroligelse og lavspenning, og hva den nye avtalen om forsvarssamarbeid med USA handler om.

Norsk sikkerhetspolitikk hviler på balansegangen mellom avskrekking og beroligelse. Vi ivaretar vår sikkerhet gjennom et sterkt nasjonalt forsvar og NATO-medlemskapet inkludert et tett bilateralt samarbeid med nære allierte. Vi beroliger i nord gjennom troverdig, transparent og forutsigbar tilstedeværelse. De lange linjene i norsk sikkerhetspolitikk ligger fast.

Vi har over flere år sett en økning i militæraktiviteten i nord. På russisk side har den militære moderniseringen medført en styrking av kapasitetene i nord, og vi er vitne til et høyt militært aktivitetsnivå. Utviklingen på russisk side medfører at våre allierte viser økende interesse for å være til stede i nord. Alliert aktivitet og nærvær, også i nord, er positivt fordi norsk sikkerhets- og forsvarspolitik baserer seg på støtte fra allierte land i krise og krig. Slik støtte krever kunnskap om regionen og hva som kreves for å operere her. Norske og allierte styrker må derfor trene og øve i og utenfor Norge. Samtrenting, i dette tilfellet sammen med fartøy og fly fra USA, Storbritannia og Danmark, gir et godt operativt utbytte, og gjør oss i stand til å virke sømløst sammen. Det bidrar til å øke troverdigheten av sikkerhetsgarantien vi har gjennom vårt alliansemedlemskap.

Samtidig er det ingen grunn til å legge skjul på at den økende militære aktiviteten i nordområdene gjør balansegangen mellom avskrekking og beroligelse mer krevende. Vi har derfor løpende dialog med enkeltallierte og i NATO om hovedlinjene i norsk sikkerhetspolitikk og våre retningslinjer for alliert aktivitet i Norge og i våre nærområder.

Sammen med allierte styrker overvåker vi og er til stede på NATOs nordlige flanke. Det er viktig at Norge viser tilstedeværelse i våre interesseområder, og er med på alliert aktivitet i våre nærområder når det er hensiktsmessig. Fra norsk side er vi opptatt av å bidra til å redusere spenningsnivået gjennom åpenhet og transparens. Dette kan for eksempel være gjennom informering om aktiviteter.

Ved seilasen i september hadde vi mulighet til å delta, og slik også være med på utformingen av en troverdig og transparent aktivitet i Barentshavet. Det er positivt at våre allierte viser evne og vilje til å bidra til sikkerhet i nord, og det er regjeringens politikk at Forsvaret skal samvirke med våre allierte i våre nærområder.

Norge har forsvarssamarbeidsavtaler både i NATO-rammen og med flere allierte enkeltland. Avtalene varierer i omfang og detaljeringsgrad, og flere av dem er fra tiårene etter at Norge i 1949 ble medlem av NATO. Forsvarssamarbeidet med USA er i en særstilling og er grunnleggende for norsk sikkerhet. For å videreutvikle og modernisere dette samarbeidet, pågår et arbeid med sikte på

å få på plass en tilleggsavtale om forsvarssamarbeid. Det er ikke satt noen dato for når den skal være ferdigforhandlet. Et tett forsvarssamarbeid med USA bidrar til å ivareta norske sikkerhetsinteresser, og vil utvikles i tråd med de lange linjer i norsk sikkerhetspolitikk, som det er bred oppslutning om i Stortinget. En ferdig avtale vil legges frem for Stortinget før ratifikasjon.

